

A9-0052/2024

22.2.2024

*****I**

PRANEŠIMAS

dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (COM(2023)0367 – C9-0217/2023 – 2023/0210(COD))

Ekonomikos ir pinigų politikos komitetas

Pranešėjas: Marek Belka

Procedūrų sutartiniai ženklai

- * Konsultavimosi procedūra
- *** Pritarimo procedūra
- ***I Įprasta teisėkūros procedūra (pirmasis svarstymas)
- ***II Įprasta teisėkūros procedūra (antrasis svarstymas)
- ***III Įprasta teisėkūros procedūra (trečiasis svarstymas)

(Procedūra pasirenkama atsižvelgiant į teisės akto projekte pasiūlytą teisinį pagrindą.)

Teisės akto projekto pakeitimai

Parlamento pakeitimai, išdėstomi dviejuose stulpeliuose

Išbrauktos teksto dalys žymimos *pusjuodžiu kursyvu* kairiajame stulpelyje. Pakeitimai žymimi *pusjuodžiu kursyvu* abiejuose stulpeliuose. Naujas tekstas žymimas *pusjuodžiu kursyvu* dešiniajame stulpelyje.

Kiekvieno pakeitimo antraštės pirmoje ir antroje eilutėse nurodoma atitinkama svarstomo teisės akto projekto dalis. Jei pakeitimas susijęs su esamu teisės aktu, kurį siekiama pakeisti teisės akto projektu, antraštėje pridedamos trečia ir ketvirta eilutės, kuriose atitinkamai nurodomas esamas teisės aktas ir keičiama šio teisės akto dalis.

Parlamento pakeitimai, pateikiami konsoliduoto teksto forma

Naujos teksto dalys žymimos *pusjuodžiu kursyvu*. Išbrauktos teksto dalys nurodomos simboliu „■“ arba perbraukiamos. Pakeistos teksto dalys nurodomos naują tekstą pažymint *pusjuodžiu kursyvu*, o ankstesnį nereikalingą tekstą išbraukiant arba perbraukiant. Nežymimi tik grynai techninio pobūdžio pakeitimai, kuriuos daro tarnybos, siekdamas parengti galutinį tekstą.

TURINYS

	Psl.
EUROPOS PARLAMENTO TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PROJEKTAS.....	5
PRIEDAS. SUBJEKTAI AR ASMENYS, IŠ KURIŲ PRANEŠĖJAS GAVO INFORMACIJOS	157
ATSAKINGO KOMITETO PROCEDŪRA	158
GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS ATSAKINGAME KOMITETE	159

EUROPOS PARLAMENTO TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PROJEKTAS

dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (COM(2023)0367 – C9-0217/2023 – 2023/0210(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2023)0367),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 114 straipsnį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C9-0217/2023),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2023 m. gruodžio 14 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 59 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą (A9-0052/2024),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji savo pasiūlymą pakeičia nauju tekstu, jį keičia iš esmės arba ketina jį keisti iš esmės;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

Pakeitimas 1

EUROPOS PARLAMENTO PAKEITIMAI*

Komisijos pasiūlymas

2023/0210 (COD)

¹ OL C , , p. .

* Pakeitimai: naujos arba iš dalies pakeistos teksto dalys žymimos pusjuodžiu kursyvu; išbrauktas tekstas nurodomas simboliu ■ .

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,
atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,
teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,
atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę²,
atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę³,
laikydami įprastos teisėkūros procedūros,
kadangi:

- (1) nuo tada, kai buvo priimta Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366⁴, mažmeninių mokėjimo paslaugų rinkoje įvyko didelių pokyčių, daugiausia susijusių su vis dažnesniu kortelių ir skaitmeninių mokėjimo priemonių naudojimu, mažėjančiu grynųjų pinigų naudojimu ir didėjančiu naujų dalyvių ir paslaugų, įskaitant skaitmenines pinigines ir bekontakčius mokėjimus, skaičiumi. Dėl COVID-19 pandemijos ir su ja susijusių vartojimo ir mokėjimo praktikos pokyčių padidėjo saugių ir veiksmingų mokėjimų svarba;
- (2) Komisijos komunikate dėl ES mažmeninių mokėjimų strategijos⁵ paskelbta, kad bus pradėta išsami Direktyvos (ES) 2015/2366 taikymo ir poveikio peržiūra, „*į kurią turėtų būti įtrauktas bendras vertinimas, ar ši direktyva vis dar atitinka paskirtį, atsižvelgiant į rinkos pokyčius*“;
- (3) Direktyva (ES) 2015/2366 siekta pašalinti kliūtis naujų rūšių mokėjimo paslaugoms ir gerinti vartotojų apsaugos ir saugumo lygį. Komisijos atliktame Direktyvos (ES) 2015/2366 poveikio ir taikymo vertinime nustatyta, kad Direktyva (ES) 2015/2366 iš esmės įgyvendinta sėkmingai atsižvelgiant į daugelį jos tikslų, tačiau taip pat nustatytos tam tikros sritys, kuriose tos direktyvos tikslai nebuvo visiškai pasiekti. Pavyzdžiui, vertinime nustatyta, kad didėjantis naujų rūšių sukčiavimas kelia susirūpinimą siekiant vartotojų apsaugos tikslų. Taip pat nustatyta trūkumų, susijusių su tikslu pagerinti konkurenciją rinkoje vadinamosiomis atvirosios bankininkystės paslaugomis (informavimo apie sąskaitas paslaugomis ir mokėjimo inicijavimo paslaugomis) mažinant kliūtis patekti į rinką, su kuriomis susiduria paslaugas teikiančios trečiosios

² OL C , , p. .

³ OL C , , p. .

⁴ 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL L 337, 2015 12 23, p. 35).

⁵ COM(2020) 592 final.

šalys. Pažanga siekiant tikslo gerinti tarpvalstybinių mokėjimo paslaugų teikimą taip pat buvo nedidelė, daugiausia dėl priežiūros praktikos ir vykdymo užtikrinimo nenuoseklumo visoje Sąjungoje. Vertinime taip pat nustatyti veiksniai, stabdantys pažangą, susijusią su tikslu suvienodinti sąlygas visiems mokėjimo paslaugų teikėjams;

- (4) vertinime taip pat nustatytos problemos, susijusios su skirtingu Direktyvos (ES) 2015/2366 įgyvendinimu ir vykdymo užtikrinimu, kurios daro tiesioginį poveikį mokėjimo paslaugų teikėjų konkurencijai, nes skirtingose valstybėse narėse sukuriamos skirtingos reglamentavimo sąlygos ir skatinamas reglamentavimo arbitražas. Neturėtų būti sudaromos sąlygos ieškoti palankesnio teisinio reglamentavimo, mokėjimo paslaugų teikėjams buveinės šalimi pasirenkant tas valstybes nares, kuriose Sąjungos mokėjimo paslaugų taisyklės taikomos tokiu būdu, kuris jiems yra naudingesnis, ir teikiant tarpvalstybines paslaugas kitose valstybėse narėse, kuriose taisyklės aiškinamos griežčiau arba taikoma aktyvesnė vykdymo užtikrinimo politika ten įsisteigusiems mokėjimo paslaugų teikėjams. Tokia praktika iškraipoma konkurencija. Todėl Sąjungos mokėjimo paslaugų taisyklės turėtų būti dar labiau suderintos į reglamentą įtraukiant taisykles, reglamentuojančias mokėjimo paslaugų veiklos vykdymą, įskaitant susijusių šalių teises ir pareigas. Tokios taisyklės, išskyrus mokėjimo įstaigų veiklos leidimų išdavimo ir priežiūros taisykles, kurios turėtų likti direktyvoje, turėtų būti patikslintos ir išsamesnės, taip sumažinant aiškinimo galimybes;
- (5) nors elektroninių pinigų išleidimas reglamentuojamas Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB⁶, elektroninių pinigų naudojimas mokėjimo operacijoms finansuoti iš esmės reglamentuojamas Direktyva (ES) 2015/2366. Todėl elektroninių pinigų įstaigoms ir mokėjimo įstaigoms taikoma teisinė sistema, visų pirma susijusi su veiklos vykdymo taisyklėmis, jau iš esmės suderinta. Atsižvelgiant į tai, kad elektroninių pinigų paslaugas ir mokėjimo paslaugas vis sunkiau atskirti, reikėtų suvienodinti teisės aktų sistemas, susijusias su elektroninių pinigų įstaigomis ir mokėjimo įstaigomis. Tačiau licencijavimo reikalavimai, visų pirma susiję su pradiniu kapitalu ir nuosavomis lėšomis, ir kai kurios pagrindinės elektroninių pinigų verslą reglamentuojančios sąvokos, pavyzdžiui, elektroninių pinigų išleidimas, elektroninių pinigų paskirstymas ir išpirkimo galimybė, skiriasi nuo mokėjimo įstaigų teikiamų paslaugų. Todėl tikslinga išsaugoti šiuos ypatumus sujungiant Direktyvos (ES) 2015/2366 ir Direktyvos 2009/110/EB nuostatas. Kadangi Direktyva 2009/110/EB panaikinama Direktyva (ES) XXX [MPD3], jos taisyklės, išskyrus veiklos leidimų išdavimo ir priežiūros taisykles, kurios yra įtrauktos į Direktyvą (ES) XXX [MPD3], turėtų būti įtrauktos į bendrą sistemą pagal šį reglamentą, atlikus atitinkamus pakeitimus;
- (6) siekiant užtikrinti teisinį tikrumą ir aiškią taisyklių, taikomų mokėjimo paslaugų ir elektroninių pinigų paslaugų teikimo veiklos vykdymui, taikymo sritį, būtina nustatyti mokėjimo paslaugų teikėjų, kuriems taikomos pareigos, susijusios su mokėjimo paslaugų ir elektroninių pinigų paslaugų teikimo veiklos vykdymu visoje Sąjungoje, kategorijas;
- (7) yra kelios mokėjimo paslaugų teikėjų kategorijos. Kredito įstaigos iš vartotojų priima indėlius, kurie gali būti naudojami mokėjimo operacijoms vykdyti. Veiklos leidimas

⁶ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičianti Direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 2000/46/EB (OL L 267, 2009 10 10, p. 7).

joms suteikiamas pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/36/ES⁷. Mokėjimo įstaigos nepriima indėlių. Jos gali laikyti vartotojų lėšas ir leisti elektroninius pinigus, kurie gali būti naudojami mokėjimo operacijoms vykdyti. Veiklos leidimas joms suteikiamas pagal Direktyvą (ES) XXX [MPD3]. Pašto žiro įstaigos, kurios pagal nacionalinę teisę turi teisę teikti elektroninių pinigų ir mokėjimo paslaugas, taip pat gali jas teikti. Kitos mokėjimo paslaugų teikėjų kategorijos apima Europos centrinį banką (ECB) ir nacionalinius centrinius bankus, kai jie veikia ne kaip pinigų institucija ar kitos valdžios institucijos, ir valstybes nares arba jų regionines ar vietos valdžios institucijas, kai jos neveikia kaip valdžios institucijos;

- (8) tikslinga atsieti grynujų pinigų išėmimo iš mokėjimo sąskaitos paslaugą nuo mokėjimo sąskaitos tvarkymo veiklos, nes grynujų pinigų išėmimo paslaugų teikėjai negali tvarkyti mokėjimo sąskaitų. Mokėjimo priemonių išdavimo ir mokėjimo operacijų aptarnavimo paslaugos, kurios Direktyvos (ES) 2015/2366 priedo 5 punkte pateikiamos kartu, tarsi viena paslauga negalėtų būti teikiama be kitos, turėtų būti pateiktos kaip dvi skirtingos mokėjimo paslaugos. Atskirai išvardijus išdavimo ir aptarnavimo paslaugas, taip pat pateikiant atskiras kiekvienos paslaugos apibrėžtis, turėtų būti aiškiau, kad išdavimo ir aptarnavimo paslaugas mokėjimo paslaugų teikėjai gali siūlyti atskirai;
- (9) paaiškėjo, kad praktiškai yra sunku tam tikrų kategorijų bankomatų operatorių neįtraukti į Direktyvos (ES) 2015/2366 taikymo sritį. Todėl bankomatų operatorių, kuriems pagal Direktyvą (ES) 2015/2366 netaikomas reikalavimas gauti mokėjimo paslaugų teikėjo leidimą, kategorija turėtų būti pakeista nauja bankomatų operatorių kategorija – bankomatų operatoriais, kurie neteikia mokėjimo sąskaitų tvarkymo paslaugų. Nors tiems operatoriams Direktyvoje (ES) XXX [PSD3] nustatyti veiklos leidimų išdavimo reikalavimai netaikomi, vis dėlto jiems turėtų būti taikomi mokesčių skaidrumo reikalavimai tais atvejais, kai tokie bankomatų operatoriai ima mokesčius už grynujų pinigų išėmimą;
- (10) siekiant dar labiau pagerinti galimybę gauti grynujų pinigų – tai yra Komisijos prioritetas – prekybininkams turėtų būti leidžiama fizinėse parduotuvėse siūlyti grynujų pinigų išdavimo paslaugas net ir tuo atveju, jei klientas nieko neperka, netaikant reikalavimo turėti mokėjimo paslaugų teikėjo veiklos leidimą arba būti mokėjimo įstaigos tarpininku. Tačiau šioms grynujų pinigų išdavimo paslaugoms turėtų būti taikoma pareiga atskleisti klientui taikomus mokesčius, jei tokie taikomi. Šias paslaugas mažmenininkai turėtų teikti savanoriškai ir jų teikimas turėtų priklausyti nuo to, kiek mažmenininkas turi grynujų pinigų;
- (11) valstybėse narėse Direktyvos (ES) 2015/2366 taikymo srities išimties taikymas mokėjimo operacijoms, kurias mokėtojas vykdo gavėjui per prekybos tarpininką, veikiantį mokėtojo arba gavėjo vardu, labai skiriasi. Prekybos tarpininkų sąvoka paprastai apibrėžiama nacionalinėje civilinėje teisėje ir gali skirtis skirtingose valstybėse narėse, todėl skirtingose jurisdikcijose tos pačios paslaugos gali būti traktuojamos skirtingai. Todėl toje išimtyje vartojama prekybos tarpininkų sąvoka turėtų būti suderinta ir patikslinta darant nuorodą į prekybos tarpininkų apibrėžtį, pateiktą Tarybos direktyvoje 86/653/EEB⁸. Be to, reikėtų papildomai paaiškinti sąlygas,

⁷ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (Tekstas svarbus EEE), (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

⁸ 1986 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyva 86/653/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su

kuriomis mokėjimo operacijos, kurias mokėtojas vykdo gavėjui per prekybos tarpininkus, gali būti neįtrauktos į šio reglamento taikymo sritį. Tai pasiekama reikalaujant, kad tarpininkai susitarimu su mokėtoju arba gavėju būtų įgaliojami derėtis dėl prekių ar paslaugų pardavimo ar pirkimo arba jį atlikti tik mokėtojo arba tik gavėjo vardu, bet ne jų abiejų vardu, neatsižvelgiant į tai, ar prekybos tarpininkas disponuoja kliento lėšomis, ar ne. Šis reglamentas neturėtų būti netaikomas elektroninės prekybos platformoms, kurios veikia kaip prekybos tarpininkai tiek atskirų pirkėjų, tiek pardavėjų vardu, kai pirkėjai ar pardavėjai neturi realios savarankiškumo galimybės derėtis dėl prekių ar paslaugų pardavimo ar pirkimo arba jį atlikti. Europos bankininkystės institucija (EBI) turėtų parengti gaires dėl mokėjimo operacijoms, kurias mokėtojas vykdo gavėjui per prekybos tarpininką, taikomų išimčių, kad tarp kompetentingų institucijų būtų užtikrintas didesnis aiškumas ir konvergencija. Į tas gaires gali būti įtrauktas scenarijų, kurių atveju paprastai taikoma prekybos tarpininko išimtis, sąrašas;

- (12) specialiam tikslui skirtų priemonių atveju taikoma Direktyvos (ES) 2015/2366 taikymo išimtis skirtingose valstybėse narėse taikoma skirtingai, nors paslaugų teikėjai, kurių priemonėms ta išimtis buvo taikoma, turėjo pranešti apie savo veiklą kompetentingoms institucijoms. 2022 m. vasario 24 d. dokumente „Gairės dėl riboto tinklo išimties pagal MPD2“ (angl. *Guidelines on the limited network exclusion under PSD2*) EBI pateikė papildomų gairių⁹. Nepaisant šių pastangų paaiškinti išimties, susijusias su specialiam tikslui skirtomis priemonėmis, taikymą, vis dar yra paslaugų teikėjų, kurie teikia paslaugas, susijusias su didelės apimties mokėjimais, ir siūlo įvairius produktus dideliame klientų, kurie siekia pasinaudoti šia išimtimi, skaičiu. Tokiais atvejais vartotojai negali pasinaudoti būtinomis apsaugos priemonėmis, o paslaugoms neturėtų būti taikoma specialiam tikslui skirtoms priemonėms taikytina išimtis. Todėl būtina paaiškinti, kad neturėtų būti įmanoma naudoti tą pačią specialiam tikslui skirtą priemonę mokėjimo operacijoms vykdyti siekiant įsigyti prekių ir paslaugų daugiau nei viename ribotame tinkle arba įsigyti neriboto asortimento prekių ir paslaugų;
- (13) siekiant įvertinti, ar ribotas tinklas turėtų būti neįtraukiamas į taikymo sritį, reikėtų atsižvelgti į geografinę tokio tinklo priemonių priėmimo taškų vietą ir priėmimo taškų skaičių. Specialiam tikslui skirtomis priemonėmis jų turėtojai turėtų būti sudarytos sąlygos įsigyti prekių ar paslaugų tik fizinėse išdavėjo patalpose, o jų naudojimas internetinės parduotuvės aplinkoje neturėtų būti įtraukiamas į išdavėjo patalpų sąvoką. Specialiam tikslui skirtos priemonės, priklausomai nuo atitinkamos sutartinės tvarkos, turėtų apimti korteles, kurios gali būti naudojamos tik tam tikrame parduotuvių tinkle arba konkrečiame prekybos centre, kuro kortelės, narystės kortelės, viešojo transporto kortelės, automobilių stovėjimo aikštelių bilietus, maisto kuponus arba konkrečių paslaugų kuponus, kuriems gali būti taikoma speciali teisinė mokesčių ar darbo srities sistema, skirta skatinti naudoti tokias priemones siekiant įgyvendinti socialiniuose teisės aktuose nustatytus tikslus (pavyzdžiui, vaikų priežiūros kuponai ar ekologiniai kuponai). ***Be to, kuponus reglamentuojančia valstybių narių reglamentavimo aplinka turėtų būti užtikrinamas tokių kuponų priimtinumas;***
- (14) išimtis, susijusi su tam tikromis mokėjimo operacijomis, atliekamomis naudojant telekomunikacijų ar informacinių technologijų prietaisus, turėtų būti konkrečiai orientuota į labai mažos vertės mokėjimus už skaitmeninį turinį ir balsu grindžiamas paslaugas. Turėtų būti palikta aiški nuoroda į elektroninių bilietų pirkimo mokėjimų

savarankiškai dirbančiais prekybos agentais, derinimo (OL L 382, 1986 12 31, p. 17–21).

⁹ Europos bankininkystės institucija, EBA/GL/2022/02.

operacijas, kad klientai galėtų ir toliau, naudodamiesi mobiliaisiais telefonais arba kitais prietaisais, iš bet kurios vietos ir bet kuriuo metu paprastai užsisakyti elektroninius bilietus, už juos sumokėti, juos gauti ir patvirtinti. Elektroniniai bilietai leidžia ir sudaro palankesnes sąlygas suteikti paslaugas, kurias kitu atveju vartotojai galėtų nusipirkti popierinio bilieto forma ir kurios apima transporto, pramogų, automobilių stovėjimo aikštelių ir įėjimo į renginius paslaugas, bet neapima fizinių prekių. Taip pat neturėtų būti įtrauktos mokėjimo operacijos, kurias konkretus elektroninių ryšių tinklų teikėjas atlieka iš elektroninio prietaiso arba per jį ir kurios įtraukiamos į susijusią sąskaitą, į kurią renkamos aukos labdarai. Išimtis turėtų būti taikoma tik tais atvejais, kai mokėjimo operacijų vertė nesiekia nustatytos ribos;

- (15) bendra mokėjimų eurais erdvė (SEPA) sudarė palankesnes sąlygas kurti visos Sąjungos centralizuotas mokėjimo ir lėšų gavimo infrastruktūras – tai leidžia centralizuoti tos pačios grupės mokėjimo operacijas. Tuo atžvilgiu į šio reglamento taikymo sritį neturėtų būti įtraukiamos mokėjimo operacijos tarp patronuojančiosios įmonės ir jos patronuojamosios įmonės arba tarp tos pačios patronuojančiosios įmonės patronuojamųjų įmonių, atliekamos tai pačiai grupei priklausančio mokėjimo paslaugų tiekėjo. Patronuojančiosios įmonės arba jos patronuojamosios įmonės grupės vardu vykdomas mokėjimo nurodymų rinkimas *ir lėšų gavimas* siekiant juos perduoti mokėjimo paslaugų teikėjui neturėtų būti laikomas mokėjimo paslauga;
- (16) mokėjimo paslaugoms teikti reikalinga techninių paslaugų parama. Tos techninės paslaugos apima duomenų tvarkymą ir saugojimą, mokėjimo vartų paslaugas, patikimumo ir privatumo apsaugos paslaugas, duomenų ir subjektų autentiškumo patvirtinimą, informacinių technologijų (IT) ir ryšių tinklų teikimą, į vartotojus orientuotų sąsajų, naudojamų mokėjimo informacijai rinkti, įskaitant terminalus ir prietaisus, naudojamus mokėjimo paslaugoms teikti, teikimą ir priežiūrą. Mokėjimo inicijavimo paslaugos ir informavimo apie sąskaitas paslaugos nėra techninės paslaugos;
- (17) techninės paslaugos nėra mokėjimo paslaugos, nes techninių paslaugų teikėjai niekada neįgyja pervestinių lėšų. Todėl jos neturėtų būti įtrauktos į mokėjimo paslaugų apibrėžtį. Tačiau toms paslaugoms turėtų būti taikomi tam tikri reikalavimai, pavyzdžiui, reikalavimai dėl atsakomybės už tai, kad nesudaromos sąlygos taikyti griežtą klientų autentiškumo patvirtinimą ■;
- (18) atsižvelgiant į sparčią mažmeninių mokėjimų rinkos raidą ir naujų mokėjimo paslaugų bei mokėjimo sprendimų atsiradimą, kai kurias Direktyvoje (ES) 2015/2366 pateiktas apibrėžtis tikslinga pritaikyti prie rinkos realijų, siekiant užtikrinti, kad Sąjungos teisės aktai išliktų tinkami pagal paskirtį ir technologiškai neutralūs;
- (19) mokėjimo operacijos proceso ir įvairių veiksmų, kuriuos reikia atlikti ją vykdančiam, išaiškinimas yra labai svarbus užtikrinant mokėjimo operacijoje dalyvaujančių šalių teises ir pareigas ir taikant griežtą klientų autentiškumo patvirtinimą. Mokėjimo operacijos vykdymo procesą inicijuoja mokėtojas arba jis inicijuojamas jo vardu, arba gavėjas. Mokėtojas inicijuoja mokėjimo operaciją pateikdamas mokėjimo nurodymą. Kai mokėjimo nurodymas pateikiamas, mokėjimo paslaugų teikėjas patikrina, ar operacija autorizuota ir ar patvirtintas jos autentiškumas, be kita ko, kai taikoma, taikant griežtą klientų autentiškumo patvirtinimą, o po to mokėjimo paslaugų teikėjas patvirtina mokėjimo nurodymą. Tada mokėjimo paslaugų teikėjas imasi atitinkamų veiksmų mokėjimo operacijai įvykdyti, įskaitant lėšų pervedimą;

- (20) atsižvelgiant į skirtingas nuomones, kurias Komisija nustatė peržiūradama Direktyvos (ES) 2015/2366 įgyvendinimą ir į kurias Europos bankininkystės institucija (EBI) atkreipė dėmesį 2022 m. birželio 23 d. pateiktoje nuomonėje dėl Direktyvos (ES) 2015/2366 peržiūros, būtina patikslinti mokėjimo sąskaitų apibrėžtį. Lemiamas kriterijus, pagal kurį sąskaita klasifikuojama kaip mokėjimo sąskaita, yra galimybė iš tokios sąskaitos atlikti kasdienes mokėjimo operacijas. Galimybė iš sąskaitos atlikti mokėjimo trečiajai šaliai operacijas arba priimti tokias trečiosios šalies vykdomas mokėjimo operacijas yra mokėjimo sąskaitos sąvokos požymis. Todėl mokėjimo sąskaita turėtų būti apibrėžiama kaip sąskaita, naudojama norint siųsti lėšas trečiosioms šalims ir jas iš jų gauti. Bet kokia sąskaita, kuriai būdingos tokios savybės, turėtų būti laikoma mokėjimo sąskaita ir ja turėtų būti galima naudotis teikiant mokėjimo inicijavimo ir informavimo apie sąskaitas paslaugas. Atvejai, kai trečiosioms šalims atliekamoms mokėjimo operacijoms arba jų atliekamoms mokėjimo operacijoms reikia kitos tarpinės sąskaitos, neturėtų patekti į mokėjimo sąskaitos apibrėžtį. Taupomosios sąskaitos nenaudojamos lėšoms trečiajai šaliai siųsti arba joms iš jos gauti, todėl jos neįtraukiamos į mokėjimo sąskaitos apibrėžtį;
- (21) atsižvelgiant į tai, kad atsiranda naujų mokėjimo priemonių rūšių, ir į rinkoje vyraujančius neaiškumus dėl jų teisinio kvalifikavimo, reikėtų papildyti mokėjimo priemonės apibrėžtį pateikiant keletą pavyzdžių, kuriais būtų parodoma, kas laikoma mokėjimo priemone arba kas nėra laikoma mokėjimo priemone, atsižvelgiant į technologinio neutralumo principą;
- (22) nepaisant to, kad naudojant keitimosi duomenimis trumpu atstumu technologiją (NFC) galima inicijuoti mokėjimo operaciją, dėl jos laikymo visaverte mokėjimo priemone kiltų tam tikrų sunkumų, pavyzdžiui, taikant griežtą klientų autentiškumo patvirtinimą bekontakčiams mokėjimams pardavimo vietoje ir mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybės tvarką. Todėl NFC veikiau turėtų būti laikoma mokėjimo priemonės funkcija, o ne pačia mokėjimo priemone;
- (23) Direktyvoje (ES) 2015/2366 pateiktoje mokėjimo priemonės apibrėžtyje nurodyta personalizuota priemonė. Kadangi yra išankstinio mokėjimo kortelių, ant kurių priemonės turėtojo vardas ir pavardė nėra atspausdinti, atsižvelgiant į šią nuorodą šių rūšių kortelės gali nepatekti į mokėjimo priemonės apibrėžties taikymo sritį. Todėl sąvokos „mokėjimo priemonė“ apibrėžtis turėtų būti iš dalies pakeista, kad nuoroda būtų daroma ne į personalizuotas priemones, o į individualizuotas priemones, paaiškinant, kad išankstinio mokėjimo kortelės, ant kurių priemonės turėtojo vardas ir pavardė (pavadinimas) nėra atspausdinti, patenka į šio reglamento taikymo sritį;
- (24) vadinamosios pereiginės skaitmeninės piniginės, apimančios esamos mokėjimo priemonės, pavyzdžiui, mokėjimo kortelės, konvertavimą į žetonus, turi būti laikomos techninėmis paslaugomis ir todėl neturėtų būti įtrauktos į mokėjimo priemonės apibrėžtį, nes, Komisijos nuomone, žetonas turi būti laikomas ne mokėjimo priemone, o veikiau mokėjimo programėle, kaip ji suprantama pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2015/751 2 straipsnio 21 punktą¹⁰. Tačiau kai kurių kitų kategorijų skaitmeninės piniginės, t. y. išankstinio mokėjimo elektroninės piniginės, pvz., iš anksto papildomos skaitmeninės piniginės, kuriose vartotojai gali saugoti

¹⁰ 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/751 dėl tarpbankinių mokesčių už kortele grindžiamas mokėjimo operacijas (OL L 123, 2015 5 19, p. 1).

pinigus būsimoms internetinėms operacijoms, turėtų būti laikomos mokėjimo priemone, o jų išleidimas – mokėjimo paslauga;

- (25) priėmus Direktyvą (ES) 2015/2366 dėl technologinės plėtros pasikeitė informavimo apie sąskaitas paslaugų teikimo būdas. Šias paslaugas teikiančios bendrovės mokėjimo paslaugų vartotojui suteikia apibendrintą informaciją internetu apie vieno ar kelių mokėjimo paslaugų teikėjų įstaigose turimas vieną ar kelias mokėjimo sąskaitas, kurios prieinamos per sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo interneto sąsajas. Tokiu būdu mokėjimo paslaugų vartotojai nedelsiant konkrečiu metu gali susidaryti bendrą ir struktūrizuotą vaizdą apie savo finansinę padėtį;
- (26) atlikdama peržiūrą Komisija atkreipė dėmesį į tai, kad įgaliojimai informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjai kartais teikia mokėjimo sąskaitų duomenis, kuriuos jie apibendrina, ne vartotojui, iš kurio gavo leidimą gauti duomenis, ir juos apibendrinti, o kitai šaliai, kad ji, naudodamasi duomenimis, galėtų teikti vartotojui kitas paslaugas. Tačiau nuomonės dėl to, ar ši veikla patenka į reguliuojamų informavimo apie sąskaitas paslaugų sritį, skiriasi. Komisija mano, kad ši atvirosios bankininkystės verslo modelio raida, kai licencija tampa paslauga, gali būti novatoriškų duomenimis grindžiamų paslaugų šaltinis, naudingas galutiniams naudotojams. Iš tiesų šis verslo modelis suteikia galutiniams naudotojams galimybę suteikti prieigą prie savo mokėjimo sąskaitų duomenų, kad galėtų gauti kitas – nemokėjimo – paslaugas, įskaitant skolinimą, apskaitą, kreditingumo vertinimą. Tačiau labai svarbu, kad mokėjimo paslaugų vartotojai tiksliai žinotų, kas turi prieigą prie jų mokėjimo sąskaitų duomenų, kokiais teisiniais pagrindais ir koku tikslu. Mokėjimo paslaugų vartotojai turėtų būti visapusiškai informuojami apie savo duomenis ir leisti juos perduoti kitai bendrovei. Siekiant įgyvendinti tą naują atvirosios bankininkystės verslo modelį reikia pakeisti informavimo apie sąskaitas paslaugų apibrėžtį, kad būtų paaiškinta, kad įgaliojimo informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjo apibendrinta informacija gali būti perduodama trečiajai šaliai, kad ta trečioji šalis, gavusi galutinio paslaugų gavėjo leidimą, galėtų teikti kitą paslaugą galutiniam naudotojui. Siekiant užtikrinti vartotojams tinkamą jų mokėjimo sąskaitų duomenų apsaugą ir teisinį tikrumą dėl subjektų, kurie naudojami jų duomenimis, statuso, duomenų kaupimo iš mokėjimo sąskaitų paslaugą visada turėtų teikti reguliuojama įmonė licencijos pagrindu, net jei duomenys galiausiai perduodami kitam paslaugų teikėjui;
- (27) pinigų perlaida yra mokėjimo paslauga, paprastai grindžiama grynaisiais pinigais, kuriuos mokėtojas perduoda mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris perveda atitinkamą sumą gavėjui arba kitam mokėjimo paslaugų teikėjui, veikiančiam gavėjo vardu, nesukuriant mokėjimo sąskaitų mokėtojo arba gavėjo vardu. Kai kuriose valstybėse narėse prekybos centrai, prekybininkai ir kiti mažmenininkai teikia visuomenei paslaugą sudarydami jai sąlygas sumokėti komunalinius mokesčius ir apmokėti kitas įprastas namų ūkio sąskaitas. Tos sąskaitų apmokėjimo paslaugos turėtų būti laikomos pinigų perlaidomis;
- (28) lėšų apibrėžtis turėtų apimti centrinio banko pinigus, išleistus mažmeniniam naudojimui, įskaitant banknotus ir monetas, ir bet kokią galimą būsimą centrinio banko skaitmeninę valiutą, elektroninius pinigus ir komercinio banko pinigus. Centrinio banko pinigai, išleisti naudoti tarp centrinio banko ir komercinių bankų, t. y. didmeniniam naudojimui skirti pinigai, neturėtų būti įtraukti į apibrėžtį;
- (29) 2023 m. gegužės 31 d. Reglamente (ES) 2023/1114 dėl kriptoturto rinkų nustatyta, kad elektroninių pinigų žetonai *to reglamento tikslais* laikomi elektroniniais pinigais.

Siekiant išvengti reikalavimų dubliavimosi, šiame reglamente svarbu aiškiai nustatyti, kokiais atvejais elektroninių pinigų žetonams turėtų verčiau būti taikomos šio reglamento nuostatos;

- (30) siekiant išsaugoti elektroninių pinigų turėtojo pasitikėjimą, elektroniniams pinigams turi būti užtikrinama susigrąžinamo galimybė. Susigrąžinimo galimybė nereiškia, kad lėšos, gautos mainais už elektroninius pinigus, turėtų būti laikomos indėliais ar kitomis grąžintinomis lėšomis pagal Direktyvą 2013/36/ES¹¹. Susigrąžinimas turėtų būti galimas bet kuriuo metu nominalia verte, nenumatant jokios galimybės susitarti dėl mažiausios susigrąžinamos sumos. Susigrąžinimas paprastai turėtų būti nemokamas. Tačiau turėtų būti įmanoma reikalauti sumokėti proporcingą ir išlaidomis pagrįstą mokestį, nepažeidžiant nacionalinių mokesčių ar socialinių reikalų teisės aktų ar elektroninių pinigų išleidėjo pareigų pagal kitus atitinkamus Sąjungos ar nacionalinės teisės aktus, įskaitant kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu taisykles, bet kokių lėšų įšaldymo priemonių ar bet kokių specialių priemonių, susijusių su nusikaltimų prevencija ir tyrimu;
- (31) kad mokėjimo paslaugų teikėjai galėtų teikti mokėjimo paslaugas vartotojams, jiems reikia prieigos prie mokėjimo sistemų. Paprastai tos mokėjimo sistemos apima keturių šalių kortelių schemas bei pagrindines sistemas, kuriose apdorojami kredito pervedimai ir tiesioginio debeto pervedimai. Siekiant visoje Sąjungoje užtikrinti vienodo požiūrio principą į skirtingų kategorijų leidimą turinčius mokėjimo paslaugų teikėjus būtina aiškiai išdėstyti taisykles, susijusias su galimybe naudotis mokėjimo sistemomis. Tokios naudojimas gali būti tiesioginis arba netiesioginis, užtikrinamas per kitą tos mokėjimo sistemos dalyvį. Tokiam naudojimuisi turėtų būti taikomi reikalavimai, kuriais būtų užtikrinamas tų mokėjimo sistemų vientisumas ir stabilumas. Galiausiai mokėjimo sistemos operatorius turėtų atlikti mokėjimo paslaugų teikėjo, kuris kreipiasi dėl tiesioginio dalyvavimo, rizikos vertinimą. Atliekant tą rizikos vertinimą turėtų būti nagrinėjama visa susijusi rizika, įskaitant, kai taikoma, atsiskaitymo riziką, veiklos riziką, kredito riziką, likvidumo riziką ir verslo riziką. Kiekvienas mokėjimo paslaugų teikėjas, prašantis dalyvauti mokėjimo sistemoje, turėtų prisiimti riziką dėl savo pasirinktos sistemos ir mokėjimo sistemai pateikti įrodymą, kad jo vidaus tvarka yra pakankamai tvirta, kad atlaikytų tokių rūšių riziką. Mokėjimo paslaugų teikėjo tiesioginio dalyvavimo prašymas turėtų būti atmetamas tik tuo atveju, jei mokėjimo paslaugų teikėjas negali laikytis sistemos taisyklių arba dėl jo kyla pernelyg didelė rizika;
- (31a) kad būtų galima tvarkyti skaitmeninius mokėjimus internetu arba ne internetu, labai svarbu, kad vartotojo sąsajos mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų prieigą prie NFC technologijos mobiliuosiuose įrenginiuose. Tokios technologijos komponentai visų pirma (bet ne tik) apima NFC antenas ir vadinamuosius saugius mobiliųjų įrenginių elementus (pvz., universalią lustinę kortelę (UICC), įterptąjį SE (eSE), mikroSD ir kt.). Todėl būtina užtikrinti, kad, kai to reikia mokėjimo paslaugoms teikti, mobiliųjų įrenginių pirminės įrangos gamintojai arba elektroninių ryšių paslaugų teikėjai neatsisakytų suteikti prieigos prie NFC antenų ir saugių elementų. Tuo tikslu skaitmeninėje ekonomikoje vartotojo sąsajos mokėjimo paslaugų teikėjams turėtų būti suteikta teisė saugoti programinę įrangą atitinkamų mobiliųjų įrenginių***

¹¹ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338–436).

aparatinėje įrangoje, kad operacijas būtų techniškai įmanoma atlikti ir internetu, ir ne internetu. Tuo tikslu mobiliųjų įrenginių pirminės įrangos gamintojai ir elektroninių ryšių paslaugų teikėjai turėtų būti įpareigoti sąžiningomis, pagrįstomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis suteikti prieigą prie visų aparatinės ir programinės įrangos komponentų, kai to reikia internetinėms ir neinternetinėms operacijoms atlikti. Visais atvejais tokie operatoriai turėtų būti įpareigoti užtikrinti pakankamus pajėgumus, susijusius su atitinkamomis aparatinės ir programinės įrangos funkcijomis mobiliuosiuose įrenginiuose, kad būtų galima apdoroti internetines mokėjimo operacijas ir saugoti lėšas mobiliuosiuose įrenginiuose neinternetinėms mokėjimo operacijoms atlikti. Ši pareiga neturėtų daryti poveikio Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2022/1925¹² 6 straipsnio 7 daliai, pagal kurią priegos valdytojai įpareigojami nemokamai užtikrinti veiksmingą sąveikumą su mobiliųjų įrenginių operacine sistema, aparatine įranga ar programinės įrangos funkcijomis ir prieigą prie jų sąveikumo tikslais, tai taikant esamoms ir naujoms skaitmeninėms mokėjimo priemonėms;

- (32) mokėjimo sistemos operatoriai turėtų turėti tokias naudojimosi taisykles ir procedūras, kuriomis būtų užtikrinamas proporcingumas, objektyvumas ir skaidrumas. Mokėjimo sistemos operatoriai dalyvavimo atžvilgiu neturėtų diskriminuoti mokėjimo įstaigų, jei jos gali laikytis sistemos taisyklių ir sistemai nekyla pernelyg didelė rizika. Tokios sistemos, be kita ko, apima sistemas, kurios yra laikomos sistemomis pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 98/26/EB¹³. Tais atvejais, kai atitinkamą mokėjimo sistemą jau prižiūri Europos centrinių bankų sistema pagal Europos Centrinio Banko reglamentą (ES) Nr. 795/2014¹⁴, tą priežiūrą vykdančias centrinis bankas ar bankai vykdydami priežiūrą turėtų stebėti, kaip laikomasi tų taisyklių. Kitų mokėjimo sistemų atveju valstybės narės turėtų paskirti nacionalines kompetentingas institucijas, kurios užtikrintų, kad mokėjimo sistemos infrastruktūros operatoriai laikytųsi tokių reikalavimų;
- (33) siekiant užtikrinti sąžiningą mokėjimo paslaugų teikėjų konkurenciją, kai mokėjimo sistemos dalyvis teikia su tokia sistema susijusias paslaugas leidimą turinčiam arba registruotam mokėjimo paslaugų teikėjui, jis taip pat turėtų, gavęs prašymą tai padaryti, objektyviai, proporcingai ir nediskriminuodamas suteikti teisę naudotis tokiomis paslaugomis bet kuriam kitam leidimą turinčiam ar registruotam mokėjimo paslaugų teikėjui;
- (34) nuostatos, susijusios su naudojimosi mokėjimo sistemomis neturėtų būti taikomos sistemoms, kurias sukuria ir valdo vienas mokėjimo paslaugų teikėjas. Tokios mokėjimo sistemos gali veikti tiesiogiai konkuruodamos su kitomis mokėjimo sistemomis arba, kaip labiau įprasta, veikti toje rinkos nišoje, kurios kitos mokėjimo sistemos neapima. Tokios sistemos apima trijų šalių schemas, įskaitant trijų šalių kortelių schemas, jei tokios schemas niekada neveikia kaip de facto keturių šalių kortelių schemas, pavyzdžiui, pasikliaudamos licencijų turėtojais, tarpininkais ar kelių

¹² 2022 m. rugsėjo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2022/1925 dėl atvirų konkurencijai ir sąžiningų skaitmeninio sektoriaus rinkų, kuriuo iš dalies keičiamos direktyvos (ES) 2019/1937 ir (ES) 2020/1828 (Skaitmeninių rinkų aktas) (OL L 265, 2022 10 12, p. 1, <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/1925/oj>).

¹³ 1998 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/26/EB dėl atsiskaitymų baigtinumo mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose (OL L 166, 1998 6 11, p. 45).

¹⁴ 2014 m. liepos 3 d. Europos Centrinio Banko reglamentas (ES) Nr. 795/2014 dėl priežiūros reikalavimų sistemaiškai svarbioms mokėjimo sistemoms (OL L 217, 2014 7 23, p. 16).

prekių ženklų naudojimo partneriais. Tokios sistemos paprastai taip pat apima telekomunikacijų paslaugų teikėjų teikiamas mokėjimo paslaugas, kai schemos operatorius yra mokėjimo paslaugų teikėjas tiek mokėtojui, tiek gavėjui, bei bankų grupių vidaus sistemas. Siekiant skatinti konkurenciją, kurią tokios uždaros mokėjimo sistemos gali sudaryti įsteigtoms pagrindinėms mokėjimo sistemoms, trečiosioms šalims neturėtų būti suteikiama prieiga prie tų uždarų privačių mokėjimo sistemų. Tačiau tokioms uždaroms sistemoms visada turėtų būti taikomos Sąjungos ir nacionalinės konkurencijos taisyklės, kuriomis būtų galima reikalauti, kad būtų suteikta prieiga prie schemų siekiant palaikyti veiksmingą konkurenciją mokėjimo rinkose;

- (35) mokėjimo įstaigos turi turėti galimybę atsidaryti kredito įstaigoje sąskaitą ir ja naudotis, kad įvykdytų licencijavimo reikalavimus, susijusius su klientų lėšų apsauga. Tačiau, kaip matyti visų pirma iš EBI 2022 m. sausio 5 d. nuomonės¹⁵, nepaisant į Direktyvą (ES) 2015/2366 įtrauktų nuostatų dėl mokėjimo įstaigų komerciniame banke turimų sąskaitų, kai kurios mokėjimo įstaigos ar bendrovės, prašančios išduoti mokėjimo įstaigos licenciją, vis dar susiduria su kai kurių kredito įstaigų praktika, kai kredito įstaigos atsisako atidaryti joms sąskaitą arba uždaryti sąskaitą, jei tokia yra, remdamosi suvokiama didesne pinigų plovimo ar terorizmo finansavimo rizika. Dėl šios vadinamosios rizikos mažinimo praktikos mokėjimo įstaigoms kyla didelių konkurencinių iššūkių;
- (36) todėl kredito įstaigos turėtų suteikti mokėjimo sąskaitą mokėjimo įstaigoms ir prašymą išduoti mokėjimo įstaigos licenciją teikiantiems subjektams, taip pat jų tarpininkams ir platintojams, išskyrus išimtinius atvejus, kai yra rimtų priežasčių atsisakyti suteikti galimybę naudotis sąskaita. Į šią nuostatą būtina įtraukti prašymą išduoti mokėjimo įstaigos licenciją teikiančius subjektus, atsižvelgiant į tai, kad banko sąskaita, kurioje galima saugiai laikyti klientų lėšas, yra būtina sąlyga norint gauti mokėjimo įstaigos licenciją. Atsisakymo pagrindai turėtų apimti rimtas priežastis įtarti neteisėtą veiklą, kurią vykdo mokėjimo įstaiga arba kuri vykdoma per ją, arba verslo modelį ar rizikos pobūdį, dėl kurio kredito įstaiga patiria didelę riziką arba patiria pernelyg didelių reikalavimų laikymosi išlaidų. Pavyzdžiui, dėl verslo modelių, pagal kuriuos mokėjimo įstaigos naudojami plačiu tarpininkų tinklu, gali atsirasti didelių kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimų laikymosi išlaidų. Mokėjimo įstaiga turėtų turėti teisę apskųsti kredito įstaigos atsisakymą valstybės narės paskirtai kompetentingai institucijai. Siekiant palengvinti naudojimąsi šia teise pateikti skundą, kredito įstaigos turėtų raštu ir išsamiai motyvuoti bet kokį atsisakymą suteikti sąskaitą arba uždaryti anksčiau suteiktą sąskaitą. Šis motyvavimas turėtų būti grindžiamas konkrečiais elementais, susijusiais su atitinkama mokėjimo įstaiga, o ne bendro pobūdžio, neindividualiais argumentais. Kad kompetentingoms institucijoms būtų lengviau nagrinėti skundus dėl atsisakymo suteikti sąskaitą ar sąskaitos uždarymo ir jų pagrindimo, EBI turėtų parengti techninius įgyvendinimo standartus, kuriais būtų suderinta, kaip tokie motyvai turėtų būti pateikiami;
- (37) kad galėtų priimti informacija pagrįstus sprendimus ir lengvai pasirinkti savo mokėjimo paslaugų teikėją Sąjungoje, mokėjimo paslaugų vartotojai turėtų gauti palyginamą ir aiškią informaciją apie mokėjimo paslaugas. Siekiant užtikrinti, kad mokėjimo paslaugų vartotojams būtų teikiama būtina, pakankama ir suprantama informacija apie mokėjimo paslaugų sutartį ir mokėjimo operacijas, būtina nustatyti ir suderinti mokėjimo paslaugų teikėjų pareigas, susijusias su informacijos teikimu mokėjimo paslaugų vartotojams;

¹⁵ Europos bankininkystės institucija, EBA/Op/2022/01.

- (38) teikdami reikiamą informaciją mokėjimo paslaugų vartotojams, mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų atsižvelgti į mokėjimo paslaugų vartotojų poreikius ir praktinius aspektus bei ekonominį efektyvumą, priklausomai nuo atitinkamos mokėjimo paslaugų sutarties. Mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų arba aktyviai teikti informaciją tinkamu laiku mokėjimo paslaugų vartotojo neraginami, arba pateikti informaciją mokėjimo paslaugų vartotojų prašymu. Antroje situacijoje mokėjimo paslaugų vartotojai turėtų imtis aktyvių veiksmų, kad gautų informaciją, įskaitant aiškiai paprašyti mokėjimo paslaugų teikėjų pateikti tą informaciją, registruotis į banko sąskaitos elektroninio pašto dėžutę arba įdėti banko kortelę į spausdintuvą, kad gautų sąskaitos išrašus. Tais tikslais mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų užtikrinti, kad būtų įmanoma gauti informaciją ir kad mokėjimo paslaugų vartotojai galėtų informacija naudotis;
- (39) kadangi vartotojų ir įmonių pažeidžiamumas nėra vienodas, nereikia ir vienodo jų apsaugos lygio. Nors svarbu užtikrinti vartotojų teises nuostatomis, nuo kurių negalima nukrypti sudarant sutartį, įmonėms ir organizacijoms, kai jos neturi reikalų su vartotojais, tikslinga leisti susitarti kitaip. ***Tokiais susitarimais galėtų būti reguliuojama, ar bus taikomas griežtas klientų autentiškumo patvirtinimas.*** Labai mažoms įmonėms, kaip apibrėžta Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB¹⁶, gali būti taikomos tokios pačios sąlygos kaip ir vartotojams. tam tikros taisyklės turėtų būti taikomos visada, neatsižvelgiant į vartotojo statusą;
- (40) siekiant išlaikyti aukštą vartotojų apsaugos lygį, vartotojai, prieš sudarydami bet kokią mokėjimo paslaugų sutartį, turėtų turėti teisę nemokamai gauti informaciją apie paslaugų teikimo sąlygas ir kainas. Kad vartotojai galėtų palyginti mokėjimo paslaugų teikėjų siūlomas paslaugas ir sąlygas, o kilus ginčui – patikrinti savo sutartines teises ir pareigas, vartotojai turėtų turėti galimybę nemokamai ir bet kuriuo sutartinių santykių metu prašyti pateikti tą informaciją ir preliminarią sutartį popierine forma;
- (41) siekiant padidinti skaidrumą, mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų teikti vartotojui pagrindinę informaciją apie įvykdytas mokėjimo operacijas netaikydami papildomo mokesčio. Vieno mokėjimo operacijos atveju mokėjimo paslaugų teikėjas neturėtų imti atskiro mokesčio už tą informaciją. Mokėjimo paslaugų teikėjai taip pat turėtų nemokamai kas mėnesį teikti tolesnę informaciją apie mokėjimo operacijas pagal preliminarią sutartį. Tačiau, atsižvelgiant į skaidrumo svarbą nustatant kainas ir skirtingus klientų poreikius, sutarties šalys turėtų galėti susitarti dėl mokesčių, jei informacija teikiama dažniau ar papildomai;
- (42) mažos vertės mokėjimo priemonės, kurioms neturėtų būti keliami pernelyg dideli reikalavimai, turėtų būti nebrangi ir patogi alternatyvi galimybė perkant pigias prekes ir paslaugas. Todėl nustatant atitinkamus informavimo reikalavimus ir jų vykdymo taisykles reikėtų apsiriboti pagrindine informacija, taip pat atsižvelgiant į pagrįstus priemonių, skirtų mažos vertės mokėjimams, techninius pajėgumus. Nepaisant ne tokios griežtos tvarkos, mokėjimo paslaugų vartotojams turėtų būti užtikrinta atitinkama apsauga atsižvelgiant į tų mokėjimo priemonių, visų pirma išankstinio mokėjimo priemonių, keliamą ribotą riziką;
- (43) vieno mokėjimo operacijų atveju esminę informaciją mokėjimo paslaugų teikėjas visada turėtų teikti savo iniciatyva. Kadangi mokėtojai paprastai pateikia mokėjimo nurodymą asmeniškai, nebūtina reikalauti, kad informacija kiekvienu atveju būtų pateikiama popierine forma ar naudojant kitą patvarią laikmeną. Mokėjimo paslaugų teikėjai

¹⁶ OL L 124, 2003 5 20, p. 36–41.

informaciją turėtų galėti pateikti žodžiu arba kitu lengvai prieinamu būdu, pavyzdžiui, patalpindami sąlygas savo patalpose esančioje skelbimų lentoje. Taip pat turėtų būti suteikiama informacija, kur galima rasti kitą, išsamesnę informaciją, įskaitant interneto svetainėje. Tačiau vartotojui pareikalavus, mokėjimo paslaugų teikėjai esminę informaciją taip pat turėtų pateikti popierine forma arba naudodami kitą patvariąją laikmeną;

- (44) reikalaujama informacija turėtų atitikti vartotojų poreikius. Informavimo apie vieno mokėjimo operaciją reikalavimai turėtų skirtis nuo reikalavimų, keliamų preliminariajai sutarčiai, pagal kurią numatoma vykdyti mokėjimo operacijų sekas;
- (45) kad galėtų priimti informacija pagrįstą sprendimą, mokėjimo paslaugų vartotojai turėtų turėti galimybę palyginti bankomatų mokesčius su kitų bankomato paslaugų teikėjų taikomais mokesčiais. Siekiant padidinti mokėjimo paslaugų vartotojui taikomų bankomatų mokesčių skaidrumą, mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų teikti mokėjimo paslaugų vartotojams informaciją apie visus mokesčius, taikomus, *kai inicijuojama grynųjų pinigų išėmimo iš bankomatų **Sajungoje operacija** skirtingomis aplinkybėmis, priklausomai nuo bankomato, kuriuo naudodamiesi mokėjimo paslaugų vartotojai išsiima grynuosius pinigus. **Konkrečiai kalbant, kredito įstaigų valdomuose bankomatuose pinigine išraiška turėtų būti nurodomi visi fiksuoti mokesčiai, kuriuos vartotojas turėtų sumokėti išsiimdamas grynuosius pinigus iš tos kredito įstaigos bankomato. Tas fiksuotas mokeskis turėtų būti rodomas tuo momentu, kai naudotojas įkiša savo kortelę į bankomatą arba ją prie jo priliečia, kad būtų pradėtas grynųjų pinigų išėmimo procesas, arba prieš tai. Didelis skaidrumas taip pat apima geresnę mokėjimo paslaugų teikėjo teikiamą informaciją apie valiutos keitimą, jei taikytina;***
- (46) preliminariosios sutartys ir tose sutartyse nustatytos mokėjimo operacijos yra daug labiau įprastos ir ekonominiu požiūriu svarbesnės už vieno mokėjimo operacijas. Preliminarioji sutartis yra būtina, jei yra mokėjimo sąskaita arba konkreti mokėjimo priemonė. Todėl reikalavimai pateikti išankstinę informaciją apie preliminariąsias sutartis turėtų būti išsamūs, o informacija visada turėtų būti teikiama popierine forma arba kitoje patvariojoje laikmenoje. Tačiau mokėjimo paslaugų teikėjai ir mokėjimo paslaugų vartotojai preliminariojoje sutartyje turėtų galėti susitarti dėl to, kaip informacija apie įvykdytas mokėjimo operacijas turėtų būti teikiama vėliau;
- (47) sutartinėmis nuostatomis neturėtų būti dėl jų pilietybės arba gyvenamosios vietos diskriminuojami teisėtai Sajungoje gyvenantys vartotojai. jei preliminariojoje sutartyje numatoma teisė blokuoti mokėjimo priemonę dėl objektyviai pateisinamų priežasčių, mokėjimo paslaugų teikėjas neturėtų galėti ta teise pasinaudoti vien todėl, kad mokėjimo paslaugų vartotojas pakeitė savo gyvenamąją vietą Sajungoje;
- (48) siekiant užtikrinti aukšto lygio vartotojų apsaugą, valstybės narės turėtų galėti, atsižvelgdamos į vartotojo interesus, palikti galioti arba nustatyti apribojimus arba draudimus, susijusius su vienašaliais preliminariosios sutarties sąlygų pakeitimais, pavyzdžiui, jei nėra pagrįstos priežasties tokiam pakeitimui atlikti;
- (49) siekiant palengvinti mokėjimo paslaugų vartotojų judumą, vartotojams turėtų būti suteikta galimybė be mokesčių nutraukti preliminariąją sutartį. Tačiau sutarčių, kurias mokėjimo paslaugų vartotojai nutraukia nepraėjus šešiesiems mėnesiams nuo jų įsigaliojimo, atveju mokėjimo paslaugų teikėjams turėtų būti leidžiama taikyti mokesčius, atitinkančius sąnaudas, patirtas dėl to, kad vartotojas nutraukė preliminariąją sutartį. Kai pagal preliminariąją sutartį mokėjimo paslaugos siūlomos kartu su techninėmis paslaugomis, kuriomis padedama teikti mokėjimo paslaugas, pavyzdžiui,

mokėjimo paslaugoms teikti naudojamų terminalų nuoma, mokėjimo paslaugų vartotojai neturėtų būti susaistyti su savo mokėjimo paslaugų teikėju griežtesnėmis sąlygomis, nustatytomis technines paslaugas reglamentuojančiose sutarties sąlygose. Siekiant išsaugoti konkurenciją, tokioms sutarties sąlygoms turėtų būti taikomi preliminariosios sutarties reikalavimai dėl sutarties nutraukimo mokesčių. Vartotojams neturėtų būti nustatomas ilgesnis kaip vieno mėnesio, o mokėjimo paslaugų teikėjams – trumpesnis kaip dviejų mėnesių įspėjimo laikotarpis. Šiomis taisyklėmis neturėtų būti daromas poveikis mokėjimo paslaugų teikėjo pareigai išskirtinėmis aplinkybėmis nutraukti mokėjimo paslaugų sutartį, kaip numatyta pagal kitą atitinkamą Sąjungos ar nacionalinę teisę, pvz., susijusią su pinigų plovimu ar terorizmo finansavimu, veiksmais, kuriais siekiama išaldyti lėšas, arba specialiomis priemonėmis, susijusiomis su nusikaltimų prevencija bei tyrimu;

- (50) siekiant užtikrinti palyginamumą, nustatyti valiutos perskaičiavimo mokesčiai už kredito pervedimus ir perlaidas, atliekamus Sąjungoje ir iš Sąjungos į trečiąją šalį, turėtų būti išreikšti tokiu pačiu būdu, t. y. kaip procentinis dydis, pagrįstas *užsienio valiutos keitimo lyginamuoju indeksu, atitinkančiu Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/2011¹⁷, o gautas valiutos perskaičiavimo mokesčiai turėtų būti nurodytas kaip piniginė suma ta valiuta, kurią klientas naudojo inicijuodamas valiutos perskaičiavimą. Tokių lyginamųjų indeksų tikslumu ir teisingumu, kuris užtikrinamas tuo reglamentu nustatyta lyginamųjų indeksų administratoriams taikoma tvarka, saugomi mokėjimo paslaugų teikėjų ir valiutos keitimo paslaugas teikiančių šalių klientų interesai. Mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų nuosekliai naudoti tą patį lyginamąjį indeksą ir tai daryti abiem kryptimis atliekamų keitimų atžvilgiu. Kai šiame reglamente daroma nuoroda į mokesčius, jie taip pat turėtų apimti, kai taikytina, valiutos perskaičiavimo mokesčius;*
- (51) patirtis parodė, kad sistema yra veiksmingiausia, kai mokesčius mokėtojas ir gavėjas pasidalija, kadangi sudaromos palankesnės sąlygos automatizuotam mokėjimų apdorojimui. Todėl reikėtų nustatyti, kad mokesčius iš mokėtojo ir gavėjo turėtų tiesiogiai imti atitinkami jų mokėjimo paslaugų teikėjai. Imamų mokesčių suma gali būti lygi ir nuliui, kadangi taisyklės neturėtų turėti poveikio praktikai, kai mokėjimo paslaugų teikėjas neima mokesčių iš vartotojų už sumų įskaitymą į jų sąskaitas. Atitinkamai, atsižvelgiant į sutarties sąlygas, mokėjimo paslaugų teikėjas už naudojimąsi mokėjimo paslauga gali imti mokesį tik iš gavėjo, o tai reiškia, kad iš mokėtojo mokesčiai neimami. Naudojimasis mokėjimo sistemomis gali būti apmokestinamas imant abonentinį mokesį. Nuostatos dėl pervedamos sumos ar imamų mokesčių neturi tiesioginio poveikio mokėjimo paslaugų teikėjų ar tarpininkų tarpusavio kainų nustatymui;
- (52) papildomas mokesčiai – tai prekybininkų vartotojams taikomas mokesčiai, pridedamas prie už prekes ir paslaugas prašomos kainos, kai vartotojas naudoja tam tikrą mokėjimo būdą. Viena iš papildomų mokesčių taikymo priežasčių – nukreipti vartotojus į pigesnes arba veiksmingesnes mokėjimo priemones, taip skatinant alternatyvių mokėjimo būdų konkurenciją. Pagal Direktyva (ES) 2015/2366 nustatytą tvarką gavėjams buvo užkirstas kelias taikyti mokesčius už naudojimąsi mokėjimo priemonėmis, kurių tarpbankiniai mokesčiai reglamentuojami pagal Reglamento (ES) 2015/751 II skyrių,

¹⁷ 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1011 dėl indeksų, kurie kaip lyginamieji indeksai naudojami finansinėse priemonėse ir finansinėse sutartyse arba siekiant įvertinti investicinių fondų veiklos rezultatus, kuriuo iš dalies keičiamos direktyvos 2008/48/EB ir 2014/17/ES ir Reglamentas (ES) Nr. 596/2014 (OL L 171, 2016 6 29, p. 1, <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1011/oj>).

t. y. už vartotojų debeto ir kredito korteles, išduotas pagal keturių šalių kortelių schemas, ir už naudojimąsi tomis mokėjimo paslaugomis, kurioms taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 260/2012¹⁸, t. y. už kredito pervedimo ir tiesioginio debeto operacijas eurais Sąjungoje. Pagal Direktyvą (ES) 2015/2366 valstybės narės gali uždrausti arba apriboti gavėjo teisę reikalauti mokesčių, atsižvelgdamos į būtinybę skatinti konkurenciją ir naudojimąsi veiksmingomis mokėjimo priemonėmis; ***Siekiant skatinti vienodas sąlygas Sąjungoje, būtina laikytis suderinto požiūrio, todėl visoje Sąjungoje reikia visiškai uždrausti taikyti papildomus mokesčius;***

- (53) **I**peržiūredama Direktyvą (ES) 2015/2366 Komisija nustatė, ***kad dėl nepakankamo suderinimo sudaromos sąlygos mokėjimo priemonėms taikyti papildomą mokesťį ir kad esama skirtingų aiškinimų, susijusių su mokėjimo priemonėmis, kurioms taikomas draudimas taikyti papildomus mokesčius. Todėl būtina aiškiai išplėsti draudimą taikyti papildomus mokesčius visiems kredito pervedimams ir tiesioginiam debetui, o ne tik tiems, kuriems taikomas Reglamentas (ES) Nr. 260/2012, kaip buvo nustatyta pagal Direktyvą (ES) 2015/2366;***
- (54) informavimo apie sąskaitas paslaugos ir mokėjimo inicijavimo paslaugos, dažnai bendrai vadinamos atvirosios bankininkystės paslaugomis, yra mokėjimo paslaugos, kurias teikdami mokėjimo paslaugų teikėjai, kurie nelaiko sąskaitos turėtojo lėšų ir netvarko mokėjimo sąskaitos, turi prieigą prie mokėjimo paslaugų vartotojo duomenų. Informavimo apie sąskaitas paslaugomis suteikiama galimybė mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu sujungti vartotojo duomenis su skirtingų sąskaitas tvarkančių mokėjimo paslaugų teikėjų duomenimis vienoje vietoje. Mokėjimo inicijavimo paslaugomis suteikiama galimybė vartotojui ir gavėjui patogiu būdu inicijuoti mokėjimą iš vartotojo sąskaitos, pavyzdžiui, kredito pavidimą arba tiesioginį debetą, nenaudojant tokios priemonės kaip mokėjimo kortelė;
- (55) sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų suteikti galimybę informavimo apie sąskaitas ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjams gauti prieigą prie mokėjimo sąskaitų duomenų, jei mokėjimo paslaugų vartotojas gali naudotis mokėjimo sąskaita internetu ir jei mokėjimo paslaugų vartotojas yra davęs leidimą dėl tokios prieigos. Direktyva (ES) 2015/2366 buvo grindžiama principu, kad suteikiant prieigą prie mokėjimo sąskaitų duomenų nebūtini sutartiniai santykiai tarp sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo ir informavimo apie sąskaitas bei mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjų, todėl mokesťis už prieigą prie duomenų praktiškai buvo neįmanomas. Nuo tada, kai pradėta taikyti Direktyva (ES) 2015/2366, prieiga prie atvirosios bankininkystės duomenų suteikiama tokiu nesutartiniu pagrindu ir netaikant mokesčio. Jei reguliuojamoms prieigos prie duomenų paslaugoms būtų taikomas mokesťis, kuris iki šiol taikomas nebuvo, poveikis tolesniam šių paslaugų teikimui, taigi ir konkurencijai bei inovacijoms mokėjimo rinkose, galėtų būti labai didelis. Todėl šis principas turėtų būti taikomas toliau. Tolesnis šio požiūrio laikymasis atitinka pasiūlymo dėl Reglamento dėl suderintų sąžiningos prieigos prie duomenų ir jų naudojimo taisyklių (Duomenų aktas)¹⁹ III ir IV skyrius, visų pirma to pasiūlymo 9 straipsnio 3 dalį dėl kompensacijos, kuriai šis reglamentas nedaro poveikio. Komisijos pasiūlyme dėl Reglamento dėl prieigos prie finansinių duomenų (FIDA) numatyta galima

¹⁸ 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 260/2012, kuriuo nustatomi kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų eurais techniniai ir komerciniai reikalavimai ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 924/2009 (OL L 94, 2012 3 30, p. 22).

¹⁹ Pasiūlymas dėl reglamento dėl suderintų sąžiningos prieigos prie duomenų ir jų naudojimo taisyklių (Duomenų aktas), COM(2022) 68 final.

kompensacija už prieigą prie duomenų, kuri bus reglamentuojama FIDA. Taigi tokia tvarka skirtųsi nuo šiuo reglamentu reglamentuojamos tvarkos. Šis skirtingas požiūris grindžiamas tuo, kad, kitaip nei prieigos prie mokėjimo sąskaitų duomenų, kuri nuo Direktyvos (ES) 2015/2366 įsigaliojimo reglamentuojama Sąjungos teisėje, atveju, prieigai prie kitų finansinių duomenų Sąjungos lygmens reglamentavimas dar nebuvo taikomas. Todėl nėra jokios rizikos, kad bus trikdoma rinka, nes, priešingai nei prieigos prie mokėjimo sąskaitų duomenų atveju, ši rinka yra besiformuojanti ir bus pradėta reguliuoti taikant FIDA;

- (56) sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai ir informavimo apie sąskaitas bei mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai gali užmegzti sutartinius santykius, be kita ko, pagal daugiašalį sutartimi įformintą susitarimą (pvz., schemą), galimai numatydami prieigos prie mokėjimo sąskaitų duomenų ir atvirosios bankininkystės paslaugų, išskyrus tas, kurias reikalaujama teikti pagal šį reglamentą, teikimo kompensaciją. Tokių pridėtinės vertės paslaugų, teikiamų per vadinamąsias didesnio tarifo taikomųjų programų sąsajas (API), pavyzdys yra galimybė planuoti būsimus kintamuosius periodinius mokėjimus. Bet kokia kompensacija už tokias paslaugas nuo siūlomo Duomenų akto taikymo pradžios turėtų atitikti jo III ir IV skyrius, visų pirma jo 9 straipsnio 1 dalį ir 9 straipsnio 2 dalį dėl kompensacijos. Informavimo apie sąskaitas ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjų prieiga prie šiuo reglamentu reglamentuojamų mokėjimo sąskaitų duomenų nereikalaujant sutartinių santykių, taigi ir netaikant mokesčių, visada turėtų būti įmanoma net ir tais atvejais, kai yra įformintas daugiašalis susitarimas (pvz., schema) ir kai tie patys duomenys taip pat prieinami pagal minėtą daugiašalį susitarimą;
- (57) siekiant užtikrinti aukštą prieigos prie duomenų ir keitimosi jais saugumo lygį, prieiga prie mokėjimo sąskaitų ir jose esančių duomenų, išskyrus konkrečias aplinkybes, informavimo apie sąskaitas ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjams turėtų būti suteikiama per sąsają, sukurtą atvirosios bankininkystės tikslais ir jai skirtą, pavyzdžiui, API. Tuo tikslu sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų užtikrinti saugų ryšį su informavimo apie sąskaitas ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjais. Siekiant išvengti bet kokio netikrumo dėl to, kas naudojasi mokėjimo paslaugų vartotojo duomenimis, informavimo apie sąskaitas ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjams turėtų būti sudarytos sąlygos specialiojoje sąsajoje patvirtinti savo tapatybę sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui ir naudotis visomis autentiškumo patvirtinimo procedūromis, kurias sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas taiko mokėjimo paslaugų vartotojui. Informavimo apie sąskaitas **paslaugų teikėjai** ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai paprastai turėtų naudotis jų prieigai skirta sąsaja, taigi neturėtų naudotis sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo klientams suteikta sąsaja prieigos prie duomenų tikslais, išskyrus atvejus, kai specialioji sąsaja neveikia arba yra neprieinama šiame reglamente nustatytais sąlygomis. Tokiomis aplinkybėmis jų veiklos tęstinumui kiltų pavojus dėl jų negalėjimo susipažinti su duomenimis, su kuriais susipažinti jiems buvo suteiktas leidimas. Būtina, kad informavimo apie sąskaitas ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai visada turėtų prieigą prie duomenų, būtinų jų klientams aptarnauti;
- (57a) iš sąskaitas tvarkančių mokėjimo paslaugų teikėjų neturėtų būti reikalaujama pasiūlyti alternatyvią sąsają, kai specialioji sąsaja neprieinama, išskyrus sąsają, kurią sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas naudoja autentiškumui patvirtinti ir**

ryšiams su savo vartotojais palaikyti, kad jie turėtų prieigą prie mokėjimo sąskaitų duomenų;

- (58) siekiant palengvinti sklandų specialiosios sąsajos naudojimą, jos techninės specifikacijos turėtų būti tinkamai dokumentuotos, o sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų viešai paskelbti jų santrauką. Kad atvirosios bankininkystės paslaugų teikėjai galėtų tinkamai pasirengti būsimai prieigai prie duomenų ir išspręsti galimas technines problemas, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų sudaryti sąlygas informavimo apie sąskaitas ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjams išbandyti sąsają iki tos dienos, kurią sąsaja bus aktyvuota. Prieiga prie mokėjimo sąskaitų duomenų per tą sąsają turėtų būti suteikiama tik informavimo apie sąskaitas ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjams, tačiau subjektai, teikiantys prašymą išduoti veiklos leidimą teikti informavimo apie sąskaitas ir mokėjimo inicijavimo paslaugoms, turėtų turėti galimybę susipažinti su techninėmis specifikacijomis. Kad būtų užtikrintas skirtingų technologinių ryšių sprendimų sąveikumas, sąsaja turėtų būti grindžiama ryšių standartais, sukurtais tarptautinių arba Europos standartizacijos organizacijų, įskaitant Europos standartizacijos komitetą (CEN) arba Tarptautinę standartizacijos organizaciją (ISO);
- (59) kad informavimo apie sąskaitas ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai galėtų visada užtikrinti savo veiklos tęstinumą ir teikti aukštos kokybės paslaugas savo klientams, specialioji sąsaja, kuria jie turėtų naudotis, turi atitikti aukšto lygio reikalavimus dėl eksploatacinių parametrų ir funkcijų. Ji turėtų būti tokia, kad būtų bent jau užtikrinamas duomenų joje ir kliento sąsajoje, kurią savo vartotojams suteikia sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas, lygiavertiškumas, taigi ji turėtų apimti mokėjimo sąskaitos duomenis, kurie mokėjimo paslaugų vartotojams taip pat prieinami sąsajoje, kurią jiems suteikia sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas. Kalbant apie mokėjimo inicijavimo paslaugas, specialiaja sąsaja turėtų būti sudarytos sąlygos ne tik inicijuoti vieno mokėjimo operacijas, bet ir periodinius nurodymus bei tiesioginį debetą. Išsamesni reikalavimai specialiosioms sąsajoms turėtų būti nustatyti EBI parengtuose techniniuose reguliavimo standartuose;
- (60) atsižvelgiant į tai, kad ilgalaikis specialiosios sąsajos neprieinamumas turėtų didžiulį poveikį informavimo apie sąskaitas ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjų veiklos tęstinumui, sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų nedelsdami ištaisyti tokią sąsajos neprieinamumo padėtį. Sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų informuoti informavimo apie sąskaitas ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjus apie bet kokį tokį jų specialiosios sąsajos neprieinamumą ir apie priemones, kurių imtasi šiai padėčiai nedelsiant ištaisyti. Jei specialioji sąsaja yra neprieinama ir sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas nesiūlo veiksmingo alternatyvaus sprendimo, informavimo apie sąskaitas ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjams turėtų būti suteiktos galimybės išsaugoti savo veiklos tęstinumą. Jiems turėtų būti leidžiama prašyti savo nacionalinės kompetentingos institucijos naudotis sąsaja, kurią savo vartotojams suteikia sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas, kol vėl bus galima naudotis specialiaja sąsaja. Gavusi prašymą, kompetentinga institucija turėtų nedelsdama priimti sprendimą. Kol institucija priims sprendimą, prašymą pateikusiems informavimo apie sąskaitas ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjams turėtų būti leidžiama laikinai naudotis sąsaja, kurią vartotojams suteikia sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas. Atitinkama kompetentinga institucija turėtų nustatyti terminą iki kurio sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas turi atkurti visiškai veikiančią specialiąją sąsają, numatant galimybę taikyti sankcijas, jei iki nustatyto termino tai nebus padaryta.

Visiems informavimo apie sąskaitas ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjams (ne tik tiems, kurie pateikė prašymą) turėtų būti suteikta prieiga prie duomenų, kurių jiems reikia savo veiklos tęstinumui užtikrinti;

- (61) tokia laikina tiesioginė prieiga neturėtų daryti neigiamo poveikio vartotojams. Todėl informavimo apie sąskaitas ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai turėtų visada tinkamai patvirtinti savo tapatybę ir laikytis visų savo pareigų, pavyzdžiui, jiems suteikto leidimo ribų, ir visų pirma turėtų naudotis tik tais duomenimis, kurių jiems reikia savo sutartiniams įsipareigojimams įvykdyti ir reguliuojamai paslaugai teikti. Prieiga prie mokėjimo sąskaitų duomenų be tinkamo identifikavimo (ekrano duomenų perėmimo) neturėtų būti suteikiama jokiomis aplinkybėmis;
- (62) atsižvelgiant į tai, kad specialiosios sąsajos sukūrimas tam tikriems sąskaitas tvarkantiems mokėjimo paslaugų teikėjams galėtų būti laikomas neproporcingai didele našta, nacionalinė kompetentinga institucija turėtų galėti sąskaitą tvarkančią mokėjimo paslaugų teikėją jo prašymu atleisti nuo pareigos turėti specialiąją prieigos prie duomenų sąsają ir suteikti prieigą prie mokėjimo duomenų tik per kliento sąsają arba apskritai nesiūlyti jokios prieigos prie atvirosios bankininkystės duomenų sąsajos. Prieiga prie duomenų per kliento sąsają (kai nėra specialiosios sąsajos) gali būti tinkama tais atvejais, kai sąskaitas tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas yra labai mažas ir specialiosios sąsajos kūrimas jam būtų didelė finansinė ir išteklių našta. Atleidimas nuo pareigos turėti bet kokią prieigos prie atvirosios bankininkystės duomenų sąsają gali būti pateisinamas, jei sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas taiko konkretų verslo modelį, pavyzdžiui, tokį, kuriame atvirosios bankininkystės paslaugos nebūtų svarbios jo klientams. Išsamūs tokių skirtingų rūšių sprendimų dėl išimčių priėmimo kriterijai turėtų būti nustatyti EBI parengtuose techniniuose reguliavimo standartuose;
- (63) siekiant visapusiškai išnaudoti atvirosios bankininkystės potencialą Sąjungoje, labai svarbu užkirsti kelią bet kokiam diskriminaciniam sąskaitas tvarkančių mokėjimo paslaugų teikėjų elgesiui informavimo apie sąskaitas ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjų atžvilgiu. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas nusprendė pasinaudoti informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjo arba mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo teikiamomis paslaugomis, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas tą nurodymą turėtų tvarkyti taip pat, kaip tokį prašymą tvarkytų tuo atveju, jei mokėjimo paslaugų vartotojas jį pateiktų tiesiogiai savo kliento sąsajoje, išskyrus atvejus, kai sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas turi objektyvių priežasčių prašymą suteikti prieigą prie sąskaitos tvarkyti kitaip, įskaitant rimtus įtarimus sukčiavimu;
- (64) mokėjimo inicijavimo paslaugų teikimo atveju sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui pateikti visą jam prieinamą informaciją apie mokėjimo operacijos vykdymą iš karto po mokėjimo nurodymo gavimo. Kartais sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas gauna daugiau informacijos po to, kai gauna mokėjimo nurodymą, tačiau prieš atlikdamas mokėjimo operaciją. Kai tai svarbu vykdant mokėjimo nurodymą ir mokėjimo operaciją, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų pateikti tą informaciją mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui. Mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas turėtų pasinaudoti *tik* ta informacija, kuri yra būtina siekiant įvertinti inicijuotos operacijos nevykdymo riziką. Ši informacija yra būtina, kad mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas gavėjui, kurio vardu inicijuoja operaciją, galėtų pasiūlyti paslaugą, kurios kokybė gali konkuruoti su kitomis gavėjui prieinamomis elektroninių mokėjimų priemonėmis, įskaitant mokėjimo korteles;

(65) siekiant didinti pasitikėjimą atvirąja bankininkyste, labai svarbu, kad mokėjimo paslaugų vartotojai, kurie naudojami informavimo apie sąskaitas ir mokėjimo inicijavimo paslaugomis, visiškai kontroliuotų savo duomenis ir turėtų prieigą prie aiškios informacijos apie prieigos prie duomenų leidimus, kuriuos tie mokėjimo paslaugų vartotojai suteikė mokėjimo paslaugų teikėjams, įskaitant leidimo tikslą ir atitinkamų mokėjimo sąskaitų duomenų kategorijas, įskaitant sąskaitos, operacijos ir sąskaitos likučio identifikavimo duomenis. Todėl sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų sudaryti galimybę tokiomis paslaugomis besinaudojantiems mokėjimo paslaugų vartotojams naudotis prieigos prie finansinių duomenų leidimo skydeliu, kad galėtų stebėti ir atšaukti atvirosios bankininkystės paslaugų teikėjams prieigą prie duomenų. Leidimai inicijuoti vienkartinis mokėjimus tame prieigos prie finansinių duomenų leidimo skydelyje neturėtų būti pateikiami. Prieigos prie finansinių duomenų leidimo skydelyje mokėjimo paslaugų vartotojui gali būti neleidžiama suteikti naujų prieigos prie duomenų leidimų informavimo apie sąskaitas arba mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui, kuriam anksčiau nebuvo suteikta prieiga prie duomenų. Sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų nedelsdami informuoti informavimo apie sąskaitas ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjus apie bet kokią prieigos prie duomenų panaikinimą. Informavimo apie sąskaitas ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai turėtų nedelsdami informuoti sąskaitas tvarkančius mokėjimo paslaugų teikėjus apie naujus ir iš naujo mokėjimo paslaugų vartotojų suteiktus prieigos prie duomenų leidimus, įskaitant leidimo galiojimo trukmę ir tikslą (visų pirma, ar duomenys konsoliduojami, nes tai reikalinga vartotojui, ar tam, kad jie būtų perduoti trečiajai šaliai). Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas jokiu būdu neturėtų skatinti mokėjimo paslaugų vartotojo panaikinti informavimo apie sąskaitas ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjams suteiktus leidimus. Prieigos prie finansinių duomenų leidimo skydelyje mokėjimo paslaugų vartotojui turėtų būti pateikiamas paprastas išspėjimas apie riziką, susijusią su galimomis sutartinėmis pasekmėmis atšaukus atvirosios bankininkystės paslaugų teikėjo prieigą prie duomenų, nes prieigos prie finansinių duomenų leidimo skydelyje sutartiniai vartotojo ir atvirosios bankininkystės paslaugų teikėjo santykiai netvarkomi, tačiau mokėjimo paslaugų vartotojas turi patikrinti riziką. Naudodami prieigos prie finansinių duomenų leidimo skydelį klientai turėtų turėti galimybę tvarkyti savo leidimus remdamiesi informacija ir nešališkai, ir jiems turėtų būti suteikta veiksminga priemonė kontroliuoti, kaip naudojami jų asmens ir ne asmens duomenys. Prieigos prie finansinių duomenų leidimo skydelyje, kai tinkama, turėtų būti atsižvelgiama į prieinamumo reikalavimus pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2019/882;

(65a) šiame reglamente vartojama sąvoka „leidimas“ neturėtų būti suprantama kaip reiškianti tą patį, ką ir sąvoka „sutikimas“ pagal Reglamentą (ES) 2016/679, kuriam taikomi to reglamento reikalavimai. Leidimas pagal šį reglamentą – tai mokėjimo paslaugų vartotojo suteiktas leidimas atlikti mokėjimo operaciją arba susipažinti su sąskaitos informaciniais duomenimis. Šis reikalavimas nedaro poveikio Reglamento (ES) 2016/679 ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/29/EB²⁰ taikymui;

²⁰ 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 (Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva) (OL L 149, 2005 6 11, p. 22, <http://data.europa.eu/eli/dir/2005/29/oj>).

- (65b) **EBI turėtų parengti techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose būtų nustatytas standartizuotas informacijos, kuri turi būti atskleista prieigos prie finansinių duomenų leidimo skydelyje, kategorijų sąrašas;**
- (66) atlikus Direktyvos (ES) 2015/2366 peržiūrą paaiškėjo, kad informavimo apie sąskaitas ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai vis dar susiduria su daug nepagrįstų kliūčių, nepaisant pasiekto suderinimo lygio ir Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2018/389 32 straipsnio 3 dalyje nustatyto tokių kliūčių draudimo²¹. Dėl tų kliūčių vis dar labai trukdoma visapusiškai išnaudoti atvirosios bankininkystės potencialą Sąjungoje. Apie šias kliūtis informavimo apie sąskaitas ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai reguliariai praneša priežiūros institucijoms, reguliavimo institucijoms ir Komisijai. EBI jas išanalizavo savo 2020 m. birželio mėn. nuomonėje „**Europos bankininkystės institucijos nuomonė dėl kliūčių, su kuriomis susiduriama taikant griežto klientų autentiškumo patvirtinimo ir bendrų ir saugių ryšių techninių reguliavimo standartų 32 straipsnio 3 dalį**“ (angl. *Opinion of the European Banking Authority on obstacles under Article 32(3) of the RTS on SCA and CSC*). Nepaisant pastangų pateikti paaiškinimus, rinkoje ir priežiūros institucijoms vis dar kyla daug neaiškumų dėl to, kas reguliuojamų atvirosios bankininkystės paslaugų atveju yra draudžiama kliūtis. Todėl būtina pateikti aiškų ir nebaigtinį tokių atvirosios bankininkystės atžvilgiu draudžiamų kliūčių sąrašą, visų pirma remiantis EBI atliktu darbu;
- (67) pareiga saugoti personalizuotus saugumo požymius yra itin svarbi siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojo lėšas ir sumažinti su sukčiavimu ir neautorizuota prieiga prie mokėjimo sąskaitų susijusią riziką. Tačiau mokėjimo paslaugų teikėjų mokėjimo paslaugų vartotojams nustatytos personalizuotų saugumo požymių saugojimo sąlygos ar kitos pareigos neturėtų būti parengtos taip, kad mokėjimo paslaugų vartotojai negalėtų pasinaudoti kitų mokėjimo paslaugų teikėjų siūlomomis paslaugomis, įskaitant mokėjimo inicijavimo paslaugas ir informavimo apie sąskaitas paslaugas. Tokiose sąlygose neturėtų būti nuostatų, kurios kaip nors apsunkintų naudojimąsi kitų mokėjimo paslaugų teikėjų, kurie turi leidimą arba yra registruoti pagal Direktyvą (ES) XXX (MPD3), paslaugomis. Be to, tikslinga nurodyti, kad mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjų ir informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjų veiklos tikslais sąskaitos savininko vardas, pavardė (pavadinimas) ir sąskaitos numeris nėra neskelbtini mokėjimo duomenys;
- (68) kad atviroji bankininkystė būtų visapusiškai sėkmingai įgyvendinama, reikia griežtai ir veiksmingai užtikrinti taisyklių, kuriomis reglamentuojama ši veikla, laikymąsi. Kadangi Sąjungos lygmeniu nėra vienos institucijos, kuri užtikrintų su atvirąja bankininkyste susijusių teisių ir pareigų vykdymą, nacionalinės kompetentingos institucijos yra pirmas lygmuo, kuriuo užtikrinamas atvirosios bankininkystės įgyvendinimas. Labai svarbu, kad nacionalinės kompetentingos institucijos aktyviai ir griežtai užtikrintų, kad būtų laikomasi reglamentuojamos Sąjungos atvirosios bankininkystės sistemos. Atvirosios bankininkystės veiklos vykdytojai reguliariai nurodo, kad nepakankama atitinkamų institucijų vykdoma užtikrinimo veikla yra viena iš priežasčių, dėl kurių atvirosios bankininkystės paslaugų teikimu Sąjungoje vis dar retai užsiimama. Nacionalinės kompetentingos institucijos turėtų turėti tinkamų išteklių,

²¹ 2017 m. lapkričio 27 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2018/389, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 papildoma griežto kliento autentiškumo patvirtinimo ir bendrų ir saugių atvirųjų ryšių standartų techniniais reguliavimo standartais (OL L 69, 2018 3 13, p. 23).

kad galėtų veiksmingai ir efektyviai vykdyti savo vykdymo užtikrinimo užduotis. Nacionalinės kompetentingos institucijos turėtų skatinti sklandų ir nuolatinį įvairių atvirosios bankininkystės ekosistemos dalyvių dialogą ir jame tarpininkauti. Sąskaitas tvarkantiems mokėjimo paslaugų teikėjams ir informavimo apie sąskaitas bei mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjams, kurie nesilaiko savo pareigų, turėtų būti taikomos atitinkamos sankcijos. Kompetentingų institucijų vykdoma reguliari Sąjungos atvirosios bankininkystės rinkos stebėseną, kurią koordinuoja EBI, turėtų palengvinti vykdymo užtikrinimą, o renkant duomenis apie atvirosios bankininkystės rinką būtų pašalintas šiuo metu egzistuojantis duomenų trūkumas, dėl kurio sunku veiksmingai įvertinti faktinį užsiėmimo atvirosios bankininkystės paslaugų teikimo veikla mastą Sąjungoje. Sąskaitas tvarkantiems mokėjimo paslaugų teikėjams ir informavimo apie sąskaitas bei mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjams turėtų būti suteikta galimybė kreiptis į ginčų sprendimo įstaigas pagal Duomenų akto pasiūlymo 10 straipsnį, kai tik tas reglamentas įsigalios;

- (69) dėl ir Direktyvoje (ES) 2015/2366, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2016/679²² vartojamos sąvokos „aiškus sutikimas“ imta klaidingai jį aiškinti. Aiškaus sutikimo pagal Direktyvos (ES) 2015/2366 94 straipsnio 2 dalį objektas – leidimas gauti prieigą prie tų asmens duomenų, kad būtų galima tvarkyti ir saugoti šiuos asmens duomenis, kurie reikalingi mokėjimo paslaugoms teikti. Todėl, siekiant padidinti teisinį tikrumą ir aiškiai atskirti duomenų apsaugos taisyklėse vartojamą terminą, reikėtų įtraukti patikslinimą. Nuostatose, kuriose Direktyvoje (ES) 2015/2366 vartojama sąvoka „aiškus sutikimas“, šiame reglamente turėtų būti vartojama sąvoka „leidimas“. Kai daroma nuoroda į leidimą, ta nuoroda neturėtų daryti poveikio mokėjimo paslaugų teikėjų pareigoms pagal Reglamento (ES) 2016/679 6 straipsnį. Todėl leidimas neturėtų būti suprantamas tik kaip sutikimas arba aiškus sutikimas, kaip apibrėžta Reglamente (ES) 2016/679;
- (70) kredito pervedimų saugumas yra labai svarbus siekiant padidinti mokėjimo paslaugų vartotojų pasitikėjimą tokiomis paslaugomis ir užtikrinti naudojimąsi jomis. Mokėtojai, ketinantys siųsti kredito pervedimą konkrečiam gavėjui, dėl sukčiavimo ar klaidos gali pateikti unikalų identifikatorių, kuris neatitinka to gavėjo sąskaitos. Siekdami padėti mažinti sukčiavimą ir klaidas, mokėjimo paslaugų vartotojai turėtų naudotis paslauga, kuri padėtų patikrinti, ar yra kokių nors neatitikimų tarp gavėjo unikalios identifikatoriaus ir mokėtojo pateikto gavėjo vardo ir pavardės (pavadinimo) **arba kito identifikatoriaus, pavyzdžiui, fiskalinio numerio, Europos unikalios identifikatoriaus, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2017/1132²³ 16 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, arba juridinio asmens identifikatorius (LEI), pagal kurį galima vienareikšmiškai identifikuoti gavėją**, ir, nustačius tokių neatitikimų, apie tai pranešti mokėtojui. **Unikalūs identifikatoriai nebūtinai turi būti tarptautinis banko sąskaitos numeris (IBAN)**. Tokios paslaugos šalyse, kuriose jos teikiamos, turėjo didelį teigiamą poveikį mažinant sukčiavimo ir klaidų mastą. Atsižvelgiant į šios paslaugos svarbą užtikrinant sukčiavimo ir klaidų prevenciją, tokia paslauga vartotojams turėtų būti teikiama nemokamai. Siekiant

²² 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

²³ 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/1132 dėl tam tikrų bendrovių teisės aspektų (kodifikuota redakcija) (OL L 169, 2017 6 30, p. 46, <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1132/oj>).

išvengti nepagrįstos trinties ar vėlavimų tvarkant operaciją, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų pateikti tokį pranešimą ne vėliau kaip per kelias sekundes nuo to momento, kai mokėtojas pateikė informaciją apie gavėją. Kad mokėtojas galėtų nuspręsti, ar vykdyti numatytą operaciją, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų pateikti tokį pranešimą prieš mokėtojui suteikiant leidimą atlikti operaciją. Mokėtojais gali naudotis tam tikrais kredito pervedimo inicijavimo sprendimais, kuriais jiems sudaromos sąlygos pateikti mokėjimo nurodymą patiems nenurodant unikalios identifikatoriaus. Vietoj jų tokius duomenų elementus pateikia to inicijavimo sprendimo teikėjas. Tokiais atvejais paslauga, kuria naudojantis tikrinama unikalios identifikatoriaus ir gavėjo vardo ir pavardės (pavadinimo) atitiktis, nereikalinga, nes sukčiavimo ar klaidų rizika yra gerokai sumažinama;

- (71) Reglamente (ES) XXX, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 260/2012, numatyta momentinių kredito pervedimų eurais naudotojams teikti paslaugą, kuria tikrinama unikalios identifikatoriaus ir gavėjo vardo ir pavardės (pavadinimo) *ar kito identifikatoriaus* atitiktis. Siekiant sukurti nuoseklią visų kredito pervedimų sistemą ir išvengti nereikalingo dubliavimosi, šiame reglamente nurodyta atitiktis tikrinimo paslauga turėtų būti taikoma tik tiems kredito pervedimams, kuriems netaikomas Reglamentas (ES) XXX, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 260/2012;
- (72) dėl kai kurių gavėjo, į kurio sąskaitą mokėtojas nori atlikti kredito pervedimą, vardo ir pavardės arba pavadinimo požymių, įskaitant diakritinius ženklus arba skirtingas galimas vardų ir pavardžių arba pavadinimų transliteracijas skirtingose abėcėlėse, įprastai naudojamų ir oficialiuose fizinių asmenų tapatybės nustatymo dokumentuose nurodytų vardų ir pavardžių skirtumus arba juridinių asmenų komercinių ir teisinių pavadinimų skirtumus, gali padidėti tikimybė, kad mokėjimo paslaugų teikėjai aptiks neatitikimą. Siekiant išvengti nepagrįstos trinties tvarkant kredito pervedimus ir sudaryti palankesnes sąlygas mokėtojui priimti sprendimą dėl to, ar vykdyti numatomą operaciją, mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų nurodyti tokio neatitikimo laipsnį, pranešime nurodydami, jei atitiktis nėra arba atitiktis yra artima;
- (73) suteikiant leidimą atlikti mokėjimo operaciją, nepaisant to, kad naudojantis atitiktis tikrinimo paslauga nustatytas neatitikimas ir apie jį pranešta mokėjimo paslaugų vartotojui, lėšos gali būti pervestos ne numatytam gavėjui. Mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų informuoti mokėjimo paslaugų vartotojus apie galimas pasekmes, susijusias su jų pasirinkimu nekreipti dėmesio į neatitikimą, apie kurį pranešta, ir toliau vykdyti operaciją. Mokėjimo paslaugų vartotojai turėtų turėti galimybę atsisakyti naudotis tokia paslauga bet kuriuo metu savo sutartinių santykių su mokėjimo paslaugų teikėju laikotarpiu. Tokia paslauga naudotis atsisakę mokėjimo paslaugų vartotojai turėtų turėti galimybę vėl ja naudotis;
- (74) mokėjimo paslaugų vartotojas turėtų kuo greičiau informuoti mokėjimo paslaugų teikėją apie visus ginčus, susijusius su tariamai neautorizuotomis, netinkamai atliktomis mokėjimo operacijomis arba patvirtintais kredito pervedimais, jei buvo sutrikęs atitiktis tikrinimo paslaugos veikimas, su sąlyga, kad mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdė savo pareigas teikti informaciją. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas laikėsi šio pranešimo termino, jis turėtų turėti galimybę pateikti tuos reikalavimus per nacionalinėje teisėje nustatytą senaties terminą. Tai neturėtų turėti įtakos kitiems mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų tarpusavio reikalavimams;
- (75) turėtų būti numatytos nuostatos dėl nuostolių paskirstymo neautorizuotų mokėjimo operacijų arba konkrečių autorizuotų kredito pervedimų atveju. Mokėjimo paslaugų

vartotojams, kurie nėra vartotojai, gali būti taikomos kitokios nuostatos, nes tokie vartotojai paprastai gali geriau įvertinti sukčiavimo riziką ir imtis atitinkamų apsaugos priemonių. Siekiant užtikrinti aukšto lygio vartotojų apsaugą, mokėtojai visada turėtų turėti teisę pateikti reikalavimą dėl lėšų grąžinimo jų sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, net ir tais atvejais, kai mokėjimo operacijoje dalyvauja mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas. Tai neturėtų turėti poveikio mokėjimo paslaugų teikėjų atsakomybės paskirstymui;

- (76) mokėjimo inicijavimo paslaugų atveju atsakomybės paskirstymas mokėjimo paslaugų teikėjui, tvarkančiam sąskaitą, ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui, dalyvaujančiam operacijoje, turėtų priversti juos prisiimti atsakomybę už atitinkamas operacijos dalis, kurias jie kontroliuoja;
- (76a) *siekiant, kad mokėjimo paslaugų vartotojas turėtų lengvesnę prieigą prie mokėjimo paslaugų teikėjo, pastarasis turėtų sukurti ir siūlyti ryšių kanalą, kuriuo mokėjimo paslaugų vartotojas galėtų pateikti pranešimą arba prašyti atblokuoti mokėjimo priemonę, kaip numatyta šiame reglamente. Tas kanalas taip pat turėtų suteikti galimybę mokėjimo paslaugų vartotojui pateikti pranešimą apie nesąžiningą operaciją, gauti kvalifikuotą konsultaciją, kai įtariama, kad nukentėjo nuo sukčiavimo, ir pranešti apie probleminius klausimus, susijusius su atliekamais mokėjimais, pavyzdžiui, apie mokėjimo aparatų klaidas atliekant mokėjimus;*
- (77) neautorizuotos mokėjimo operacijos atveju mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų nedelsdamas grąžinti mokėtojui tos operacijos sumą. Tačiau kai yra stiprus įtarimas, kad dėl nesąžiningo mokėtojo elgesio yra atlikta neautorizuota operacija, ir kai tas įtarimas grindžiamas objektyviomis priežastimis mokėjimo paslaugų teikėjas prieš grąžindamas lėšas mokėtojui turėtų turėti galimybę atlikti tyrimą. Mokėjimo paslaugų teikėjas per **14** darbo dienų nuo tada, kai pastebi operaciją arba jam apie ją pranešama, turėtų arba grąžinti mokėtojui neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą, arba pateikti mokėtojui atsisakymo grąžinti pinigus priežastis ir patvirtinamuosius dokumentus, taip pat nurodyti įstaigas, į kurias mokėtojas gali kreiptis, jei mokėtojas nesutinka su nurodytomis priežastimis. Kad mokėtojas būtų apsaugotas nuo bet kokių nepatogumų, grąžintos sumos įskaitymo į sąskaitą data turėtų būti ne vėlesnė nei data, kada suma buvo nurašyta nuo sąskaitos. Siekiant paskatinti mokėjimo paslaugų vartotoją nepagrįstai nedelsiant pranešti mokėjimo paslaugų teikėjui apie mokėjimo priemonės vagystę arba praradimą ir taip sumažinti neautorizuotų mokėjimo operacijų riziką, vartotojas turėtų būti atsakingas tik už labai ribotą sumą, išskyrus mokėjimo paslaugų vartotojo sukčiavimo ar didelio neatsargumo atvejus. Atsižvelgiant į tai, 50 EUR suma atrodo tinkama siekiant užtikrinti suderintą ir aukšto lygio naudotojų apsaugą Sąjungoje. Mokėtojas negali būti laikomas atsakingu, kai jis negali žinoti apie mokėjimo priemonės praradimą, vagystę ar neteisėtą pasisavinimą. Be to, kai mokėjimo paslaugų vartotojas praneša mokėjimo paslaugų teikėjui, kad jo mokėjimo priemonei galėjo kilti pavojus, nebeturėtų būti reikalaujama, kad mokėjimo paslaugų vartotojas padengtų vėliau atsiradusius nuostolius, susijusius su neautorizuotu tos priemonės panaudojimu. Mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų būti atsakingi už savo produktų techninį saugumą;
- (78) autorizuotų kredito pervedimų, kai paslauga, kuria nustatomi gavėjo vardo ir pavardės (pavadinimo) *ar kito identifikatoriaus* ir unikalaus identifikatoriaus neatitikimai, buvo netinkamai taikoma arba jos veikimas buvo sutrikęs, atveju nuostatomis dėl atsakomybės būtų sukurtos tinkamos paskatos mokėjimo paslaugų teikėjams teikti visapusiškai veikiančią paslaugą, siekiant sumažinti netinkama informacija pagrįstų

mokėjimo autorizavimų riziką. Jei mokėtojas nusprendžia pasinaudoti tokia paslauga, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų būti laikomas atsakingu už visą kredito pervedimo sumą tais atvejais, kai tas mokėjimo paslaugų teikėjas būtų turėjęs, jei būtų ėmęsis tinkamų veiksmų, pranešti mokėtojui apie mokėtojo pateikto unikalios identifikatoriaus *ar kurio nors kito EBI nustatyto pakaitinio kintamojo* ir gavėjo vardo ir pavardės (pavadinimo) neatitikimą ir dėl tokio neveikimo mokėtojui padaryta finansinė žala. Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė priskiriama gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų atlyginti mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo patirtą finansinę žalą. *Pagal ... m. ... d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) [202X/...], kuriuo dėl momentinių kredito pervedimų eurais iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 260/2012 ir (ES) 2021/1230²⁴;*

- (78a) *mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų visada bendradarbiauti su mokėjimo paslaugų vartotoju, kai reikia įrodyti mokėjime esantį neatitikimą;*
- (79) *mokėjimo paslaugų vartotojai turėtų būti tinkamai apsaugoti vadinamojo socialinės inžinerijos sukčiavimo atveju, kai sukčiautojas manipuliuoja mokėjimo paslaugų vartotoju, kad šis atliktų tam tikrą veiksmą, pavyzdžiui, inicijuotų mokėjimo operaciją arba perduotų sukčiautojui savo saugumo požymius.* Pastaraisiais metais labai padaugėjo *tokio tipo* socialinės inžinerijos atvejų. Deja, Sąjungoje vis labiau plinta atvejai, kai sukčiautojai apsimeta kliento mokėjimo paslaugų teikėjo darbuotojais *arba atitinkamais subjektais, kurie gali būti pagrįstai susiję su patikimu kliento šaltiniu, pavyzdžiui, centriniu banku ar valdžios institucija*, ir naudojami mokėjimo paslaugų teikėjo pavadinimu, *el.* pašto adresu arba telefono numeriu, kad įgytų klientų pasitikėjimą ir įtikintų juos atlikti tam tikrus veiksmus. Dėl šių naujų sukčiavimo apsimetinėjant ar *naudojant panašaus asmens dokumentą* rūšių išnyksta Direktyvoje (ES) 2015/2366 nustatytas skirtumas tarp autorizuotų ir neautorizuotų operacijų. Siekiant nustatyti, kada sandoris turėtų būti laikomas autorizuotu arba neautorizuotu, turėtų būti tinkamai atsižvelgiama, be kita ko, teismuose, į sąlygas, kuriomis klientas *davė savo leidimą atlikti mokėjimą.* Sandoris iš tiesų galėjo būti autorizuotas tokiomis aplinkybėmis, kai toks autorizavimas buvo suteiktas dėl manipuliavimo, taigi galėtų kilti abejonių dėl leidimo gavimo sąžiningumo. Todėl nebeįmanoma nustatyti, kad gražinimas taikomas tik neautorizuotų operacijų atveju, kaip buvo nustatyta Direktyvoje (ES) 2015/2366;
- (79a) *autorizuojant mokėjimo operacijas, leidime turėtų būti išreikštas mokėtojo ketinimas, kad jis susipažinęs su visais svarbiais faktais, įskaitant operacijos sumą, gavėją ir paskirtį. Mokėtojo ketinimas, kad jis susipažinęs su visais svarbiais faktais sandorio metu, turėtų būti vertinamas pagal nacionalinę teisę;*
- (80) palyginti su vartotojais, mokėjimo paslaugų teikėjai turi daugiau priemonių užkirsti kelią *apsimetinėjimo* atvejams, taikydami tinkamas prevencijos priemones ir patikimas technines apsaugos priemones, parengtas kartu su elektroninių ryšių paslaugų teikėjais, pavyzdžiui, mobiliojo ryšio tinklų operatoriais, interneto platformomis ir kt. *Kovos su sukčiavimu tikslu tų elektroninių ryšių paslaugų teikėjai turėtų būti įpareigoti bendradarbiauti su mokėjimo paslaugų teikėjais. Jei jie to nedaro, sukčiavimo atveju jie turėtų būti laikomi bendrai atsakingais.* Dėl sukčiavimo atvejų, kai apsimetama banko darbuotojais, prastėja bankų ir viso bankininkystės sektoriaus

²⁴ ... m. ... d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) [202X/...], kuriuo dėl momentinių kredito pervedimų eurais iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 260/2012 ir (ES) 2021/1230 (OL L...).

reputacija, o tai gali sukelti didelių finansinių nuostolių Sąjungos vartotojams, nes daromas poveikis jų pasitikėjimui elektroniniais mokėjimais ir bankininkystės sistema. Todėl nuo tokio sukčiavimo apsimitinėjant, kai sukčiautojai apsimesa kliento mokėjimo paslaugų teikėjo darbuotojais ir naudojami mokėjimo paslaugų teikėjo pavadinimu, pašto adresu ar telefono numeriu, nukentėjusiam sąžiningam vartotojui turėtų būti suteikta teisė iš mokėjimo paslaugų teikėjo gauti visą nesąžiningos mokėjimo operacijos sumą, išskyrus atvejus, kai mokėtojas veikė nesąžiningai arba labai aplaidžiai. Kai tik vartotojas sužino, kad tapo tokio pobūdžio sukčiavimo auka, jis turėtų nepagrįstai nedelsdamas pranešti apie incidentą policijai, pageidautina, taikydamas skundų teikimo internetu procedūras, jei policija sudaro sąlygas jomis naudotis, ir savo mokėjimo paslaugų teikėjui, pateikdamas visus būtinus patvirtinamuosius dokumentus; █

- (81) atsižvelgiant į elektroninių ryšių paslaugų teikėjų pareigas užtikrinti savo paslaugų saugumą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/58/EB²⁵, jie gali prisidėti prie kolektyvinės kovos su sukčiavimu apsimitinėjant. Todėl, nedarant poveikio nacionalinėje teisėje, kuria įgyvendinama ta direktyva, nustatytoms pareigoms, elektroninių ryšių paslaugų teikėjai, **kai aktualu, taip pat turėtų būti atsakingi ir bendradarbiauti su mokėjimo paslaugų teikėjais, kad užkirstų kelią tolesniems tokios rūšies sukčiavimo atvejams, be kita ko, nedelsdami imdamiesi veiksmų užtikrinti, kad būtų taikomos tinkamos organizacinės ir techninės priemonės ryšių saugumui ir konfidencialumui užtikrinti pagal Direktyvą 2002/58/EB. Bet koks reikalavimas dėl sukčiavimo kitų paslaugų teikėjų, pavyzdžiui, elektroninių ryšių paslaugų teikėjų ar interneto platformų, atžvilgiu dėl finansinės žalos, padarytos dėl tokio sukčiavimo, atlyginimo turėtų būti pareiškiamas pagal šį reglamentą;**
- (81a) **interneto platformos taip pat gali prisidėti prie didėjančio sukčiavimo atvejų skaičiaus. Todėl, nedarant poveikio jų pareigoms pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2022/2065²⁶ (Skaitmeninių paslaugų aktas), jos turėtų būti laikomos atsakingomis, jei sukčiavimo atveju sukčiautojai, pasinaudoję interneto platforma, apgavo vartotojus, jeigu jos buvo informuotos apie platformoje esantį nesąžiningą turinį ir jo nepašalino;**
- (82) siekiant įvertinti galimą mokėjimo paslaugų vartotojo aplaidumą ar didelį aplaidumą, reikėtų atsižvelgti į visas aplinkybes. Įtariamo aplaidumo įrodymai ir laipsnis paprastai turėtų būti vertinami pagal nacionalinę teisę. Tačiau nors aplaidumo sąvoka reiškia, kad pažeidžiamas įsipareigojimas elgtis rūpestingai, didelis aplaidumas turėtų reikšti daugiau nei vieną aplaidumą ir apimti labai nerūpestingą elgesį; pavyzdžiui, **tai būtų mokėjimo sukčiautojui atlikimas neturint jokio pagrįsto pagrindo manyti, kad gavėjas, kuriam skirtas mokėjimas, yra teisėtas, mokėjimo operacijos autorizavimui naudojamų saugumo požymių laikymas prie mokėjimo priemonės atviru ir trečiosioms šalims lengvai atskleidžiamu formatu, banko įtikinimas panaikinti blokavimą, nustatytą po to, kai buvo gautas įspėjimas apie sukčiavimą, veikiant pagal nepažįstamos trečiosios šalies nurodymus, arba atrakinto išmaniojo telefono perdavimas trečiajai šaliai;**

²⁵ 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (OL L 201, 2002 7 31, p. 37).

²⁶ 2022 m. spalio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2022/2065 dėl bendrosios skaitmeninių paslaugų rinkos, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2000/31/EB (Skaitmeninių paslaugų aktas) (OL L 277, 2022 10 27, p. 1, <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj>).

- (82a) *atsižvelgiant į tai, kad terminas „didelis aplaidumas“ Sąjungos valstybėse narėse aiškinamas labai skirtingai, EBI turėtų paskelbti gaires, kaip ta sąvoka turi būti aiškinama šio reglamento tikslais;*
- (83) sutartiniai terminai ir sąlygos, susiję su mokėjimo priemonės suteikimu ir naudojimu, kurių poveikis padidintų įrodinėjimo pareigą vartotojui ar sumažintų įrodinėjimo pareigą išdavėjui, turėtų būti laikomi negaliojančiais. Be to, konkrečiose situacijose ir visų pirma tuomet, kai mokėjimo priemonės prekybos vietoje nėra, pvz., taip yra mokėjimus atliekant internetu, tikslinga, kad iš mokėjimo paslaugų teikėjo būtų reikalaujama pateikti tariamo aplaidumo įrodymų, nes mokėtojo galimybės tai padaryti tokiais atvejais yra labai ribotos;
- (84) vartotojai ypač pažeidžiami kortele grindžiamų mokėjimo operacijų atveju, kai mokėtojui duodant leidimą vykdyti mokėjimo operaciją tiksli operacijos suma yra nežinoma, pavyzdžiui, automatinėse degalinėse, automobilių nuomos sutarčių ar viešbučių rezervacijos atvejais. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų turėti galimybę užblokuoti mokėtojo mokėjimo sąskaitoje lėšų sumą, atitinkančią mokėjimo operacijos sumą, kurios mokėtojas gali pagrįstai tikėtis, ir tik tuo atveju, jei mokėtojas davė sutikimą užblokuoti tą konkrečią sumą. Tos lėšos turėtų būti sugrąžintos iš karto po to, kai gaunama informacija apie tikslią galutinę mokėjimo operacijos sumą, ir ne vėliau kaip iš karto po mokėjimo nurodymo gavimo. Siekiant užtikrinti, kad skirtumas tarp užblokuotos sumos ir tikslios mokėjimo operacijos sumos būtų greitai panaikintas, gavėjas turėtų iš karto po to, kai mokėtojui buvo suteikta paslauga ar prekės, apie tai informuoti mokėjimo paslaugų teikėją;
- (85) senosios tiesioginio debeto operacijų ne eurais schemos valstybėse narėse, kurių valiuta nėra euras, tebeveikia. Tos schemos yra veiksmingos ir jomis mokėtojui užtikrinama tokia pati aukšto lygio apsauga kitomis apsaugos priemonėmis, ne visada grindžiamomis besąlygine teise į grąžinimą. Tokiu atveju mokėtojo apsauga turėtų būti užtikrinama bendrąja taisykle dėl grąžinimo, kai įvykdyta mokėjimo operacija viršija sumą, kurios galėtų būti pagrįstai tikimasi. Be to, valstybės narės turėtų galėti nustatyti taisykles dėl teisės į grąžinimą, kurios mokėtojui būtų palankesnės nei šiame reglamente nustatytos taisyklės. Būtų proporcinga leisti mokėtojui ir mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui preliminarinioje sutartyje numatyti, kad mokėtojas neturi teisės į grąžinimą, kai mokėtojas yra apsaugotas. Taip gali būti dėl to, kad mokėtojas davė leidimą įvykdyti mokėjimo operaciją tiesiogiai savo mokėjimo paslaugų teikėjui, įskaitant atvejus, kai mokėjimo paslaugų teikėjas veikia gavėjo vardu, arba mokėjimo paslaugų teikėjas arba gavėjas mokėtojui sutartu būdu pateikė informaciją apie būsimą mokėjimo operaciją ar sudarė sąlygas su ja susipažinti ne mažiau kaip prieš keturias savaites iki nustatytos dienos. Bet kuriuo atveju neautorizuotų ar netinkamai įvykdytų mokėjimo operacijų arba autorizuotų kredito pervedimų, kai netinkamai taikoma atitikties tikrinimo paslauga arba susiduriama su sukčiavimu apsimitant mokėjimo paslaugų teikėju, atveju mokėtojas turėtų būti apsaugotas bendrąja taisykle dėl grąžinimo;
- (86) kad finansai būtų planuojami ir mokėjimo pareigos būtų įvykdomos laiku, vartotojai ir įmonės turėtų būti tikri dėl mokėjimo nurodymo įvykdymo trukmės. Todėl būtina nustatyti, kada įsigalioja teisės ir pareigos, visų pirma, kai mokėjimo paslaugų teikėjas gauna mokėjimo nurodymą, įskaitant atvejus, kai mokėjimo paslaugų teikėjas turėjo galimybę jį gauti ryšio priemonėmis, dėl kurių buvo susitarta mokėjimo paslaugų sutartyje. Tai daroma nepaisant galimo ankstesnio dalyvavimo procese, kurio rezultatas yra sukurtas ir perduotas mokėjimo nurodymas, pavyzdžiui, tikrinant saugumą ir lėšų

buvimą, informaciją apie asmeninio identifikavimo numerio naudojimą ar mokėjimo pasižadėjimo išdavimą. Be to, mokėjimo nurodymo gavimo momentas turėtų būti momentas, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gauna mokėjimo nurodymą nurašyti lėšas iš mokėtojo sąskaitos. Šiuo atžvilgiu tai, kada gavėjas mokėjimo paslaugų teikėjui perduoda mokėjimo nurodymus gauti lėšas, pavyzdžiui, mokėjimo kortele ar tiesioginiu debetu, arba kada gavėjui mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia išankstinį susijusių sumų finansavimą, sąskaitoje suteikdamas atitinkamą kreditą, neturėtų turėti reikšmės. Vartotojai turėtų būti įsitikinę, kad visas ir galiojantis mokėjimo nurodymas bus tinkamai įvykdytas, jei mokėjimo paslaugų teikėjas neturi sutartinio ar įstatymų numatyto pagrindo atsisakyti jį vykdyti. Jei mokėjimo paslaugų teikėjas atsisako vykdyti mokėjimo nurodymą, mokėjimo paslaugų vartotojui turėtų būti kuo anksčiau pranešama apie atsisakymą ir jo priežastį laikantis Sąjungos ir nacionalinėje teisėje nustatytų reikalavimų. Kai preliminariojoje sutartyje numatyta, kad mokėjimo paslaugų teikėjas gali imti mokestį už atsisakymą vykdyti, toks mokestis turėtų būti objektyviai pagrįstas ir kuo mažesnis;

- (87) atsižvelgiant į mokėjimo operacijų tvarkymo visiškai automatizuotomis mokėjimo sistemomis greitį, o tai reiškia, kad po tam tikro laiko mokėjimo nurodymų negalima atšaukti be didelių žmogaus įsikišimo išlaidų, reikia nustatyti tikslų mokėjimo atšaukimo terminą. Tačiau atsižvelgiant į mokėjimo paslaugos ir mokėjimo nurodymo rūšį šalys savo susitarimu turėtų galėti nustatyti skirtingus mokėjimo atšaukimo terminus. Tuo atveju nuostata dėl mokėjimo atšaukimo turėtų būti taikoma tik mokėjimo paslaugų vartotojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo santykiams ir ja neturėtų būti daromas poveikis nuostatoms dėl mokėjimo operacijų mokėjimo sistemose neatšaukiamumo ir baigtumo;
- (88) mokėjimo nurodymo neatšaukiamumas neturėtų daryti poveikio mokėjimo paslaugų teikėjo teisėms ar pareigoms pagal valstybių narių teisės aktus, remiantis mokėtojo preliminariąja sutartimi arba nacionaline teise, įstatymais ir kitais teisės aktais ar gairėmis, grąžinti mokėtojui įvykdytos mokėjimo operacijos sumą mokėtojo ir gavėjo ginčo atveju. Toks grąžinimas turėtų būti laikomas nauju mokėjimo nurodymu. Išskyrus šiuos atvejus, teisinis ginčas, kylantis dėl santykių, susijusių su mokėjimo nurodymu, turėtų būti išspręstas tik tarp mokėtojo ir gavėjo;
- (89) siekiant visiškai integruoto automatizuoto mokėjimų apdorojimo ir teisinio tikrumo, mokėjimo paslaugų vartotojams vykdant visas pareigas, kuriomis grindžiama operacija, būtina, kad visa mokėtojo pervesta suma būtų įskaityta į gavėjo sąskaitą. Atitinkamai, mokėjimo operacijų vykdyme dalyvaujantys tarpininkai neturėtų turėti galimybės daryti atskaitymų iš pervedamos sumos. Tačiau gavėjams turėtų būti galima su savo mokėjimo paslaugų teikėju sudaryti susitarimą, kuriuo pastarajam leidžiama atskaityti savo mokesčius. Neatsižvelgiant į tai ir siekiant suteikti gavėjui galimybę patikrinti, ar mokėtina suma tinkamai sumokėta, vėliau teikiamoje informacijoje apie mokėjimo operaciją reikėtų nurodyti ne tik visą pervedtą lėšų sumą, bet ir mokesčių, kurie buvo nuskaityti, sumą;
- (90) siekiant padidinti mokėjimų veiksmingumą visoje Sąjungoje, visiems mokėtojo inicijuotiems mokėjimo nurodymams eurais ar kita valstybės narės, kurios valiuta nėra euras, valiuta, įskaitant įprastus kredito pervedimus ir pinigų perlaidas, turėtų būti taikoma maksimali vienos dienos įvykdymo trukmė. Visiems kitiems mokėjimams, pavyzdžiui, gavėjo arba per jį inicijuotiems mokėjimams, įskaitant tiesioginio debeto mokėjimus ir mokėjimus kortele, jei mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėtojas nėra

sudarę aiškaus susitarimo, numatančio ilgesnę įvykdymo trukmę, turėtų būti taikoma tokia pati vienos dienos įvykdymo trukmė. Turėtų būti įmanoma šiuos laikotarpius pratęsti dar viena darbo diena, jei mokėjimo nurodymas pateikiamas popieriuje, sudarant sąlygas nepertraukiamai teikti mokėjimo paslaugas vartotojams, kurie yra įpratę naudoti tik popierinius dokumentus. Kai naudojama tiesioginio debeto schema, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų perduoti nurodymą gauti lėšas per laikotarpį, dėl kurio susitarė gavėjas ir mokėjimo paslaugų teikėjas, sudarydamas sąlygas atsiskaitymą atlikti nustatytą dieną. ***Mokėjimo paslaugų teikėjo ir mokėtojo sutartyje turėtų būti nurodytos išlaidų ribos, tačiau jos gali būti pakeistos.*** Turėtų būti įmanoma palikti galioti arba nustatyti taisykles, kuriomis nustatoma trumpesnė nei vienos darbo dienos įvykdymo trukmė;

- (91) taisyklės dėl visos sumos mokėjimo ir įvykdymo trukmės turėtų būti geros praktikos pavyzdys, kai vieno iš mokėjimo paslaugų teikėjų buvimo vieta nėra Sąjungoje. Atlikdamas kredito pervedimą arba pinigų perlaidą gavėjui, esančiam už Sąjungos ribų, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų nurodyti mokėtojui numatomą laiką, kurio reikia, kad kredito pervedimas arba pinigų perlaida būtų įskaityta už Sąjungos ribų esančiam gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui. Negalima tikėtis, kad Sąjungos mokėjimo paslaugų teikėjas galės numatyti laiką, per kurį už Sąjungos ribų esantis mokėjimo paslaugų teikėjas gavęs lėšas jas įskaitys į gavėjo sąskaitą;
- (92) siekiant sustiprinti mokėjimo paslaugų vartotojų pasitikėjimą mokėjimo rinkomis, labai svarbu, kad jie žinotų realius mokėjimo paslaugų mokesčius. Taigi turėtų būti draudžiama taikyti neskaidrius kainų nustatymo metodus, nes visuotinai sutinkama, kad dėl tokių metodų vartotojams yra itin sudėtinga suprasti, kokia yra reali mokėjimo paslaugos kaina. Ypač neturėtų būti leidžiamas mokėjimo įskaitymo datos keitimas vartotojo nenaudai;
- (93) mokėjimo paslaugų teikėjui turėtų būti suteikta galimybė tiksliai nurodyti informaciją, kurią reikalaujama pateikti mokėjimo nurodymui tinkamai įvykdyti. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų veikti apdairiai ir patikrinti, kai techniškai įmanoma ir kai tai galima padaryti automatiškai, unikalų identifikatoriaus sutaptį, ir jei nustatoma, kad unikalų identifikatorių nesutampa, atsisakytų atlikti mokėjimo nurodymą ir apie tai praneštų mokėtojui;
- (94) kad mokėjimo sistemos veiktų sklandžiai ir veiksmingai, vartotojas turi pasitikėti mokėjimo paslaugų teikėju, kuris tinkamai ir per sutartą laiką įvykdo mokėjimo operaciją. Paprastai mokėjimo paslaugų teikėjas gali įvertinti su mokėjimo operacija susijusią riziką. Ne kas kitas, o mokėjimo paslaugų teikėjas pasirūpina mokėjimo sistema, imasi priemonių atšaukti neteisingai nukreiptas arba paskirstytas lėšas ir dažniausiai priima sprendimą dėl mokėjimo operacijos vykdyme dalyvaujančių tarpininkų. Atsižvelgiant į visa tai, tikslinga, išskyrus esant neįprastoms arba nenumatytoms aplinkybėms, nustatyti, kad mokėjimo paslaugų teikėjas būtų atsakingas už mokėjimo operacijos, kurią jis priėmė iš vartotojo, įvykdymą, išskyrus už gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo, už kurio pasirinkimą yra atsakingas tik gavėjas, veiksmus ir neveikimą. Tačiau siekiant, kad mokėtojas neliktų be apsaugos mažai tikėtinomis aplinkybėmis, kai neaišku, ar gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas faktiškai gavo mokėjimo sumą, atitinkama įrodinėjimo pareiga turėtų tekti mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui. Paprastai galima tikėtis, kad įstaiga tarpininkė, kuri dažnai yra nešališka įstaiga, pavyzdžiui, centrinis bankas arba tarpuskaitos namai, pervedanti mokėjimo sumą iš siunčiančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo gaunančiajam mokėjimo

paslaugų teikėjui, saugos sąskaitos duomenis ir bet kada prireikus galės tuos duomenis pateikti vėliau. Kai mokėjimo suma yra įskaityta į gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą, gavėjas nedelsiant turėtų galėti pateikti reikalavimą mokėjimo paslaugų teikėjui dėl įskaitymo į sąskaitą;

- (95) mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, kaip sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas arba kaip mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas, turėtų prisiimti atsakomybę už tinkamą mokėjimo įvykdymą, įskaitant visų pirma atsakomybę už visą mokėjimo operacijos sumą ir įvykdymo trukmę, bei visą atsakomybę už tai, kad kitos šalys mokėjimų grandinėje iki gavėjo sąskaitos neįvykdė savo pareigų. Prisiimdamas šią atsakomybę, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas tuo atveju, kai visa suma neįskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą arba įskaitoma pavėluotai, turėtų pataisyti mokėjimo operaciją arba nepagrįstai nedelsdamas grąžinti mokėtojui atitinkamą tos operacijos sumą, nedarant poveikio kitiems reikalavimams, kurie gali būti pateikti pagal nacionalinę teisę. Atsižvelgiant į tai, kad mokėjimo paslaugų teikėjas prisiima atsakomybę, su netinkamu mokėjimu susijusios sąnaudų neturėtų tekti mokėtojui arba gavėjui. Mokėjimo operacijų neįvykdymo, netinkamo arba pavėluoto įvykdymo atveju mokėjimo paslaugų teikėjų taisomųjų mokėjimų įskaitymo data visuomet turėtų būti ta pati kaip įskaitymo data tinkamo įvykdymo atveju;
- (96) tam, kad kredito pervedimai ir kitos mokėjimo paslaugos tinkamai veiktų, reikia, kad mokėjimo paslaugų teikėjai ir jų tarpininkai, įskaitant apdorojimo paslaugą teikiančius subjektus, turėtų sutartis, kuriose būtų nustatytos jų tarpusavio teisės ir pareigos. Su atsakomybe susiję klausimai yra esminė šių sutarčių dalis. Siekiant užtikrinti mokėjimo operacijoje dalyvaujančių mokėjimo paslaugų teikėjų ir tarpininkų tarpusavio pasitikėjimą, būtinas teisinis tikrumas, kad mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris nėra atsakingas, būtų kompensuojami jo patirti nuostoliai ar sumos, sumokėtos pagal atsakomybę reglamentuojančias taisykles. Papildomas teisės ir turinį, susijusius su atgręžtinio reikalavimo teise, bei tai, kaip reikėtų tvarkyti su netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija susijusius reikalavimus mokėjimo paslaugų teikėjui arba tarpininkui, turėtų būti galima nustatyti sutartimi;
- (97) mokėjimo paslaugų teikėjams teikiant mokėjimo paslaugas gali tekti tvarkyti asmens duomenis. ***Tokią tvarkymą turėtų būti galima atlikti tik gavus aiškų mokėjimo paslaugų vartotojo leidimą.*** Teikiant informavimą apie sąskaitas paslaugas gali būti tvarkomi asmens duomenys, susiję su duomenų subjektu, kuris nėra konkretaus mokėjimo paslaugų teikėjo paslaugų vartotojas, tačiau kurio asmens duomenis būtina tvarkyti, kad būtų įvykdyta to konkretaus mokėjimo paslaugų teikėjo ir mokėjimo paslaugų vartotojo sudaryta sutartis. Asmens duomenys turėtų būti tvarkomi laikantis Reglamento (ES) 2016/679 ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2018/1725²⁷, įskaitant tikslo apribojimo, duomenų kiekio mažinimo ir saugojimo trukmės apribojimo principų. Visose įgyvendinant šį reglamentą sukurtose ir naudojamose duomenų tvarkymo sistemose turėtų būti įdiegta pritaikytoji duomenų apsauga ir standartizuotoji duomenų apsauga. Todėl priežiūros institucijos pagal Reglamentą (ES) 2016/679 ir Reglamentą (ES) 2018/1725 turėtų būti atsakingos už asmens duomenų tvarkymo priežiūrą pagal šį reglamentą;

²⁷ 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018 11 21, p. 39).

- (98) kaip pripažįstama Komisijos komunikate dėl ES mažmeninių mokėjimų strategijos, geras ES mokėjimų rinkų veikimas yra labai svarbus visuomenei. Todėl, kai būtina teikiant mokėjimo paslaugas pagal šį reglamentą ir laikantis šio reglamento, mokėjimo paslaugų teikėjai ir mokėjimo sistemos operatoriai turėtų turėti galimybę tvarkyti specialių kategorijų asmens duomenis, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2016/679 9 straipsnio 1 dalyje ir Reglamento (ES) 2018/1725 10 straipsnio 1 dalyje. Kai tvarkomi specialių kategorijų asmens duomenys, mokėjimo paslaugų teikėjai ir mokėjimo sistemos operatoriai turėtų įgyvendinti tinkamas technines ir organizacines priemones fizinių asmenų pagrindinėms teisėms ir laisvėms apsaugoti. Tos priemonės turėtų apimti techninius pakartotinio duomenų naudojimo apribojimus ir pažangiausių saugumo ir privatumo apsaugos priemonių, įskaitant, **bet neapsiribojant**, pseudonimų suteikimą arba šifravimą, naudojimą, siekiant užtikrinti tikslo apribojimo, duomenų kiekio mažinimo ir saugojimo trukmės apribojimo principų laikymąsi, kaip nustatyta Reglamente (ES) 2016/679. Mokėjimo paslaugų teikėjai ir mokėjimo **sistemas operatoriai** taip pat turėtų įgyvendinti konkrečias organizacines priemones, įskaitant mokymą, kaip tokius duomenis tvarkyti, prieigos prie specialių kategorijų duomenų ribojimą ir tokios prieigos registravimą;
- (99) informacija apie asmens duomenų tvarkymą asmenims turėtų būti teikiama laikantis Reglamento (ES) 2016/679 ir Reglamento (ES) 2018/1725 nuostatų;
- (100) sukčiautojai dažnai taikosi apgauti pažeidžiamiausius mūsų visuomenės asmenis. Labai svarbu laiku nustatyti nesąžiningas mokėjimo operacijas, o jas nustatant labai svarbi operacijų stebėseną. Todėl tikslinga reikalauti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų operacijų stebėsenos mechanizmus, kuriais būtų atsižvelgiama į esminį tų mechanizmų indėlį į sukčiavimo prevenciją ir kurie neapsiribotų apsauga, kurią suteikia griežtas klientų autentiškumo patvirtinimas, kiek tai susiję su mokėjimo operacijomis, įskaitant operacijas, susijusias su mokėjimo inicijavimo paslaugomis. **Jei mokėjimo paslaugų teikėjai neįdiegia tinkamų sukčiavimo prevencijos mechanizmų, jie turėtų padengti mokėjimo paslaugų vartotojų dėl sukčiavimo patirtus visus finansinius nuostolius;**
- (100a) valstybės narės turėtų bendradarbiauti su mokėjimo paslaugų teikėjais ir elektroninių ryšių paslaugų teikėjais ir finansuoti piliečiams skirtas švietimo kampanijas, kaip nustatyti sukčiavimą mokėjimo srityje ir kaip netapti su mokėjimu susijusio sukčiavimo auka. Mokėjimo paslaugų teikėjai ir elektroninių ryšių paslaugų teikėjai šiuo klausimu su valstybėmis narėmis turėtų bendradarbiauti nemokamai;**
- (101) EBI turėtų parengti techninių reguliavimo standartų projektus dėl konkrečių techninių reikalavimų, susijusių su sandorių stebėsenos mechanizmais. Tokie reikalavimai turėtų būti grindžiami pridėtine verte, sukuriama dėl su mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo įpročiais susijusių aplinkos apsaugos ir elgsenos charakteristikų;
- (102) siekiant užtikrinti veiksmingą operacijų stebėsenos mechanizmų veikimą, kad mokėjimo paslaugų teikėjai galėtų nustatyti sukčiavimo atvejus ir užkirsti sukčiavimui kelią, visų pirma nustatydami netipinį mokėjimo paslaugų naudojimą, kuris galėtų rodyti galimai nesąžiningą operaciją, mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų turėti galimybę tvarkyti informaciją apie savo klientų operacijas ir mokėjimo sąskaitas. Tačiau mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų nustatyti tinkamus įvairių rūšių duomenų, naudojamų sukčiavimo prevencijai, saugojimo laikotarpius. Tie saugojimo laikotarpiai turėtų būti ne ilgesni nei būtina netipiniam, galimai su sukčiavimu susijusiam elgesiui nustatyti ir mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų reguliariai ištrinti duomenis, kurie neberekalingi sukčiavimui nustatyti ir jo prevencijai užtikrinti. Operacijų stebėsenos tikslais tvarkomi

duomenys neturėtų būti naudojami po to, kai mokėjimo paslaugų vartotojas nustoja būti mokėjimo paslaugų teikėjo klientu;

- (103) sukčiavimui kredito pervedimo srityje būdingas prisitaikomumas ir didelė praktikų ir metodų įvairovė, įskaitant autentiškumo patvirtinimo duomenų vagystę, sąskaitų faktūrų klastojimą ir socialinį manipuliavimą. Todėl, siekiant užkirsti kelią naujų rūšių sukčiavimui, operacijų stebėseną turėtų būti nuolat tobulinama visapusiškai naudojantis technologijomis, pavyzdžiui, dirbtiniu intelektu. Dažnai vienas mokėjimo paslaugų teikėjas neturi išsamaus vaizdo apie visus elementus, kurie galėtų padėti laiku nustatyti sukčiavimo atvejus. Tačiau sukčiavimo atvejų nustatymas galėtų būti veiksmingesnis, jei iš kitų mokėjimo paslaugų teikėjų būtų gaunama daugiau informacijos apie galimai nesąžiningą veiklą. Todėl mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų *privalomai* dalytis visa atitinkama informacija. Siekdami geriau nustatyti nesąžiningas mokėjimo operacijas ir apsaugoti savo klientus, mokėjimo paslaugų teikėjai operacijų stebėsenos tikslais turėtų naudotis duomenimis apie sukčiavimą atliekant mokėjimą, kuriais daugiašaliu pagrindu dalijasi kiti mokėjimo paslaugų teikėjai, pavyzdžiui, naudodami specialias IT platformas, grindžiamas keitimosi informacija susitarimais. Siekiant pagerinti mokėtojų apsaugą nuo sukčiavimo kredito pervedimo srityje, mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų turėti galimybę remtis kuo visapusiškesne ir naujesne informacija, t. y. bendrai naudotis informacija apie unikalius identifikatorius, manipuliavimo metodus ir kitas aplinkybes, susijusias su nesąžiningais kredito pervedimais, kuriuos atskirai nustato kiekvienas mokėjimo paslaugų teikėjas. Prieš sudarydami dalijimosi informacija susitarimą, mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų atlikti poveikio duomenų apsaugai vertinimą pagal Reglamento (ES) 2016/679 35 straipsnį. Jeigu iš poveikio duomenų apsaugai vertinimo matyti, kad, netaikant apsaugos priemonių, saugumo priemonių ir mechanizmų, skirtų rizikai sumažinti, duomenų tvarkymas keltų didelį pavojų fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų konsultuotis su atitinkama duomenų apsaugos institucija pagal to Reglamento (ES) 2016/679 36 straipsnį. Neturėtų būti reikalaujama atlikti naują poveikio vertinimą mokėjimo paslaugų teikėjui prisijungiant prie esamo keitimosi informacija susitarimo, kurio atžvilgiu poveikio duomenų apsaugai vertinimas jau atliktas. Keitimosi informacija susitarime turėtų būti nustatytos techninės ir organizacinės asmens duomenų apsaugos priemonės. Jame turėtų būti nustatytos visų mokėjimo paslaugų teikėjų funkcijos ir pareigos pagal duomenų apsaugos teisės aktus, įskaitant bendrų duomenų valdytojų atvejų;

(103a) EBI turėtų sukurti specialią IT platformą, kurioje būtų keičiamasi informacija apie sukčiautojų sąskaitas;

(103b) kai stebėsenos mechanizmai suteikia svarių įrodymų, leidžiančių įtarti nesąžiningą operaciją, arba kai naudotojas mokėjimo paslaugų teikėjui pateikia policijos ataskaitą, mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų turėti teisę blokuoti mokėjimo nurodymo vykdymą arba blokuoti ir susigrąžinti susijusias lėšas. Šie įrodymai turėtų būti suprantami kaip apimantys objektyviai pagrįstas priežastis, susijusias su mokėjimo operacijos saugumu ir įtarimais dėl neautorizuotų ar nesąžiningų operacijų. Jei mokėjimo paslaugų teikėjas neužblokuoja mokėjimo nurodymo vykdymo, tas mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų padengti visus dėl to atsirandančius finansinius nuostolius, kuriuos patiria mokėjimo paslaugų vartotojas, jei mokėjimo paslaugų vartotojas yra tokio sukčiavimo auka;

(104a) pagal šį reglamentą unikalūs identifikatoriai turėtų būti tikrinamas visų kredito pervedimų atveju;

(104b) EBI turėtų parengti techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose būtų nurodyta, kurie identifikatoriai, išskyrus IBAN, turėtų būti priimami kaip unikalūs identifikatoriai;

(105) siekiant užkirsti kelią teisėtam keitimuisi informacija apie galimai nesąžiningą veiklą, dėl kurio būtų nepagrįstai be paaiškinimo ir neužtikrinant atgėžtinio pareikalavimo teisės mažinama rizika, su kuria susiduria mokėjimo paslaugų vartotojai, arba būtų jiems būtų nebeteikiamos mokėjimo sąskaitų paslaugos, tikslinga nustatyti apsaugos priemonės. Sukčiavimo atliekant mokėjimą duomenis, kuriais dalijamasi pagal daugiašalį dalijimosi informacija susitarimą ir kurie gali apimti asmens duomenų atskleidimą, įskaitant gavėjų, kurie gali būti susiję su sukčiavimu atliekant kredito pervedimus, unikalūs identifikatoriai, mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų naudoti tik operacijų stebėsenai stiprinti. Mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų nustatyti papildomas apsaugos priemonės, pavyzdžiui, susisiekti su klientu, jei jis yra kredito pervedimo, kuris gali būti laikomas sukčiavimu, mokėtojas, ir toliau stebėti sąskaitą, kai unikalūs identifikatoriai, kuriuo dalijamasi kaip potencialiai susijusiu su sukčiavimo atveju, yra to mokėjimo paslaugų teikėjo kliento. Sukčiavimo atliekant mokėjimą duomenys, kuriais pagal tokius susitarimus dalijasi mokėjimo paslaugų teikėjai, neturėtų būti pagrindas nutraukti banko paslaugų teikimą be išsamaus tyrimo;

(106) sukčiavimas atliekant mokėjimą tampa vis sudėtingesnis – sukčiautojai naudoja manipuliavimo tapatybe ir sukčiavimo naudojant panašaus asmens dokumentą metodus, kuriuos mokėjimo paslaugų vartotojams sunku nustatyti, jei jie nėra pakankamai sąmoningi šiuo klausimu ir neturi pakankamai informacijos apie sukčiavimą. Mokėjimo paslaugų teikėjai gali atlikti svarbų vaidmenį stiprinant sukčiavimo prevenciją reguliariai imdamiesi visų reikiamų iniciatyvų, kad pagerintų savo mokėjimo paslaugų vartotojų supratimą ir informuotumą apie sukčiavimo atliekant mokėjimą riziką ir tendencijas. Visų pirma mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų vykdyti klientams ir mokėjimo paslaugų teikėjų darbuotojams skirtas tinkamas informuotumo didinimo programas ir kampanijas apie sukčiavimo tendencijas ir riziką, siekdami padėti klientams suprasti, kada jie yra bandymo sukčiauti auka. Mokėjimo paslaugų teikėjai, naudodamiesi įvairiomis priemonėmis, turėtų teikti vartotojams pritaikytą informaciją apie sukčiavimą, pateikdami jiems aiškius pranešimus ir įspėjimus, kuriais jiems būtų padedama tinkamai reaguoti susidūrus su galimais sukčiavimo atvejais. EBI turėtų parengti gaires dėl įvairių rūšių programų, kurias turi parengti mokėjimo paslaugų teikėjai dėl su mokėjimais susijusio sukčiavimo rizikos, atsižvelgiant į nuolat kintantį su sukčiavimu susijusios rizikos pobūdį;

(107) elektroninių mokėjimų saugumas yra esminis aspektas siekiant užtikrinti vartotojų apsaugą ir patikimos aplinkos elektroninei prekybai plėtojimą. Visos elektroniniu būdu siūlomos mokėjimo paslaugos turėtų būti teikiamos saugiai, įdiegiant technologijas, kuriomis galima užtikrinti saugų vartotojo autentiškumo patvirtinimą ir kuo labiau sumažinti sukčiavimo riziką. Sukčiavimo srityje pagrindinė Direktyvos (ES) 2015/2366 naujovė buvo griežto klientų autentiškumo patvirtinimo įvedimas. Komisijos atliktame Direktyvos (ES) 2015/2366 įgyvendinimo vertinime padaryta išvada, kad taikant griežtą klientų autentiškumo patvirtinimą jau labai sėkmingai prisidėta mažinant sukčiavimą;

(107a) kad vartotojai ir toliau galėtų naudotis griežtu klientų autentiškumo patvirtinimu ir kad šis patvirtinimas išliktų veiksminga kovos su sukčiavimu elektroninių mokėjimų

srityje priemonė, griežtą klientų autentiškumo patvirtinimą tikslinga taikyti atsižvelgiant į riziką. Savo ruožtu taisyklės dėl griežto klientų autentiškumo patvirtinimo turėtų būti pakankamai lanksčios, kad mokėjimų sektoriuje būtų galima diegti naujoves, įskaitant naujų griežto klientų autentiškumo patvirtinimo sprendimų kūrimą;

- (108) griežtas klientų autentiškumo patvirtinimas neturėtų būti apeinamas visų pirma nepagrįstai remiantis griežto klientų autentiškumo patvirtinimo išimtimis. **EBI** turėtų nustatyti aiškias pardavėjo inicijuotų operacijų ir nurodymų paštu arba telefonu apibrėžtis, nes šios sąvokos, kuriomis galima remtis siekiant pagrįsti griežto klientų autentiškumo patvirtinimo netaikymą, yra įvairiai suprantamos ir taikomos bei piktnaudžiaujama galimybe jomis remtis. Kalbant apie pardavėjo inicijuotas operacijas, nustatant pradinį sutikimą turėtų būti taikomas griežtas klientų autentiškumo patvirtinimas, nereikalaujant griežto klientų autentiškumo patvirtinimo taikyti vėlesnių pardavėjo inicijuotų mokėjimo operacijų atveju. Dėl nurodymų paštu arba telefonu, tik mokėjimo operacijų inicijavimas, o ne jų vykdymas, turėtų būti neskaitmeninis, kad operacija būtų laikoma nurodymu paštu arba telefonu ir todėl jai nebūtų taikoma pareiga taikyti griežtą klientų autentiškumo patvirtinimą. Tačiau popieriniais mokėjimo nurodymais grindžiamoms mokėjimo operacijoms, mokėtojo nurodymams paštu arba telefonu mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų taikyti saugumo standartus ir jas tikrinti, kad būtų galima patvirtinti mokėjimo operacijos autentiškumą. Griežto klientų autentiškumo patvirtinimo taip pat neturėtų būti vengiama taikant praktiką, pagal kurią, be kita ko, pasitelkiamas už Sąjungos ribų įsisteigęs aptarnaujantysis teikėjas, kad būtų išvengta griežto klientų autentiškumo patvirtinimo reikalavimų. **Be to, griežtas klientų autentiškumo patvirtinimas visada turėtų būti teikiamas nemokamai;**
- (109) kadangi mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris turėtų taikyti griežtą klientų autentiškumo patvirtinimą, yra personalizuotus saugumo požymius pateikiantis mokėjimo paslaugų teikėjas, mokėjimo operacijoms, kurias inicijuoja ne mokėtojas, o tik gavėjas, neturėtų būti taikomas griežtas klientų autentiškumo patvirtinimas, jei tos operacijos inicijuojamos be mokėtojo ar jam nedalyvaujant. **■Tiesioginio debeto operacijoms ■** taikomi reguliavimo metodai turėtų būti suderinti ir joms turėtų būti taikomos tos pačios vartotojų apsaugos priemonės, įskaitant gražinimą;
- (109a) kalbant apie įmonių tarpusavio mokėjimus (B2B) arba įmonių mokėjimus valdžios institucijoms (B2G), griežtas klientų autentiškumo patvirtinimas turėtų atitikti tokių sandorių rizikos lygį, visų pirma atsižvelgiant į jau esančią šių operatorių kontrolę ir patikrinimus. Siekiant sumažinti administracinę naštą, šiais atvejais griežtas klientų autentiškumo patvirtinimas neturėtų būti taikomas kiekvienam sandoriui, be to, jis turėtų būti suderintas su rizika pagrįstu požiūriu;**
- (110) siekiant pagerinti finansinę įtrauktį ir laikantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2019/882²⁸ dėl gaminių ir paslaugų prieinamumo reikalavimų, visiems mokėjimo paslaugų vartotojams, įskaitant neįgaliuosius, vyresnio amžiaus asmenis, menkus skaitmeninius įgūdžius turinčius asmenis ir tuos, kurie neturi prieigos prie skaitmeninių prietaisų, pavyzdžiui, išmaniųjų telefonų, turėtų būti taikoma griežtu klientų autentiškumo patvirtinimu suteikiama apsauga nuo sukčiavimo, visų pirma kai kaip pagrindinėmis finansinėmis paslaugomis naudojamosi nuotolinėmis skaitmeninėmis mokėjimo operacijomis ir internetine prieiga prie mokėjimo sąskaitų.

²⁸ 2019 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/882 dėl gaminių ir paslaugų prieinamumo reikalavimų (OL L 151, 2019 6 7, p. 70).

Pradėjus taikyti griežtą klientų autentiškumo patvirtinimą, kai kurie Sąjungos vartotojai negalėjo atlikti sandorių internetu, nes jie iš esmės negali atlikti griežto klientų autentiškumo patvirtinimo. Todėl mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų užtikrinti, kad jų klientai galėtų naudotis įvairiais jų poreikiams ir padėčiai pritaikytais griežto klientų autentiškumo patvirtinimo vykdymo metodais. Šie metodai neturėtų priklausyti nuo vienos technologijos, įrenginio ar mechanizmo arba nuo išmaniojo telefono *ar kito išmaniojo įrenginio turėjimo*;

- (111) Europinės skaitmeninės tapatybės dėklės, įgyvendinamos pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 910/2014²⁹ su pakeitimais, padarytais Reglamentu [XXX], yra elektroninės atpažinties priemonės, kuriomis siūlomos atpažinties ir tapatumo nustatymo priemonės norint naudotis tarpvalstybinėmis finansinėmis paslaugomis, įskaitant mokėjimo paslaugas. Įvedus Europinės skaitmeninės tapatybės dėkles būtų dar labiau palengvinta tarpvalstybinė skaitmeninė atpažintis ir tapatumo nustatymas, kad būtų galima atlikti saugius skaitmeninius mokėjimus, ir būtų sudarytos palankesnės sąlygos visos Europos skaitmeninių mokėjimų aplinkos plėtrai;
- (112) augant elektronei prekybai ir didėjant mokėjimų, atliekamų mobiliuoju telefonu, daliai, turėtų būti vykdomas bendras saugumo priemonių stiprinimas. Nuotolinio mokėjimo operacijos inicijavimo atveju, t. y. kai mokėjimo pavedimas pateikiamas internetu, operacijų autentiškumo patvirtinimas turėtų būti grindžiamas dinaminiais kodais, kad vartotojas visada žinotų operacijos sumą ir gavėją, kurio atžvilgiu vartotojas autorizuoja operaciją;
- (113) reikalavimu taikyti griežtą klientų autentiškumo patvirtinimą nuotolinio mokėjimo operacijoms naudojant kodus, kuriais operacija dinamiškai susiejama su konkrečia suma ir konkrečiu gavėju, turėtų būti atspindimas mokėjimų mobiliuoju telefonu augimas ir įvairių mokėjimo mobiliuoju telefonu modelių atsiradimas;
- (114) atsižvelgiant į tai, kad dinamiška sąsaja sprendžiamas gavėjo vardo ir pavardės ir konkrečios operacijos sumos klastojimo laikotarpiu nuo mokėjimo nurodymo pateikimo iki mokėjimo autentiškumo patvirtinimo rizikos klausimas, taip pat sukčiavimo rizikos klausimas apskritai, kai mokėjimų mobiliuoju telefonu atveju taikant griežtą klientų autentiškumo patvirtinimą reikia naudotis internetu mokėtojo įrenginyje, mokėjimo paslaugų teikėjai taip pat turėtų taikyti elementus, kuriais operacija dinamiškai susiejama su konkrečia suma ir konkrečiu gavėju, arba suderintas tokio paties poveikio saugumo priemonės, kuriomis užtikrinamas operacijos konfidencialumas, autentiškumas ir vientisumas visais inicijavimo etapais;
- (115) pagal Deleguotojo reglamento (ES) 2018/389 18 straipsnyje numatytą griežto klientų autentiškumo patvirtinimo išimtį mokėjimo paslaugų teikėjams buvo leista netaikyti griežto klientų autentiškumo patvirtinimo, kai mokėtojas inicijuoja nuotolinę elektroninę mokėjimo operaciją, kuri, mokėjimo paslaugų teikėjo vertinimu, yra mažai rizikinga pagal operacijų stebėjimo mechanizmus. Tačiau iš atsiliepimų rinkoje matyti, kad siekiant, jog daugiau mokėjimo paslaugų teikėjų atliktų operacijų rizikos analizę, būtina priimti tinkamas taisykles dėl operacijų rizikos analizės apimties, nustatant aiškius audito reikalavimus, pateikiant daugiau informacijos apie rizikos stebėsenos reikalavimus ir duomenis, kuriais galima dalytis, ir geresnes jų apibrėžtis, taip pat įvertinti galimą naudą, kuri būtų gaunama mokėjimo paslaugų teikėjams suteikus

²⁹ 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 910/2014 dėl elektroninės atpažinties ir elektroninių operacijų patikimumo užtikrinimo paslaugų vidaus rinkoje, kuriuo panaikinama Direktyva 1999/93/EB (OL L 257, 2014 8 28, p. 73–114).

leidimą pranešti apie nesąžiningas operacijas, už kurias atsakingi tik jie. EBI turėtų parengti techninių reguliavimo standartų projektą, kuriame būtų nustatytos sandorių rizikos analizės taisyklės. ***Siekiant dažniau taikyti sandorių rizikos analizės išimtį, techninių reguliavimo standartų projekte turėtų būti numatytos papildomas tos išimties ribos. Be to, reikėtų apsvarstyti, ar būtina aiškiau apibrėžti, ar mokėjimo paslaugų teikėjai, nustatydami sukčiavimo atvejus, atsakomybę turėtų priskirti tik mokėtojui;***

- (116) saugumo priemonės turėtų atitikti su mokėjimo paslaugomis susijusios rizikos lygį. Siekiant sudaryti sąlygas vystyti patogioms naudoti ir prieinamoms mokėjimo priemonėms, naudojamoms mažos rizikos mokėjimams atlikti, pvz., mažos vertės bekontakčiams mokėjimams pardavimo vietoje ***arba įmonės atliktiems mokėjimams įmonės kontekste***, nepriklausomai nuo to, ar šie mokėjimai grindžiami mobiliaisiais telefonais, techniniuose reguliavimo standartuose reikėtų nurodyti saugumo reikalavimo taikymo išimtis. Siekiant mažinti su apsimetinėjimu, duomenų vagystėmis ir kita nesąžininga veikla susijusią riziką, personalizuotus saugumo požymius reikia naudoti saugiai. Vartotojas turėtų galėti pasitikėti priimamomis priemonėmis, kuriomis apsaugomas personalizuotų saugumo požymių konfidencialumas ir vientisumas;
- (117) mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų taikyti griežtą klientų autentiškumo patvirtinimą, kai, *inter alia*, mokėjimo paslaugų vartotojas atlieka kokį nors veiksma nuotoliniu būdu, dėl kurio gali kilti sukčiavimo atliekant mokėjimą ar kitokio piktnaudžiavimo rizika. Mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų taikyti tinkamas saugumo priemones, kad apsaugotų mokėjimo paslaugų vartotojo personalizuotų saugumo požymių konfidencialumą ir vientisumą;
- (118) rinkos suinteresuotieji subjektai visose valstybėse narėse nenuosekliai supranta griežto klientų autentiškumo patvirtinimo reikalavimus, taikomus registruojant mokėjimo priemones, visų pirma mokėjimo korteles, skaitmeninėse piniginėse. Kuriant žetoną arba vykdant jo keitimo procesą gali kilti sukčiavimo atliekant mokėjimus ar kitokio piktnaudžiavimo rizika. Todėl tam, kad mokėjimo priemonės žetonas būtų sukurtas arba pakeistas – o tai daroma nuotoliniu būdu, dalyvaujant mokėjimo paslaugų vartotojui – turėtų būti reikalaujama, kad mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjas žetono išdavimo arba pakeitimo metu taikytų griežtą klientų autentiškumo patvirtinimą. Mokėjimo paslaugų teikėjas, taikydamas griežtą klientų autentiškumo patvirtinimą žetonų kūrimo arba pakeitimo etapu, turėtų nuotoliniu būdu patikrinti, ar mokėjimo paslaugų vartotojas yra teisėtas mokėjimo priemonės vartotojas, ir susieti vartotoją ir suskaitmenintą mokėjimo priemonės versiją su atitinkamu prietaisu;
- (119) turėtų būti reikalaujama, kad pereiginių skaitmeninių piniginių operatoriai, kurie tikrina griežto klientų autentiškumo patvirtinimo elementus, kai skaitmeninėse piniginėse saugomos žetonų priemonės naudojamos mokėjimams, sudarytų užsakomųjų paslaugų susitarimus su mokėtojų mokėjimo paslaugų teikėjais, kad jie galėtų toliau atlikti tokius patikrinimus, tačiau taip pat turėtų reikalauti, kad jie laikytųsi pagrindinių saugumo reikalavimų. Pagal tokius susitarimus mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų turėti visišką atsakomybę tais atvejais, kai pereiginių skaitmeninių piniginių operatoriai netaiko griežto klientų autentiškumo patvirtinimo, ir teisę atlikti piniginės operatoriaus saugumo nuostatų auditą ir kontrolę;
- (120) kai techninių paslaugų teikėjai arba mokėjimo schemų operatoriai teikia paslaugas gavėjams arba gavėjų ar mokėtojų mokėjimo paslaugų teikėjams, jie turėtų padėti taikyti griežtą klientų autentiškumo patvirtinimą, atsižvelgdami į savo vaidmenį inicijuojant

arba vykdant mokėjimo operacijas. Atsižvelgiant į vaidmenį, kurį techninių paslaugų teikėjai ir mokėjimo schemų operatoriai atlieka užtikrinant, kad būtų tinkamai įgyvendinami pagrindiniai saugumo reikalavimai, susiję su mažmeniniais mokėjimais, įskaitant tinkamų IT sprendimų teikimą, **techninių paslaugų teikėjai ir mokėjimo schemų operatoriai turėtų būti laikomi atsakingais už gavėjui, gavėjo ar mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui padarytą tiesioginę finansinę žalą už tai, kad jie, laikydamiesi savo sutartinių santykių, neteikia paslaugų, kurios yra būtinos, kad būtų galima taikyti griežtą klientų autentiškumo patvirtinimą, o kompensavimas turi būti proporcingas ir neviršyti atitinkamos operacijos sumos;**

- (121) valstybės narės turėtų paskirti kompetentingas institucijas, kurios suteiktų veiklos leidimus mokėjimo įstaigoms ir akredituotų bei stebėtų alternatyvaus ginčų sprendimo (AGS) procedūras;
- (122) nepažeidžiant vartotojų teisės iškelti bylą teisme, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai ir mokėjimo paslaugų vartotojai galėtų naudotis alternatyviomis tarpusavio ginčų sprendimo procedūromis, kurios būtų lengvai prieinamos, adekvačios, nepriklausomos, nešališkos, skaidrios ir veiksmingos. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 593/2008³⁰ numatyta, kad valstybės, kurioje yra vartotojų įprastinė gyvenamoji vieta, įstatymuose nustatytomis privalomomis taisyklėmis vartotojams suteiktai apsaugai negali būti pakenkta sutartinėmis sąlygomis dėl sutarčiai taikytinos teisės. Siekdamas nustatyti veiksmingą ir efektyvią ginčų sprendimo procedūrą, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai taikytų alternatyvią ginčų sprendimo procedūrą, atitinkančią Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2013/11/ES³¹ nustatytus kokybės reikalavimus, kad galėtų išspręsti ginčus prieš kreipdamiesi į teismą. Paskirtos kompetentingos institucijos turėtų pranešti Komisijai apie jų teritorijoje veikiančią kompetentingą kokybės reikalavimus atitinkančias alternatyvias ginčų sprendimo procedūras užtikrinančią subjektą (-us), kuris (-ie) spręstų nacionalinius ir tarpvalstybinius ginčus ir bendradarbiautų sprendžiant ginčus dėl teisių ir pareigų pagal šį reglamentą. **Mokėjimo paslaugų teikėjai alternatyvias ginčų sprendimo procedūras turėtų taikyti privaloma tvarka;**
- (123) vartotojams turėtų būti suteikta teisė ginti savo teises, susijusias su mokėjimo ir elektroninių pinigų paslaugų teikėjams pagal šį reglamentą nustatytomis pareigomis, pareiškiant atstovaujamuosius ieškinius pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2020/1828³²;
- (124) turėtų būti nustatytos tinkamos procedūros, kurias taikant būtų galima teikti skundus dėl mokėjimo paslaugų teikėjų, kurie nesilaiko savo pareigų, ir užtikrinti, kad prireikus bus skiriamos atitinkamos, veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios nuobaudos. siekiant užtikrinti, kad būtų veiksmingai laikomasi šio reglamento, valstybės narės turėtų paskirti kompetentingas institucijas, atitinkančias Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1093/2010³³ nustatytas sąlygas ir veikiančias nepriklausomai nuo

³⁰ OL L 177, 2008 7 4, p. 6–16.

³¹ 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/11/ES dėl alternatyvaus vartotojų ginčų sprendimo, kuria iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2009/22/EB (OL L 165, 2013 6 18, p. 63–79).

³² Direktyva (ES) 2020/1828 dėl atstovaujamųjų ieškinių siekiant apsaugoti vartotojų kolektyvinius interesus, kuria panaikinama Direktyva 2009/22/EB (OL L 409, 2020 12 4, p. 1–27).

³³ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

mokėjimo paslaugų teikėjų. Valstybės narės turėtų pranešti Komisijai, kokios institucijos paskirtos, aiškiai apibrėždamos jų užduotis;

- (125) nedarant poveikio teisei iškelti bylą teisme siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi šio reglamento, kompetentingos institucijos turėtų naudotis pagal šį reglamentą suteiktais reikiama is įgaliojimais, įskaitant įgaliojimus tirti įtariamus pažeidimus ir skirti administracines sankcijas bei taikyti administracines priemones, kai mokėjimo paslaugų teikėjas nesilaiko šiame reglamente nustatytų teisių ir pareigų, ypač jeigu yra pakartotinio pažeidimo rizika arba kitų problemų, susijusių su kolektyviniais vartotojų interesais. Kompetentingos institucijos turėtų nustatyti veiksmingus mechanizmus, kuriais būtų skatinama pranešti apie galimus ar faktinius pažeidimus. Tie mechanizmai neturėtų daryti poveikio asmenų, kuriems pateikti kaltinimai, teisei į gynybą;
- (126) turėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės numatytų veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias administracines sankcijas ir administracines priemones, susijusias su šio reglamento nuostatų pažeidimais. Tos administracinės sankcijos, periodinės baudos ir administracinės priemonės turėtų atitikti tam tikrus minimalius reikalavimus, įskaitant reikalavimus dėl minimalių įgaliojimų, kurie turėtų būti suteikti kompetentingoms institucijoms, kad jos galėtų jas taikyti, kriterijus, į kuriuos kompetentingos institucijos turėtų atsižvelgti jas taikydamos, apie jas skelbdamos ir teikdamos informaciją. Valstybės narės turėtų nustatyti konkrečias taisykles ir veiksmingus mechanizmus, susijusius su periodinių baudų taikymu;
- (127) kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikti įgaliojimai nustatyti administracines pinigines sankcijas, kurios būtų pakankamai didelės, kad atsvertų tikėtiną naudą ir turėtų atgrasomąjį poveikį net didesnėms įstaigoms;
- (128) skirdamos administracines sankcijas ir priemones, kompetentingos institucijos, nustatydamos administracinių nuobaudų ar kitų administracinių priemonių rūšį ir administracinių piniginių sankcijų dydį, turėtų atsižvelgti į visas ankstesnes baudžiamąsias sankcijas, kurios galėjo būti skirtos tam pačiam fiziniam ar juridiniam asmeniui, atsakingam už tą patį pažeidimą. Taip siekiama užtikrinti, kad administracinių ir baudžiamųjų bylų dubliavimosi atveju visos sankcijos ir kitos administracinės priemonės, kuriomis siekiama nubausti, būtų tik tokio griežtumo, kiek tai yra būtina atsižvelgiant į atitinkamo pažeidimo sunkumą;
- (129) siekiant veiksmingos priežiūros sistemos, turėtų būti reikalaujama, kad priežiūros institucijos žinotų apie trūkumus, susijusius su tuo, kaip mokėjimo paslaugų teikėjai laikosi šio reglamento taisyklių. Todėl svarbu, kad priežiūros institucijos galėtų viena kitai pranešti apie mokėjimo paslaugų teikėjams taikomas administracines sankcijas ir priemones, jeigu tokia informacija kitoms priežiūros institucijoms irgi būtų aktuali;
- (130) Sąjungos mokėjimo paslaugų sistemos veiksmingumas priklauso nuo įvairių kompetentingų institucijų, įskaitant nacionalines institucijas, atsakingas už apmokestinimą, duomenų apsaugą, konkurenciją, vartotojų apsaugą, auditą, policiją ir kitas vykdymo užtikrinimo institucijas, bendradarbiavimo. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad jų teisinė sistema sudarytų sąlygas ir palengvintų tokį bendradarbiavimą, kaip to reikalaujama, kad būtų pasiekti Sąjungos mokėjimo paslaugų sistemos tikslai, be kita ko, tinkamai užtikrinant jos taisyklių vykdymą. Toks bendradarbiavimas turėtų apimti keitimąsi informacija ir savitarpio pagalbą siekiant veiksmingai užtikrinti administracinių sankcijų vykdymą, visų pirma tarpvalstybinio piniginių sankcijų išieškojimo srityje;

- (131) nepaisant skirtingų pagreitinotos vykdymo užtikrinimo procedūros ar taikos susitarimų pavadinimų nacionalinėje teisėje, daugelyje valstybių narių galima rasti vieną ar kitą jų formą ir jos naudojamos kaip alternatyva oficialiam procesui, siekiant greičiau priimti sprendimą, kuriuo siekiama skirti administracinę sankciją ar administracinę priemonę arba nutraukti įtariamą pažeidimą ir jo pasekmes nepradėjus oficialios sankcijų skyrimo procedūros. Nors siekti Sąjungos lygmeniu suderinti tokius vykdymo užtikrinimo metodus, kuriuos nustatė daugelis valstybių narių, atrodo netikslinga, nes nacionaliniu lygmeniu taikomi labai skirtingi teisiniai metodai, reikėtų pripažinti, kad dėl tokių metodų kompetentingoms institucijoms, kurios gali juos taikyti, sudaromos sąlygos greičiau, pigiau ir apskritai veiksmingiau nagrinėti pažeidimų bylas tam tikromis aplinkybėmis, todėl jie turėtų būti skatinami. Tačiau valstybės narės neturėtų būti įpareigos savo teisinėje sistemoje nustatyti tokius vykdymo užtikrinimo metodus ar priversti kompetingas institucijas jais naudotis, jei jos nemano, kad tai tikslinga;
- (132) valstybės narės nustatė ir šiuo metu numato įvairias administracines sankcijas ir administracines priemones už pagrindinių nuostatų, kuriomis reglamentuojamas mokėjimo paslaugų teikimas, pažeidimus ir nenuoseklius tų nuostatų pažeidimų tyrimo ir sankcijų už juos taikymo metodus. Aiškiau nenustačius, kokios pagrindinės nuostatos turi paskatinti pakankamai atgrasantį vykdymo užtikrinimą visoje Sąjungoje, būtų trukdoma sukurti mokėjimo paslaugų bendrąją rinką ir kiltų pavojus, kad bus skatinama ieškoti palankesnio teisinio reglamentavimo, nes kompetentingos institucijos yra nevienodai pasirengusios greitai ir lygiaverčiai atgrasančiai užtikrinti šių pažeidimų vykdymą valstybėse narėse;
- (133) kadangi periodinių baudų tikslas – priversti fizinius ar juridinius asmenis, kurie yra pripažinti atsakingais už tebevykdomą pažeidimą arba turi vykdyti tyrimą atliekančios kompetentingos institucijos nurodymą, laikytis to nurodymo arba nutraukti tebevykdomą pažeidimą, periodinių baudų taikymas neturėtų trukdyti kompetentingoms institucijoms už tą patį pažeidimą vėliau skirti administracines sankcijas;
- (134) jei valstybės narės nenustato kitaip, periodinės baudos turėtų būti skaičiuojamos už kiekvieną dieną;
- (135) valstybės narės turėtų įgalinti kompetingas institucijas taikyti tokias administracines sankcijas ir administracines priemones mokėjimo paslaugų teikėjams arba kitiems fiziniams ar juridiniams asmenims, kai tai aktualu siekiant ištaisyti padėtį pažeidimo atveju. Sankcijų ir priemonių įvairovė turėtų būti pakankamai plati, kad valstybės narės ir kompetentingos institucijos galėtų atsižvelgti į mokėjimo paslaugų teikėjų skirtumus, visų pirma kredito įstaigų kitų mokėjimo įstaigų skirtumus, susijusius su jų dydžiu, ypatybėmis ir veiklos pobūdžiu;
- (136) administracinės sankcijos arba priemonės už šio reglamento nuostatų pažeidimą paskelbimas gali turėti stiprų atgrasomąjį poveikį siekiant, kad toks pažeidimas nepasikartotų. Be to, paskelbiant administracines sankcijas arba priemones kiti subjektai informuojami apie riziką, susijusią su mokėjimo paslaugų teikėju, kuriam taikomos sankcijos, prieš pradėdami su juo verslo santykius, o kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms padedama valdyti su mokėjimo paslaugų teikėju susijusią riziką, kai jis vykdo tarpvalstybinę veiklą jų valstybėse narėse. Dėl šių priežasčių turėtų būti leidžiama skelbti sprendimus dėl administracinių sankcijų ir administracinių priemonių, jei jie susiję su juridiniais asmenimis. Priimdamos sprendimą, ar paskelbti apie administracinę sankciją ar administracinę priemonę, kompetentingos institucijos turėtų atsižvelgti į pažeidimo sunkumą ir atgrasomąjį

poveikį, kurį gali sukelti paskelbimas. Tačiau bet koku tokiu paskelbimu, susijusiu su fiziniu asmeniu, gali būti neproporcingai pažeidžiamos jų teisės, kylančios iš Pagrindinių teisių chartijos ir taikytinų Sąjungos duomenų apsaugos teisės aktų. Todėl turėtų būti skelbiama nuasmeninta informacija, išskyrus atvejus, kai kompetentinga institucija mano, kad siekiant veiksmingai užtikrinti šio reglamento vykdymą būtina skelbti sprendimus, kuriuose yra asmens duomenų, be kita ko, viešų pareiškimų ar laikinų draudimų atveju. Tokiais atvejais kompetentinga institucija turėtų pagrįsti savo sprendimą;

- (137) siekiant surinkti tikslesnę informaciją apie tai, kaip vietoje laikomasi Sąjungos teisės aktų, kartu užtikrinant didesnę kompetentingų institucijų vykdymo užtikrinimo veiklos matomumą, būtina išplėsti duomenų, kuriuos kompetentingos institucijos teikia EBI, aprėptį ir pagerinti jų kokybę. Informacija, kurią reikia pateikti, turėtų būti nuasmeninta, kad atitiktų galiojančias duomenų apsaugos taisykles, ir pateikiama apibendrinta forma, kad būtų laikomasi su procedūromis susijusių profesinės paslapties ir konfidencialumo taisyklių. EBI turėtų reguliariai teikti Komisijai vykdymo užtikrinimo veiksmų valstybėse narėse pažangos ataskaitas;
- (138) pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais, siekiant atsižvelgti į infliaciją, atnaujinamos nuostolių sumų, susijusių su neautorizuotomis mokėjimo operacijomis, įvykdytomis dėl prarastos ar pavogtos mokėjimo priemonės naudojimo arba dėl mokėjimo priemonės pasisavinimo, kurias mokėtojas gali būti įpareigotas padengti, viršutinės ribos. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduoti Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (139) siekiant užtikrinti, kad šis reglamentas būtų taikomas nuosekliai, Komisija turėtų turėti galimybę remtis EBI ekspertinėmis žiniomis ir parama, kuri turėtų parengti gaires ir reguliavimo ir įgyvendinimo taisyklių projektus. Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai patvirtinti tuos techninių reguliavimo standartų projektus, rengdama gaires, techninių reguliavimo standartų projektus ir techninių įgyvendinimo standartų projektus pagal šį reglamentą ir pagal Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010, EBI turėtų konsultuotis su visais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, be kita ko, mokėjimo paslaugų rinkoje, atstovaujančiais visiems susijusiems interesams;
- (140) pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 9 straipsnio 5 dalį EBI turėtų būti suteikti su produktais susiję intervencinių priemonių taikymo įgaliojimai, kad ji galėtų Sąjungoje laikinai uždrausti arba apriboti tam tikrą mokėjimo paslaugos arba elektroninių pinigų paslaugos rūšį ar specifinę savybę, kuri, kaip nustatyta, gali daryti žalą vartotojams ir kelia grėsmę sklandžiam finansų rinkų veikimui ir vientisumui. Todėl Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas. ***Prieš pasinaudodama šiais įgaliojimais, EBI turėtų užtikrinti, jei įmanoma, kad ji konsultavosi su mokėjimo paslaugų teikėjais arba trečiųjų šalių teikėjais;***
- (140a) kad galėtų įvykdyti pagal šį reglamentą jai suteiktus įgaliojimus, EBI turėtų būti suteikti visi būtini ištekliai, įskaitant žmogiškuosius išteklius;***
- (141) Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/2394³⁴ priedas turėtų būti iš dalies pakeistas įtraukiant nuorodą į šį reglamentą, kad būtų sudarytos palankesnės

³⁴ 2017 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/2394 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymo užtikrinimą, bendradarbiavimo, kuriuo

sąlygos tarpvalstybiniam bendradarbiavimui užtikrinant šio reglamento vykdymo užtikrinimą;

- (142) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. toliau integruoti mokėjimo paslaugų vidaus rinką, valstybės narės negali deramai pasiekti, nes tam reikia suderinti įvairias skirtingas taisykles, esančias Sąjungos teisės aktuose arba nacionalinėje teisėje, o to tikslo dėl jo masto ir poveikio būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (143) atsižvelgiant į tai, kad šiuo reglamentu ir Direktyva (ES) XXX (MPD3) nustatoma mažmeninių mokėjimo paslaugų ir elektroninių pinigų paslaugų teikimo Sąjungoje teisinė sistema, siekiant užtikrinti Sąjungos teisinės sistemos teisinį tikrumą ir nuoseklumą, šis reglamentas turėtų būti taikomas nuo tos pačios dienos, kurią pradedami taikyti įstatymai ir kiti teisės aktai, kuriuos valstybės narės turi priimti, kad laikytųsi Direktyvos (ES) XXX (MPD3). Tačiau nuostatos, pagal kurias reikalaujama, kad mokėjimo paslaugų teikėjai kredito pervedimų atveju patikrintų gavėjo vardo, pavardės arba pavadinimo ir unikalaus identifikatoriaus neatitikimus ir atitinkamą atsakomybės tvarką, turėtų būti taikomos praėjus 24 mėnesiams nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos, taip mokėjimo paslaugų teikėjams suteikiant pakankamai laiko imtis būtinų veiksmų, kad jie galėtų pritaikyti savo vidaus sistemas ir laikytis tokių reikalavimų;
- (144) laikantis geresnio reglamentavimo principų, šis reglamentas turėtų būti peržiūrėtas, kad būtų užtikrintas jo veiksmingumas ir efektyvumas siekiant jo tikslų. Peržiūra turėtų būti atlikta praėjus pakankamai laiko nuo šio reglamento taikymo pradžios dienos, kad būtų pakankamai įrodymų, kuriais būtų galima pagrįsti peržiūrą. Penkerių metų laikotarpis laikomas tinkamu. Nors atliekant peržiūrą reikėtų apvarstyti visą šį reglamentą, ypatingą dėmesį reikėtų skirti tam tikroms temoms, t. y. atvirosios bankininkystės veikimui, mokesčiams už mokėjimo paslaugas ir tolesniems kovos su sukčiavimu sprendimams. Tačiau peržiūrą dėl šio reglamento taikymo srities tikslinga atlikti anksčiau, praėjus trejiems metams nuo taikymo pradžios, atsižvelgiant į tai, kad Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2022/2554³⁵ 58 straipsnio 2 dalyje šiam klausimui teikiama svarba. Atliekant tą taikymo srities peržiūrą reikėtų apvarstyti tiek galimą mokėjimo paslaugų, kurioms taikomas šis reglamentas, sąrašo išplėtimą, įtraukiant tokias paslaugas, kaip mokėjimo sistemų ir mokėjimo schemų teikiamos paslaugos, tiek galimą kai kurių šiuo metu neįtrauktų techninių paslaugų įtraukimą į taikymo sritį;
- (145) šiuo reglamentu gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, kurie pripažįstami Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, įskaitant teisę į privatų ir šeimos gyvenimą, teisę į asmens duomenų apsaugą, laisvę užsiimti verslu, teisę į veiksmingą teisinę gynybą ir teisę nebūti du kartus teisiama ar baudžiamam už tą pačią nusikalstamą veiką. Šis reglamentas turi būti taikomas atsižvelgiant į tas teises ir principus;

panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 (OL L 345, 2017 12 27, p. 1–26).

³⁵ 2022 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2022/2554 dėl skaitmeninės veiklos atsparumo finansų sektoriuje, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 1060/2009, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 600/2014, (ES) Nr. 909/2014 ir (ES) 2016/1011 (OL L 333, 2022 12 27, p. 1).

(146) nuorodos į sumas eurais turi būti laikomos nuoroda į lygiavertę sumą nacionaline valiuta, kaip nusprendė kiekviena ne euro zonos valstybė narė;

(146a) vartotojai turėtų turėti galimybę pasinaudoti proporcingomis ir veiksmingomis teisių gynimo priemonėmis, įskaitant kompensaciją už bet kokią patirtą žalą. Tos teisių gynimo priemonės neturėtų daryti poveikio kitų teisių gynimo priemonių, kuriomis vartotojai gali pasinaudoti pagal Sąjungos arba nacionalinę teisę, taikymui;

(147) vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2018/1725³⁶ 42 straipsnio 1 dalimi, buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu ir jis [2023 m. XX XX] pateikė nuomonę³⁷,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

DALYKAS, TAIKYMO SRITIS IR APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas

1. Šiuo reglamentu nustatomi vienodi mokėjimo paslaugų ir elektroninių pinigų paslaugų teikimo reikalavimai, susiję su:
 - a) mokėjimo paslaugų ir elektroninių pinigų paslaugų sąlygų ir informavimo apie šias paslaugas reikalavimų skaidrumu;
 - b) mokėjimo ir elektroninių pinigų paslaugų vartotojų bei mokėjimo ir elektroninių pinigų paslaugų teikėjų atitinkamas teisėmis ir pareigomis, susijusiomis su mokėjimo paslaugų ir elektroninių pinigų paslaugų teikimu.
 2. Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į mokėjimo paslaugas šiame reglamente laikomos nuorodomis į mokėjimo ir elektroninių pinigų paslaugas.
 3. Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į mokėjimo paslaugų teikėjus šiame reglamente laikomos nuorodomis į mokėjimo paslaugų teikėjus ir elektroninių pinigų paslaugų teikėjus.
- 3a. *Pagal šį reglamentą atliekamam asmens duomenų tvarkymui taikomas Reglamentas (ES) 2016/679.***

³⁶ 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (tekstas svarbus EEE) (OL L 295, 2018 11 21, p. 39–98).

³⁷ OL C [...], [...], p. [...].

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas mokėjimo paslaugoms, kurias Sąjungoje teikia šių kategorijų mokėjimo paslaugų teikėjai:
 - a) kredito įstaigos, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013³⁸ 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte, įskaitant jų filialus, jei tokie filialai yra Sąjungoje, neatsižvelgiant į tai, ar jų pagrindinės buveinės yra Sąjungoje, ar už Sąjungos ribų;
 - b) pašto pinigų persiuntimo sistemų (žiro) įstaigos, pagal nacionalinę teisę turinčios teisę teikti mokėjimo paslaugas;
 - c) mokėjimo įstaigos;
 - d) ECB ir nacionaliniai centriniai bankai, kai jie veikia ne kaip pinigų institucija ar kitos viešosios valdžios institucijos;
 - e) valstybės narės ar jų regionų arba vietos valdžios institucijos, kai jos veikia ne kaip viešosios valdžios institucijos.
2. Šis reglamentas netaikomas šioms paslaugoms:
 - a) mokėjimo operacijoms, kurias mokėtojas vykdo tik grynaisiais pinigais tiesiogiai gavėjui be tarpininkų įsikišimo;
 - b) mokėjimo operacijoms, kurias mokėtojas vykdo gavėjui per prekybos agentą, kaip jis apibrėžtas Direktyvos 86/653/EEB 1 straipsnio 2 dalyje, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos: i) prekybos agentui pagal susitarimą leidžiama derėtis arba sudaryti sutartį dėl prekių ar paslaugų pardavimo ar pirkimo tik mokėtojo arba tik gavėjo vardu, (ne jų abiejų vardu), neatsižvelgiant į tai, ar prekybos agentas disponuoja kliento lėšomis ar ne, ir ii) tokiu susitarimu mokėtojui arba gavėjui suteikiamos realios sąlygos derėtis su prekybos agentu arba sudaryti sutartį dėl prekių ar paslaugų pardavimo ar pirkimo;
 - c) mokėjimo operacijoms, kurios yra neprofesionalus grynujų pinigų rinkimas ir pristatymas, vykdamas veiklą, kuria nesiekama pelno, arba labdarą;
 - d) paslaugoms, kurių atveju vykdamas mokėjimo operacijas, skirtas prekėms ir paslaugoms pirkti, gavėjas perduoda mokėtojui grynuosius pinigus, gavęs aiškų mokėjimo paslaugų vartotojo prašymą prieš pat mokėjimo operacijos įvykdymą;
 - e) paslaugoms, kai gryniesi pinigai *sąmoningai* perduodami mažmeninės prekybos parduotuvėse gavus aiškų mokėjimo paslaugų vartotojo prašymą, tačiau nepriklausomai nuo to, ar vykdoma kokia nors mokėjimo operacija, ir nereikalaujant pirkti prekių ir paslaugų. Mokėjimo paslaugų vartotojui pateikiama informacija apie visus galimus šiai paslaugai taikomus mokesčius prieš perduodant prašomus grynuosius pinigus;

³⁸ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl pradžios reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

- f) mokėjimo operacijoms, vykdomoms pagal bet kuri iš šių mokėjimo paslaugų teikėją įpareigojančių dokumentų siekiant perduoti lėšas gavėjui:
- i) popierinius čekius, reglamentuojamus 1931 m. kovo 19 d. Ženevos konvencija dėl vieningo čekių įstatymo;
 - ii) popierinius čekius, panašius į nurodytus i papunktyje, kuriuos reglamentuoja valstybių narių, nesančių 1931 m. kovo 19 d. Ženevos konvencijos dėl vieningo čekių įstatymo šalimis, teisės aktai;
 - iii) popierinius vekselius, nurodytus 1930 m. birželio 7 d. Ženevos konvencijoje dėl vieningo įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymo;
 - iv) popierinius vekselius, panašius į nurodytus iii papunktyje, kuriuos reglamentuoja valstybių narių, nesančių 1930 m. birželio 7 d. Ženevos konvencijos dėl vieningo įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymo šalimis, teisės aktai;
 - v) popierinius pateisinamuosius dokumentus;
 - vi) popierinius kelionių čekius;
 - vii) popierines pašto perlaidas, kaip jas apibrėžusi Pasaulinė pašto sąjunga;
- g) mokėjimo operacijoms, vykdomoms mokėjimo arba vertybinių popierių atsiskaitymo sistemoje tarp atsiskaitymų tarpininkų, pagrindinių sandorio šalių, tarpuskaitytos namų arba centrinių bankų bei kitų sistemos dalyvių ir mokėjimo paslaugų teikėjų, nedarant poveikio 31 straipsniui;
- h) mokėjimo operacijoms, susijusioms su turto vertybiniais popieriais, įskaitant dividendų, pajamų ir kitus paskirstymus, arba išpirkimu ar pardavimu, kurias atlieka g punkte nurodyti asmenys arba investicinės įmonės, kredito įstaigos, kolektyvinio investavimo subjektai ar turto valdymo bendrovės, teikiantys investicines paslaugas, bei kiti subjektai, kuriems leidžiama saugoti finansines priemones;
- ha) mokėjimo operacijoms, naudojamoms prekybos ir atsiskaitymo paslaugoms vykdyti naudojant elektroninių pinigų žetonus, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2023/1114³⁹ 3 straipsnio 1 dalies 7 punkte, kai mokėjimo paslaugų teikėjas jau yra gavęs leidimą veikti kaip kriptoturto paslaugų teikėjas Europos Sąjungos valstybėje narėje ir teikti šias paslaugas pagal to reglamento V antraštinę dalį;**
- i) nedarant poveikio 23 straipsnio 2 daliai bei 58 ir 87 straipsniams, techninių paslaugų teikėjų teikiamoms paslaugoms;
 - j) paslaugoms, grindžiamoms konkrečiomis mokėjimo priemonėmis, kurios atitinka vieną iš šių sąlygų:
 - i) priemonės, kuriomis suteikiama galimybė turėtojui įsigyti prekių arba paslaugų tik **fizinėse ar virtualiose** išleidėjo patalpose arba viename

³⁹ 2023 m. gegužės 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2023/1114 dėl kriptoturto rinkų, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 1095/2010 ir direktyvos 2013/36/ES bei (ES) 2019/1937 (OL L 150, 2023 6 9, p. 40 <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj>).

ribotame paslaugų teikėjų tinkle pagal tiesioginį komercinį susitarimą su profesionaliu išleidėju;

- ii) priemonės, kurios gali būti naudojamos tik labai riboto asortimento prekėms arba paslaugoms įsigyti, **įskaitant priemones, kurias galima naudoti tik įmonių tarpusavio sandoriuose, bet jomis neapsiribojant**;
 - iii) priemonės, galiojančios tik vienoje valstybėje narėje, kurios yra suteikiamos įmonės arba viešojo sektoriaus subjekto prašymu ir kurias reguliuoja nacionalinė arba regioninė valdžios institucija, ir kurios naudojamos konkrečiais socialiniais arba mokesčių tikslais siekiant įsigyti konkrečių prekių ar paslaugų iš tiekėjų, turinčių komercinį susitarimą su išleidėju, **ir kurių negalima konvertuoti į grynuosius pinigus**;
- k) mokėjimo operacijoms, kurias vykdo elektroninių ryšių tinklą, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2018/1972⁴⁰ 2 straipsnio 1 punkte, teikėjas arba tinklo ar paslaugos abonentui kartu su elektroninių ryšių paslaugomis, kaip apibrėžta tos direktyvos 2 straipsnio 4 punkte, teikiamoms paslaugoms:
- i) skirtoms skaitmeniniam turiniui ir balsu grindžiamoms paslaugoms pirkti, nepriklausomai nuo to, koku prietaisu naudojantis perkamas arba vartojamas skaitmeninis turinys, ir kai išlaidų sumos įtraukiamos į susijusią sąskaitą faktūrą, arba
 - ii) atliekamoms iš elektroninio prietaiso arba per jį ir kai išlaidų sumos įtraukiamos į susijusią sąskaitą faktūrą vykdant labdaringą veiklą arba perkant bilietus;
- jeigu bet kurios vieno mokėjimo operacijos vertė neviršija **60** EUR ir:
- vieno abonto bendra mokėjimo operacijų vertė neviršija **360** EUR per mėnesį, arba,
 - kai abonentas iš anksto finansuoja savo sąskaitą, kurią tvarko elektroninių ryšių tinklą ar paslaugų teikėjas, bendra mokėjimo operacijų vertė neviršija **360** EUR per mėnesį;
- l) mokėjimo operacijoms, kurias savo vardu tarpusavyje vykdo mokėjimo paslaugų teikėjai, jų tarpininkai ar filialai;
- m) mokėjimo operacijoms ir susijusioms paslaugoms, vykdomoms tarp patronuojančiosios įmonės ir jos patronuojamosios įmonės arba tarp tos pačios patronuojančiosios įmonės patronuojamųjų įmonių, **įskaitant** patronuojančiosios įmonės arba jos patronuojamosios įmonės grupės vardu **tai pačiai grupei priklausančių subjektų renkamas lėšas ir vykdomus mokėjimus**;
3. II ir III antraštinės dalys taikomos mokėjimo operacijoms valstybės narės valiuta, kai tiek mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo, tiek gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo arba mokėjimo operaciją vykdančio vieno mokėjimo paslaugų teikėjas yra Sąjungoje.
4. II antraštinė dalis, išskyrus 13 straipsnio 1 dalies b punktą, 20 straipsnio 2 dalies e punktą ir 24 straipsnio a punktą, ir III antraštinė dalis, išskyrus 67–72 straipsnius,

⁴⁰ 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/1972, kuria nustatomas Europos elektroninių ryšių kodeksas (OL L 321, 2018 12 17, p. 36).

taikomos mokėjimo operacijoms, vykdomoms ne valstybės narės valiuta, kai tiek mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo, tiek gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo arba mokėjimo operaciją vykdančio vieno mokėjimo paslaugų teikėjo buvimo vieta yra Sąjungoje tų mokėjimo operacijos dalių, kurios vykdomos Sąjungoje, atžvilgiu.

5. II antraštinė dalis, išskyrus 13 straipsnio 1 dalies b punktą, 20 straipsnio 2 dalies e punktą ir 5 dalies h punktą ir 24 straipsnio a punktą, ir III antraštinė dalis, išskyrus 28 straipsnio 2 ir 3 dalis, 62, 63, 67 straipsnius, 69 straipsnio 1 dalį, 75 ir 78 straipsnius, taikomos mokėjimo operacijoms, vykdomoms bet kuria valiuta, kai tik vieno iš mokėjimo paslaugų teikėjų buvimo vieta yra Sąjungoje tų mokėjimo operacijos dalių, kurios vykdomos Sąjungoje, atžvilgiu.
6. Valstybės narės gali netaikyti visų arba dalies šio reglamento nuostatų Direktyvos 2013/36/ES 2 straipsnio 5 dalies 4–23 punktuose nurodytoms įstaigoms.
7. Ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – vieni metai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] EBI **parengia gaires, kuriose nustatomi** mokėjimo operacijoms, kurias mokėtojas vykdo gavėjui per šio straipsnio 2 dalies b punkte nurodytą prekybos agentą, taikomų išimčių **kriterijai**.
8. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose patikslina 2 dalies j punkte nurodytų išimčių sąlygas. EBI atsižvelgia į patirtį, įgytą taikant 2022 m. vasario 24 d. EBI gaires dėl ribotos tinklo išimties pagal Direktyvą (ES) 2015/2366.
EBI pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Komisijai pateikia ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – vieni metai nuo šio reglamento įsigaliojimo datos]. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.
9. Valstybės narės iki šio reglamento taikymo pradžios dienos praneša Komisijai savo teisės aktų nuostatas, kurias jos priima pagal 6 dalį, ir nedelsdamos praneša vėlesnius su tomis nuostatomis susijusius pakeitimus.
- 9a. 59 straipsnio nuostatos taip pat taikomos elektroninių ryšių paslaugų teikėjams ir interneto platformoms.**

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) buveinės valstybė narė – viena iš dviejų:
 - a) valstybė narė, kurioje yra mokėjimo paslaugų teikėjo registruota buveinė, arba
 - b) jei mokėjimo paslaugų teikėjas pagal nacionalinę teisę neturi registruotos buveinės – valstybė narė, kurioje yra mokėjimo paslaugų teikėjo pagrindinė buveinė;
- 2) priimančioji valstybė narė – valstybė narė, kuri nėra buveinės valstybė narė ir kurioje mokėjimo paslaugų teikėjas turi tarpininką, platintoją arba filialą arba teikia mokėjimo paslaugas;
- 3) mokėjimo paslauga – bet kuri I priede nurodyta verslo veikla;

- 4) mokėjimo įstaiga – juridinis asmuo, kuriam pagal Direktyvos (ES) [MPD3] 13 straipsnį buvo išduotas veiklos leidimas teikti mokėjimo paslaugas arba elektroninių pinigų paslaugas visoje Sąjungoje;
- 5) mokėjimo operacija – lėšų įmokėjimo, pervedimo arba išėmimo veiksmas, grindžiamas mokėtojo ar jo vardu, arba gavėjo ar jo vardu pateiktu mokėjimo nurodymu, nesvarbu, kokie yra mokėtojo ir gavėjo vienas kitam prisiimti įsipareigojimai, susiję su operacija;
- 6) mokėjimo operacijos inicijavimas – veiksmai, būtini siekiant pasirengti mokėjimo operacijos įvykdymui, įskaitant mokėjimo nurodymo pateikimą ir autentiškumo patvirtinimo proceso užbaigimą;
- 7) nuotolinis mokėjimo operacijos inicijavimas – mokėjimo operacija, kurios mokėjimo nurodymas pateikiamas internetu;
- 8) mokėjimo operacijos vykdymas – procesas, prasidedantis užbaigus mokėjimo operacijos inicijavimą ir pasibaigiantis, kai gavėjas gali naudotis įmokėtomis, išimtomis arba pervestomis lėšomis;
- 9) mokėjimo sistema – lėšų pervedimo sistema, kuriai nustatyta oficiali standartizuota mokėjimo operacijų apdorojimo, tarpuskaitos arba atsiskaitymų tvarka ir bendros taisyklės;
- 10) mokėjimo sistemos operatorius – juridinis asmuo, teisiškai atsakingas už mokėjimo sistemos veikimą;
- 11) mokėtojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris turi mokėjimo sąskaitą ir pateikia mokėjimo nurodymą iš tos mokėjimo sąskaitos arba, nesant mokėjimo sąskaitos, *fizinis arba juridinis* asmuo, kuris pateikia mokėjimo nurodymą;
- 12) gavėjas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris yra numatytas mokėjimo operacijos lėšų gavėjas;
- 13) mokėjimo paslaugų vartotojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris naudojasi mokėjimo paslauga arba elektroninių pinigų paslauga kaip mokėtojas ir (arba) kaip gavėjas;
- 14) mokėjimo paslaugų teikėjas – 2 straipsnio 1 dalyje nurodyta įstaiga arba pagal Direktyvos (ES) [MPD3] 34, 36 ir 38 straipsnius išimtimi besinaudojantis fizinis ar juridinis asmuo;
- 15) mokėjimo sąskaita – vieno ar kelių mokėjimo paslaugų vartotojų vardu mokėjimo paslaugų teikėjo atidaryta sąskaita, naudojama vienai ar daugiau mokėjimo operacijų vykdyti ir sudaranti sąlygas perduoti lėšas trečiosioms šalims ir jas iš jų gauti;
- 16) mokėjimo nurodymas – mokėtojo arba gavėjo nurodymas savo mokėjimo paslaugų teikėjui įvykdyti mokėjimo operaciją;
- 17) sutikimas – mokėtojo išreikštas leidimas gavėjui bei (tiesiogiai arba netiesiogiai per gavėją) mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui, kuriuo remdamasis gavėjas gali inicijuoti mokėjimo operaciją nurašant lėšas iš mokėtojo nurodytos mokėjimo sąskaitos ir leidžiama mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui vykdyti tokius nurodymus;
- 18) mokėjimo priemonė – individualizuota priemonė (-ės) ir (arba) procedūros, dėl kurių susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas ir kurios sudaro sąlygas mokėjimo operacijai inicijuoti;
- 19) sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, mokėtojui teikiantis ir prižiūrintis mokėjimo sąskaitas;

- 20) mokėjimo inicijavimo paslauga – mokėjimo nurodymo, susijusio su kito mokėjimo paslaugų tiekėjo įstaigoje turima mokėjimo sąskaita, pateikimo mokėtojo arba gavėjo prašymu paslauga;
- 21) informavimo apie sąskaitas paslauga – internetinė paslauga, kurią teikiant tiesiogiai arba per techninių paslaugų teikėją renkama ir konsoliduojama informacija apie vieną ar daugiau mokėjimo paslaugų vartotojo turimų mokėjimo sąskaitų vienoje ar keliose sąskaitas tvarkančių mokėjimo paslaugų teikėjų įstaigose;
- 22) mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas – mokėjimo inicijavimo paslaugas teikiantis mokėjimo paslaugų teikėjas;
- 23) informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, teikiantis informavimo apie sąskaitas paslaugas;
- 24) vartotojas – fizinis asmuo, kuris pagal mokėjimo paslaugų sutartis, kurioms taikomas šis reglamentas, veikia siekdamas su jo prekyba, verslu ar profesija nesusijusių tikslų;
- 25) preliminarioji sutartis – mokėjimo paslaugų sutartis, reglamentuojanti būsimą atskirų ir paskesnių mokėjimo operacijų įvykdymą, ir kurioje gali būti nustatyta pareiga atidaryti mokėjimo sąskaitą bei jos atidarymo sąlygos;
- 26) pinigų perlaida – mokėjimo paslauga, kai lėšos gaunamos iš mokėtojo, neatidarant mokėjimo sąskaitų mokėtojo arba gavėjo vardu, vien tam, kad atitinkama suma būtų pervesta gavėjui ar kitam gavėjo vardu veikiančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, arba kai tokios lėšos gaunamos gavėjo vardu ir tampa jam prieinamos;
- 27) tiesioginis debetas – mokėjimo paslauga, kurią teikiant lėšos nurašomos iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, kai mokėjimo operaciją inicijuoja gavėjas, remdamasis sutikimu, kurį mokėtojas davė gavėjui, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui arba mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui;
- 28) kredito pervedimas – mokėjimo paslauga, įskaitant momentinius kredito pervedimus, kai mokėjimo paslaugų teikėjas, kurio įstaigoje yra mokėtojo mokėjimo sąskaita **arba kurio įstaigoje yra gavėjo mokėjimo sąskaita**, vadovaudamasis mokėtojo nurodymu, mokėjimo operacijos ar kelių mokėjimo operacijų lėšas iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos perveda į gavėjo mokėjimo sąskaitą;
- 29) momentinis kredito pervedimas – iš karto įvykdytas kredito pervedimas, nepriklausomai nuo dienos ar valandos;
- 30) lėšos – centrinio banko pinigai, išleisti mažmeniniam naudojimui, pinigai sąskaitoje ir elektroniniai pinigai;
- 31) įskaitymo arba nurašymo data – nurodytas laiko momentas, kuriuo naudojasi mokėjimo paslaugų teikėjas apskaičiuodamas palūkanas už lėšas, nurašomas iš mokėjimo sąskaitos arba įskaitomas į ją;
- 32) bazinis valiutos keitimo kursas – valiutos keitimo kursas, kuriuo remiantis apskaičiuojamos valiutos perskaičiavimo išlaidos ir kurį atskleidžia mokėjimo paslaugų teikėjas arba nurodo viešai prieinamas šaltinis;
- 33) bazinė palūkanų norma – palūkanų norma, kuria remiantis apskaičiuojamos visos taikytinos palūkanos ir kurią nurodo viešai prieinamas šaltinis, kurį gali patikrinti abi mokėjimo paslaugų sutarties šalys;

- 34) autentiškumo patvirtinimas – procedūra, kurią taikydamas mokėjimo paslaugų teikėjas gali patikrinti mokėjimo paslaugų vartotojo tapatybę arba konkrečios mokėjimo priemonės naudojimo teisėtumą, įskaitant vartotojo personalizuotų saugumo požymių naudojimą;
- 34a) autorizavimas – leidimas, suteiktas taikant procedūrą, pagal kurią mokėjimo paslaugų vartotojas laisvai ir visiškai susipažinęs su visais svarbiais faktais patvirtina konkrečios operacijos autentiškumą;**
- 35) griežtas klientų autentiškumo patvirtinimas – autentiškumo patvirtinimas, grindžiamas dviejų ar daugiau nepriklausomų elementų, kurie skirstomi į žinojimo (tai, ką žino tik vartotojas), turėjimo (tai, ką turi tik vartotojas) ir būdingumo (tai, kas būdinga vartotojui) kategorijas, naudojimu, nes vieną iš jų pažeidus nesumažėja kitų patikimumas, ir jo struktūra yra tokia, kad būtų apsaugotas autentiškumo patvirtinimo duomenų konfidencialumas;
- 36) techninių paslaugų teikėjas – paslaugų, padedančių teikti mokėjimo paslaugas, teikėjas, kuris niekada neįgyja pervestinių lėšų;
- 37) personalizuoti saugumo požymiai – personalizuotos ypatybės, kurias mokėjimo paslaugų vartotojui autentiškumo patvirtinimo tikslais suteikia mokėjimo paslaugų teikėjas;
- 38) neskelbtini mokėjimo duomenys – duomenys, kurie gali būti naudojami sukčiavimui, įskaitant personalizuotus saugumo požymius;
- 39) unikalus identifikatorius – raidžių, skaičių ar simbolių derinys **arba su juo unikaliai susietas pakaitinis kintamasis**, kurį mokėjimo paslaugų teikėjas nurodo mokėjimo paslaugų vartotojui ir kurį mokėjimo paslaugų vartotojas turi pateikti, kad būtų vienareikšmiškai identifikuotas kitas mokėjimo operacijoje dalyvaujantis mokėjimo paslaugų vartotojas arba mokėjimo operacijoje naudojama to kito mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo sąskaita;
- 40) nuotolinio ryšio priemonė – metodas, kurį galima naudoti mokėjimo paslaugų sutarčiai sudaryti, mokėjimo paslaugų teikėjui ir mokėjimo paslaugų vartotojui tuo pat metu fiziškai nedalyvaujant;
- 41) patvarioji laikmena – priemonė, kuri suteikia galimybę mokėjimo paslaugų vartotojui saugoti jam asmeniškai skirtą informaciją taip, kad su informacija būtų galima susipažinti ateityje informacijos paskirtį atitinkančiu laikotarpiu, ir kuri leidžia atgaminti saugomą informaciją jos nepakeičiant;
- 42) labai maža įmonė – įmonė, kuri mokėjimo paslaugų sutarties sudarymo metu yra Rekomendacijos 2003/361/EB priedo 1 straipsnyje ir 2 straipsnio 1 ir 3 dalyse apibrėžta įmonė;
- 43) darbo diena – diena, kurią mokėtojo arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, dalyvaujantis vykdant mokėjimo operaciją, dirba ir gali įvykdyti mokėjimo operaciją;
- 44) tarpininkas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris teikdamas mokėjimo paslaugas, išskyrus elektroninių pinigų paslaugas, veikia mokėjimo įstaigos vardu;
- 45) filialas – veiklos vieta, kuri nėra pagrindinė buveinė ir kuri yra mokėjimo įstaigos dalis, neturinti juridinio asmens statuso ir tiesiogiai atliekanti kai kurias arba visas mokėjimo įstaigos veiklas būdingas operacijas; visos veiklos vietos, kurias toje pačioje valstybėje narėje įsteigė mokėjimo įstaiga, kurios pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, laikomos vienu filialu;

- 46) grupė – grupė įmonių, kurios viena su kita yra susijusios santykiškai, nurodytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/34/ES⁴¹ 22 straipsnio 1, 2 arba 7 dalyje, arba įmonių, nurodytų Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 241/2014⁴² 4, 5, 6 ir 7 straipsniuose, kurios viena su kita yra susijusios santykiškai, nurodytais Reglamento (ES) Nr. 575/2013 10 straipsnio 1 dalyje, 113 straipsnio 6 dalies pirmoje pastraipoje arba 113 straipsnio 7 dalies pirmoje pastraipoje;
- 47) skaitmeninis turinys – prekės ar paslaugos, kuriamos ir pateikiamos skaitmenine forma, kuriomis naudotis arba kurias vartoti galima tik techniniame prietaise ir kurios jokia būdu neapima naudojimosi fizinėmis prekėmis ar paslaugomis arba jų vartojimo;
- 48) mokėjimo operacijų aptarnavimas – mokėjimo paslauga, kurią teikia mokėjimo paslaugų teikėjas, įsipareigojantis gavėjui priimti ir apdoroti mokėjimo operacijas, ir kurią įvykdžius lėšos pervedamos gavėjui;
- 49) mokėjimo priemonių išleidimas – mokėjimo paslauga, kurią teikia mokėjimo paslaugų teikėjas, įsipareigojantis suteikti mokėtojui mokėjimo priemonę mokėtojo mokėjimo operacijoms inicijuoti ir apdoroti;
- 50) elektroniniai pinigai – elektroninėse laikmenose, įskaitant magnetines laikmenas, saugoma piniginė vertė, išreikšta kaip reikalavimas emitentui, išleidžiama gavus lėšų mokėjimo operacijoms atlikti ir priimama fizinio arba juridinio asmens, kuris nėra emitentas;
- 51) platintojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris platina arba išperka elektroninius pinigus mokėjimo įstaigos vardu;
- 52) elektroninių pinigų paslaugos – elektroninių pinigų išleidimas, mokėjimo sąskaitų, kuriose laikomi elektroninių pinigų vienetai, tvarkymas ir elektroninių pinigų vienetų pervedimas;
- 53) prekybinis pavadinimas – pavadinimas, kurį gavėjas paprastai naudoja **vykdydamas savo verslo prekybą ir rinkodarą**, kad patvirtintų savo tapatybę mokėtojui;
- 54) bankomatų operatorius – bankomatų veiklos vykdytojas, **neturintis** mokėjimo sąskaitų;
- 55) mokėjimo įstaiga, teikianti elektroninių pinigų paslaugas – mokėjimo įstaiga, teikianti elektroninių pinigų išleidimo, mokėjimo sąskaitų, kuriose laikomi elektroninių pinigų vienetai, tvarkymo ir elektroninių pinigų vienetų pervedimo paslaugas, nepriklausomai nuo to, ar ji taip pat teikia bet kurią iš I priede nurodytų paslaugų.
- 55a) elektroninių ryšių paslaugų teikėjas – bet kuris paslaugų teikėjas, kuriam taikoma:**
- a) Direktyva (ES) 2018/1972 (Europos elektroninių ryšių kodeksas) arba**
- b) Reglamentas (ES) 2022/2065 (Skaitmeninių paslaugų aktas).**

Taikant 1 dalies 39 punktą EBI, atsižvelgdama į atitinkamą rinkos praktiką ir įvairius Sąjungoje naudojamus identifikavimo metodus, parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose pateikiamas išsamus metodų, kurie gali būti naudojami kaip unikalūs identifikatoriai, sąrašas.

⁴¹ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).

⁴² 2014 m. sausio 7 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 241/2014, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 nuostatos, susijusios su įstaigų nuosavų lėšų reikalavimų techniniais reguliavimo standartais (OL L 74, 2014 3 14, p. 8).

EBI pirmoje pastraipoje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip ... [12 mėnesių nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos].

Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

MOKĖJIMO PASLAUGŲ TEIKIMO SĄLYGŲ SKAIDRUMAS IR INFORMAVIMO REIKALAVIMAI

1 SKYRIUS

Bendrosios taisyklės

4 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši antraštinė dalis taikoma vieno mokėjimo operacijoms, preliminariosioms sutartims ir mokėjimo operacijoms, kurias tos sutartys apima. Tokių vieno mokėjimo operacijų, preliminariųjų sutarčių ir mokėjimo operacijų, kurias jos apima, šalys gali susitarti, kad ši antraštinė dalis nebus taikoma arba bus taikoma tik iš dalies dėl to, kad mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas.
2. Valstybės narės šią antraštinę dalį gali taikyti labai mažoms įmonėms taip pat, kaip vartotojams.
3. Valstybės narės iki šio reglamento taikymo pradžios dienos praneša Komisijai savo teisės aktų nuostatas, kurias ji priima pagal 2 dalį, ir nedelsdama praneša vėlesnius su tomis nuostatomis susijusius pakeitimus.

5 straipsnis

Valiuta ir valiutos perskaičiavimas

1. Mokėjimai atliekami valiuta, dėl kurios susitarė šalys.
2. Jeigu valiutos perskaičiavimo paslauga siūloma iki mokėjimo operacijos inicijavimo ir jeigu ta valiutos perskaičiavimo paslauga siūloma bankomate, pardavimo vietoje arba ją siūlo gavėjas, valiutos perskaičiavimo paslaugą mokėtojai siūlanti šalis mokėtojai nurodo visus mokesčius ir valiutos keitimo kursą, kuris bus taikomas perskaičiuojant mokėjimo operacijos valiutą. ***Tie mokesčiai apima bet kokią maržą, palyginti su naujausiais turimais taikytiniais užsienio valiutos keitimo kursais, kuriuos paskelbė atitinkamas centrinis bankas. Informacija apie mokesčius ir valiutos keitimo kursą turi būti pateikta matomai, aiškiai ir skaidriai, prieš mokėtojai autorizuojant mokėjimo operaciją.***

3. Mokėtojui suteikiama galimybė sutikti, kad valiutos perskaičiavimo paslauga būtų teikiama tuo pagrindu.

6 straipsnis

Informacija apie papildomus mokesčius ar nuolaidas

1. Kai už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą gavėjas pareikalauja mokesčio arba pasiūlo nuolaidą, jis mokėtoją apie tai informuoja iki mokėjimo operacijos inicijavimo **aiškiu, skaidriu ir prieinamu formatu**.
2. Kai už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą mokėjimo paslaugų teikėjas arba kita su operacija susijusi šalis pareikalauja mokesčio, mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotoją apie tai informuoja iki mokėjimo operacijos inicijavimo **aiškiu, skaidriu ir prieinamu formatu**.
3. 1 ir 2 dalyse nurodytus mokesčius mokėtojas privalo sumokėti tik tuomet, jeigu prieš mokėjimo operacijos inicijavimą jam pranešama visa jų suma.

7 straipsnis

Informavimo reikalavimai, taikomi grynujų pinigų išėmimo paslaugoms

Fiziniai arba juridiniai asmenys, teikiantys grynujų pinigų išėmimo paslaugas, kaip nurodyta Direktyvos (ES) [MPD3] 38 straipsnyje, savo klientams **skaidriai, aiškiai ir suprantamai** pateikia informaciją apie bet kokius mokesčius, **įskaitant valiutos keitimo kursą ir bet kokį antkainį, pagrįstą naujausiais turimais taikytiniais užsienio valiutos keitimo kursais, kuriuos paskelbė atitinkamas centrinis bankas, kai tik inicijuojamas išėmimo procesas**, taip pat gavus grynuosius pinigus, kai operacija užbaigiama.

8 straipsnis

Mokesčiai už informavimą

1. Mokėjimo paslaugų teikėjai negali mokėjimo paslaugų vartotojų apmokestinti už informacijos pateikimą pagal šią antraštinę dalį.
2. Mokėjimo paslaugų teikėjai ir mokėjimo paslaugų vartotojai gali susitarti dėl mokesčių už mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu teikiamą papildomą ar dažnesnį informavimą arba už informacijos perdavimą kitomis ryšio priemonėmis nei nurodytos preliminarinio sutartyje.
3. Mokesčiai už 2 dalyje nurodytą informavimą turi būti pagrįsti ir proporcingi **atsižvelgiant į** faktines sąnaudas.

9 straipsnis

Su informavimu susijusi įrodinėjimo pareiga

Mokėjimo paslaugų teikėjams tenka pareiga įrodyti, kad jie įvykdė šioje antraštinėje dalyje nustatytus informavimo reikalavimus.

10 straipsnis

Nuo informavimo reikalavimų nukrypti leidžianti nuostata, taikoma mažos vertės mokėjimo priemonėms ir elektroniniams pinigams

Mokėjimo priemonių, kurios pagal atitinkamą preliminariąją sutartį susijusios tik su atskiromis mokėjimo operacijomis, neviršijančiomis 50 EUR, arba kurioms nustatyta 250 EUR išlaidų riba arba kuriose laikoma ne didesnė nei 250 EUR suma bet kuriuo metu, atvejais:

- a) nukrypstant nuo 19, 20 ir 24 straipsnių, mokėjimo paslaugų teikėjas pateikia mokėtojai tik informaciją apie mokėjimo paslaugos pagrindines savybes, įskaitant būdą, kaip galima naudotis mokėjimo priemone, atsakomybę, taikomus mokesčius ir kitą svarbią informaciją, reikalingą, kad mokėtojas galėtų priimti pagrįstą sprendimą, taip pat nurodo, kur lengvai prieinamu būdu galima susipažinti su visa kita pagal 20 straipsnį nurodyta informacija ir sąlygomis;
- b) preliminariosios sutarties šalys gali susitarti, kad, nukrypstant nuo 22 straipsnio, iš mokėjimo paslaugų teikėjo nereikalaujama pasiūlyti preliminariosios sutarties sąlygų pakeitimų tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 19 straipsnio 1 dalyje;
- c) preliminariosios sutarties šalys gali susitarti, kad, nukrypstant nuo 25 ir 26 straipsnių, atlikus mokėjimo operaciją:
 - i) mokėjimo paslaugų teikėjas pateikia tik nuorodą, pagal kurią mokėjimo paslaugų vartotojas gali nustatyti mokėjimo operaciją, jos sumą bei mokesčius už ją arba tam pačiam gavėjui atliktų kelių tokios pat rūšies mokėjimo operacijų atveju – informaciją apie visą sumą ir šių mokėjimo operacijų mokesčius, arba sudaro sąlygas tokia nuoroda naudotis;
 - ii) iš mokėjimo paslaugų teikėjo nereikalaujama pateikti i papunktyje nurodytos informacijos arba sudaryti sąlygų su ja susipažinti, jei mokėjimo priemonė naudojama anonimiškai arba jei kitu atveju mokėjimo paslaugų teikėjas dėl techninių priežasčių negali jos pateikti. Mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia mokėtojai galimybę patikrinti laikomų lėšų sumą.

2 SKYRIUS

Vieno mokėjimo operacijos

11 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis skyrius taikomas vieno mokėjimo operacijoms, kurioms netaikoma preliminarioji sutartis.
2. Kai mokėjimo nurodymas įvykdyti vieno mokėjimo operaciją perduodamas naudojant preliminariojoje sutartyje numatytą mokėjimo priemonę, mokėjimo paslaugų teikėjas neprivalo pateikti tos informacijos arba sudaryti sąlygų susipažinti su ta informacija,

kuri mokėjimo paslaugų vartotojui jau pateikta remiantis su kitu mokėjimo paslaugų teikėju sudaryta preliminariąja sutartimi arba kuri mokėjimo paslaugų vartotojui bus pateikta pagal tą preliminariąją sutartį.

12 straipsnis

Išankstinė bendro pobūdžio informacija

1. Iki mokėjimo paslaugų vartotojo įpareigojimo vieno mokėjimo paslaugos sutartimi arba oferta mokėjimo paslaugų teikėjas lengvai prieinamu būdu sudaro mokėjimo paslaugų vartotojui galimybę susipažinti su 13 straipsnyje nurodyta informacija ir sąlygomis, susijusiomis su jo teikiamomis paslaugomis. Mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu mokėjimo paslaugų teikėjas informaciją pateikia ir sąlygas nurodo popierine forma arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną. Informacija ir sąlygos išdėstomos lengvai suprantamais žodžiais, aiškia ir suprantama forma, valstybės narės, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, oficialia kalba arba kita kalba, dėl kurios susitarė šalys.
2. Jei vieno mokėjimo paslaugos sutartis sudaroma mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu naudojant nuotolinio ryšio priemones, kurios nesudaro sąlygų mokėjimo paslaugų teikėjui laikytis 1 dalies, mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdo savo pareigas pagal tą dalį iš karto, įvykdžius mokėjimo operaciją.
3. Mokėjimo paslaugų teikėjai taip pat gali vykdyti savo pareigas pagal 1 dalį pateikdami mokėjimo paslaugų vartotojams sutarties dėl vieno mokėjimo paslaugos projekto kopiją arba mokėjimo nurodymo projektą, kuriame pateikiama informacija ir sąlygos, nurodytos 13 straipsnyje.

13 straipsnis

Informacija ir sąlygos

1. Mokėjimo paslaugų teikėjai ***skaidriu, aiškiu ir lengvai suprantamu būdu*** pateikia mokėjimo paslaugų vartotojui ***bent*** šią informaciją ir sąlygas:
 - a) konkrečią informaciją arba unikalų identifikatorių, kuriuos turi nurodyti mokėjimo paslaugų vartotojas, kad mokėjimo nurodymas būtų tinkamai pateiktas arba įvykdytas;
 - b) maksimalią teiktinų mokėjimo paslaugų įvykdymo trukmę;
 - c) numatomą laiką, per kurį gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, esantis už Sąjungos ribų, turi gauti kredito pervedimų ir pinigų perlaidų operacijų lėšas;
 - d) visus mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjui mokamus mokesčius ir, kai taikytina, tų mokesčių išskaidymą;
 - e) kai taikytina, faktinį arba bazinį valiutų keitimo kursą, kuris turi būti taikomas mokėjimo operacijai;
 - f) kai taikoma, numatomus valiutos perskaičiavimo mokesčius, susijusius su kredito pervedimų ir pinigų perlaidų sandoriais, išreikštus procentiniu dydžiu, pagrįstu ***valiutos kursų lyginamuoju indeksu, atitinkančiu Reglamentą (ES) 2016/1011, ir realiąja pinigine verte mokėtojo valiuta. Šie mokesčiai***

nurodomi ne vėliau kaip tuo momentu, kai mokėtojas autorizuoja mokėjimo operaciją;

- g) alternatyvias ginčų sprendimo procedūras, kuriomis mokėjimo paslaugų vartotojas gali naudotis pagal 90, 94 ir 95 straipsnius.
2. Be to, mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai prieš inicijuodami procedūrą pateikia mokėtojui aiškią ir išsamią informaciją apie visus šiuos dalykus arba sudaro sąlygas su ja susipažinti:
- a) mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo pavadinimą, jo pagrindinės buveinės geografinį adresą ir, kai taikytina, jo tarpininko ar filialo, įsisteigusio valstybėje narėje, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, geografinį adresą, taip pat kitą kontaktinę informaciją, įskaitant elektroninio pašto adresą, svarbią ryšiams su mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėju palaikyti, ir
 - b) pagal šį reglamentą paskirtos kompetentingos institucijos kontaktinius duomenis.
3. Atitinkamais atvejais mokėjimo paslaugų vartotojui turi būti sudarytos sąlygos lengvai prieinamu būdu susipažinti su kita 20 straipsnyje nurodyta atitinkama informacija ir sąlygomis.

14 straipsnis

Mokėtojui ir gavėjui teikiama informacija po mokėjimo nurodymo pateikimo

Kai mokėjimo nurodymas pateikiamas per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją, mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas po inicijavimo nedelsdamas pateikia mokėtojui ir, kai taikytina, gavėjui visus šiuos duomenis arba sudaro sąlygas su jais susipažinti:

- a) patvirtinimą, kad mokėjimo nurodymas sėkmingai pateiktas mokėtojo sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje;
- b) nuorodą, pagal kurią mokėtojas ir gavėjas gali nustatyti mokėjimo operaciją ir, kai taikytina, gavėjas – nustatyti mokėtoją, taip pat visą informaciją, perduotą atliekant mokėjimo operaciją;
- c) mokėjimo operacijos sumą;
- d) kai taikytina, visų mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui mokėtinų mokesčių už operaciją sumą, ir, kai taikytina, tų mokesčių sumų išskaidymą.

15 straipsnis

Mokėtojo sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui teikiama informacija, kai mokėjimo nurodymas pateikiamas naudojantis mokėjimo inicijavimo paslauga

Kai mokėjimo nurodymas pateikiamas per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją, mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas pateikia mokėtojo sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui mokėjimo operacijos nuorodą.

16 straipsnis

Mokėtojui teikiama informacija gavus mokėjimo nurodymą

Gavęs mokėjimo nurodymą, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 12 straipsnio 1 dalyje, mokėtojui nedelsdamas pateikia visus šiuos su jo teikiamomis paslaugomis susijusius duomenis arba sudaro sąlygas mokėtojui su jais susipažinti:

- a) nuorodą, pagal kurią mokėtojas gali nustatyti mokėjimo operaciją, ir informaciją, kurios reikia, kad mokėtojas galėtų vienareikšmiškai nustatyti gavėją, įskaitant gavėjo prekybinį pavadinimą;
- b) mokėjimo operacijos sumą mokėjimo nurodyme naudota valiuta;
- c) visų už mokėjimo operaciją gavėjo mokamų mokesčių sumą ir, kai taikytina, tokių mokesčių sumų išskaidymą;
- d) kai taikytina, mokėjimo operacijai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo taikytą valiutų keitimo kursą arba nuorodą į jį, kai šis kursas skiriasi nuo nurodyto pagal 13 straipsnio 1 dalies e punktą, ir mokėjimo operacijos sumą po valiutos perskaičiavimo;
- e) mokėjimo nurodymo gavimo datą.

17 straipsnis

Įvykdžius operaciją gavėjui teikiama informacija

Įvykdžius mokėjimo operaciją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 12 straipsnio 1 dalyje, gavėjui nedelsdamas pateikia visus šiuos su jo teikiamomis paslaugomis susijusius duomenis arba sudaro sąlygas gavėjui su jais susipažinti:

- a) nuorodą, pagal kurią gavėjas gali nustatyti mokėjimo operaciją, o, kai taikytina, ir mokėtoją, bei visą informaciją, perduotą atliekant mokėjimo operaciją;
- b) mokėjimo operacijos sumą ta valiuta, kuria lėšos suteikiamos gavėjui;
- c) visų už mokėjimo operaciją gavėjo mokamų mokesčių sumą ir, kai taikytina, tokių mokesčių sumų išskaidymą;
- d) kai taikytina, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo operacijai taikytą valiutos keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą iki to valiutos perskaičiavimo;
- e) įskaitymo į sąskaitą datą.

3 SKYRIUS

Preliminariosios sutartys

18 straipsnis

Taikymo sritis

Šis skyrius taikomas mokėjimo operacijoms, kurias apima preliminarioji sutartis.

19 straipsnis

Išankstinė bendro pobūdžio informacija

1. Likus pakankamai laiko iki mokėjimo paslaugų vartotojo įpareigojimo preliminarią sutartimi arba oferta mokėjimo paslaugų teikėjas popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną suteikia mokėjimo paslaugų vartotojui 20 straipsnyje nurodytą informaciją ir praneša apie jame nurodytas sąlygas. Informacija ir sąlygos išdėstomos lengvai suprantamais žodžiais, aiškia ir suprantama forma, valstybės narės, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, oficialia kalba arba kita kalba, dėl kurios susitarė šalys.
2. Jei preliminarioji sutartis buvo sudaryta mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu naudojant nuotolinio ryšio priemones, kuriomis nesudaromos sąlygos mokėjimo paslaugų teikėjui laikytis 1 dalies, mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdo savo pareigas pagal tą dalį iš karto, sudarius preliminarią sutartį.
3. Mokėjimo paslaugų teikėjai taip pat gali vykdyti savo pareigas pagal 1 dalį pateikdami mokėjimo paslaugų vartotojams preliminariosios sutarties projekto kopiją, įskaitant 20 straipsnyje nustatytą informaciją ir sąlygas.

20 straipsnis

Informacija ir sąlygos

Mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotojui ***skaidriai, aiškiai ir suprantamai*** pateikia šią informaciją ir sąlygas:

- a) dėl mokėjimo paslaugų teikėjo:
 - i) mokėjimo paslaugų teikėjo pavadinimą, jo pagrindinės buveinės geografinį adresą ir, kai taikytina, jo tarpininko, platintojo ar filialo, įsisteigusio valstybėje narėje, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, geografinį adresą, taip pat kitus adresus, įskaitant elektroninio pašto adresą, kuriuos galima naudoti ryšiams su mokėjimo paslaugų teikėju palaikyti;
 - ii) pagal Direktyvą (ES) [MPD3] paskirtų atitinkamų priežiūros institucijų ir tos direktyvos 17 ir 18 straipsnyje numatyto registro ar kito atitinkamo viešojo registro, kuriame užregistruotas mokėjimo paslaugų teikėjo

veiklos leidimas, duomenis ir registracijos numerį arba lygiavertes identifikavimo tame registre priemones;

- b) dėl mokėjimo paslaugų panaudojimo:
- i) mokėjimo paslaugos, kuri bus teikiama, pagrindinių savybių aprašymą;
 - ii) konkrečią informaciją arba unikalų identifikatorių, kuriuos turi nurodyti mokėjimo paslaugų vartotojas, kad mokėjimo nurodymas būtų tinkamai pateiktas arba įvykdytas;
 - iii) mokėjimo nurodymo pateikimo arba sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją davimo ir tokio sutikimo panaikinimo pagal 49 ir 66 straipsnius formą bei procedūrą;
 - iv) nuorodą į mokėjimo nurodymo gavimo laiką pagal 64 straipsnį, ir mokėjimo paslaugų teikėjo nustatytą laiką, po kurio gautas mokėjimo nurodymas bus laikomas gautu kitą mokėjimo paslaugos teikėjo darbo dieną (jei toks laikas nustatomas);
 - v) maksimalią teiktinų mokėjimo paslaugų įvykdymo trukmę;
 - vi) numatomą laiką, per kurį gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, esantis už Sąjungos ribų, gaus kredito pervedimų lėšas;
 - vii) ar galima susitarti dėl mokėjimo priemonės naudojimui nustatytų išlaidų ribų pagal 51 straipsnio 1 dalį;
 - viii) kortele grindžiamų mokėjimo priemonių, kuriose naudojami kelių mokėjimo priemonių prekės ženklai, atveju – mokėjimo paslaugų vartotojo teises pagal Reglamento (ES) 2015/751 8 straipsnį.
- c) dėl mokesčių, palūkanų ir valiutų keitimo kursų:
- i) visus mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjui mokamus mokesčius, įskaitant mokesčius, susijusius su informacijos pagal šią direktyvą teikimo arba sąlygų susipažinti su ja sudarymo būdu ir dažnumu, ir, kai taikytina, tokių mokesčių sumų išskaidymą;
 - ii) visus mokesčius, jei tokių yra, kuriuos mokėjimo paslaugų vartotojas moka savo mokėjimo paslaugų teikėjui už nacionalines grynųjų pinigų išėmimo iš **Sąjungos** bankomatų paslaugas, kai naudojasi bankomatu, kuris priklauso:
 - 1) jo mokėjimo paslaugų teikėjui;
 - 2) jo mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris yra susijęs su mokėjimo paslaugų teikėju, priklausančiam bankomatų tinklui, su kuriuo vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjas yra sudaręs susitarimą;
 - 3) mokėjimo paslaugų teikėjui, priklausančiam bankomatų tinklui, su kuriuo vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjas yra sudaręs susitarimą;
 - 4) bankomatų paslaugų teikėjui, netvarkančiam mokėjimo sąskaitų, kai siūlo grynųjų pinigų išėmimo paslaugas;
 - iii) kai taikytina, taikomas palūkanų normas ir valiutų keitimo kursus arba, jei taikomos bazinės palūkanų normos ir baziniai valiutų keitimo kursai, faktinių palūkanų apskaičiavimo metodas ir šių bazinių palūkanų normų

- ar valiutų keitimo kursų nustatymo atitinkama data ir indeksas ar pagrindas;
- iv) kai susitarta, nedelsiant taikomus pasikeitusią bazinę palūkanų normą ar valiutų keitimo kursą bei su šiais pasikeitimas susijusį informavimo reikalavimą pagal 22 straipsnio 3 dalį;
 - v) kai taikoma, numatomus mokesčius už valiutos keitimo paslaugas, susijusias su kredito pervedimu, išreikštus *kaip bendra suma realiąja pinigine verte ir procentiniu dydžiu, pagrįstu valiutos kursų lyginamuoju indeksu, atitinkančiu Reglamentą (ES) 2016/2011. Šie mokesčiai ir procentinis dydis aiškiai nurodomi mokėtojo šalies valiuta prieš mokėtojui galutinai įvykdant operaciją;*
- d) dėl ryšių:
- i) kai taikytina, ryšio priemonės, įskaitant techninius reikalavimus mokėjimo paslaugų vartotojo įrangai ir programinei įrangai, kurias šalys susitaria naudoti informacijai ar pranešimams perduoti pagal šį reglamentą;
 - ii) informacijos pagal šią direktyvą teikimo arba sąlygų su ja susipažinti sudarymo būdus ir dažnumą;
 - iii) kalbą arba kalbas, kuriomis sudaroma preliminarioji sutartis ir palaikomi ryšiai esant tiems sutartiniams santykiams;
 - iv) mokėjimo paslaugų vartotojo teisę gauti preliminariosios sutarties sutartines sąlygas ir informaciją ir sąlygas pagal 21 straipsnį;
- e) dėl apsaugos ir taisomųjų priemonių:
- i) kai taikytina, veiksmų, kurių imasi mokėjimo paslaugų vartotojas, siekdamas apsaugoti mokėjimo priemonę, aprašymą ir mokėjimo paslaugų teikėjo informavimo 52 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytais tikslais būdą;
 - ii) saugią procedūrą, pagal kurią mokėjimo paslaugų teikėjas informuoja mokėjimo paslaugų vartotoją apie įtariamą arba faktinį sukčiavimą arba grėsmes saugumui;
 - iii) kai susitarta, sąlygas, kuriomis mokėjimo paslaugų teikėjas pasilieka teisę blokuoti mokėjimo priemonę pagal 51 straipsnį;
 - iv) mokėtojo atsakomybę pagal 57 straipsnio 5 dalį, 59 straipsnio 3 dalį ir 60 straipsnį, įskaitant informavimą apie atitinkamą sumą;
 - v) kaip ir per kokį laikotarpį mokėjimo paslaugų vartotojas pagal 54 straipsnį turi pranešti mokėjimo paslaugų teikėjui ir policijai apie bet kokią neautorizuotą, netinkamai inicijuotą ar įvykdytą mokėjimo operaciją arba apie bet kokią autorizuotą kredito pervedimą, atliktą neteisingai pritaikius vardo ir pavardės ir unikalios identifikatoriaus atitikties tikrinimo paslaugą arba sukčiavimo naudojant panašaus asmens dokumentą atveju, kaip nurodyta 59 straipsnyje;
 - vi) mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybę už neautorizuotas mokėjimo operacijas pagal 56 straipsnį, už neteisingą vardo ir pavardės ir unikalios identifikatoriaus atitikties tikrinimo paslaugos taikymą pagal 57 straipsnį,

- taip pat už sukčiavimą naudojant panašaus asmens dokumentą pagal 59 straipsnį;
- vii) mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybę už mokėjimo operacijų inicijavimą arba vykdymą pagal 75 ir 76 straipsnius;
 - viii) grąžinimo pagal 62 ir 63 straipsnius sąlygas;
- f) dėl preliminariosios sutarties pakeitimų ir nutraukimo:
- i) kai susitarta, informaciją, kad bus laikoma, jog mokėjimo paslaugų vartotojas sutinka su sąlygų pakeitimais pagal 22 straipsnį, nebent mokėjimo paslaugų vartotojas anksčiau nei siūlomą jų įsigaliojimo dieną mokėjimo paslaugų teikėjui praneša, kad su jais nesutinka;
 - ii) preliminariosios sutarties galiojimo trukmę;
 - iii) mokėjimo paslaugų vartotojo teisę nutraukti preliminariąją sutartį ir visus susitarimus, susijusius su nutraukimu pagal 22 straipsnio 1 dalį ir 23 straipsnį;
- g) dėl teisių gynimo:
- i) sutartines sąlygas dėl preliminarajai sutarčiai taikomos teisės arba kompetentingų teismų;
 - ii) alternatyvias ginčų sprendimo procedūras, kuriomis mokėjimo paslaugų vartotojas gali naudotis pagal 90, 94 ir 95 straipsnius.

21 straipsnis

Informacijos prieinamumas ir preliminarioji sutartis

Sutartinių santykių metu mokėjimo paslaugų vartotojas turi teisę bet kada, pateikęs prašymą, gauti preliminariosios sutarties sutartines sąlygas ir 20 straipsnyje nurodytą informaciją ir sąlygas, pateikiamas popierine forma ar naudojant kitą patvariąją laikmeną.

22 straipsnis

Preliminariosios sutarties sąlygų pakeitimai

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas siūlo bet kokius preliminariosios sutarties arba 20 straipsnyje nustatytos informacijos ir sąlygų pakeitimus tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 19 straipsnio 1 dalyje, ir ne vėliau kaip likus dviem mėnesiams iki siūlomos jų taikymo datos. Mokėjimo paslaugų vartotojas gali sutikti su pakeitimais arba juos atmesti anksčiau nei siūlomą jų įsigaliojimo dieną.
2. Kai taikytina, pagal 20 straipsnio f dalies i punktą mokėjimo paslaugų teikėjas praneša mokėjimo paslaugų vartotojui, kad laikoma, jog mokėjimo paslaugų vartotojas sutinka su tais pakeitimais, jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas anksčiau nei siūlomą jų įsigaliojimo dieną mokėjimo paslaugų teikėjui nepraneša, kad su jais nesutinka. Mokėjimo paslaugų teikėjas taip pat informuoja mokėjimo paslaugų vartotoją, kad tuo atveju, jei mokėjimo paslaugų vartotojas atmestų tuos pakeitimus, mokėjimo paslaugų vartotojas turi teisę nutraukti preliminariąją sutartį nemokėdamas jokių mokesčių bet kuriuo metu iki tos dienos, kurią būtų pradėti taikyti pakeitimai.

3. Palūkanų ar valiutų keitimo kursų pakeitimus mokėjimo paslaugų teikėjas gali taikyti nedelsdamas ir be pranešimo, jei tokia teisė nustatyta preliminarinio sutartyje ir jei palūkanų normų ar valiutos keitimo kursų pakeitimai grindžiami bazinėmis palūkanų normomis ar baziniais valiutos keitimo kursais, dėl kurių susitarta pagal 20 straipsnio c dalies iii ir iv punktus. Mokėjimo paslaugų teikėjas informuoja mokėjimo paslaugų vartotoją apie bet kokią palūkanų normos pakeitimą kuo anksčiau tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 19 straipsnio 1 dalyje, išskyrus atvejus, kai šalis konkrečiai susitaria dėl informacijos pateikimo ar sąlygų su ja susipažinti sudarymo dažnumo ar būdo. Tačiau palūkanų normos ar valiutų keitimo kursų pakeitimus, kurie yra palankesni mokėjimo paslaugų vartotojams, mokėjimo paslaugų teikėjas gali taikyti be pranešimo.
4. Mokėjimo paslaugų teikėjas įdiegia ir apskaičiuoja mokėjimo operacijoms naudojamo palūkanų ar valiutų keitimo kurso pakeitimus neutraliu būdu, nediskriminuodamas mokėjimo paslaugų vartotojų.

23 straipsnis

Nutraukimas

1. Mokėjimo paslaugų vartotojas gali nutraukti preliminarnią sutartį bet kuriuo metu, išskyrus atvejus, kai šalis susitaria dėl įspėjimo pateikimo laikotarpio. Tas laikotarpis negali būti ilgesnis nei vienas mėnuo.
2. Nutraukdamas preliminarnią sutartį, mokėjimo paslaugų vartotojas nemoka jokių mokesčių, išskyrus atvejus, kai sutartis galiojo trumpiau nei 3 mėnesius. Preliminariosios sutarties nutraukimo mokesčiai, jei tokie taikomi, turi būti pagrįsti ir atitikti sąnaudas. Tais atvejais, kai pagal preliminarnią sutartį mokėjimo paslaugos siūlomos kartu su techninėmis paslaugomis, kuriomis remiamasi teikiant mokėjimo paslaugas, ir jas teikia mokėjimo paslaugų teikėjas arba trečioji šalis, su kuria mokėjimo paslaugų teikėjas yra sudaręs partnerystę, tokioms techninėms paslaugoms taikomi preliminarinosios sutarties reikalavimai dėl jos nutraukimo mokesčių.
3. Jei tai sutarta preliminarinio sutartyje, mokėjimo paslaugų teikėjas gali nutraukti bendrąją sutartį, sudarytą neapibrėžtam laikotarpiui, ne mažiau kaip prieš 3 mėnesius pateikdamas pranešimą tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 19 straipsnio 1 dalyje.
4. Reguliariai už mokėjimo paslaugas imami mokesčiai mokėjimo paslaugos vartotojo mokami tik proporcingai iki tos datos, kai mokėjimo paslaugų vartotojas nutraukia sutartį. Jei tokie mokesčiai sumokami iš anksto, mokėjimo paslaugų teikėjas proporcingai kompensuoja tuos mokesčius.
5. Šio straipsnio nuostatos neturi poveikio valstybių narių įstatymams ir kitiems teisės aktams, kuriais reglamentuojamos šalių teisės pareikšti, kad preliminarinio sutartis yra negaliojanti ar niekinė.
6. Valstybės narės mokėjimo paslaugų vartotojams gali nustatyti palankesnes nuostatas dėl nutraukimo. ***Tų nuostatų tikslai suderinami su šiuo reglamentu ir apie juos pranešama Komisijai.***
7. Valstybės narės ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – šio reglamento taikymo datą] praneša Komisijai apie savo teisės aktų, priimtų pagal 6 dalį, nuostatas. Jos nedelsdamos praneša apie visus vėlesnius tokių nuostatų pakeitimus.

Informacija prieš vykdant atskirą mokėjimo operaciją

Kai vykdoma mokėtojo inicijuota atskira mokėjimo operacija pagal preliminarią sutartį, mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojo prašymu dėl tos konkrečios mokėjimo operacijos suteikia aiškią informaciją apie visus šiuos elementus:

- a) maksimalią įvykdymo trukmę;
- b) mokesčius, kuriuos turi sumokėti mokėtojas, ***išreikštus mokėjimo valiuta, ir, jei taikoma, atitinkamų valiutos kursų procentine marža, palyginti su valiutos kursų lyginamuoju indeksu, atitinkančiu Reglamentą (ES) 2016/2011;***
- c) atitinkamais atvejais, visų mokesčių sumų išskaidymą ***prieš mokėtoju įvykdant mokėjimą.***

Mokėtoju teikiama informacija apie atskiras mokėjimo operacijas

1. Po to, kai atskiros mokėjimo operacijos suma nurašoma iš mokėtojo sąskaitos, arba kai mokėtojas nenaudoja mokėjimo sąskaitos, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs mokėjimo nurodymą, mokėtoju tokiu pačiu būdu, kaip nustatyta 19 straipsnio 1 dalyje, nepagrįstai nedelsdamas pateikia visą šią informaciją:
 - a) nuorodą, pagal kurią mokėtojas gali nustatyti kiekvieną mokėjimo operaciją, ir informaciją, kurios reikia, kad būtų galima vienareikšmiškai nustatyti gavėją, įskaitant gavėjo prekybinį pavadinimą;
 - b) mokėjimo operacijos sumą valiuta, kuria suma nurašoma iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, arba mokėjimo nurodyme naudota valiuta;
 - c) visų mokesčių už mokėjimo operaciją sumą ir, kai taikytina, tokių mokesčių sumų išskaidymą arba mokėtojo mokamas palūkanas;
 - d) kai taikytina, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo operacijai taikytą valiutos keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą po to valiutos perskaičiavimo;
 - e) nurašymo iš sąskaitos datą arba mokėjimo nurodymo gavimo datą.
2. Preliminariojoje sutartyje nustatoma sąlyga, kad mokėtojas gali reikalauti pateikti 1 dalyje nurodytą informaciją arba sudaryti sąlygas su ja susipažinti reguliariai, ■ nemokamai bei sutartu būdu, kad mokėtojas galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.
3. Valstybės narės gali reikalauti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai ne rečiau kaip kartą per mėnesį nemokamai pateiktų informaciją popierine forma arba naudodami kitą patvariąją laikmeną.
4. Valstybės narės ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – šio reglamento taikymo datą] praneša Komisijai apie savo teisės aktų, priimtų pagal 3 dalį, nuostatas. Jos nedelsdamos praneša apie visus vėlesnius tokių nuostatų pakeitimus.

Gavėjui teikiama informacija apie atskiras mokėjimo operacijas

1. Įvykdęs atskirą mokėjimo operaciją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gavėjui tokiu pačiu būdu, kaip nustatyta 19 straipsnio 1 dalyje, nepagrįstai nedelsdamas pateikia informaciją apie visus šiuos elementus:
 - a) nuorodą, pagal kurią gavėjas gali nustatyti mokėjimo operaciją ir mokėtoją, taip pat visą informaciją, perduotą atliekant mokėjimo operaciją;
 - b) mokėjimo operacijos sumą valiuta, kuria suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo sąskaitą;
 - c) visų mokesčių už mokėjimo operaciją sumą ir, kai taikytina, tokių mokesčių sumų išskaidymą, arba gavėjo mokamas palūkanas;
 - d) kai taikytina, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo operacijai taikytą valiutos keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą iki to valiutos perskaičiavimo;
 - e) įskaitymo į sąskaitą datą.
2. Preliminariojoje sutartyje gali būti nustatyta sąlyga, jog 1 dalyje nurodyta informacija turi būti pateikta ar sąlygos su ja susipažinti sudaromos periodiškai, ne rečiau kaip kartą per mėnesį, ir sutartu būdu, kad mokėtojas galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.
3. Valstybės narės gali reikalauti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai ne rečiau kaip kartą per mėnesį nemokamai pateiktų informaciją popierine forma arba naudodami kitą patvariąją laikmeną.
4. Valstybės narės ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – šio reglamento taikymo datą] praneša Komisijai apie savo teisės aktų, priimtų pagal 3 dalį, nuostatas. Jos nedelsdamos praneša apie visus vėlesnius tokių nuostatų pakeitimus.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

TEISĖS IR PAREIGOS, SUSIJUSIOS SU MOKĖJIMO PASLAUGŲ TEIKIMU IR NAUDOJIMU

1 SKYRIUS

Bendros nuostatos

27 straipsnis

Taikymo sritis

1. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas, mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti visai ar iš dalies netaikyti 28 straipsnio 1 dalies, 49 straipsnio 7 dalies, 55, 60, 62, 63, 66, 75 ir 76 straipsnių. Mokėjimo paslaugų

virtotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas taip pat gali susitarti dėl kitokių terminų, nei tie, kurie nustatyti 54 straipsnyje.

2. Valstybės narės gali nustatyti, kad 95 straipsnis netaikomas tuo atveju, kai mokėjimo paslaugų virtotojas nėra virtotojas.
3. Valstybės narės gali nustatyti, kad šios antraštinės dalies nuostatos labai mažoms įmonėms taikomos taip pat, kaip virtotojams. **Šios nuostatos visiškai suderintamos su šiuo reglamentu bei jo tikslais ir apie jas pranešama Komisijai.**
4. Valstybės narės [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – šio reglamento taikymo datą] praneša Komisijai apie savo teisės aktų, priimtų pagal 2 ir 3 dalis, nuostatas. Jos nedelsdamos praneša apie visus vėlesnius tokių nuostatų pakeitimus.

28 straipsnis

Taikomi mokesčiai

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas neturi iš mokėjimo paslaugų virtotojo imti mokesčių už savo pareigų teikti informaciją vykdymą ar taisomąsias ir prevencines priemones pagal šią antraštinę dalį, išskyrus atvejus, kai 65 straipsnio 1 dalyje, 66 straipsnio 5 dalyje ir 74 straipsnio 4 dalyje nurodyta kitaip. Mokėjimo paslaugų virtotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas turi susitarti dėl šių mokesčių, kurie turi būti pagrįsti **ir proporcingi** faktinėms išlaidoms.
2. Mokėjimo operacijų, vykdomų Sąjungoje, atveju, kai tiek mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo, tiek gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo arba mokėjimo operaciją vykdančio vieno mokėjimo paslaugų teikėjo buvimo vieta yra Sąjungoje, gavėjas moka mokesčius, kuriais jį apmokestina jo mokėjimo paslaugų teikėjas, o mokėtojas moka mokesčius, kuriais jį apmokestina jo mokėjimo paslaugų teikėjas.
3. Gavėjas netaiko mokesčių už naudojimąsi mokėjimo priemonėmis **■** .
 - 3a. ***Jeigu bankomato operatorius turi kredito įstaigos arba mokėjimo paslaugų teikėjo veiklos leidimą Sąjungoje ir teikia grynujų pinigų išėmimo paslaugas, tas operatorius pateikia informaciją apie bet koki fiksuotą mokesį, taikomą inicijuojant išėmimo procesą, arba sudaro sąlygas su ja susipažinti, visų pirma tuo metu, kai naudotojo kortelė įdedama į bankomatą arba priliečiama prie jo, arba prieš tai. Visi tokie fiksuoti mokesčiai pateikiami pinigine verte ir užtikrinama, kad naudotojas būtų skaidriai, aiškiai ir suprantamai informuojamas apie bet kokius fiksuotus mokesčius, kuriuos tas bankomato operatorius taiko už grynujų pinigų išėmimą, neatsižvelgiant į naudojamos bankomato kortelės kilmę.***
 - 3b. ***Mokėjimo paslaugų teikėjas netrukdo gavėjui siūlyti mokėtojui nuolaidą ar kitaip mokėtoją skatinti naudoti tam tikrą mokėjimo priemonę.***

29 straipsnis

Mažos vertės mokėjimo priemonėms ir elektroniniams pinigams taikoma nukrypti leidžianti nuostata

1. Mokėjimo priemonių, kurios pagal preliminarią sutartį susijusios tik su atskiromis mokėjimo operacijomis, neviršijančiomis 50 EUR, arba kurioms nustatyta **250** EUR išlaidų riba, arba kuriose bet kuriuo metu laikoma ne didesnė nei **250** EUR suma, atvejais mokėjimo paslaugų teikėjai gali susitarti su savo mokėjimo paslaugų vartotojais, kad:
 - a) 52 straipsnio b punktas, 53 straipsnio 1 dalies c ir d punktai ir 60 straipsnio 4 dalis netaikomi, jei negalima mokėjimo priemonės blokuoti arba užkirsti kelią ją toliau naudoti;
 - b) 55 ir 56 straipsniai ir 60 straipsnio 1 bei 4 dalys netaikomi, jei mokėjimo priemonė yra naudojama anonimiškai arba jei mokėjimo paslaugų teikėjas dėl kitų priežasčių, susijusių su mokėjimo priemone, negali įrodyti, kad mokėjimo operacija buvo autorizuota;
 - c) nukrypstant nuo 65 straipsnio 1 dalies, nereikalaujama, kad mokėjimo paslaugų teikėjas praneštų mokėjimo paslaugų vartotojui apie atsisakymą vykdyti mokėjimo nurodymą, jei iš aplinkybių akivaizdu, kad mokėjimo nurodymas nebus įvykdytas;
 - d) nukrypstant nuo 66 straipsnio, mokėtojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai mokėjimo nurodymas perduotas arba gavėjui duotas leidimas įvykdyti mokėjimo operaciją;
 - e) nukrypstant nuo 69 ir 70 straipsnių, taikomi kiti vykdymo laikotarpiai.
2. 56 ir 60 straipsniai taip pat taikomi elektroniniams pinigams, išskyrus atvejus, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas negali išaldyti mokėjimo sąskaitos, kurioje saugomi elektroniniai pinigai, ar blokuoti mokėjimo priemonės. Valstybės narės gali pasirinkti šią nukrypti leidžiančią nuostatą taikyti tik mokėjimo sąskaitoms, kuriose saugomi elektroniniai pinigai, ar tam tikros vertės mokėjimo priemonėms.
3. Valstybės narės iki šio reglamento taikymo pradžios dienos praneša Komisijai apie savo teisės aktų, priimtų pagal 2 dalį, nuostatas. Jos nedelsdamos praneša apie visus vėlesnius tokių nuostatų pakeitimus.

30 straipsnis

Elektroninių pinigų emisija ir susigrąžinimo galimybė

1. Elektroninių pinigų išleidėjai leidžia nominalios vertės elektroninius pinigus, kai gaunamos lėšos.
2. Elektroninių pinigų turėtoju paprašius, elektroninių pinigų išleidėjai bet kuriuo metu nominalia pinigine verte grąžina turimus elektroninius pinigus.

3. Elektroninių pinigų išleidėjo ir elektroninių pinigų turėtojo sutartyje aiškiai ir detalai nustatomos susigrąžinimo sąlygos, įskaitant taikytini mokesčiai, o elektroninių pinigų turėtojas informuojamas apie tas sąlygas prieš jam įsipareigojant pagal sutartį ar pasiūlymą.
 4. Už elektroninių pinigų sugrąžinimą gali būti imamas mokestis tik tuomet, jei tai numatyta 3 dalyje nurodytoje sutartyje, ir tik šiais atvejais:
 - a) kai elektroninių pinigų turėtojas reikalauja, kad lėšos būtų sugrąžintos prieš sutarties nutraukimą;
 - b) kai sutartyje nurodyta galiojimo pabaigos data, o elektroninių pinigų turėtojas nutraukia sutartį prieš tą datą;
 - c) kai sugrąžinti prašoma praėjus daugiau nei vieniems metams po to, kai pasibaigia sutarties galiojimo terminas.
- Bet koks mokestis turi būti proporcingas ir atitikti faktines elektroninių pinigų išleidėjo patirtas išlaidas.
5. Kai elektroninių pinigų turėtojas prašo juos sugrąžinti nepasibaigus sutarties galiojimo terminui, turėtojas gali prašyti sugrąžinti dalį arba visą elektroninių pinigų piniginę vertę.
 6. Kai elektroninių pinigų turėtojas prašo juos sugrąžinti sutarties nutraukimo dieną arba ne vėliau kaip per vienus metus po tokio nutraukimo, elektroninių pinigų išleidėjas atlieka vieną iš šių veiksmų:
 - a) grąžina visą turimų elektroninių pinigų piniginę vertę arba
 - b) Grąžina visas elektroninių pinigų turėtojo prašomas lėšas, jei mokėjimo įstaiga vykdo Direktyvos XXX [MPD3] 10 straipsnio 1 dalies c punkte išvardytų vienos ar daugiau rūšių veiklą ir nėra iš anksto žinoma, kokia dalis lėšų bus naudojama kaip elektroniniai pinigai.
 7. Neatsižvelgiant į 4, 5 ir 6 dalis, asmenų (išskyrus vartotojus), kurie priima elektroninius pinigus, susigrąžinimo teisės nustatomos elektroninių pinigų išleidėjų ir tų asmenų sudaromose sutartyse.
 8. Elektroninių pinigų paslaugas teikianti mokėjimo įstaiga elektroninių pinigų turėtojui neteikia palūkanų ar kitos naudos, susijusios su elektroninių pinigų laikymo trukme.

2 SKYRIUS

Teisė naudotis mokėjimo sistemomis ir kredito įstaigų tvarkomomis sąskaitomis

31 straipsnis

Teisė naudotis mokėjimo sistemomis

1. Mokėjimo sistemos operatoriai nustato objektyvias, nediskriminacines, skaidrias ir proporcingas taisykles dėl leidimus turinčių arba registruotų mokėjimo paslaugų teikėjų, kurie yra juridiniai asmenys, teisės naudotis mokėjimo sistemomis. Mokėjimo sistemos operatoriai neriboja teisės naudotis mokėjimo sistema daugiau nei būtina

siekiant apsaugoti nuo konkrečios rizikos, įskaitant, kai taikytina, atsiskaitymo riziką, veiklos riziką, kredito riziką, likvidumo riziką ir verslo riziką, arba daugiau, nei būtina siekiant apsaugoti mokėjimo sistemos finansinį ir veiklos stabilumą.

2. Mokėjimo sistemos operatorius viešai skelbia savo leidimo dalyvauti toje mokėjimo sistemoje taisykles ir procedūras, taip pat kriterijus ir metodiką, kuriuos jis taiko vertindamas su prašymus dalyvauti teikiančiais subjektais susijusią riziką.
3. Gavęs mokėjimo paslaugų teikėjo prašymą dalyvauti, mokėjimo sistemos operatorius įvertina atitinkamą riziką, susijusią su prieigos prie sistemos prašymą teikiančiam mokėjimo paslaugų teikėjui suteikimu. Mokėjimo sistemos operatorius nesuteiks teisės dalyvauti prašymą teikiančiam mokėjimo paslaugų teikėjui tik tuo atveju, jei prašymą teikiantis subjektas kelia riziką sistemai, kaip nurodyta 1 dalyje. Mokėjimo sistemos operatorius raštu praneša tam prašymą teikiančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, ar prašymas dalyvauti patenkinamas, ar jį vykdyti atsisakoma, ir pateikia išsamias atsisakymo priežastis.
4. 1, 2 ir 3 dalys netaikomos mokėjimo sistemoms, kurias sudaro tik tai pačiai grupei priklausantys mokėjimo paslaugų teikėjai.
5. Mokėjimo sistemos operatoriai negali taikyti nė vieno iš šių reikalavimų:
 - a) veiksmingą narystę kitose mokėjimo sistemose ribojančių taisyklių;
 - b) leidimą turinčius mokėjimo paslaugų teikėjus arba registruotus mokėjimo paslaugų teikėjus diskriminuojančių taisyklių, susijusių su narių teisėmis, pareigomis ir teisėmis į turtą;
 - c) apribojimų institucinio statuso pagrindu.
6. Mokėjimo sistemos, kuri suteikia galimybę leidimą turinčiam arba registruotam mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris nėra mokėjimo sistemos dalyvis, perduoti pervedimo nurodymus per tą mokėjimo sistemą, dalyvis, gavęs prašymą, objektyviu, proporcingu, skaidriu ir nediskriminaciniu būdu suteikia tokią pačią galimybę kitiems leidimą turintiems arba registruotiems mokėjimo paslaugų teikėjams. Jei toks prašymas atmetamas, mokėjimo sistemos dalyvis bet kuriam prašančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui pateikia visas tokio prašymo atmetimo priežastis.
7. Mokėjimo sistemų, kurioms netaikoma Eurosistemos priežiūra pagal Reglamentą (ES) Nr. 795/2014, atveju valstybės narės paskiria kompetentingą instituciją, atsakingą už mokėjimo sistemų priežiūrą, kad būtų užtikrintas 1, 2, 3, 5 ir 6 dalių vykdymas mokėjimo sistemose, kurias reglamentuoja jų nacionalinė teisė.

32 straipsnis

Kredito įstaigų vykdomas mokėjimo sąskaitų suteikimas mokėjimo įstaigoms

1. Kredito įstaiga gali atsisakyti atidaryti mokėjimo sąskaitą mokėjimo įstaigai, jos tarpininkams ar platintojams arba prašymą išduoti mokėjimo įstaigos licenciją teikiančiam subjektui arba gali tokią sąskaitą uždaryti ***tais atvejais, kai tai pagrįsta dėl objektyvių, nediskriminacinių ir proporcingų priežasčių, visų pirma*** šiais atvejais:

- a) kredito įstaiga turi rimtų priežasčių įtarti, kad prašymą teikiantis subjektas netinkamai kontroliuoja pinigų plovimo ar terorizmo finansavimo riziką arba kad prašymą teikiantis subjektas ar jo klientai vykdo neteisėtą veiklą;
- b) prašymą atidaryti sąskaitą teikiantis subjektas *iš esmės* pažeidė arba buvo pažeidęs sutarties nuostatas;
- c) iš prašymą atidaryti sąskaitą teikiančio subjekto gauta nepakankamai informacijos ir dokumentų, *susijusių su šioje dalyje nurodytais klausimais*;
- d) prašymą atidaryti sąskaitą teikiantis subjektas arba jo verslo modelis kelia pernelyg didelę riziką;

ea) kompetentinga institucija atsisakė išduoti mokėjimo įstaigos veiklos leidimą arba jį panaikino.

Jei kredito įstaiga pagal šią dalį priima sprendimą uždaryti mokėjimo sąskaitą, sąskaitos uždarymas įsigalioja praėjus ne trumpesniam kaip keturių mėnesių įspėjimo laikotarpiui, nebent mokėjimo sąskaita uždaroma dėl su sukčiavimu susijusių priežasčių arba su neteisėta veikla susijusių priežasčių.

2. Teisės, suteikiamos tarpininkams arba platintojams pagal 1 dalį, suteikiamos tik mokėjimo paslaugoms mokėjimo įstaigos vardu teikti.
3. Kredito įstaiga praneša mokėjimo įstaigai, jos tarpininkams ar platintojams arba prašymą išduoti mokėjimo įstaigos licenciją teikiančiam subjektui apie bet kokią sprendimą atsisakyti atidaryti mokėjimo įstaigai, jos tarpininkams ar platintojams arba prašymą išduoti mokėjimo įstaigos licenciją teikiančiam subjektui mokėjimo sąskaitą arba sprendimą ją uždaryti. Tokį sprendimą ji tinkamai pagrindžia. Toks pagrindimas turi būti konkrečiai susijęs su rizika, kurią kelia tos mokėjimo įstaigos arba jos tarpininkų ar platintojų veikla ar planuojama veikla, kaip įvertino kredito įstaiga, ir negali būti bendro pobūdžio.
- 3a. ***Be 3 dalyje nurodyto pranešimo, kredito įstaiga taip pat praneša kompetentingai nacionalinei institucijai apie savo sprendimą atsisakyti atidaryti konkrečią mokėjimo sąskaitą arba sprendimą ją uždaryti. Kompetentingos institucijos skelbia apibendrintus duomenis apie atsisakymo atidaryti mokėjimo sąskaitą ir mokėjimo sąskaitų uždarymo atvejus.***
4. Mokėjimo įstaiga arba jos tarpininkai ar platintojai, arba prašymą išduoti mokėjimo įstaigos licenciją teikiantis subjektas, kurių atžvilgiu kredito įstaiga priėmė neigiamą sprendimą dėl teisės naudotis sąskaita suteikimo arba sprendimą uždaryti tvarkomas mokėjimo sąskaitas, gali pateikti skundą kompetentingai institucijai.
5. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodoma suderinta forma ir informacija, kuri turi būti pateikta šio straipsnio 3 dalyje nurodytame pranešime ir sprendimo pagrindime, ***ir nurodomos objektyvios, nediskriminacinės ir proporcingos priežastys bei atvejai, kai kredito įstaiga gali atsisakyti atidaryti mokėjimo sąskaitą mokėjimo įstaigai, jos tarpininkams ar platintojams arba prašymą išduoti mokėjimo įstaigos licenciją teikiančiam subjektui arba gali ją uždaryti. Šiuose techninių reguliavimo standartų projektuose taip pat nustatomi suderinti tikslai, įgaliojimai ir tvarka, kurios kompetentingos institucijos turi laikytis nagrinėdamos pagal šio straipsnio 4 dalį joms pateiktus skundus.***

EBI pirmoje pastraipoje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – vieni nuo šio reglamento įsigaliojimo]. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

3 skyrius

Informavimo apie sąskaitas paslaugos ir mokėjimo inicijavimo paslaugos

1 SKIRSNIS

BENDRIEJI PRINCIPAI

33 straipsnis

Mokėjimo paslaugų vartotojų teisės

1. Mokėjimo paslaugų teikėjai netrukdo mokėjimo paslaugų vartotojams naudotis mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo paslaugomis siekiant gauti I priedo 6 punkte nurodytas mokėjimo inicijavimo paslaugas. Ši pareiga taikoma visų mokėjimo paslaugų vartotojo turimų mokėjimo sąskaitų, kurios yra prieinamos internetu, atžvilgiu.
 - 1a. ***Gavėjai mokėjimo paslaugų vartotojams pasiūlo bent vieną mokėjimo būdą, už kurį netaikomi papildomi mokesčiai ir kurį pasirinkus nereikia naudotis mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo paslaugomis.***
2. Mokėjimo paslaugų teikėjai netrukdo mokėjimo paslaugų vartotojams naudotis I priedo 7 punkte nurodytomis informavimo apie sąskaitas paslaugomis. Ši pareiga taikoma visų mokėjimo paslaugų vartotojo turimų mokėjimo sąskaitų, kurios yra prieinamos internetu, atžvilgiu.
 - 2a. ***Prekybininkai, pavyzdžiui, kreditoriai ir draudimo veiklos vykdytojai, pasiūlo mokėjimo paslaugų vartotojams būdą pasidalyti savo duomenimis, kurį pasirinkus nereikia naudotis informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjų paslaugomis.***
 - 2b. ***Nedarant poveikio Reglamentui (ES) 2016/679, mokėjimo paslaugų teikėjai aiškiai ir suprantamai informuoja vartotojus, kai jiems pateikiamas personalizuotas pasiūlymas, pagrįstas automatizuotu asmens duomenų tvarkymu.***

34 straipsnis

Sutartiniai santykiai

1. Informavimo apie sąskaitas paslaugų teikimas ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikimas nepriklauso nuo to, ar tuo tikslu tarp tokių paslaugų teikėjų ir sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo yra sutartiniai santykiai.

2. Kai yra sudarytas daugiašalis sutartimi įformintas susitarimas ir kai pagal tą daugiašalį sutartimi įformintą susitarimą taip pat galima gauti šiuo reglamentu reglamentuojamus mokėjimo sąskaitų duomenis, informavimo apie sąskaitas ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai visada gali naudotis pagal šį reglamentą reglamentuojamais mokėjimo sąskaitų duomenimis, nereikalaujant prisijungti prie tokio daugiašalio sutartimi įforminto susitarimo.

2 SKIRSNIS

PRIEIGOS PRIE DUOMENŲ ŠAŠAJOS INFORMAVIMO APIE SĄSKAITAS PASLAUGŲ IR MOKĖJIMO INICIJAVIMO PASLAUGŲ ATVEJU

35 straipsnis

Specialiųjų prieigos sąsajų teikimas

1. Sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai, suteikiantys mokėtojui mokėjimo sąskaitą, kuri yra prieinama internetu, įdiegia bent vieną specialiąją sąsają, skirtą keistis duomenimis su informavimo apie sąskaitas ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjais.
2. Nedarant poveikio 38 ir 39 straipsniams, sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai, suteikiantys mokėtojui mokėjimo sąskaitą, kuri yra prieinama internetu, ir kurie yra įdiegę specialiąją sąsają, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, neprivalo nuolat turėti kitos sąsajos, kuri būtų atsarginė sąsaja užtikrinant keitimąsi duomenimis su informavimo apie sąskaitas ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjais, **tačiau visada suteikia prieigą prie sąsajų, kuriomis užtikrinamas tų teikėjų veiklos tęstinumas.**
3. Sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai užtikrina, kad 1 dalyje nurodytos jų specialiosios sąsajos būtų grindžiamos ryšių standartais, pateiktais tarptautinių arba Europos standartizacijos organizacijų, įskaitant Europos standartizacijos komitetą (CEN) arba Tarptautinę standartizacijos organizaciją (ISO). Sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai taip pat užtikrina, kad 1 dalyje nurodytų visų specialiųjų sąsajų techninės specifikacijos būtų dokumentuotos, nurodant procedūras, protokolus ir priemones, reikalingus mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjams ir informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjams, kad jų programinė įranga ir programos galėtų sąveikauti su sąskaitas tvarkančių mokėjimo paslaugų teikėjų sistemomis. Sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai leidžia leidimą turintiems mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjams, informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjams arba mokėjimo paslaugų teikėjams, kurie kreipėsi į savo kompetentingas institucijas dėl atitinkamo veiklos leidimo, jų prašymu nemokamai ir nedelsdami susipažinti su 1 dalyje nurodytų savo specialiųjų sąsajų techninių specifikacijų dokumentais ir tų dokumentų santrauką viešai paskelbia savo interneto svetainėje.
4. Sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai užtikrina, kad leidimą turintiems mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjams, informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjams arba mokėjimo paslaugų teikėjams, kurie iš anksto kreipėsi į savo kompetentingas institucijas dėl atitinkamo veiklos leidimo, kuo greičiau ir ne vėliau kaip likus **šešioms savaitėms** iki pakeitimo įgyvendinimo būtų suteikta galimybė

susipažinti su visais 1 dalyje nurodytos jų specialiosios sąsajos techninių specifikacijų pakeitimais, išskyrus kritines situacijas, kurioms esant jie negali to padaryti. Sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai dokumentuoja kritines situacijas, kurioms susiklosčius buvo atlikti pakeitimai iš anksto apie juos nepranešus, ir paprašius pateikia dokumentus kompetentingoms institucijoms.

5. Savo interneto svetainėje sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai skelbia savo specialiosios sąsajos prieinamumo ir veiksmingumo ketvirčio ataskaitas. Specialiųjų sąsajų veiksmingumas vertinamas pagal sėkmingai įvykdytų prašymų pateikti informaciją apie sąskaitą skaičių, palyginti su bendru prašymų pateikti informaciją apie sąskaitą skaičiumi, ir pagal sėkmingai įvykdytų mokėjimo inicijavimo prašymų skaičių, palyginti su bendru jų skaičiumi, ir bendro mokėjimo inicijavimo prašymų skaičiaus operacijų apimtį.
6. Sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai suteikia prisijungimo prie specialiųjų sąsajų ir funkcinio išbandymo testavimo priemonę, įskaitant pagalbą, leidimus turintiems mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjams ir informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjams arba mokėjimo paslaugų teikėjams, kurie pateikė prašymą dėl atitinkamo veiklos leidimo, kad šie testuotų savo programinę įrangą ir programas, naudojamas mokėjimo paslaugoms vartotojams teikti. Naudojantis testavimo priemone negali būti dalijamasi jokiais neskelbtiniais mokėjimo duomenimis ar kitais asmens duomenimis.
7. Jei per specialiąją sąsają nustatant tapatybę, patvirtinant autentiškumą arba keičiantis duomenų elementais įvyksta nenumatytas įvykis ar klaida, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas pateikia mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui arba informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjui pranešimą, kuriame paaiškina nenumatyto įvykio ar klaidos priežastis.

36 straipsnis

Reikalavimai, susiję su specialiosiomis prieigomis prie duomenų sąsajomis

1. Sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai užtikrina, kad 35 straipsnio 1 dalyje nurodyta specialioji sąsaja atitiktų šiuos saugumo ir veiksmingumo reikalavimus:
 - a) specialiąją sąsają pradedami ir visą autentiškumo patvirtinimo procesą palaikomi sąskaitas tvarkančių mokėjimo paslaugų teikėjų, informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjų, mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjų ir visų susijusių mokėjimo paslaugų vartotojų ryšių seansai;
 - b) specialiąją sąsają užtikrinamas personalizuotų saugumo požymių ir atpažinties kodų, perduodamų mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo arba informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjo arba per juos, vientisumas ir konfidencialumas;
 - c) laikas, per kurį specialiojoje sąsajoje pateikiamas atsakas dėl informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjų ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjų pateiktų prieigos prašymų, negali būti ilgesnis už laiką, per kurį atsakas pateikiamas sąskaitas tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo savo mokėjimo paslaugų vartotojams suteiktoje sąsajoje, kuria naudodamiesi jie gali prisijungti prie savo mokėjimo sąskaitos tiesiogiai internetu.

2. Sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai užtikrina, kad naudodamiesi 35 straipsnio 1 dalyje nurodyta specialiąja sąsaja informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjai ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai galėtų:
 - a) sudaryti sąlygas sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui nustatyti jų tapatybę;
 - b) nurodyti sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui pradėti autentiškumo patvirtinimą remiantis mokėjimo paslaugų vartotojo leidimu, duotu informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjui arba mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjams pagal 49 straipsnio 2 dalį;
 - c) nediskriminuojami naudotis visomis autentiškumo patvirtinimo išimtimis, kurias taiko sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas;
 - d) prieš inicijuojant mokėjimą susipažinti **bent** su unikaliu sąskaitos identifikatoriumi, susijusiais sąskaitos turėtojo vardais, pavardėmis ar pavadinimais **arba kitais identifikatoriais** ir mokėjimo paslaugų vartotojo turimomis valiutomis **bei sąskaitos likučiu**.
3. Sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai sudaro sąlygas informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjams palaikyti saugius ryšius per specialiąją sąsają, prašyti informacijos apie vieną ar daugiau nurodytų mokėjimo sąskaitų ir susijusias mokėjimo operacijas ir šią informaciją gauti.
4. Sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai užtikrina, kad naudodamiesi specialiąja sąsaja mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai galėtų bent:
 - a) pateikti ir atšaukti periodinį mokėjimo nurodymą arba teikti tiesioginio debeto paslaugą;
 - b) inicijuoti vieno mokėjimo operaciją;
 - c) inicijuoti ir atšaukti būsimą mokėjimą;
 - d) inicijuoti mokėjimus keliems gavėjams;
 - e) inicijuoti mokėjimus, neatsižvelgiant į tai, ar gavėjas yra įtrauktas į mokėtojo gavėjų sąrašą;
 - f) palaikyti saugius ryšius pateikdami mokėjimo nurodymą iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos ir gaudami visą informaciją apie mokėjimo operacijos inicijavimą ir visą informaciją, prieinamą sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, apie mokėjimo operacijos įvykdymą;
 - g) prieš inicijuojant mokėjimą patikrinti sąskaitos turėtojo vardą, pavardę arba pavadinimą, nepriklausomai nuo to, ar sąskaitos turėtojo vardas, pavardė arba pavadinimas yra prieinami per tiesioginę sąsają;
 - h) inicijuoti mokėjimą taikant vieną griežtą klientų autentiškumo patvirtinimą, jeigu mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui pateikė visą toliau nurodytą informaciją:
 - i) mokėtojo unikalų identifikatorių,
 - ii) gavėjo teisinį ir komercinį pavadinimą bei unikalų identifikatorių,
 - iii) operacijos nuorodą,

iv) mokėjimo sumą ir mokėjimo valiutą, kuriomis remiantis pradedamas vienas griežtas klientų autentiškumo patvirtinimas.

ha) tais atvejais, kai sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas siūlo kelis autentiškumo patvirtinimo būdus, turėti galimybę nuspręsti, kuri autentiškumo patvirtinimo metodą pateikti mokėtojui, atsižvelgiant į mokėtojui mažiausiai sudėtingą pasirinkimą;

hb) atsisakyti inicijuoti mokėjimo operaciją dėl pagrįstų priežasčių.

5. Sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai užtikrina, kad mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjams naudojantis specialiąja sąsaja jiems būtų pateikiamas:

a) iš karto gavus prašymą patvirtinimas paprastu „taip“ arba „ne“ atsakymu, nurodant, ar suma, reikalinga mokėjimo operacijai įvykdyti, yra mokėtojo mokėjimo sąskaitoje;

b) *kuo greičiau, bet ne vėliau kaip praėjus 30 sekundžių po mokėtojo autorizavimo* sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo patvirtinimas, kad mokėjimas *buvo ar* bus įvykdytas remiantis sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui prieinama informacija, atsižvelgiant į visus anksčiau pateiktus mokėjimo nurodymus, kurie gali turėti įtakos visiškai pateikto mokėjimo nurodymo įvykdymui.

Informacija, nurodyta b punkte, su mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėju nesidalijama, tačiau sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas gali ja naudotis, kad patvirtintų operacijos įvykdymą.

Jei sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas atlieka bet kokią patikrą, kuri gali turėti įtakos mokėjimo vykdymui, ši patikra atliekama iki mokėjimo patvirtinimo.

37 straipsnis

Trečiųjų šalių prieiga prie duomenų

1. Nedarant poveikio 36 straipsniui, sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai užtikrina, kad 35 straipsnio 1 dalyje nurodyta jų specialiąja sąsaja būtų visada užtikrinamas bent toks prieigos ir veiksmingumo lygis, įskaitant techninę ir IT paramą, koks užtikrinamas sąsajų, kurias sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai suteikia mokėjimo paslaugų vartotojui, kad jis galėtų tiesiogiai prieiti prie savo mokėjimo sąskaitos internetu, atveju.
2. Sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai pateikia informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjams ■ informaciją apie nurodytas mokėjimo sąskaitas ir susijusias mokėjimo operacijas, kuri yra pateikiama mokėjimo paslaugų vartotojui, kai jis tiesiogiai prašo prieigos prie sąskaitos informacijos, jeigu ši informacija neapima neskelbtinų mokėjimo duomenų.
3. Sąskaitą tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai pateikia mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjams ■ informaciją, *būtiną* mokėjimo *operacijai inicijuoti ir įvykdyti*, kurią pateikia mokėjimo paslaugų vartotojui arba su kuria leidžia jam susipažinti, kai operaciją inicijuoja pats mokėjimo paslaugų vartotojas. Ta informacija pateikiama iš karto po mokėjimo nurodymo gavimo, *o bet koks tos informacijos atnaujinimas,*

įskaitant mokėjimo būseną, nuolat realiuoju laiku perduodamas mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui per specialiąją sąsają, kol mokėjimas įvykdomas arba atmetamas.

- 3a. *Pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį EBI, konsultuodamasi su Europos duomenų apsaugos valdyba, parengia šio straipsnio įgyvendinimo gaires, skirtas mokėjimo inicijavimo paslaugoms ir informavimo apie sąskaitą paslaugoms.*

38 straipsnis

Nenumatytų atvejų priemonės, taikomos tais atvejais, kai specialioji sąsaja yra neprieinama

1. Sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai imasi visų priemonių pagal savo įgaliojimus, kad užkirstų kelią padėčiai, kai specialioji sąsaja yra neprieinama **ir veikia netinkamai**. Laikoma, kad sąsaja yra neprieinama, kai į penkis iš eilės sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo specialiojoje sąsajoje pateiktus prašymus dėl prieigos prie informacijos, siekiant teikti mokėjimo inicijavimo paslaugas arba informavimo apie sąskaitas paslaugas, per 30 sekundžių negaunamas atsakymas.
2. Jei specialioji sąsaja yra neprieinama, sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai specialiąja sąsaja besinaudojančius mokėjimo paslaugų teikėjus informuoja apie priemones, kurių imtasi sąsajai atkurti, ir apie numatomą laiką, kurio reikia problemai išspręsti. Sąsajos neprieinamumo laikotarpiu sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai informavimo apie sąskaitas ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjams nedelsdami pasiūlo veiksmingą alternatyvų sprendimą, pavyzdžiui, galimybę naudotis sąsaja, kurią sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas naudoja autentiškumui patvirtinti ir ryšiams su savo vartotojais palaikyti, kad jie turėtų prieigą prie mokėjimo sąskaitų duomenų.
3. Kai specialioji sąsaja neprieinama ir sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas nepasiūlė greito ir veiksmingo alternatyvaus sprendimo, nurodyto 2 dalyje, mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas arba informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjas gali prašyti savo kompetentingos institucijos pateikti visą būtiną informaciją ir įrodymus, kad prieigos prie mokėjimo sąskaitų duomenų tikslais jie galėtų naudotis sąsaja, kurią sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas naudoja autentiškumui patvirtinti ir ryšiams su savo vartotojais palaikyti.
4. Remdamasi 3 dalyje nurodytu prašymu, kompetentinga institucija gali ribotą laikotarpį, kol bus atkurtas specialiosios sąsajos prieinamumas, leisti visiems mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjams ir informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjams susipažinti su mokėjimo sąskaitų duomenimis per sąsają, kurią sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas naudoja autentiškumui patvirtinti ir ryšiams su savo vartotojais palaikyti. Kompetentinga institucija apie savo sprendimą praneša prašančiajam informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjui arba mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui ir jis viešai skelbiamas jos interneto svetainėje. Kompetentinga institucija nurodo sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui atkurti specialiąją sąsają taip, kad ji visapusiškai veiktų, iki laikino veiklos leidimo galiojimo pabaigos.
5. Kompetentinga institucija nepagrįstai nedelsdama priima sprendimą dėl pagal 3 dalį pateikto prašymo. Kol kompetentinga institucija nėra priėmusi sprendimo dėl prašymo, prašantysis mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas arba informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjas išimties tvarka gali susipažinti su mokėjimo sąskaitų

duomenimis per sąsają, kurią sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas naudoja autentiškumui patvirtinti ir ryšiams su savo vartotojais palaikyti. Prašantysis mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas arba informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjas nustoja ta sąsają naudoti, kai specialioji sąsaja vėl tampa prieinama arba kai kompetentinga institucija priima sprendimą neleisti tokio naudojimo, atsizvelgiant į tai, kas įvyksta anksčiau.

6. Tais atvejais, kai sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai privalo suteikti informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjams arba mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjams prieigą prie sąsajos, kurią sąskaitą tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai naudoja autentiškumui patvirtinti ir ryšiams su savo vartotojais palaikyti, sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai nedelsdami pateikia visas technines specifikacijas, kurių reikia informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjams arba mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjams, kad jie galėtų tinkamai prisijungti prie sąsajos, kurią sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas naudoja autentiškumui patvirtinti ir ryšiams su savo vartotojais palaikyti.
7. Prisijungdami prie sąsajos, kurią sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas naudoja autentiškumui patvirtinti ir ryšiams su savo vartotojais palaikyti, informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjai arba mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai turi atitikti visus 45 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus. Visų pirma informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjai arba mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai visada tinkamai patvirtina savo tapatybę sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui.

39 straipsnis

Nuostata, leidžianti nukrypti nuo reikalavimo užtikrinti specialiąją prieigą prie duomenų sąsają

1. Nukrypstant nuo 35 straipsnio 1 dalies, sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu kompetentinga institucija gali atleisti sąskaitą tvarkančią mokėjimo paslaugų teikėją nuo pareigos užtikrinti specialiąją sąsają ir leisti sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui kaip saugaus keitimosi duomenimis sąsają siūlyti vieną iš sąsajų, kurias sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas naudoja autentiškumui patvirtinti ir ryšiams su savo mokėjimo paslaugų vartotojais palaikyti, arba, kai pagrįsta, nesiūlyti jokios sąsajos saugiam keitimuisi duomenimis.
2. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodomi kriterijai, kuriais remiantis sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas gali būti atleistas nuo pareigos užtikrinti specialiąją sąsają pagal 1 dalį ir jam gali būti leidžiama kaip sąsają saugiam keitimuisi duomenimis su informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjais ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjais siūlyti sąsają, kurią jis suteikia savo mokėjimo paslaugų vartotojui, kad jis galėtų naudotis savo mokėjimo sąskaitomis internetu, arba, kai tinkama, iš viso neturėti jokios sąsajos saugiam keitimuisi duomenimis.

EBI pirmoje pastraipoje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – vieni nuo šio reglamento įsigaliojimo]. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

3 SKIRSNIS

SĄSKAITAS TVARKANČIŲ MOKĖJIMO PASLAUGŲ TEIKĖJŲ TEISĖS IR PAREIGOS

40 straipsnis

Sąskaitas tvarkančių mokėjimo paslaugų teikėjų pareigos, susijusios su mokėjimo inicijavimo paslaugomis

Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas, siekdamas užtikrinti mokėtojo teisę naudotis mokėjimo inicijavimo paslauga, atlieka šiuos veiksmus:

- a) saugiai palaiko ryšius su mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjais;
- b) iš mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo gavęs mokėjimo nurodymą iš karto mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui pateikia visą informaciją apie mokėjimo operacijos inicijavimą arba leidžia su ja susipažinti ir pateikia visą informaciją, kuri yra prieinama sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, apie mokėjimo operacijos įvykdymą ar leidžia su ja susipažinti;
- c) mokėjimo nurodymus, perduotus naudojantis mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo paslaugomis, tvarko taip, tarsi tie mokėjimo nurodymai būtų mokėtojo arba gavėjo tiesiogiai perduoti mokėjimo nurodymai, visų pirma apdorojimo laiko, prioriteto ar taikomų mokesčių atžvilgiu.

Taikant b punktą, kai tam tikros arba visos tame punkte nurodytos informacijos neįmanoma gauti iš karto po mokėjimo nurodymo gavimo, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad visa informacija apie mokėjimo nurodymo vykdymą, ***įskaitant bet koki mokėjimo statuso atnaujinimą, bet tuo neapsiribojant***, būtų pateikta mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui iš karto po to, kai ta informacija tampa prieinama sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui.

41 straipsnis

Sąskaitas tvarkančių mokėjimo paslaugų teikėjų pareigos, susijusios su informavimu apie sąskaitas paslaugomis

1. Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas, siekdamas užtikrinti mokėjimo paslaugų vartotojo teisę naudotis informavimu apie sąskaitas paslauga, atlieka šiuos veiksmus:
 - a) saugiai palaiko ryšius su informavimu apie sąskaitas paslaugų teikėju;
 - b) duomenų prašymus, perduotus naudojantis informavimu apie sąskaitas paslaugų teikėjo paslaugomis, tvarko taip, tarsi duomenų būtų paprašęs mokėjimo paslaugų vartotojas naudodamasis sąsaja, kurią sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia savo mokėjimo paslaugų vartotojams, kad jie galėtų tiesiogiai prieiti prie savo mokėjimo sąskaitos.
2. Sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai suteikia informavimu apie sąskaitas paslaugų teikėjams prieigą prie informacijos iš nurodytų mokėjimo sąskaitų ir

susijusių mokėjimo operacijų, kurią saugo sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai siekdami teikti informavimo apie sąskaitas paslaugą, neatsižvelgiant į tai, ar mokėjimo paslaugų vartotojas aktyviai prašo tokios informacijos.

42 straipsnis

Informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjų ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjų prieigos prie mokėjimo sąskaitų apribojimas

1. Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas gali atsisakyti suteikti informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjui arba mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui prieigą prie mokėjimo sąskaitos dėl objektyviai pateisinamų ir tinkamai pagrįstų priežasčių. Tos priežastys yra susijusios su to informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjo arba to mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo neautorizuota prieiga prie mokėjimo sąskaitos pagal 49 straipsnio 3 dalį arba nesąžininga prieiga prie mokėjimo sąskaitos, įskaitant neautorizuotą ar nesąžiningą mokėjimo operacijos inicijavimą. Tokiais atvejais sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotoją informuoja, kad prieiga prie mokėjimo sąskaitos nesuteikta ir pateikia tokio veiksmo priežastis. Ta informacija, kai įmanoma, pateikiama mokėjimo paslaugų vartotojui prieš atsisakant suteikti prieigą ir ne vėliau kaip iškart atsisakius ją suteikti, išskyrus atvejus, kai tokios informacijos suteikimas būtų nepriimtinas dėl objektyviai pagrįstų saugumo priežasčių ar būtų draudžiamas pagal kitą atitinkamą Sąjungos ar nacionalinę teisę.
2. 1 dalyje nurodytais atvejais sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas iš karto kompetentingai institucijai praneša apie incidentą, susijusį su informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėju arba mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėju. Informaciją sudaro su tuo atveju susiję atitinkami duomenys ir priežastys, dėl kurių imtasi to veiksmo. Kompetentinga institucija įvertina tą atvejį ir jei būtina imasi tinkamų priemonių.

43 straipsnis

Mokėjimo paslaugų vartotojų prieigos prie duomenų valdymas

1. Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia mokėjimo paslaugų vartotojui į vartotojo sąsają integruotą prieigos prie finansinių duomenų leidimo skydelį, kad mokėjimo paslaugų vartotojas galėtų stebėti ir valdyti leidimus, kuriuos jis suteikė informavimo apie sąskaitas paslaugų arba mokėjimo inicijavimo paslaugų, apimančių kelis arba periodinius mokėjimus, tikslais.
2. Prieigos prie finansinių duomenų leidimo skydelyje:
 - a) mokėjimo paslaugų vartotojui pateikiama kiekvieno tebegaliojančio leidimo, suteikto informavimo apie sąskaitas paslaugų arba mokėjimo inicijavimo paslaugų tikslais, apžvalga, ***jei sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas turi tokią informaciją***, įskaitant:
 - i) informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjo arba mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo, kuriam suteikta prieiga, pavadinimą;
 - ii) informaciją apie kliento sąskaitą, prie kurios buvo suteikta prieiga;

- iii) leidimo suteikimo tikslą;
- iv) leidimo galiojimo laiką;
- v) duomenų, kuriais dalijamasi, kategorijas;

va) datas, kuriomis buvo naudojamasi duomenimis;

- b) mokėjimo paslaugų vartotojui leidžiama panaikinti **visų informavimo apie sąskaitas paslaugų ar mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjų arba** konkretaus informavimo apie sąskaitas paslaugų ar mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo prieigą prie duomenų;

■

ca) mokėjimo paslaugų vartotojams leidžiama bendrai atsisakyti dalytis duomenimis su trečiosiomis šalimis, atsižvelgiant į visus esamus ir būsimus prašymus suteikti prieigos prie duomenų leidimą;

- d) pateikiamas dvejų metų laikotarpį apimantis panaikintų arba nebegaliojančių prieigos prie duomenų leidimų registras;

da) pateikiama informacija turi būti suderinta su informacija, pateikiama pagal PFD reglamentą nustatytuose prieigos prie finansinių duomenų leidimo skydeliuose, ir duomenų turėtojams leidžiama tokiame bendrame skydelyje tvarkyti tiek PFD, tiek šiame reglamente numatytus prieigos prie duomenų leidimus.

2a. EBI parengia gaires, kuriose nurodomos 2 dalies a punkte nurodytų duomenų kategorijos, kad duomenys būtų lengvai suprantami vartotojams.

2b. Kai pagal 2 dalies b punktą mokėjimo paslaugų vartotojas nusprendžia panaikinti prieigą prie duomenų, atitinkamas informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjas arba mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas:

- a) nebenaudoja duomenų;**
- b) pašalina duomenis ir**
- c) ištrina visus duomenis, kurie buvo gauti mokėjimo paslaugų vartotojui suteikus prieigos prie duomenų leidimą.**

3. Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad prieigos prie finansinių duomenų leidimo skydelį būtų lengva rasti jo naudotojo sąsajoje ir kad tame skydelyje pateikiama informacija būtų aiški, tiksli ir lengvai suprantama mokėjimo paslaugų vartotojui.

4. Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas ir informavimo apie sąskaitas paslaugų arba mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas, kuriam suteiktas leidimas, bendradarbiauja, kad informacija prieigos prie finansinių duomenų leidimo skydelyje mokėjimo paslaugų vartotojui būtų prieinama tikruoju laiku. Taikant 2 dalį ■:

- a) sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas informavimo apie sąskaitas paslaugų arba mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui tikruoju laiku praneša apie mokėjimo paslaugų vartotojo prieigos prie finansinių duomenų leidimo skydelyje padarytus su tuo paslaugų teikėju susijusio leidimo pakeitimus;

- b) informavimo apie sąskaitas paslaugų arba mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas tikruoju laiku informuoja sąskaitą tvarkantį mokėjimo paslaugų teikėją apie naują mokėjimo paslaugų vartotojo suteiktą leidimą to sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo suteiktos mokėjimo sąskaitos atžvilgiu, įskaitant šią informaciją:
- i) *vartotojui aiškiai ir suprantamai* mokėjimo paslaugų vartotojo suteikto leidimo tikslą;
 - ii) leidimo galiojimo laiką;
 - iii) susijusių duomenų kategorijas.

44 straipsnis

Draudžiamos priegos prie duomenų kliūtys

1. Sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai užtikrina, kad jų specialioji sąsaja nedarytų kliūčių mokėjimo inicijavimo paslaugų ir informavimo apie sąskaitas paslaugų teikimui *ir sudarytų sąlygas vartotojui lengvai ir sklandžiai ja naudotis*.

Draudžiamos kliūtys – tai (*bet ne vien*):

- a) kai mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjams arba informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjams užkertamas kelias naudotis *personalizuotais* saugumo požymiais, kuriuos sąskaitą tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai suteikė savo mokėjimo paslaugų vartotojams;
- b) kai reikalaujama, kad mokėjimo paslaugų vartotojai rankiniu būdu įvestų savo unikalų identifikatorių į sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo sritį, kad galėtų naudotis informavimo apie sąskaitas arba mokėjimo inicijavimo paslaugomis;
- c) kai reikalaujama papildomai patikrinti leidimą, kurį mokėjimo paslaugų vartotojai suteikė mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui arba informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjui;
- d) kai reikalaujama, kad mokėjimo inicijavimo ir informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjai papildomai užsiregistruotų, kad turėtų prieigą prie mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo sąskaitos arba specialiosios sąsajos;
- e) kai reikalaujama, išskyrus atvejus, kai tai būtina siekiant palengvinti sąskaitas tvarkančių mokėjimo paslaugų teikėjų ir mokėjimo inicijavimo bei informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjų keitimąsi informacija, visų pirma susijusį su 43 straipsnyje nurodyto priegos prie finansinių duomenų leidimo skydelio atnaujinimu, kad mokėjimo inicijavimo ir informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjai iš anksto užregistruotų savo kontaktinius duomenis sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje;
- f) kai mokėjimo paslaugų vartotojo galimybė inicijuoti mokėjimus per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją apribojama tik tų gavėjų, kurie yra įtraukti į mokėtojo gavėjų sąrašą, atžvilgiu;
- g) kai apribojamas tik unikalų nacionalinių identifikatorių atžvilgiu atliekamas arba jų atliekamas mokėjimo inicijavimas;

- h) kai reikalaujama, kad griežtas klientų autentiškumo patvirtinimas būtų taikomas dažniau, palyginti su griežtu klientų autentiškumo patvirtinimu, kurio sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas reikalauja, kai mokėjimo paslaugų vartotojas tiesiogiai prisijungia prie savo mokėjimo sąskaitos arba inicijuoja mokėjimą sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje;
- i) kai suteikiama tokia specialioji sąsaja, kuri nepadeda atlikti visų autentiškumo patvirtinimo procedūrų, kurias sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas suteikė savo mokėjimo paslaugų vartotojui;
- j) kai nustatomas informacijos apie sąskaitą arba mokėjimo inicijavimo maršrutas taikant nukreipimo arba atsiejimo metodą mokėjimo paslaugų vartotojo autentiškumui patvirtinti, **taip pat kai** vartotojo maršrute **nustatomi papildomi veiksmai ar būtini veiksmai**, palyginti su lygiaverte autentiškumo patvirtinimo procedūra, siūloma mokėjimo paslaugų vartotojams, kai jie tiesiogiai prisijungia prie savo mokėjimo sąskaitų arba inicijuoja mokėjimą sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje;
- k) kai nustatoma, kad autentiškumo patvirtinimo etapu vartotojas automatiškai nukreipiamas į sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo tinklalapio adresą, ir tai vienintelis būdas atlikti mokėjimo paslaugų vartotojo autentiškumo patvirtinimą, remiamą sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo;
- l) kai reikalaujama atlikti du griežtus klientų autentiškumo patvirtinimus tik mokėjimo inicijavimo paslaugos maršrute, ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui perduoda visą mokėjimo inicijavimui būtiną informaciją, t. y. vieną griežtą klientų autentiškumo patvirtinimą atsakymu „taip“ arba „ne“ ir antrą griežtą klientų autentiškumo patvirtinimą inicijuojant mokėjimą.

- 1a. ***Sąskaitas tvarkančių mokėjimo paslaugų teikėjų taikomi veiksmai ir priemonės, kurių jie imasi reaguodami į įtariamą sukčiavimą arba norėdami užtikrinti atitiktį Reglamento (ES) 2016/679 reikalavimams, nėra laikomi draudžiamomis kliūtimis.***
- 2. Mokėjimo inicijavimo paslaugų ir informavimo apie sąskaitas paslaugų veiklos tikslais sąskaitos savininko vardas, pavardė arba pavadinimas ir sąskaitos numeris **arba bet kuris kitas unikalus identifikatorius** nėra neskelbtini mokėjimo duomenys.

4 SKIRSNIS

INFORMAVIMO APIE SĄSKAITAS PASLAUGŲ TEIKĖJŲ IR MOKĖJIMO INICIJAVIMO PASLAUGŲ TEIKĖJŲ TEISĖS IR PAREIGOS

45 straipsnis

Informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjų ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjų naudojimasis kliento sąsaja

- 1. Informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjai ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai prieigą prie mokėjimo sąskaitų duomenų gauna tik per 35 straipsnyje nurodytą

specialiąją sąsają, išskyrus 38 straipsnio 4 ir 5 dalyse ir 39 straipsnyje nurodytas aplinkybes.

2. Kai informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjas arba mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas gauna prieigą prie mokėjimo sąskaitų duomenų per sąsają, kurią sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia savo mokėjimo paslaugų vartotojams tiesioginei prieigai prie savo mokėjimo sąskaitos pagal 38 straipsnio 4 ir 5 dalis, arba kai tai yra vienintelė sąsaja, prieinama pagal 39 straipsnį, informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjas arba mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas visada:
- a) patvirtina savo tapatybę sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui;
 - b) naudojami autentiškumo patvirtinimo procedūromis, kurias sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas taiko mokėjimo paslaugų vartotojui;
 - c) imasi visų priemonių, kurių reikia siekiant užtikrinti, kad jie netvarkytų duomenų (įskaitant neprieitų prie duomenų ir jų nesaugotų) kitais tikslais nei teikdami paslaugą, kurios prašo mokėjimo paslaugų vartotojas;
 - d) įrašo duomenis, prie kurių prieinama naudojantis sąsaja, kurią sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas teikia savo mokėjimo paslaugų vartotojams, ir paprašius be reikalo nedelsdami pateikia įrašų žurnalo rinkmenas kompetentingai institucijai. Įrašai ištrinami praėjus trejiems metams nuo jų sukūrimo. Įrašai gali būti saugomi ilgiau nei šį saugojimo laikotarpį, jei jų reikia jau vykdomoms stebėsenos procedūroms, *tačiau ne ilgiau, nei tikrai būtina tokioms procedūroms atlikti.*

46 straipsnis

Konkrečios mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjų pareigos

1. Mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai:
- a) suteikia sąskaitas tvarkantiems mokėjimo paslaugų teikėjams tą pačią informaciją, kurios prašoma iš mokėjimo paslaugų vartotojo, kai šis tiesiogiai inicijuoja mokėjimo operaciją;
 - b) teikia paslaugas tik gavę mokėjimo paslaugų vartotojo leidimą pagal 49 straipsnį;
 - c) jokių momentu nelaiko mokėtojo lėšų teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugą;
 - d) užtikrina, kad mokėjimo paslaugų vartotojo personalizuoti saugumo požymiai nebūtų prieinami kitoms šalims (*įskaitant patį mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją*), išskyrus mokėtoją ir personalizuotą saugumo požymių išdavėją, ir kad juos mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas perduotų saugiais ir veiksmingais kanalais;
 - e) užtikrina, kad bet kokia kita informacija apie mokėjimo paslaugų vartotoją, gauta teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas, būtų suteikta tik gavėjui ir tik gavus mokėjimo paslaugų vartotojo leidimą;
 - f) kaskart inicijavus mokėjimą patvirtina savo tapatybę sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui ir saugiai susisiečia su sąskaitą tvarkančiu mokėjimo paslaugų teikėju, mokėtoju ir gavėju.

2. Mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai:
 - a) nelaiko neskelbtinų mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo duomenų, **neturi prieigos prie jų ir jų nenaudoja**;
 - b) mokėjimo paslaugų vartotojo neprašo kitų duomenų, išskyrus tuos, kurių reikia mokėjimo inicijavimo paslaugai suteikti;
 - c) netvarko asmens arba ne asmens duomenų (be kita ko, duomenų nenaudoja, prie jų neprieina ar jų nesaugo) kitais nei mokėjimo inicijavimo paslaugos teikimo tikslais, atsižvelgiant į tai, ką leidžia mokėjimo paslaugų vartotojas;
 - d) nekeičia sumos, gavėjo ar kitų operacijos savybių.

47 straipsnis

Konkrečios informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjų pareigos ir kitos su jais susijusios nuostatos

1. Informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjas:
 - a) teikia paslaugas tik gavę mokėjimo paslaugų vartotojo leidimą pagal 49 straipsnį;
 - b) užtikrina, kad mokėjimo paslaugų vartotojo personalizuoti saugumo požymiai nebūtų prieinami kitoms šalims (**įskaitant patį informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėją**), išskyrus vartotoją ir personalizuotų saugumo požymių išdavėją, ir kad informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjui šiuos saugumo požymius perduodant tai būtų daroma saugiais ir veiksmingais kanalais;
 - c) kaskart pradėjus ryšių seansą patvirtina savo tapatybę mokėjimo paslaugų vartotojo sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui ir saugiai susisieikia su sąskaitą tvarkančiu mokėjimo paslaugų teikėju ir mokėjimo paslaugų vartotoju;
 - d) turi prieigą tik prie informacijos apie nurodytas mokėjimo sąskaitas ir susijusias mokėjimo operacijas;
 - e) įdiegia tinkamus ir veiksmingus mechanizmus, kuriais užkertamas kelias prieigai prie informacijos, išskyrus prieigą iš nurodytų mokėjimo sąskaitų ir susijusių mokėjimo operacijų, kai yra gautas mokėtojo paslaugų vartotojo leidimas.
2. Informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjas:
 - a) neprašo su mokėjimo sąskaitomis susijusių neskelbtinų mokėjimo duomenų;
 - b) laikantis Reglamento (ES) 2016/679 nuostatų nenaudoja duomenų kitais tikslais nei siekiant suteikti informavimo apie sąskaitas paslaugą, kurią leidžia mokėjimo paslaugų vartotojas, neturi prieigos prie jų ar nesaugo jų kitais tikslais.
3. Informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjams netaikomi šie straipsniai: 4–8 straipsniai, 10, 11 ir 12 straipsniai, 14–19 straipsniai, 21–29 straipsniai, 50 ir 51 straipsniai, 53–79 straipsniai, 83 ir 84 straipsniai.

5 SKIRSNIS

ĮGYVENDINIMAS

48 straipsnis

Kompetentingų institucijų vaidmuo

1. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai visada laikytųsi savo pareigų, susijusių su 35 straipsnio 1 dalyje nurodyta specialiąja sąsaja, ir kad atitinkamas sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas pašalintų visas nustatytas 44 straipsnyje išvardytas draudžiamas kliūtis. Kai nustatoma tokia specialiųjų sąsajų neatitiktis reglamentui arba kliūtys, be kita ko, remiantis mokėjimo inicijavimo tarnybų ir informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjų perduota informacija, kompetentingos institucijos nepagrįstai nedelsdamos imasi būtinų ir pakankamų vykdymo užtikrinimo priemonių ir taiko tinkamas ir proporcingas sankcijas arba, atitinkamais ir tinkamai pagrįstais atvejais, suteikia prieigos teises pagal 38 straipsnio 4 dalį.
2. Kompetentingos institucijos nedelsdamos imasi visų būtinų vykdymo užtikrinimo veiksmų, kai būtina išsaugoti mokėjimo inicijavimo paslaugų ir informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjų prieigos teises. Vykdymo užtikrinimo veiksmai gali apimti atitinkamas sankcijas.
3. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad mokėjimo inicijavimo paslaugų ir informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjai visada vykdytų savo pareigas, susijusias su prieigos prie duomenų sąsajų naudojimu.
4. Kompetentingos institucijos turi turėti reikiamų išteklių, visų pirma paskirtų darbuotojų, kad visada galėtų vykdyti savo užduotis.
5. Kompetentingos institucijos, tvarkydamos asmens duomenis, bendradarbiauja su priežiūros institucijomis pagal Reglamentą (ES) 2016/679.
6. Kompetentingos institucijos savo iniciatyva reguliariai rengia bendrus susitikimus su sąskaitas tvarkančiais mokėjimo paslaugų teikėjais, mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjais ir informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjais ir deda visas pastangas siekdamas užtikrinti, kad galimi klausimai, kylantys dėl sąskaitas tvarkančių mokėjimo paslaugų teikėjų, mokėjimo inicijavimo paslaugų ir informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjų naudojimosi duomenimis ir prieigos prie jų, būtų greitai ir ilgam laikui išspręsti.
7. Sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai kompetentingoms institucijoms teikia duomenis apie informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjų ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjų prieigą prie jų tvarkomų mokėjimo sąskaitų. Kompetentingos institucijos taip pat prireikus gali reikalauti, kad informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjai ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai pateiktų visus svarbius duomenis apie savo operacijas. Vadovaudamasi savo įgaliojimais pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 29 straipsnio b punktą, 31 straipsnį ir 35 straipsnio 2 dalį, EBI koordinuoja tą kompetentingų institucijų vykdomą stebėsenos veiklą, kad būtų išvengta duomenų teikimo dubliavimo. EBI kas dvejus metus praneša Komisijai apie informavimo apie sąskaitas paslaugų ir mokėjimo inicijavimo paslaugų rinkų dydį

ir veikimą Sąjungoje. Tose periodinėse ataskaitose prireikus gali būti pateikiamos rekomendacijos.

8. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodo kompetentingoms institucijoms pagal 7dalį teiktinus duomenis, taip pat tokių duomenų teikimo metodiką ir periodiškumą.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – 18 mėnesių po šio reglamento įsigaliojimo dienos].

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

4 SKYRIUS

Mokėjimo operacijų autorizavimas

49 straipsnis

Autorizavimas

1. Mokėjimo operacija arba kelios mokėjimo operacijos autorizuojamos tik tuo atveju, jei mokėtojas yra davęs leidimą vykdyti mokėjimo operaciją. Mokėtojas gali autorizuoti mokėjimo operaciją iki jos įvykdymo arba, jei mokėtojas ir sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas susitaria, ją įvykdžius.
2. Mokėjimo paslaugų teikėjams prieiga prie mokėjimo sąskaitos informavimo apie sąskaitas paslaugų arba mokėjimo inicijavimo paslaugų tikslais suteikiama tik tuo atveju, jei mokėjimo paslaugų vartotojas informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjui arba atitinkamai mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui yra davęs leidimą dėl prieigos prie mokėjimo sąskaitos ir atitinkamų toje sąskaitoje esančių duomenų.
3. Negavus leidimo, informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjo arba mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo mokėjimo operacija arba prieiga prie mokėjimo sąskaitos laikoma neautorizuota.
4. Sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai netikrina leidimo, kurį mokėjimo paslaugų vartotojas suteikė informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjui arba mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui.
5. 1 ir 2 dalyse nurodytas leidimas duodamas mokėtojo ir atitinkamo mokėjimo paslaugų teikėjo sutarta forma. Leidimas vykdyti mokėjimo operaciją taip pat gali būti duotas per gavėją arba mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją.
6. Mokėtojas ir atitinkamas mokėjimo paslaugų teikėjas susitaria dėl leidimo davimo procedūros.
7. Mokėjimo paslaugų vartotojas gali **bet kuriuo metu** atšaukti leidimą vykdyti mokėjimo operaciją arba gauti prieigą prie mokėjimo sąskaitos mokėjimo inicijavimo paslaugų arba informavimo apie sąskaitas paslaugų tikslais. Mokėjimo paslaugų vartotojas taip pat gali atšaukti leidimą atlikti kelias mokėjimo operacijas – tokiu atveju visos būsimos mokėjimo operacijos laikomos neautorizuotomis.

50 straipsnis

Gavėjo vardo, pavardės arba pavadinimo ir unikalios identifikatoriaus neatitikimas kredito pervedimų atveju

1. Kredito pervedimų atveju gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu nemokamai patikrina, ar mokėtojo pateiktas unikalios identifikatorius ir gavėjo vardas, pavardė arba pavadinimas sutampa, ir apie šio patikrinimo rezultatus praneša mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui. Jeigu unikalios identifikatorius ir gavėjo vardas, pavardė arba pavadinimas nesutampa, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas praneša mokėtojui apie bet kokią nustatytą neatitikimą ir informuoja mokėtoją apie to neatitikimo laipsnį.
2. Mokėjimo paslaugų teikėjai 1 dalyje nurodytą paslaugą teikia iš karto po to, kai mokėtojas suteikia savo mokėjimo paslaugų teikėjui gavėjo unikalų identifikatorių ir vardą, pavardę arba pavadinimą, ir prieš suteikiant mokėtojui galimybę autorizuoti kredito pervedimą.
3. Mokėjimo paslaugų teikėjai užtikrina, kad 1 dalyje nurodyto neatitikimo nustatymas ir pranešimas apie jį nebūtų kliūtis, dėl kurios mokėtojai negalėtų autorizuoti atitinkamo kredito pervedimo. Jeigu mokėtojas, gavęs pranešimą apie nustatytą neatitikimą, autorizuoja kredito pervedimą ir operacija įvykdoma pagal mokėtojo suteiktą unikalų identifikatorių, laikoma, kad ta operacija įvykdyta teisingai.
4. Mokėjimo paslaugų teikėjai užtikrina, kad mokėjimo paslaugų vartotojai turėtų teisę atsisakyti 1 dalyje nurodytos paslaugos, ir informuoja savo mokėjimo paslaugų vartotojus apie priemones, kuriomis galima išreikšti tokią atsisakymo teisę. Mokėjimo paslaugų teikėjai užtikrina, kad mokėjimo paslaugų vartotojai, kurie iš pradžių atsisakė 1 dalyje nurodytos paslaugos, turėtų teisę pasirinkti tą paslaugą gauti.
5. Mokėjimo paslaugų teikėjai informuoja savo mokėjimo paslaugų vartotojus, kad autorizavus operaciją, nepaisant nustatyto ir pranešto neatitikimo, arba atsisakius gauti 1 dalyje nurodytą paslaugą, lėšos gali būti pervedamos į mokėjimo sąskaitą, kurios mokėtojo nurodytas gavėjas neturi. Mokėjimo paslaugų teikėjai tą informaciją pateikia tuo pačiu metu, kai praneša apie neatitikimus, arba kai mokėjimo paslaugų vartotojas atsisako gauti 1 dalyje nurodytą paslaugą.
6. 1 dalyje nurodyta paslauga teikiama, kai mokėjimo nurodymai pateikiami elektroniniais mokėjimo inicijavimo kanalais ir neelektroniniais mokėjimo nurodymais, apimančiais mokėtojo ir mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo sąveiką tikroju laiku.
7. 1 dalyje nurodyta atitikties nustatymo paslauga nėra reikalaujama naudotis, jei mokėtojas pats nenurodė gavėjo unikalios identifikatoriaus ir vardo, pavardės arba pavadinimo.
8. Šis straipsnis netaikomas momentiniams kredito pervedimams eurais, kuriems taikomas Reglamentas XXX (IPR).

50a straipsnis

Diskriminacijos dėl mokėjimo sąskaitos identifikatoriaus pagal buvimo vietą problemos sprendimas

1. *Kai mokėtojas atlieka kredito pervedimą gavėjui, turinčiam Sąjungoje esančią mokėjimo sąskaitą, mokėtojas neprivalo nurodyti valstybės narės, kurioje yra ta mokėjimo sąskaita, jeigu ta mokėjimo sąskaita yra pasiekiamą.*
2. *Kai gavėjas priima kredito pervedimą arba naudoja tiesioginį debetą lėšoms surinkti iš mokėtojo, turinčio Sąjungoje esančią mokėjimo sąskaitą, nereikalaujama, kad gavėjas nurodytų valstybę narę, kurioje yra ta mokėjimo sąskaita, jeigu ta mokėjimo sąskaita yra pasiekiamą.*

51 straipsnis

Mokėjimo priemonės naudojimo ribos ir blokavimas

1. Jeigu leidimui duoti naudojama speciali mokėjimo priemonė, mokėtojas ir mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas **suteikia mokėjimo paslaugų vartotojui galimybę nustatyti teisingas ir proporcingas** mokėjimo operacijų, kurios vykdomos naudojant tą mokėjimo priemonę, išlaidų **ribas**. Mokėjimo paslaugų teikėjai vienašališkai **nekeičia** išlaidų ribų, dėl kurių susitarta su jų mokėjimo paslaugų vartotojais. **Standartiškai nustatoma žema išlaidų riba ir ji yra nurodoma mokėjimo paslaugų teikėjo ir mokėtojo sutartyje.**
2. **█** Mokėjimo paslaugų teikėjas **blokuoja** mokėjimo priemonę, **jei kyla** objektyviai **pagrįsta rizika, susijusi** su mokėjimo priemonės saugumu, įtariamą neautorizuotu ar nesąžiningu mokėjimo priemonės naudojimu arba, mokėjimo priemonės su kredito linija atveju, su labai padidėjusia rizika, kad mokėtojas gali negalėti įvykdyti savo mokėjimo įsipareigojimo. **Jei toks blokavimas neatliekamas, nors yra pagrįstų priežasčių įtarti sukčiavimą, mokėtojas nepatiria jokių finansinių pasekmių, išskyrus atvejus, kai mokėtojas sukčiavo.**
3. Tokiais atvejais mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtoją sutartu būdu informuoja apie mokėjimo priemonės blokavimą ir blokavimo priežastis, jei įmanoma, iki mokėjimo priemonės blokavimo ir ne vėliau kaip iškart po jos užblokavimo, išskyrus atvejus, kai tokios informacijos suteikimas būtų nepriimtinas dėl objektyviai pagrįstų saugumo priežasčių ar būtų draudžiamas pagal kitą atitinkamą Sąjungos ar nacionalinę teisę.
4. Mokėjimo paslaugų teikėjas panaikina mokėjimo priemonės blokavimą ar ją pakeičia nauja mokėjimo priemone, kai nebelieka mokėjimo priemonės blokavimo priežasčių.

52 straipsnis

Mokėjimo paslaugų vartotojo pareigos, susijusios su mokėjimo priemonėmis ir personalizuotais saugumo požymiais

Mokėjimo paslaugų vartotojas, turintis teisę naudoti mokėjimo priemonę:

- a) naudojasi mokėjimo priemone, laikydamasis mokėjimo priemonės išleidimą ir naudojimą reglamentuojančių sąlygų, kurios yra objektyvios, nediskriminacinės ir proporcingos;

- b) sužinojęs apie mokėjimo priemonės **arba atitinkamų personalizuotų saugumo požymių** praradimą, vagystę, neteisėtą pasisavinimą ar neautorizuotą naudojimą, nepagrįstai nedelsdamas praneša apie tai mokėjimo paslaugų teikėjui arba mokėjimo paslaugų teikėjo nurodytam subjektui.

Tikslais, nurodytais a punkte, mokėjimo paslaugų vartotojas iš karto, gavęs mokėjimo priemonę, imasi visų pagrįstų veiksmų, kad apsaugotų savo personalizuotus saugumo požymius.

53 straipsnis

Mokėjimo paslaugų teikėjo pareigos, susijusios su mokėjimo priemonėmis

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas, išduodamas mokėjimo priemonę:
 - a) užtikrina, kad personalizuoti saugumo požymiai nebūtų prieinami kitoms šalims, o tik mokėjimo paslaugų vartotojui, turinčiam teisę naudoti mokėjimo priemonę, nedarant poveikio 52 straipsnyje numatytiems mokėjimo paslaugų vartotojo pareigoms;
 - b) nesiunčia neužsakytos mokėjimo priemonės, išskyrus atvejus, kai mokėjimo paslaugų vartotojui jau išduota mokėjimo priemonė turi būti pakeista;
 - c) užtikrina, kad visada būtų prieinamos tinkamos priemonės (**įskaitant nemokamą komunikacijos kanalą, kuriuo pagalbą teikia žmogus priimančiosios valstybės narės oficialiąja kalba**), kuriomis naudodamasis mokėjimo paslaugų vartotojas galėtų pateikti pranešimą pagal 52 straipsnio b punktą ar pareikalauti, kad mokėjimo priemonės blokavimas būtų panaikintas pagal 51 straipsnio 4 dalį;
 - d) mokėjimo paslaugos vartotojui suteikia galimybę nemokamai pateikti pranešimą pagal 52 straipsnio b punktą ir gali prašyti padengti tik pakeitimo išlaidas, tiesiogiai priskiriamas mokėjimo priemonei;
 - e) užkerta kelią mokėjimo priemonės naudojimui, kai yra pateiktas pranešimas pagal 52 straipsnio b punktą;
 - ea) naudoja saugius ryšių kanalus ir, iš principo, nesiunčia nuorodų ir dokumentų el. paštu;**
 - f) taikant c punktą, mokėjimo paslaugų vartotojui paprašius, mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia jam priemones, kuriomis 18 mėnesių nuo pranešimo pateikimo mokėjimo paslaugų vartotojas gali įrodyti, kad mokėjimo paslaugų vartotojas pateikė tokį pranešimą.
2. Mokėjimo paslaugų teikėjui tenka mokėjimo priemonės ar su ja susijusių personalizuotų saugumo požymių siuntimo mokėjimo paslaugų vartotojui rizika.
- 2a. Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nesilaiko šiame straipsnyje nustatytų pareigų, mokėtojas dėl to nepatiria jokių finansinių nuostolių, išskyrus atvejus, kai mokėtojas veikė nesąžiningai.**

54 straipsnis

Pranešimas apie neautorizuotas, autorizuotas ar netinkamai įvykdytas mokėjimo operacijas ir jų ištaisymas

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas ištaiso bet kokią neautorizuotą, netinkamai įvykdytą mokėjimo operaciją arba autorizuotą mokėjimo operaciją tik tuo atveju, jei mokėjimo paslaugų vartotojas nepagrįstai nedelsdamas praneša mokėjimo paslaugų teikėjui pagal 57 ir 59 straipsnius, sužinojęs apie bet kokią tokią operaciją, dėl kurios atsiranda reikalavimas, įskaitant reikalavimą pagal 75 straipsnį, ir ne vėliau kaip per 18 mėnesių nuo nurašymo iš sąskaitos dienos.

Pirmoje pastraipoje nustatytas laikotarpis pranešimui pateikti netaikomas, kai mokėjimo paslaugų teikėjas nepateikė informacijos apie tą mokėjimo operaciją ar nesudarė sąlygų su ja susipažinti pagal II antraštinę dalį.

2. Kai dalyvauja mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas ištaisymą mokėjimo paslaugų vartotojui atlieka pagal šio straipsnio 1 dalį, nedarant poveikio 56 straipsnio 4 daliai ir 75 straipsnio 1 daliai.

55 straipsnis

Mokėjimo operacijų autorizavimo ir įvykdymo įrodymas

1. Jei mokėjimo paslaugų vartotojas neigia autorizavęs įvykdytą mokėjimo operaciją ar teigia, kad mokėjimo operacija buvo įvykdyta netinkamai, prievolė įrodyti, kad mokėjimo operacija buvo autorizuota, buvo tinkamai užregistruota, įrašyta į sąskaitas ir jos nepaveikė techninis sutrikimas arba kitas mokėjimo paslaugų teikėjo teikiamos paslaugos trūkumas, tenka mokėjimo paslaugų teikėjui.

Jei mokėjimo operacija inicijuojama per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją, mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas turi įrodyti, kad pagal jo kompetenciją mokėjimo operacija buvo autorizuota, ji buvo tinkamai užregistruota ir jos nepaveikė techninis sutrikimas arba kitas trūkumas, susijęs su mokėjimo paslauga, už kurią jis atsako.

2. Jei mokėjimo paslaugų vartotojas neigia autorizavęs įvykdytą mokėjimo operaciją, mokėjimo paslaugų teikėjo, įskaitant atitinkamais atvejais mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją, užregistruotas mokėjimo priemonės naudojimas pats savaime nėra pakankamas įrodymas, kad mokėtojas autorizavo mokėjimo operaciją ar kad mokėtojas veikė nesažiningai arba tyčia ar dėl didelio neatsargumo neįvykdė vienos ar kelių savo pareigų pagal 52 straipsnį. Mokėjimo paslaugų teikėjas, o atitinkamais atvejais ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas pateikia įrodymų, patvirtinančių mokėjimo paslaugų vartotojo sukčiavimą arba didelį neatsargumą.

56 straipsnis

Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas

1. Nedarant poveikio 54 straipsniui, neautorizuotos mokėjimo operacijos atveju mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos po to, kai sužino arba būna informuotas apie operaciją,

mokėtojui sugrąžina neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą, išskyrus atvejus, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turi pagrįstų priežasčių įtarti mokėtoją sukčiavus ir tas priežastis raštu pateikia atitinkamai nacionalinei institucijai.

2. Jeigu mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turėjo pagrįstų priežasčių įtarti, kad mokėtojas sukčiavo, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas per **14** darbo dienų nuo pranešimo apie operaciją arba pranešimo apie ją gavimo dienos atlieka vieną iš šių veiksmų:
 - a) grąžina mokėtojui neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą, jei mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, atlikęs tolesnį tyrimą, padarė išvadą, kad mokėtojas nesukčiavimo;
 - b) **atitinkamai nacionalinei institucijai ir mokėtojui** pateikia atsisakymo grąžinti sumą pagrindimą ir nurodo įstaigas, į kurias mokėtojas gali kreiptis pagal 90, 91, 93, 94 ir 95 straipsnius, jei mokėtojas nesutinka su nurodytomis priežastimis.
3. Kai taikytina, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas atstato mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų buvęs, jeigu neautorizuota mokėjimo operacija nebūtų buvusi įvykdyta. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas taip pat užtikrina, kad sumos įskaitymo į mokėtojo mokėjimo sąskaitą data būtų ne vėlesnė nei data, kai ta suma nurašyta nuo sąskaitos.
4. Kai mokėjimo operacija inicijuojama per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos grąžina neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą ir, kai taikytina, atkuria mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų buvęs, jeigu neautorizuota mokėjimo operacija nebūtų buvusi įvykdyta.
5. Jeigu mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas yra atsakingas už neautorizuotą mokėjimo operaciją, mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas nedelsdamas sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu jam kompensuoja nuostolius, kuriuos jis patyrė, arba sumas, kurias jis sumokėjo grąžindamas pinigus mokėtojui, įskaitant neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą. Pagal 55 straipsnio 1 dalį mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas turi įrodyti, kad pagal jo kompetenciją mokėjimo operacija buvo autorizuota, ji buvo tinkamai užregistruota ir jos nepaveikė techninis sutrikimas arba kitas trūkumas, susijęs su mokėjimo paslauga, už kurią jis atsako.
6. Mokėtojui gali būti suteikta teisė gauti papildomą finansinę kompensaciją iš mokėjimo paslaugų teikėjo, laikantis mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo sudarytai sutarčiai arba, jei taikytina, mokėtojo ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo sudarytai sutarčiai taikomos teisės nuostatų.

57 straipsnis

Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už neteisingą atitikties tikrinimo paslaugos taikymą

1. Mokėtojas negali patirti jokių finansinių nuostolių, susijusių su bet koku autorizuotu kredito pervedimu, jei mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, pažeisdamas 50 straipsnio 1 dalį, nepranešė mokėtojui apie nustatytą mokėtojo pateikto gavėjo unikalaus identifikatoriaus ir gavėjo vardo, pavardės arba pavadinimo neatitikimą.

2. Per **14** darbo dienų nuo pranešimo arba pranešimo gavimo apie kredito pervedimo operaciją, įvykdytą 1 dalyje nurodytomis aplinkybėmis, mokėjimo paslaugų teikėjas atlieka vieną iš šių veiksmų:
 - a) grąžina mokėtojui visą autorizuoto kredito pervedimo sumą;
 - b) **raštu mokėtojui** pateikia **tikslų ir motyvuotą** atsisakymo grąžinti sumą pagrindimą, **pateikia įrodymą atitinkamai kompetentingai institucijai, kad nebuvo pažeista 50 straipsnio 1 dalis**, ir nurodo įstaigas, į kurias mokėtojas gali kreiptis pagal 90, 91, 93, 94 ir 95 straipsnius, jei mokėtojas nesutinka su nurodytomis priežastimis.
3. Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas už mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo padarytą 50 straipsnio 1 dalyje nurodytą pažeidimą, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas atlygina mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo patirtą finansinę žalą.
4. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui arba, 3 dalyje nurodytu atveju, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui tenka prievolė įrodyti, kad 50 straipsnio 1 dalis nebuvo pažeista.
5. 1–4 dalys netaikomos, jei mokėtojas veikė nesąžiningai arba jei mokėtojas nusprendė nesinaudoti atitiktis tikrinimo paslauga pagal 50 straipsnio 4 dalį.
6. Šis straipsnis netaikomas momentiniams kredito pervedimams eurais, kuriems taikomas Reglamentas XXX (IPR).

58 straipsnis

Techninių paslaugų teikėjų ir mokėjimo schemų operatorių atsakomybė už sąlygų griežto klientų autentiškumo patvirtinimo taikymui nesudarymą

Techninių paslaugų teikėjai ir mokėjimo schemų operatoriai, teikiantys paslaugas gavėjui arba gavėjo ar mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui, atsako už bet kokią gavėjui, gavėjo ar mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui padarytą **tiesioginę** finansinę žalą už tai, kad jie, laikydamiesi savo sutartinių santykių, neteikia paslaugų, kurios yra būtinos, kad būtų galima taikyti griežtą klientų autentiškumo patvirtinimą, **o kompensavimas turi būti proporcingas ir neviršyti atitinkamos operacijos sumos.**

59 straipsnis

Sukčiavimas, kai naudojamas panašaus asmens dokumentas

1. Kai trečioji šalis, apsimesdama vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjo darbuotoju **arba bet koku kitu viešojo arba privačiojo pobūdžio subjektu**, manipuliuoja mokėjimo paslaugų vartotoju, kuris yra vartotojas, neteisėtai naudodama to **subjekto** pavadinimą, e. pašto adresą arba telefono numerį, ir dėl to manipuliuojimo buvo atliktos paskesnės nesąžiningos autorizuotos mokėjimo operacijos, mokėjimo paslaugų teikėjas grąžina vartotojui visą nesąžiningos autorizuotos mokėjimo operacijos sumą su sąlyga, kad vartotojas nedelsdamas pranešė policijai apie sukčiavimą ir apie tai pranešė savo mokėjimo paslaugų teikėjui.

2. Per 10 darbo dienų nuo tada, **kai vartotojas** ■ **gauna pranešimą** apie nesąžiningą autorizuotą mokėjimo operaciją **ir jam pateikiama policijos ataskaita**, mokėjimo paslaugų teikėjas atlieka vieną iš šių veiksmų:
 - a) grąžina vartotojui nesąžiningos autorizuotos mokėjimo operacijos sumą;
 - b) kai mokėjimo paslaugų teikėjas turi pagrįstų priežasčių įtarti vartotojo sukčiavimą arba didelį aplaidumą, pateikia **atitinkamai nacionalinei institucijai motyvuotą** atsisakymo grąžinti mokėjimo operacijos sumą pagrindimą ir nurodo vartotojui įstaigas, į kurias vartotojas gali kreiptis šiuo klausimu pagal 90, 91, 93, 94 ir 95 straipsnius, jei vartotojas nesutinka su nurodytomis priežastimis.
3. 1 dalis netaikoma, jei vartotojas veikia nesąžiningai arba labai aplaidžiai **ir atsisako paklusti mokėjimo paslaugų teikėjo atliekamam tyrimui arba pateikti atitinkamą informaciją apie panašaus asmens dokumento naudojimo aplinkybes**.
4. Vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjui tenka pareiga įrodyti, kad vartotojas veikė nesąžiningai arba labai aplaidžiai.
5. Kai mokėjimo paslaugų teikėjas informuoja apie 1 dalyje nurodytos rūšies sukčiavimą, elektroninių ryšių paslaugų teikėjai glaudžiai bendradarbiauja su mokėjimo paslaugų teikėjais ir imasi skubių veiksmų, kad užtikrintų, jog būtų įdiegtos tinkamos organizacinės ir techninės priemonės, skirtos ryšių saugumui ir konfidencialumui užtikrinti pagal Direktyvą 2002/58/EB, be kita ko, kiek tai susiję su linijos, iš kurios skambinama, identifikavimu ir elektroninio pašto adresu. **Jei elektroninių ryšių paslaugų teikėjai, gavę informaciją apie apgaulingą ar neteisėtą turinį, jo nepašalina, jie grąžina mokėjimo paslaugų teikėjui visą nesąžiningai autorizuotos mokėjimo operacijos sumą su sąlyga, kad vartotojas nedelsdamas pranešė policijai apie sukčiavimą ir apie tai informavo savo mokėjimo paslaugų teikėją.**
- 5a. **Elektroninių ryšių paslaugų teikėjai taiko visas būtinas švietimo priemones, be kita ko, visomis tinkamomis priemonėmis ir kanalais įspėja savo klientus, kai atsiranda naujų sukčiavimo formų internete, atsižvelgdami į savo pažeidžiamiausių vartotojų grupių poreikius.**

Elektroninių ryšių paslaugų teikėjai savo klientams aiškiai nurodo, kaip nustatyti sukčiavimo atvejus, ir įspėja juos apie būtinus veiksmus ir atsargumo priemones, kurių reikia imtis norint netapti į juos nukreiptų sukčiavimo veiksmų auka. Elektroninių ryšių paslaugų teikėjai informuoja savo klientus apie tvarką kaip pranešti apie sukčiavimo veiksmus ir kaip greitai gauti su sukčiavimu susijusią informaciją.
- 5b. **Visi sukčiavimo grandinėje dalyvaujantys paslaugų teikėjai nedelsdami imasi veiksmų siekdami užtikrinti, kad būtų įdiegtos tinkamos organizacinės ir techninės priemonės, garantuojančios mokėjimų naudotojų saugumą atliekant operacijas. Mokėjimo paslaugų teikėjai, elektroninių ryšių paslaugų teikėjai ir skaitmeninių platformų paslaugų teikėjai taiko sukčiavimo prevencijos ir mažinimo metodus, kad galėtų kovoti su visų konfigūracijų sukčiavimu, įskaitant neautorizuotus mokėjimus ir spaudimą atlikti autorizuotus mokėjimus.**
- 5c. **Ne vėliau kaip [12 mėnesių nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį paskelbia technines gaires dėl didelio aplaidumo sąvokos šio reglamento kontekste ir atsižvelgdama į nacionalines teisinis sistemas šiuo klausimu.**

Mokėtojo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas

1. Nukrypstant nuo 56 straipsnio, mokėtojui gali tekti 50 EUR maksimalios sumos neviršijantys su neautorizuotomis mokėjimo operacijomis susiję nuostoliai, patirti dėl prarastos ar pavogtos mokėjimo priemonės panaudojimo arba dėl neteisėto jos pasisavinimo.

Pirma pastraipa netaikoma nė vienu iš šių atvejų:

- a) mokėtojas negalėjo pastebėti mokėjimo priemonės ***ar saugumo požymių*** praradimo, vagystės arba neteisėto pasisavinimo iki mokėjimo įvykdymo, išskyrus atvejus, kai mokėtojas veikė nesąžiningai, arba
- b) nuostolis patirtas dėl mokėjimo paslaugų teikėjo arba subjekto, kuriam perduodama veikla, darbuotojo, tarpininko, filialo veiksmų ar neveikimo.

Mokėtojui tenka visi su neautorizuotomis mokėjimo operacijomis susiję nuostoliai, jei mokėtojas tuos nuostolius patyrė veikdamas nesąžiningai arba tyčia ar dėl didelio neatsargumo neįvykdo vienos ar kelių pareigų, nustatytų 52 straipsnyje. Tokiais atvejais pirmoje pastraipoje nustatyta maksimali suma netaikoma.

Kai mokėtojas nei veikė nesąžiningai, nei tyčia, bet neįvykdė savo pareigų pagal 52 straipsnį, nacionalinės kompetentingos institucijos arba mokėjimo paslaugų teikėjai gali sumažinti šioje dalyje nurodytą atsakomybę, atsižvelgdami visų pirma į personalizuotų saugumo požymių pobūdį ir konkrečias aplinkybes, kuriomis mokėjimo priemonė buvo prarasta, pavogta ar neteisėtai pasisavinta.

2. Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas neįvykdo pareigos reikalauti taikyti griežtą klientų autentiškumo patvirtinimą, nurodytą 85 straipsnyje, atsakomybė už finansinius nuostolius mokėtojui tenka tik tuomet, jei mokėtojas veikia nesąžiningai. Tas pats taikoma, kai mokėtojo arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas netaiko griežto klientų autentiškumo patvirtinimo reikalavimo. Jeigu gavėjas arba gavėjomokėjimo paslaugų teikėjas nesukūrė ar nepakeitė sistemų, aparatinės ir programinės įrangos, kurios yra būtinos siekiant taikyti griežtą klientų autentiškumo patvirtinimą, gavėjas arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas kompensuoja mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui padarytą finansinę žalą.
3. Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas netaiko griežto klientų autentiškumo patvirtinimo reikalavimo, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas už visus mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo patirtus finansinius nuostolius.
4. Mokėtojui netenka jokios finansinės pasekmės, atsiradusios dėl prarastos, pavogtos ar neteisėtai įgytos mokėjimo priemonės, po to, kai jis pateikė pranešimą pagal 52 straipsnio b punktą, išskyrus atvejus, kai mokėtojas veikė nesąžiningai.

Jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas nesuteikia tinkamų priemonių, kad būtų galima bet kuriuo metu pranešti apie prarastą, pavogtą arba neteisėtai įgytą mokėjimo priemonę, kaip reikalaujama 53 straipsnio 1 dalies c punkte, mokėtojas neatsako už finansines pasekmes, atsiradusias dėl tos mokėjimo priemonės naudojimo, išskyrus atvejus, kai mokėtojas veikė nesąžiningai.

61 straipsnis

Mokėjimo operacijos, kurių suma iš anksto nežinoma

1. Kai mokėjimo operaciją inicijuoja gavėjas arba ji yra inicijuojama per gavėją vykdant kortele grindžiamą mokėjimo operaciją, **mokėjimo operaciją iš sąskaitos į sąskaitą arba kredito pervedimą** ir tikslī būsima suma nėra žinoma tuo metu, kai mokėtojas autorizuoja mokėjimo operacijos vykdymą, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gali blokuoti lėšas mokėtojo mokėjimo sąskaitoje tik tuo atveju, jei mokėtojas yra davęs leidimą užblokuoti tą tikslīą lėšų sumą.
2. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo užblokuota lėšų suma turi būti proporcinga mokėjimo operacijos sumai, kurios mokėtojas gali pagrįstai tikėtis.
3. Gavėjas informuoja savo mokėjimo paslaugų teikėją apie tikslīą mokėjimo operacijos sumą iš karto po paslaugos ar prekių pristatymo mokėtojui.
4. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs informaciją apie tikslīą mokėjimo operacijos sumą, iškart panaikina mokėtojo mokėjimo sąskaitoje užblokuotų lėšų blokavimą.

62 straipsnis

Gavėjo ar per jį inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimas

1. Mokėtojui suteikiama teisė atgauti mokėtojo per gavėją inicijuotos autorizuotos ir jau įvykdytos mokėjimo operacijos sumą, kurią mokėjimo paslaugų teikėjas grąžina, jeigu tenkinamos šios abi sąlygos:
 - a) autorizuojant nebuvo nurodyta tikslī mokėjimo operacijos suma;
 - b) mokėjimo operacijos suma viršijo sumą, kurios mokėtojas galėjo pagrįstai tikėtis atsižvelgdamas į ankstesnį išlaidų pobūdį, preliminariosios sutarties sąlygas ir atitinkamas to atvejo aplinkybes.

Mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu mokėtojas turi įrodyti, kad tokios sąlygos tenkinamos.

Grąžinama suma yra visa įvykdytos mokėjimo operacijos suma. Sumos įskaitymo į mokėtojo mokėjimo sąskaitą data turi būti ne vėlesnė nei data, kai ta suma buvo nurašyta nuo sąskaitos.

Nedarant poveikio šio straipsnio 3 daliai, be šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytos teisės, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 260/2012 1 straipsnyje, ■ tiesioginio debeto atveju mokėtojas turėtų besąlygišką teisę į grąžinimą per šios direktyvos 63 straipsnyje nustatytą laikotarpį.

2. Taikant 1 dalies pirmos pastraipos b punktą, mokėtojas negali remtis priežastimis, susijusiomis su galimomis valiutos keitimo išlaidomis, jei buvo taikomas bazinis valiutos keitimo kursas, dėl kurio susitarta su jo mokėjimo paslaugų teikėju pagal 13 straipsnio 1 dalies e punktą ir 20 straipsnio c punkto iii papunktį.
3. Mokėtojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas preliminarinioje sutartyje gali susitarti, kad mokėtojas neturi teisės į grąžinimą, jeigu:

- a) mokėtojas autorizavo mokėjimo operaciją vykdyti tiesiogiai mokėjimo paslaugų teikėją;
 - b) kai taikytina, mokėjimo paslaugų teikėjas arba gavėjas mokėtojui sutartu būdu pateikė informaciją apie būsimą mokėjimo operaciją ar sudarė sąlygas su ja susipažinti ne mažiau kaip prieš keturias savaites iki nustatytos dienos.
4. Tiesioginio debeto kitomis valiutomis nei euras atveju mokėjimo paslaugų teikėjai gali siūlyti palankesnes teises į gražinimą, remiantis jų tiesioginio debeto schemomis, jeigu jos naudingesnės mokėtojui.

63 straipsnis

Prašymai dėl gavėjo ar per jį inicijuotų mokėjimo operacijų sumų gražinimo

1. Mokėtojas gali prašyti gražinti gavėjo ar per jį inicijuotos autorizuotos mokėjimo operacijos sumą, kaip nurodyta 62 straipsnyje, per aštuonias savaites nuo lėšų nurašymo dienos.
2. Per 10 darbo dienų nuo prašymo gražinti mokėjimo operacijų sumą gavimo mokėjimo paslaugų teikėjas atlieka vieną iš šių veiksmų:
 - a) gražina visą mokėjimo operacijos sumą;
 - b) pateikia atsisakymo gražinti sumą pagrindimą ir nurodo įstaigas, į kurias mokėtojas gali kreiptis pagal 90, 91, 93, 94 ir 95 straipsnius, jei mokėtojas nesutinka su nurodytomis priežastimis.

Šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyta mokėjimo paslaugų teikėjo atsisakymo atlikti gražinimą teisė netaikoma 62 straipsnio 1 dalies ketvirtoje pastraipoje nurodytu atveju.

5 SKYRIUS

Mokėjimo operacijų vykdymas

1 SKIRSNIS

MOKĖJIMO NURODYMAI IR PERVESTOS SUMOS

64 straipsnis

Mokėjimo nurodymų gavimas

1. Mokėjimo nurodymo gavimo momentas yra tas momentas, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gauna mokėjimo nurodymą.

Lėšos iš mokėtojo sąskaitos nenurašomos anksčiau nei gaunamas mokėjimo nurodymas. Jei gavimo momentas nėra mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, laikoma, kad mokėjimo nurodymas gautas po jos einančią darbo dieną.

Mokėjimo paslaugų teikėjas gali nustatyti laiką besibaigiant darbo dienai, po kurio bet kuris gautas mokėjimo nurodymas laikomas gautu po jos einančią darbo dieną.

2. Jei mokėjimo nurodymą pateikęs mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas susitaria, kad mokėjimo nurodymas būtų pradėtas vykdyti konkrečią dieną ar tam tikro laikotarpio pabaigoje, arba dieną, kai mokėtojas pateikia lėšas mokėjimo paslaugų teikėjui, laikoma, kad gavimo momentas 69 straipsnio tikslais yra tą sutartą dieną. Jei sutarta diena nėra mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, laikoma, kad mokėjimo nurodymas gautas po jos einančią darbo dieną.
3. Šis straipsnis netaikomas momentiniams kredito pervedimams eurais, kuriems taikomas Reglamentas XXX (IPR).

65 straipsnis

Atsisakymas vykdyti mokėjimo nurodymus

1. Kai mokėjimo paslaugų teikėjas atsisako vykdyti mokėjimo nurodymą arba inicijuoti mokėjimo operaciją, mokėjimo paslaugų teikėjas praneša apie atsisakymą ir, jei įmanoma, apie atsisakymo priežastis ir visų faktinių klaidų, dėl kurių atsisakyta vykdyti mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo nurodymą, ištaisymo procedūrą, išskyrus atvejus, kai tai draudžiama pagal kitą atitinkamą Sąjungos ar nacionalinę teisę.

Mokėjimo paslaugų teikėjas sutartu būdu nedelsdamas pateikia pranešimą ar sudaro sąlygas su juo susipažinti, tačiau visais atvejais – per 69 straipsnyje nurodytus laikotarpius. ***Jei mokėjimo paslaugų teikėjas atsisako vykdyti mokėjimą remdamasis objektyviomis priežastimis, leidžiančiomis įtarti nesąžiningą mokėjimo operaciją pagal 83 straipsnio 1 dalį, pranešime atsižvelgiama į informaciją, kurios mokėjimo paslaugų vartotojui reikia įtartinais mokėjimo operacijai išaiškinti.***

Preliminariojoje sutartyje gali būti nustatyta sąlyga, kad mokėjimo paslaugų teikėjas gali imti pagrįstą mokesį už tokį atsisakymą, jei atsisakymas yra objektyviai pagrįstas, ***tačiau ne tuo atveju, kai atsisakoma dėl įtariamų nesąžiningos mokėjimo operacijos.***

2. Kai įvykdytos visos mokėtojo preliminariniojoje sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas negali atsisakyti įvykdyti autorizuotos mokėjimooperacijos nepriklausomai nuo to, ar mokėjimo nurodymą pateikė mokėtojas, įskaitant per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją, gavėjas arba per jį, išskyrus atvejus, kai tai draudžiama pagal kitą atitinkamą Sąjungos ar nacionalinę teisę.
3. Taikant 69 ir 75 straipsnius, mokėjimo nurodymas, kurį atsisakyta vykdyti, laikomas negautu.

Mokėjimo nurodymo neatšaukiamumas

1. Mokėjimo paslaugų vartotojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai jį gauna mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, išskyrus atvejus, kai šiame straipsnyje nurodyta kitaip.
2. Kai mokėjimo operacija inicijuojama mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo arba gavėjo ar per jį, mokėtojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui duoda leidimą inicijuoti mokėjimo operaciją arba gavėjui duoda leidimą įvykdyti mokėjimo operaciją.
3. Tiesioginio debeto atveju ir nepažeidžiant teisės į gražinimą mokėtojas gali atšaukti mokėjimo nurodymą vėliausiai iki darbo dienos prieš dieną, kurią susitarta nurašyti lėšas iš sąskaitos, pabaigos.
4. 64 straipsnio 2 dalyje nurodytu atveju mokėjimo paslaugų vartotojas gali atšaukti mokėjimo nurodymą vėliausiai iki darbo dienos, einančios prieš sutartą dieną, pabaigos.
5. Suėjus 1–4 dalyse nustatytiems terminams, mokėjimo nurodymas gali būti atšauktas tik tuomet, kai dėl to susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir atitinkami mokėjimo paslaugų teikėjai. 2 ir 3 dalyse nurodytais atvejais taip pat būtinas gavėjo sutikimas. Atitinkamas mokėjimo paslaugų teikėjas gali imti mokestį už atšaukimą, jei tai numatyta preliminariojoje sutartyje.

Pervestos ir gautos sumos

1. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas (-ai) ir mokėjimo paslaugų teikėjų tarpininkai perveda visą mokėjimo operacijos sumą ir neatskaito mokesčių iš pervestos sumos.
2. Gavėjas ir mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti, kad atitinkamas mokėjimo paslaugų teikėjas atskaito savo mokesčius iš pervedamos sumos prieš ją įskaitant į gavėjo sąskaitą. Tokiu atveju gavėjui pateikiamoje informacijoje visa mokėjimo operacijos suma ir mokesčiai nurodomi atskirai.
3. Jei iš pervestos sumos atskaitomi kiti negu 2 dalyje nurodyti mokesčiai, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas gautų visą mokėtojo inicijuotos mokėjimo operacijos sumą. Kai mokėjimo operacija inicijuojama gavėjo ar per jį, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas gautų visą mokėjimo operacijos sumą.

2 SKIRSNIS

ĮVYKDYMO TRUKMĖ IR ĮSKAITYMO DATA

68 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis skirsnis taikomas:
 - a) mokėjimo operacijoms eurai;
 - b) nacionalinėms mokėjimo operacijoms euro zonai nepriklausančios valstybės narės valiuta;
 - c) mokėjimo operacijoms, kurių metu atliekamas tik vienas valiutos perskaičiavimas tarp euro ir euro zonai nepriklausančios valstybės narės valiutos, laikantis sąlygos, kad reikiamas valiutos perskaičiavimas atliekamas atitinkamoje euro zonai nepriklausančioje valstybėje narėje ir, tarptautinių mokėjimo operacijų atveju, tarptautinis pervedimas atliekamas eurai.
2. Šis skirsnis taikomas 1 dalyje nenurodytoms mokėjimo operacijoms, jei mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas nesusitaria kitaip, išskyrus 73 straipsnį, nuo kurio šalys negali nukrypti. Tačiau jei mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas susitaria dėl ilgesnio laikotarpio, nei nustatytas 69 straipsnyje, Sąjungos viduje atliekamų mokėjimo operacijų atveju tas ilgesnis laikotarpis neviršija keturių darbo dienų nuo gavimo momento, nurodyto 64 straipsnyje.

69 straipsnis

Mokėjimo į mokėjimo sąskaitą operacijos

1. Nedarant poveikio Reglamento (ES) Nr. 260/2012 2 straipsnio 1 dalies c punktui, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad po gavimo momento, kaip nurodyta 64 straipsnyje, mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos. Tas laikotarpis gali būti pratęstas dar viena darbo diena popierine forma inicijuotų mokėjimo operacijų atveju.
2. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas nustato įskaitymo datą ir pveda mokėjimo operacijos sumą į gavėjo mokėjimo sąskaitą po to, kai mokėjimo paslaugų teikėjas gavo lėšas pagal 73 straipsnį.
 - 2a. ***Jei operacijų stebėsenos mechanizmai, nurodyti 83 straipsnio 1 dalyje, leidžia pagrįstai įtarti, kad mokėjimo operacija yra apgaulinga, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gali atsisakyti nedelsiant pervesti lėšas į gavėjo mokėjimo sąskaitą. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas prirėikus ir nepagrįstai nedelsdamas kreipiasi dėl įtariamo sukčiavimo mokėjimo operacijos paaiškinimo ir, priklausomai nuo to, suteikia galimybę naudotis lėšomis arba grąžina jas mokėtojo sąskaitą aptarnaujančiam mokėjimo paslaugų teikėjui.***

3. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui perduoda gavėjo ar per gavėją pateiktą mokėjimo nurodymą per gavėjo ir mokėjimo paslaugų teikėjo sutartą laikotarpį, sudarant galimybę, kad mokėjimas tiesioginio debeto atveju būtų atliktas sutartą nustatytą dieną. ***Atitinkamai taikoma [2a] dalis.***

70 straipsnis

Atvejis, kai gavėjas neturi mokėjimo sąskaitos mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje

Kai gavėjas neturi mokėjimo sąskaitos mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris gauna gavėjui skirtas lėšas, perveda lėšas gavėjui per 69 straipsnio 1 dalyje nustatytą laikotarpį.

71 straipsnis

Į mokėjimo sąskaitą įmokėti grynieji pinigai

Kai vartotojas įmoka grynuosius pinigus į mokėjimo sąskaitą toje mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje tos mokėjimo sąskaitos valiuta, mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad suma būtų galima disponuoti ir įskaitymo data būtų nustatyta iš karto po lėšų gavimo. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas, užtikrinama, kad suma būtų galima disponuoti, ir jos įskaitymo data turi būti ne vėliau kaip kitą darbo dieną po lėšų gavimo.

72 straipsnis

Nacionalinės mokėjimo operacijos

Nacionalinių mokėjimo operacijų atvejais valstybės narės gali numatyti trumpesnę, nei numatyta šiame skirsnyje, maksimalią mokėjimo operacijos įvykdymo trukmę. ***Apie pagal šį straipsnį priimtus sprendimus valstybės narės turi pranešti Komisijai.***

73 straipsnis

Įskaitymo data ir disponavimas lėšomis

1. Įskaitymo į gavėjo mokėjimo sąskaitą data negali būti vėlesnė nei darbo diena, kurią mokėjimo operacijos suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą.
2. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas galėtų disponuoti mokėjimo operacijos suma nedelsiant po to, kai ta suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą, kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitoje:
 - a) valiuta neperskaičiuojama;
 - b) perskaičiuojama euro ir valstybės narės valiuta arba dviejų valstybių narių valiutos.

Šioje dalyje nustatyta pareiga taip pat taikoma mokėjimams, atliekamiems vieno mokėjimo paslaugų teikėjo.

3. Nurašymo iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos data turi būti ne ankstesnė nei momentas, kuriuo mokėjimo operacijos suma nurašoma nuo tos mokėjimo sąskaitos.

Klaidingi unikalūs identifikatoriai

1. Mokėjimo operaciją vykdant pagal unikalų identifikatorių, mokėjimo operacija laikoma tinkamai įvykdyta unikaliu identifikatoriumi nurodyto gavėjo atžvilgiu.
2. Jei mokėjimo paslaugų vartotojo pateiktas unikalus identifikatorius yra klaidingas, mokėjimo paslaugų teikėjas neatsako pagal 75 straipsnį už mokėjimo operacijos neįvykdymą arba netinkamą įvykdymą.
3. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turi dėti deramas pastangas siekdamas atgauti mokėjimo operacijos lėšas. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas bendradarbiauja šiuo tikslu, be kita ko, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui perduodamas visą atitinkamą informaciją, reikalingą lėšoms atgauti.
Jei atgauti lėšas pagal pirmą pastraipą neįmanoma, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, mokėtojui pateikęs prašymą raštu, jam pateikia visą mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo turimą informaciją, kuri yra svarbi mokėtojui, kad jis galėtų pateikti ieškinį lėšoms atgauti.
4. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti mokesťį už lėšų gražinimą, jei tai numatyta preliminariojoje sutartyje. ***Mokestis turi būti pagrįstas ir proporcingas patirtoms išlaidoms.***
5. Jei mokėjimo paslaugų vartotojas pateikia ne tik informaciją, nurodytą 13 straipsnio 1 dalies a punkte ar 20 straipsnio b punkto ii papunktyje, bet ir papildomą informaciją, mokėjimo paslaugų teikėjas atsako tik už mokėjimo operacijų vykdymą pagal mokėjimo paslaugų vartotojo pateiktą unikalų identifikatorių.
6. Jeigu mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo pateiktas unikalus identifikatorius yra klaidingas, mokėjimo paslaugų teikėjai atsako pagal 76 straipsnį.

Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už mokėjimo operacijų neįvykdymą, netinkamą ar pavėluotą įvykdymą

1. Mokėtojui tiesiogiai pateikęs mokėjimo nurodymą, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, nedarant poveikio 54 straipsniui, 74 straipsnio 2 ir 3 dalims ir 79 straipsniui, atsako mokėtojui už tinkamą mokėjimo operacijos įvykdymą, nebent jis gali įrodyti mokėtojui ir atitinkamais atvejais gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo operacijos sumą gavo pagal 69 straipsnio 1 dalį. Tuo atveju gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas atsako gavėjui už tinkamą mokėjimo operacijos įvykdymą.
Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas pagal pirmą pastraipą, jis nedelsdamas gražina mokėtojui neįvykdytos ar netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir, kai taikytina, atstato mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų buvęs, jei netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija nebūtų buvusi atlikta.

Sumos įskaitymo į mokėtojo mokėjimo sąskaitą data turi būti ne vėlesnė nei data, kai

ta suma nurašyta nuo sąskaitos.

Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas pagal pirmą pastraipą, jis nedelsdamas suteikia gavėjui mokėjimo operacijos sumą ir, kai taikytina, įskaityto atitinkamą sumą į gavėjo mokėjimo sąskaitą.

Sumos įskaitymo į gavėjo mokėjimo sąskaitą data turi būti ne vėlesnė nei data, kai ta suma turėtų būti įskaityta į sąskaitą, jei operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai pagal 73 straipsnį.

Kai mokėjimo operacija įvykdoma pavėluotai, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs mokėtojo vardu veikiančio mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo prašymą, užtikrina, kad sumos įskaitymo į gavėjo mokėjimo sąskaitą data būtų ne vėlesnė nei data, kai ta suma turėtų būti įskaityta į sąskaitą, jei operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai.

Jei mokėtojo pateikto mokėjimo nurodymo atveju mokėjimo operacija neįvykdoma arba įvykdoma netinkamai, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nepriklausomai nuo atsakomybės pagal šią dalį, gavęs prašymą ir netaikydamas gavėjui mokesčio, nedelsdamas imasi priemonių mokėjimo operacijai atsekti ir praneša mokėtojui apie rezultatus.

2. Gavėjui ar per jį pateikus mokėjimo nurodymą, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, nedarant poveikio 54 straipsniui, 74 straipsnio 2 ir 3 dalims bei 79 straipsniui, atsako gavėjui už tinkamą mokėjimo nurodymo perdavimą mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui pagal 69 straipsnio 3 dalį. Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas pagal šią pastraipą, jis nedelsdamas atitinkamą mokėjimo nurodymą perduoda mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui.

Pavėluoto mokėjimo nurodymo perdavimo atveju sumos įskaitymo į gavėjo mokėjimo sąskaitą data turi būti ne vėlesnė nei data, kai suma turėtų būti įskaityta į sąskaitą, jei operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai.

Nepažeidžiant 54 straipsnio, 74 straipsnio 2 ir 3 dalių ir 79 straipsnio, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas atsako gavėjui už mokėjimo operacijos tvarkymą remdamasis savo pareigomis pagal 73 straipsnį. Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas pagal šią pastraipą, jis užtikrina, kad mokėjimo operacijos suma būtų pateikta gavėjui iš karto po to, kai ta suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą. Sumos įskaitymo į gavėjo mokėjimo sąskaitą data turi būti ne vėlesnė nei data, kai suma turėtų būti įskaityta į sąskaitą, jei operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai.

Neįvykdytos ar netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos, už kurią gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas neatsako pagal pirmą ir trečią pastraipas, atveju mokėtojui atsako mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas.

Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas yra šiuo atveju atsakingas, jis tinkamai ir nepagrįstai nedelsdamas grąžina mokėtojui neįvykdytos arba netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir kiekvienu atveju atstato mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jei netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija nebūtų

buvusi atlikta. Sumos įskaitymo į mokėtojo mokėjimo sąskaitą data turi būti ne vėlesnė nei data, kai ta suma buvo nurašyta nuo sąskaitos.

Ketvirtoje pastraipoje nurodyta pareiga netaikoma mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas įrodo, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gavo mokėjimo operacijos sumą ir operacija tiesiog buvo įvykdyta pavėluotai. Tokiu atveju gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas sumą į gavėjo mokėjimo sąskaitą įskaito datą, kuri yra ne vėlesnė nei data, kai suma turėtų būti įskaityta į sąskaitą, jei operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai.

Jei gavėjo ar per gavėją pateikto mokėjimo nurodymo atveju mokėjimo operacija neįvykdoma arba įvykdoma netinkamai, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas nepriklausomai nuo atsakomybės pagal šią dalį, gavęs prašymą ir netaikydamas mokėtojui mokesčio, nedelsdamas imasi priemonių mokėjimo operacijai atsekti ir praneša gavėjui apie rezultatus.

3. Mokėjimo paslaugų teikėjai atsako savo atitinkamiems mokėjimo paslaugų vartotojams už visus mokesčius, už kuriuos jie yra atsakingi, ir už visas palūkanas, kurios tenka mokėjimo paslaugų vartotojui dėl mokėjimo operacijos neįvykdymo arba netinkamo, įskaitant pavėluotą įvykdymą, įvykdymo.

76 straipsnis

Atsakomybė už mokėjimo operacijų neįvykdymą, netinkamą ar pavėluotą įvykdymą teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas

1. Kai mokėtojas arba gavėjas pateikia mokėjimo nurodymą per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas, nedarant poveikio 54 straipsniui ir 74 straipsnio 2 ir 3 dalims, grąžina mokėtojui neįvykdytos ar netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir, kai taikytina, atkuria mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų buvęs, jei nebūtų buvę netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos.

Mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui tenka atsakomybė įrodyti, kad mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas gavo mokėjimo nurodymą pagal 64 straipsnį ir kad pagal jo kompetenciją mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota ir jos nepaveikė techninis sutrikimas arba kitas trūkumas, susijęs su operacijos neįvykdymu, netinkamu arba pavėluotu įvykdymu.

2. Jeigu mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas atsako už mokėjimo operacijos neįvykdymą, netinkamą arba pavėluotą įvykdymą, jis sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu nedelsdamas jam kompensuoja visus nuostolius, kuriuos jis patyrė, arba sumas, kurias jis sumokėjo, grąžindamas pinigus mokėtojui.

77 straipsnis

Papildoma finansinė kompensacija

Papildoma finansinė kompensacija (be tos, kuri numatyta pagal šį skirsnį) gali būti nustatyta pagal teisę, taikomą mokėjimo paslaugų vartotojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo sudarytai

sutarčiai.

78 straipsnis

Atgręžtinio reikalavimo teisė

1. Kai mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė pagal 56, 57, 59, 75 ir 76 straipsnius yra priskirtina kitam mokėjimo paslaugų teikėjui arba tarpininkui, tas kitas mokėjimo paslaugų teikėjas ar tarpininkas pirmajam mokėjimo paslaugų teikėjui kompensuoja patirtus nuostolius arba pagal 56, 57, 59, 75 ir 76 straipsnius sumokėtas sumas. Tai apima ir kompensaciją, kai kuris nors mokėjimo paslaugų teikėjas netaiko griežto klientų autentiškumo patvirtinimo.
2. Papildoma finansinė kompensacija gali būti nustatyta remiantis mokėjimo paslaugų teikėjų arba tarpininkų susitarimais ir šiems susitarimams taikoma teisė.

79 straipsnis

Neįprastos ir nenumatytos aplinkybės

Atsakomybė pagal 4 ar 5 skyrius nekyla esant neįprastoms ir nenumatytoms aplinkybėms, kurių šalis, prašanti atsižvelgti į tas aplinkybes, negalėjo kontroliuoti ir kurių pasekmės būtų buvusios neišvengiamos nepaisant visų pastangų jų išvengti, arba kai mokėjimo paslaugų teikėją saisto kitos teisinės pareigos, nustatytos Sąjungos ar nacionalinėje teisėje.

6 SKYRIUS

Duomenų apsauga

80 straipsnis

Duomenų apsauga

Mokėjimo sistemoms ir mokėjimo paslaugų teikėjams leidžiama tvarkyti specialių kategorijų asmens duomenis, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2016/679 9 straipsnio 1 dalyje ir Reglamento (ES) 2018/1725 10 straipsnio 1 dalyje, tiek, kiek tai būtina mokėjimo paslaugoms teikti ir pareigoms pagal šį reglamentą vykdyti, siekiant viešojo intereso užtikrinti tinkamą mokėjimo paslaugų vidaus rinkos veikimą, taikant tinkamas fizinių asmenų pagrindinių teisių ir laisvių apsaugos priemones, įskaitant:

- a) technines priemones, kuriomis užtikrinama, kad būtų laikomasi Reglamente (ES) 2016/679 nustatytų tikslo apribojimo, duomenų kiekio mažinimo ir saugojimo trukmės apribojimo principų, įskaitant techninius pakartotinio duomenų naudojimo apribojimus ir pažangiausių saugumo ir privatumo apsaugos priemonių, be kita ko, pseudonimų suteikimą arba šifravimą, naudojimą;
- b) organizacines priemones, įskaitant mokymą, kaip specialių kategorijų duomenis tvarkyti, priegos prie specialių kategorijų duomenų ribojimą ir tokios priegos registravimą.

7 SKYRIUS

Operacinė ir saugumo rizika bei autentiškumo patvirtinimas

81 straipsnis

Operacinės ir saugumo rizikos valdymas

1. Mokėjimo paslaugų teikėjai nustato atitinkamų rizikos mažinimo priemonių ir kontrolės mechanizmų sistemą, pagal kurią valdo operacinę ir saugumo riziką, susijusią su jų teikiamomis mokėjimo paslaugomis. Mokėjimo paslaugų teikėjai kaip tos sistemos dalį nustato ir taiko veiksmingas incidentų valdymo procedūras, be kita ko, taikomas dideliems operaciniams ir saugumo incidentams nustatyti ir klasifikuoti.

Pirma pastraipa nedaromas poveikis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2022/2554⁴³ II skyriaus taikymui:

- a) šio reglamento 2 straipsnio 1 dalies a, b ir d punktuose nurodytiems mokėjimo paslaugų teikėjams,
- b) Direktyvos (ES) (MPD3) 36 straipsnio 1 dalyje nurodytiems informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjams ir
- c) mokėjimo įstaigoms, kurioms taikoma išimtis pagal Direktyvos (ES) (MPD3) 34 straipsnio 1 dalį.

Mokėjimo paslaugų teikėjai pagal Direktyvą (ES) XXX (MPD3) paskirtai kompetentingai institucijai kasmet arba dažniau, kaip nustato kompetentinga institucija, teikia operacinės ir saugumo rizikos, susijusios su jų teikiamomis mokėjimo paslaugomis, ir reaguojant į tą riziką įgyvendintų rizikos mažinimo priemonių ir kontrolės mechanizmų tinkamumo atnaujintą ir visapusišką vertinimą.

2. EBI skatina kompetentingų institucijų, ir kompetentingų institucijų ir ECB bei, atitinkamais atvejais, Europos Sąjungos tinklų ir informacijos apsaugos agentūros bendradarbiavimą, įskaitant keitimąsi informacija, operacinės ir saugumo rizikos, susijusios su mokėjimo paslaugomis, srityje.

82 straipsnis

Informacijos apie sukčiavimą teikimas

1. Mokėjimo paslaugų teikėjai bent kasmet savo kompetentingoms institucijoms teikia statistinius duomenis apie sukčiavimą, susijusį su įvairiomis mokėjimo priemonėmis. Tos kompetentingos institucijos EBI ir ECB tokius duomenis pateikia apibendrintai.

Į statistinius duomenis apie sukčiavimą įtraukiamas atlygintų sukčiavimo operacijų skaičius ir vertė. Kai atsisakoma atlyginti išlaidas, mokėjimo paslaugų teikėjai

⁴³ 2022 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2022/2554 dėl skaitmeninės veiklos atsparumo finansų sektoriuje, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 1060/2009, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 600/2014, (ES) Nr. 909/2014 ir (ES) 2016/1011 (OL L 333, 2022 12 27, p. 1).

nurodo atmetimo priežastį, pavyzdžiui, kad vartotojas sukčiavo arba elgėsi labai aplaidžiai.

- 1a. *EBI ir ECB skelbia suvestinius statistinius duomenis bent kartą per metus.*
2. EBI, glaudžiai bendradarbiaudama su ECB, parengia pagal 1 dalį teiktinų statistinių duomenų techninių reguliavimo standartų projektus dėl 1 dalyje nurodytų informacijos apie sukčiavimą teikimo reikalavimų.

EBI pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Komisijai pateikia ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – vieni metai nuo šio reglamento įsigaliojimo]. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.
3. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriais nustatomos standartinės formos ir šablonai, kuriuos naudodamos kompetentingos institucijos EBI teikia duomenis apie sukčiavimą atliekant mokėjimą, kaip nurodyta 1 dalyje.

EBI pirmoje pastraipoje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – vieni metai nuo šio reglamento įsigaliojimo]. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnio.

83 straipsnis

Operacijų stebėsenos mechanizmai ir dalijimasis sukčiavimo duomenimis

1. Mokėjimo paslaugų teikėjai įdiegia operacijų stebėsenos mechanizmus, kuriais sudaromosa sąlygos:
 - a) remti *rizika pagrįstą* griežto klientų autentiškumo patvirtinimo taikymą pagal 85 straipsnį;
 - b) netaikyti griežto klientų autentiškumo patvirtinimo, remiantis 85 straipsnio 11 dalyje nustatytais kriterijais, laikantis nustatytų ir ribotų sąlygų, grindžiamų susijusios rizikos lygiu, mokėjimo paslaugų teikėjo vertinamų duomenų rūšimis ir duomenimis, *be kita ko, naudojant šio straipsnio 2 dalyje nurodytus operacijų stebėsenos mechanizmus*;
 - c) **u**žkirsti kelią galimai nesąžiningoms mokėjimo operacijoms, įskaitant operacijas, susijusias su mokėjimo inicijavimo paslaugomis, jas nustatyti *ir, kai įmanoma, išspręsti*.
2. Operacijų stebėsenos mechanizmai grindžiami ankstesnių mokėjimo operacijų ir prieigos prie mokėjimo sąskaitų internetu analize, *taip pat duomenimis apie sukčiavimą, kuriais dalijamasi, ir pastebėtais sukčiavimo modeliais*. Į duomenų tvarkymą *įtraukiami* šie 1 dalyje nurodytais tikslais reikalingi duomenys:
 - a) informacija apie mokėjimo paslaugų vartotoją, įskaitant aplinkos ir elgsenos charakteristikas, kurios mokėjimo paslaugų vartotojui būdingos įprasto personalizuotų saugumo požymių naudojimo aplinkybėmis;

- b) informacija apie mokėjimo sąskaitą, įskaitant mokėjimo operacijų istoriją;
- c) informacija apie operaciją, įskaitant operacijos sumą ir gavėjo unikalų identifikatorių;
- (d) seanso duomenys, įskaitant įrenginio interneto protokolo adresų intervalą, iš kurio buvo naudojama mokėjimo sąskaita.

Kai operacijų stebėsenos mechanizmai suteikia svarių įrodymų, leidžiančių įtarti nesąžiningą operaciją, arba kai naudotojas mokėjimo paslaugų teikėjui pateikia policijos ataskaitą, mokėjimo paslaugų teikėjai turi teisę blokuoti mokėjimo nurodymo vykdymą arba blokuoti ir susigrąžinti susijusias lėšas. Šie įrodymai suprantami kaip objektyviai pagrįstos priežastys, susijusios su mokėjimo operacijos saugumu ir įtarimais dėl neautorizuotų ar nesąžiningų operacijų.

Mokėjimų gavėjų mokėjimo paslaugų teikėjai duomenis, reikalingus 1 dalyje nurodytiems tikslams, pateikia operacijoje dalyvaujantiems mokėjimo paslaugų teikėjams.

Mokėjimo paslaugų teikėjai šioje dalyje nurodytus duomenis saugo ne ilgiau nei būtina 1 dalyje nustatytiems tikslams pasiekti, ***ir bet kuriuo atveju ne ilgiau kaip 10 metų*** po to, kai nutraukiami santykiai su klientu. Mokėjimo paslaugų teikėjai užtikrina, kad operacijų stebėjimo mechanizmais būtų atsižvelgiama bent į kiekvieną iš šių rizika grindžiamų veiksnių:

- a) neteisėtai sužinotų ar pavogtų autentiškumo nustatymo elementų sąrašus;
- b) kiekvienos mokėjimo operacijos sumą;
- c) žinomus sukčiavimo scenarijus teikiant mokėjimo paslaugas;
- d) užkrėtimo kenkimo programine įranga požymius per bet kurią autentiškumo patvirtinimo procedūros seansą;
- e) tai atvejais, kai prieigos prietaisą arba programinę įrangą suteikė mokėjimo paslaugų teikėjas, mokėjimo paslaugų vartotojui suteikto prieigos prietaiso arba programinės įrangos naudojimo ir netinkamo jų naudojimo žurnalą.

Mokėjimo paslaugų teikėjai gali tvarkyti 83 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje išvardytus duomenis, kad užtikrintų patikimą kliento autentiškumo nustatymą kaip nuoseklumo elementą pagal 3 straipsnio 35 punktą.

3. **■** Kad būtų laikomasi 1 dalies c punkto, mokėjimo paslaugų teikėjai ***keičiasi*** gavėjo ***informacija, be kita ko***, unikaliu identifikatoriumi, ***vardu ir pavarde (pavadinimu), asmens kodu, organizacijos numeriu, modus operandi ir kita informacija apie operaciją*** su kitais mokėjimo paslaugų teikėjais, kuriems taikomi dalijimosi informacija susitarimai, kaip nurodyta 5 dalyje, kai mokėjimo paslaugų teikėjas turi pakankamai įrodymų, kad galėtų daryti prielaidą, jog buvo įvykdyta nesąžininga mokėjimo operacija.. Prielaida, kad pakanka įrodymų dalytis unikalia ***informacija***, daroma, kai bent du skirtingi mokėjimo paslaugų vartotojai, kurie yra to paties mokėjimo paslaugų teikėjo klientai, yra informavę, kad nesąžiningam kredito pervedimui buvo naudojamas gavėjo unikalus identifikatorius. Mokėjimo paslaugų teikėjai nesaugo ***informacijos***, gautos keičiantis informacija, kaip nurodyta šioje dalyje ir 5 dalyje, ilgiau nei būtina 1 dalies c punkte nustatytiems tikslams pasiekti.

- 3a. Mokėjimo paslaugų teikėjai, teisėsaugos atstovai ir valdžios institucijos taip pat gali keistis 3 dalyje nurodyta informacija su valdžios institucijomis tiek, kiek tai būtina 1 dalies c punktui įvykdyti.**
4. Dalijimosi informacija susitarimuose nustatoma išsami dalyvavimo tvarka ir išsami informacija apie veiklos elementus, įskaitant specialių IT platformų naudojimą, **jei taikoma**. Prieš sudarydami tokius susitarimus, mokėjimo paslaugų teikėjai kartu atlieka Reglamento (ES) 2016/679 35 straipsnyje nurodytą poveikio duomenų apsaugai vertinimą ir, kai taikytina, iš anksto konsultuojasi su priežiūros institucija, kaip nurodyta to reglamento 36 straipsnyje. **Susitarimai dėl dalijimosi informacija sudaromi ne vėliau kaip... [12 mėnesių nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos].**
- 4a. EBI sukuria specialią IT platformą, kad mokėjimo paslaugų teikėjai galėtų keistis informacija apie suklastotus unikalius klientų identifikatorius ir kita šiame straipsnyje nurodyta svarbia informacija su kitais mokėjimo paslaugų teikėjais.**
- Ta platforma sukuriamą ne vėliau kaip... [12 mėnesių nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos].**
5. Mokėjimo paslaugų teikėjai praneša kompetentingoms institucijoms apie savo dalyvavimą 4 dalyje nurodytuose dalijimosi informacija susitarimuose, kai jų narystę patvirtina dalijimosi informacija susitarimo dalyviai, arba, jei taikytina, apie narystės nutraukimą, kai tas nutraukimas įsigalioja.
- 5a. Jei mokėjimo paslaugų teikėjas neužblokuoja unikalaus kliento identifikatoriaus, apie kurį mokėjimo paslaugų teikėjui pranešta kaip apie nesąžiningą arba susijusį su operacijomis, kurių nesąžiningumas buvo akivaizdžiai patvirtintas, mokėjimo paslaugų vartotojas nepatiria jokių finansinių nuostolių.**
- 5b. Tais atvejais, kai sukčiavimo atliekant mokėjimus priežastis yra apgaulingo turinio skelbimas internete, mokėjimo paslaugų teikėjai nepagrįstai nedelsdami informuoja prieglobos paslaugų teikėjus Reglamento (ES) 2022/2065 (Skaitmeninių paslaugų akto) 16 straipsnyje nustatyta tvarka.**
6. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali nutraukti sutartinių santykių su klientu dėl tvarkomų asmens duomenų pagal 4 dalį ir dėl jų tvarkymo nedaromas poveikis naudojimuisi kito mokėjimo paslaugų teikėjo paslaugomis, **išskyrus atvejus, kai atitinkamų institucijų atlikto išsamaus sukčiavimo tyrimo metu padaroma išvada, kad klientas dalyvavo sukčiavimo veikloje.**

84 straipsnis

Sukčiavimo atliekant mokėjimą rizika ir tendencijos

1. Mokėjimo paslaugų teikėjai visomis tinkamomis priemonėmis ir kanalais įspėja savo klientus apie naujų formų sukčiavimą atliekant mokėjimą, atsižvelgdami į savo pažeidžiamiausių vartotojų grupių poreikius. Mokėjimo paslaugų teikėjai savo klientams aiškiai nurodo, kaip nustatyti sukčiavimo atvejus, ir įspėja juos apie būtinus veiksmus ir atsargumo priemones, kurių reikia imtis, kad būtų išvengta tapimo į juos nukreiptų sukčiavimo veiksmų auka. Mokėjimo paslaugų teikėjai informuoja savo klientus apie tai, kur jie gali pranešti apie sukčiavimo veiksmus ir greitai gauti su sukčiavimu susijusią informaciją.

- 1a. *Valstybės narės skiria pakankamai lėšų investicijoms į švietimą su mokėjimais susijusio sukčiavimo klausimais. Toks švietimas gali vykti per žiniasklaidos kampaniją arba pamokas mokyklose. Mokėjimo paslaugų teikėjai ir elektroninių ryšių paslaugų teikėjai, vykdydami šviečiamąją veiklą, nemokamai bendradarbiauja su valstybėmis narėmis. Valstybės narės informuoja Europos Parlamentą ir Komisiją apie planuojamas kampanijas.*

Mokėjimo paslaugų teikėjai, bendradarbiaudami su elektroninių ryšių paslaugų teikėjais, imasi tinkamų prevencijos ir griežtų techninių apsaugos priemonių, kad užkirstų kelią atvejams, kai sukčiautojai atkartoja mokėjimo paslaugų teikėjo pavadinimą, pašto adresą ar telefono numerį ir jais piktnaudžiauja, siekdami suklaidinti mokėjimo paslaugų vartotojus ir priversti juos atlikti apgaulingas operacijas.

Elektroninių ryšių paslaugų teikėjai bendradarbiauja su mokėjimo paslaugų teikėjais, kad užtikrintų, kad būtų įdiegtos tinkamos organizacinės ir techninės priemonės, skirtos ryšių saugumui ir konfidencialumui užtikrinti pagal Direktyvą 2002/58/EB, be kita ko, kiek tai susiję su linijos, iš kurios skambinama, identifikavimu ir elektroninio pašto adresu.

2. Mokėjimo paslaugų teikėjai bent kartą per metus organizuoja sukčiavimo atliekant mokėjimą rizikos ir tendencijų mokymo programas, skirtas savo darbuotojams, *aktyviai dalyvaujantiems kuriant ir prižiūrint mokėjimo paslaugas bei siūlant jas klientams*, ir užtikrina, kad jų darbuotojai būtų tinkamai apmokyti vykdyti savo užduotis ir pareigas pagal atitinkamą saugumo politiką ir procedūras, skirtas sukčiavimo atliekant mokėjimą rizikai mažinti ir valdyti.
3. Ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – 18 mėnesių po šio reglamento įsigaliojimo dienos] EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį paskelbia gaires dėl šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų sukčiavimo atliekant mokėjimą rizikos programų.

85 straipsnis

Griežtas klientų autentiškumo patvirtinimas

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas, *remdamasis rizikos vertinimu, atliktu pagal 83 straipsnyje nustatytą operacijų stebėsenos mechanizmą*, taiko griežtą klientų autentiškumo patvirtinimą, kai mokėtojas:
- a) internetu prisijungia prie savo mokėjimo sąskaitos;
 - b) pateikia patvirtinimą, kuris patvirtina mokėjimo operaciją;
 - c) pateikia elektroninės mokėjimo operacijos mokėjimo nurodymą;
 - d) nuotolinio ryšio priemone vykdo bet kokią veiksmą, kuris gali būti susijęs su sukčiavimo atliekant mokėjimą ar kitokio piktnaudžiavimo rizika.
2. Mokėjimo operacijoms, kurias inicijuoja ne mokėtojas, o tik gavėjas, netaikomas griežtas klientų autentiškumo patvirtinimas, jeigu tos operacijos inicijuojamos be

mokėtojo ar jam nedalyvaujant. **Tokios išimtys taip pat taikomos grąžinimams, kuriuos pradinis gavėjas inicijuoja mokėtojo naudai.**

3. Kai mokėtojas davė gavėjui sutikimą, kuriuo jam leidžiama pateikti mokėjimo operacijos ar kelių mokėjimo operacijų mokėjimo nurodymą naudojant konkrečią mokėjimo priemonę, kurią mokėtojas išduoda mokėjimo operacijų mokėjimo nurodymams pateikti, ir kai sutikimas grindžiamas mokėtojo ir gavėjo susitarimu dėl produktų ar paslaugų teikimo, mokėjimo operacijos, kurias remdamasis tokiu sutikimu po to inicijuoja gavėjas, gali būti laikomos gavėjo inicijuotomis operacijomis, su sąlyga, kad prieš vykdydamas tas operacijas mokėtojas neturi imtis konkrečių veiksmų, kad gavėjas jas inicijuotų.
4. Mokėjimo operacijoms, kurioms gavėjas pateikia mokėtojo sutikimu grindžiamus mokėjimo nurodymus, taikomos bendrosios nuostatos, kurios taikomos gavėjo inicijuotoms operacijoms, kaip nurodyta 61, 62 ir 63 straipsniuose.
5. Kai mokėtojo gavėjui duotas sutikimas pateikti mokėjimo nurodymus dėl 3 dalyje nurodytų operacijų pateikiamas nuotoliniu būdu dalyvaujant mokėjimo paslaugų teikėjui, toks sutikimas nustatomas taikant griežtą klientų autentiškumo patvirtinimą.
6. Tiesioginio debeto atveju, kai mokėtojo gavėjui duotas sutikimas inicijuoti vieną ar kelias tiesioginio debeto operacijas pateikiamas nuotoliniu būdu, kai nustatant tokį sutikimą tiesiogiai dalyvauja mokėjimo paslaugų teikėjas, taikomas griežtas klientų autentiškumo patvirtinimas.
7. Mokėjimo operacijoms, kurioms mokėtojas pateikia mokėjimo nurodymus kitomis priemonėmis nei naudodamasis elektroninėmis platformomis ar prietaisais, pavyzdžiui, pateikdamas mokėjimo nurodymus popierine forma, nurodymus paštu ar naudojantis **telefonu parentais mechanizmais**, netaikomas griežtas klientų autentiškumo patvirtinimas, nepriklausomai nuo to, ar operacija vykdoma elektroniniu būdu, su sąlyga, kad mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas taiko saugumo reikalavimus ir atlieka patikras, kuriomis sudaromos sąlygos patvirtinti mokėjimo operacijų autentiškumą **kita forma nei griežtas klientų autentiškumo patvirtinimas**.
8. Pateikiant mokėjimo nurodymą nuotoliniu būdu, kaip nurodyta 1 dalies c punkte, mokėjimo paslaugų teikėjai taiko griežtą klientų autentiškumo patvirtinimą, kuris, be kita ko, apima dinamišką operacijos susiejimą su konkrečia suma ir konkrečiu gavėju.
9. 1 dalies c punkte nurodytų mokėjimo nurodymų, pateikiamų naudojantis mokėtojo prietaisu, kuriame naudojama bekontaktė technologija, skirta keistis informacija su gavėjo infrastruktūra, ir kurios atveju, norint atlikti autentiškumo patvirtinimą, mokėtojo įrenginyje reikia naudotis internetu, atveju mokėjimo paslaugų teikėjai taiko griežtą klientų autentiškumo patvirtinimą, apimančią elementus, kuriais operacija dinamiškai susiejama su konkrečia suma ir konkrečiu gavėju, arba tokio paties poveikio suderintas saugumo priemonės, kuriomis užtikrinamas operacijos ir gavėjo konfidencialumas, autentiškumas ir vientisumas visais inicijavimo etapais.
10. Taikant 1 dalį, mokėjimo paslaugų teikėjai turi turėti tinkamas saugumo priemones, kuriomis būtų apsaugotas mokėjimo paslaugų vartotojų personalizuotų saugumo požymių konfidencialumas ir vientisumas.
11. Visos griežto klientų autentiškumo patvirtinimo taikymo išimtys, kurias EBI nustato pagal 89 straipsnį, grindžiamos vienu ar keliais iš šių kriterijų:
 - a) suteiktos paslaugos rizikos lygiu;

- b) operacijos suma arba pasikartojimo dažnumu arba abiem;
- c) operacijos vykdymui naudotu mokėjimo kanalu;

ca) ar sandorio šalys yra vartotojai, ar įmonių mokėtojai.

12. Du ar daugiau 3 straipsnio 35 punkte nurodytų elementų, kuriais grindžiamas griežtas klientų autentiškumo patvirtinimas, nebūtinai turi priklausyti skirtingoms kategorijoms. **Elementų nepriklausomumas visada turi būti visiškai išsaugotas, o autentiškumo patvirtinimo procedūra visada užtikrina aukštą saugumo lygį.**

Griežto kliento autentiškumo patvirtinimo būdingumo elementas gali apimti aplinkos ir elgsenos charakteristikas, pavyzdžiui, susijusias su mokėjimo paslaugų vartotojo buvimo vieta, operacijos vykdymo laiku ar naudojamu įrenginiu.

86 straipsnis

Griežtas klientų autentiškumo patvirtinimas mokėjimo inicijavimo ir informavimo apie sąskaitas paslaugų atveju

1. 85 straipsnio **8 ir 9 dalys** taip pat taikomos tais atvejais, kai mokėjimai inicijuojami per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją. 85 straipsnio 10 dalis taip pat taikoma tais atvejais, kai mokėjimai inicijuojami per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją ir kai informacijos prašoma per informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėją.
2. Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas leidžia mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjams ir informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjams pasikliauti autentiškumo patvirtinimo procedūromis, kurias sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas nustato mokėjimo paslaugų vartotojui pagal 85 straipsnio 1 ir 10 dalis, o tais atvejais, kai dalyvauja mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas – pagal 85 straipsnio 1, 8, 9, 10 ir 11 dalis.
3. Nedarant poveikio 2 daliai, kai informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjas turi prieigą prie informacijos apie mokėjimo sąskaitas, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas griežtą klientų autentiškumo patvirtinimą taiko tik pirmai konkrečiau informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjo prieigai prie mokėjimo sąskaitų duomenų, išskyrus atvejus, kai sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas turi pagrįstą prielaidą įtarti sukčiavimą, bet ne tam, kad tas informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjas vėliau galėtų prieiti prie tos mokėjimo sąskaitos.

88 straipsnis

Prieinamumo reikalavimai, susiję su griežtu klientų autentiškumo patvirtinimu

1. Nedarant poveikio prieinamumo reikalavimams pagal Direktyvą (ES) 2019/882, mokėjimo paslaugų teikėjai užtikrina, kad visi jų klientai, įskaitant neįgaliuosius, vyresnio amžiaus asmenis, menkus skaitmeninius įgūdžius turinčius asmenis ir tuos, kurie neturi prieigos prie skaitmeninių kanalų ar išmaniojo telefono, galėtų naudotis bent viena priemone, kuria jiems sudaromos sąlygos atlikti griežtą klientų autentiškumo patvirtinimą.

2. Mokėjimo paslaugų teikėjai negali nustatyti reikalavimo, pagal kurį griežtas klientų autentiškumo patvirtinimas – ***kuris turi būti taikomas nemokamai*** – būtų atliekamas naudojant vieną konkrečią autentiškumo patvirtinimo priemonę, o griežto klientų autentiškumo patvirtinimo atlikimas tiesiogiai ar netiesiogiai priklausytų nuo išmaniojo telefono ***ar kito išmaniojo įrenginio*** turėjimo. Mokėjimo paslaugų teikėjai sukuria ***daugiau nei vieną*** griežto klientų autentiškumo patvirtinimo ***taikymo priemonę***, kad būtų atsižvelgta į ***įvairią*** ypatingą visų jų klientų, ***ypač asmenų su negalia, mažai skaitmeninių įgūdžių turinčių asmenų, vyresnio amžiaus asmenų ir asmenų, kurie neturi prieigos prie skaitmeninių kanalų ar mokėjimo priemonių***, padėtį.

88a straipsnis

Sąžininga, pagrįsta ir nediskriminacinė prieiga prie mobiliųjų prietaisų

1. *Nedarant poveikio 2022 m. rugsėjo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2022/1925 dėl konkurencingų ir sąžiningų rinkų skaitmeniniame sektoriuje, kuriuo iš dalies keičiamos direktyvos (ES) 2019/1937 ir (ES) 2020/14508, 6 straipsnio 7 daliai, mobiliųjų įrenginių originalios įrangos gamintojai ir elektroninių ryšių paslaugų teikėjai, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2018/1972 2 straipsnio 1 dalyje, sąžiningomis, pagrįstomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis leidžia pirminių paslaugų teikėjams veiksmingai sąveikauti su techninėmis funkcijomis, reikalingomis duomenims saugoti ir perduoti, kad būtų galima apdoroti mokėjimo operacijas, ir sąveikos tikslais suteikia prieigą prie jų.*
2. *Mobiliųjų prietaisų originalios įrangos gamintojams ir 1 dalyje nurodytų elektroninių ryšių paslaugų teikėjams netrukdoma imtis griežtai būtinų ir proporcingų priemonių siekiant užtikrinti, kad sąveika nekeltų pavojaus techninės ir programinės įrangos funkcijų, kurioms taikomas sąveikos įpareigojimas, vientisumui, jei tokios priemonės yra tinkamai pagrįstos.*
3. *Siekdami taikyti sąžiningas, pagrįstas ir nediskriminacines sąlygas pagal 1 dalį, mobiliųjų prietaisų originalios įrangos gamintojai ir toje dalyje nurodytų elektroninių ryšių paslaugų teikėjai skelbia bendrąsias veiksmingos sąveikos ir prieigos sąlygas.*

89 straipsnis

Autentiškumo patvirtinimo, ryšių ir sandorių stebėsenos mechanizmų techniniai reguliavimo standartai

1. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose apibrėžia:
 - a) griežto klientų autentiškumo patvirtinimo reikalavimus, kaip nurodyta 85 straipsnyje;
 - b) 85 straipsnio 1, 8 ir 9 dalių taikymo išimtis, grindžiamas kriterijais, nustatytais 85 straipsnio 11 dalyje;

- c) reikalavimus, kuriuos turi tenkinti saugumo priemonės pagal 85 straipsnio 10 dalį, siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų personalizuotų saugumo požymių konfidencialumą ir vientisumą;
- d) reikalavimus, pagal 87 straipsnį taikomus mokėtojų mokėjimo paslaugų teikėjų ir techninių paslaugų teikėjų užsakomųjų paslaugų susitarimams dėl techninių paslaugų teikėjų atliekamo griežto klientų autentiškumo patvirtinimo elementų teikimo ir tikrinimo. ***Tai darydama EBI atsižvelgia į savo galiojančias gaires dėl užsakomųjų paslaugų susitarimų;***
- e) III antraštinės dalies 3 skyriuje nustatytus sąskaitą tvarkančių mokėjimo paslaugų teikėjų, mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjų, informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjų, mokėtojų, gavėjų ir kitų mokėjimo paslaugų teikėjų bendrų ir saugių atvirųjų ryšių standartų reikalavimus, skirtus identifikavimui, autentiškumo patvirtinimui, pranešimui ir informavimui, taip pat saugumo priemonių įgyvendinimui;
- f) papildomas nuostatas dėl saugių atvirųjų ryšių naudojant specialias sąsajas standartų;
- g) 83 straipsnyje nurodytiems sandorių stebėsenos mechanizmams taikomus techninius reikalavimus.

Taikant b punktą, kiek tai susiję su griežto klientų autentiškumo patvirtinimo taikymo mokėjimo operacijoms išimtimi, remiantis operacijų rizikos analize, techninių reguliavimo standartų projektuose, *inter alia*, nurodomos:

- i) sąlygos, kurios turi būti įvykdytos, kad nuotolinę elektroninę mokėjimo operaciją būtų galima laikyti keliančia nedidelę riziką, ***atsižvelgiant į sukčiavimo lygį kiekvienoje ekonominės veiklos srityje;***
 - ii) sandorių rizikos analizės atlikimo metodikos ir modeliai;
 - iii) sukčiavimo rodiklių apskaičiavimo kriterijai, įskaitant sukčiavimo rodiklių pasiskirstymą tarp mokėjimo paslaugų teikėjų, teikiančių išdavimo ir aptarnavimo paslaugas, ir mokėjimo paslaugų teikėjų, teikiančių išdavimo ir aptarnavimo paslaugas per vieną juridinį asmenį;
 - iv) išsamūs ir proporcingi informacijos teikimo ir audito reikalavimai.
- ga) standartizuotą informacijos, kuri turi būti atskleista prieigos prie finansinių duomenų leidimo skydelyje, kategorijų sąrašą;***
 - gb) išsamų metodų, kurie gali būti naudojami kaip unikalūs identifikatoriai, sąrašą;***
 - gc) mokėjimo operacijoms, kurias mokėtojas vykdo gavėjui per 2 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytą prekybos agentą, taikomų išimčių kriterijus.***

2. Rengdama 1 dalyje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus, EBI atsižvelgia į:

- a) poreikį užtikrinti mokėjimo paslaugų vartotojams ir mokėjimo paslaugų teikėjams tinkamą saugumo lygį priėmus veiksmingus ir rizika grindžiamus reikalavimus;
- b) poreikį užtikrinti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšų ir asmens duomenų saugumą;

- c) poreikį užtikrinti ir išlaikyti sąžiningą visų mokėjimo paslaugų teikėjų konkurenciją;
 - d) poreikį užtikrinti technologinį ir verslo modelio neutralumą;
 - e) poreikį sudaryti sąlygas plėtoti patogias naudoti, prieinamas ir novatoriškas mokėjimo priemones;
- ea) poreikį rasti pusiausvyrą tarp sukčiavimo rizikos ir vartotojų patirties, susijusios su mažos vertės sandoriais;*
- eb) skirtingą vartotojų ir įmonių mokėtojų padėtį ir specifinius poreikius.*

Prieš pateikdama techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai, EBI atvirai konsultuojasi su viešaisiais ir privačiais suinteresuotaisiais subjektais, siekdama užtikrinti, kad techninių reguliavimo standartų projektuose būtų atsižvelgta į naujausius technologijų ir mokėjimų apdorojimo pasiekimus, taip pat į verslas verslui ir verslas vyriausybei sandorių ypatumus.

EBI 1 dalyje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – vieni metai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos]. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

3. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10 straipsnį EBI reguliariai peržiūri ir prireikus atnaujina techninius reguliavimo standartus, siekdama, *inter alia*, atsižvelgti į inovacijų ir technologinius pokyčius, Reglamento (ES) 2022/2554 II skyriaus nuostatas ir pagal Reglamentą (ES) Nr. 910/2014 įgyvendinamas europines skaitmeninės tapatybės dėkles.

8 SKYRIUS

Vykdyimo užtikrinimo procedūros, kompetentingos institucijos ir sankcijos

1 SKIRSNIS

SKUNDŲ PROCEDŪROS

90 straipsnis

Skundai

1. Valstybės narės sukuria procedūras, pagal kurias mokėjimo paslaugų vartotojai ir kitos suinteresuotosios šalys, įskaitant vartotojų asociacijas, galėtų kompetentingoms institucijoms, paskirtoms užtikrinti šio reglamento vykdymą, pateikti skundus, jei įtaria, kad mokėjimo paslaugų teikėjai pažeidė šią direktyvą.
2. Atitinkamais atvejais ir nedarant poveikio teisei paduoti skundą teismui pagal nacionalinę proceso teisę, kompetentingos institucijos savo atsakyme į 1 dalyje

nurodytus skundus skundą pateikusį asmenį informuoja apie alternatyvaus ginčų sprendimo procedūras, nustatytas pagal 95 straipsnį.

91 straipsnis

Kompetentingos institucijos ir jų tyrimo įgaliojimai

1. Kompetentingos institucijos naudojami savo įgaliojimais tirti galimus šio reglamento pažeidimus ir taikyti administracines sankcijas bei administracines priemones, nustatytas jų nacionalinėse teisinėse sistemose pagal šį reglamentą, bet kuriuo iš šių būdų:
 - a) veikdamos tiesiogiai;
 - b) bendradarbiaudamos su kitomis institucijomis;
 - c) perduodamos įgaliojimus kitoms institucijoms ar įstaigoms, kartu išlaikydamos atsakomybę už įgaliotosios institucijos ar įstaigos priežiūrą;
 - d) kreipdamosi į kompetentingas teismines institucijas.

Kai kompetentingos institucijos deleguoja naudojamasi savo įgaliojimais kitoms institucijoms ar įstaigoms pagal c punktą, deleguojant įgaliojimus nurodomos deleguotos užduotys, sąlygos, kuriomis jos turi būti vykdomos, ir sąlygos, kuriomis įgaliojimų delegavimas gali būti atšauktas. Institucijų ar įstaigų, kurioms suteikiami įgaliojimai, veikla organizuojama taip, kad būtų išvengta interesų konfliktų. Kompetentingos institucijos prižiūri institucijų ar įstaigų, kurioms suteikti įgaliojimai, veiklą.

2. Valstybės narės paskiria kompetentingas institucijas, kurios užtikrintų ir stebėtų veiksmingą šio reglamento laikymąsi. Tos kompetentingos institucijos imasi visų atitinkamų priemonių siekdamos užtikrinti, kad direktyvos būtų laikomasi.

Kompetentingos institucijos yra:

- a) valdžios institucijos;
- b) įstaigos, kurios yra pripažintos pagal nacionalinę teisę arba nacionalinės teisės aktais šiam tikslui aiškiai įgaliotų valdžios institucijų, įskaitant nacionalinius centrinius bankus.

Kompetentingos institucijos yra nepriklausomos nuo ūkio subjektų ir vengia interesų konflikto. Nedarant poveikio 2 dalies b punktui, mokėjimo įstaigos, kredito įstaigos arba pašto pinigų persiuntimo sistemų (žiro) įstaigos negali būti kompetentingomis institucijomis.

3. 2 dalyje nurodytos kompetentingos institucijos turi visus savo užduotims atlikti būtinus įgaliojimus ir tinkamus išteklius.

Šie įgaliojimai apima:

- a) vykdant galimų šio reglamento pažeidimų tyrimo procedūras, įgaliojimus reikalauti, *inter alia*, toliau nurodytus fizinius ar juridinius asmenis pateikti visą informaciją, būtiną tam tyrimui atlikti:
 - i) mokėjimo paslaugų teikėjus;
 - ii) techninių paslaugų teikėjus ir mokėjimo sistemų operatorius;

- iii) bankomatų operatorius, netvarkančius mokėjimo sąskaitų;
 - iv) elektroninių ryšių paslaugų teikėjas;
 - v) i, ii ir iii papunkčiuose nurodytiems subjektams priklausančius fizinius asmenis;
 - vi) trečiasis šalis, kurioms i, ii ir iii papunkčiuose nurodyti subjektai yra perdavę veiklos funkcijas arba veiklą;
 - vii) subjektų, nurodytų i, ii ir iii punktuose, ir jų filialų, įsteigtų atitinkamoje valstybėje narėje, tarpininkus ir platintojus;
- b) įgaliojimą atlikti visus būtinus tyrimus, susijusius su bet kuriuo a punkto i–vii papunkčiuose nurodytu kompetentingos institucijos valstybėje narėje įsteigtu ar joje esančiu asmeniu, jeigu tai būtina kompetentingų valdžios institucijų užduotims vykdyti, įskaitant įgaliojimą:
- i) reikalauti pateikti dokumentus;
 - ii) tikrinti a punkto i–vii papunkčiuose nurodytų asmenų apskaitos knygas ir dokumentus ir daryti tokių apskaitos knygų ir dokumentų kopijas arba išrašus;
 - iii) gauti bet kurio a punkto i–vii papunkčiuose nurodyto asmens arba jų atstovų ar darbuotojų, kai taikoma, paaiškinimus raštu arba žodžiu;
 - iv) apklausti visus kitus fizinius asmenis, kurie sutinka būti apklausti, siekiant gauti su tyrimo dalyku susijusios informacijos;
- c) įgaliojimą atlikti visus būtinus patikrinimus a punkto i–vii papunkčiuose nurodytų juridinių asmenų arba fizinių asmenų verslo patalpose, iš anksto apie tai pranešus atitinkamoms kompetentingoms institucijoms.
4. Jeigu valstybės narės teisėje yra nustatytos baudžiamosios sankcijos, taikytinos už šio reglamento pažeidimus pagal 96 straipsnio 2 dalį, ta valstybė narė turi turėti būtinus įstatymus ir kitus teisės aktus, kad kompetentingos institucijos galėtų:
- a) palaikyti ryšius su kompetentingomis teisinėmis institucijomis, kad gautų konkrečią informaciją apie baudžiamuosius tyrimus, susijusius su įtariamais šio reglamento pažeidimais, dėl tokių įtariamų pažeidimų pradėtą baudžiamąjį procesą ir tokio proceso rezultatus, įskaitant galutinį nuosprendį;
 - b) teikti tokią informaciją kitoms kompetentingoms institucijoms ir EBI, kad jos galėtų vykdyti savo pareigą bendradarbiauti tarpusavyje ir su EBI šio reglamento tikslais.
5. Šiame straipsnyje nustatytų įgaliojimų įgyvendinimas ir naudojimas jais turi būti proporcingas ir vykdomas laikantis Sąjungos ir nacionalinės teisės, įskaitant taikytinas procedūrinės apsaugos priemones ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos principus. Tyrimo ir vykdymo užtikrinimo priemonės, patvirtintos taikant šį reglamentą, turi atitikti pažeidimo pobūdį ir bendrą faktinę ar potencialią juo sukeltą žalą.
6. Ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – šio reglamento įsigaliojimo data] EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį paskelbia gaires dėl skundų nagrinėjimo procedūrų, įskaitant skundų teikimo kanalus, iš skundus teikiančių

asmenų prašomos informacijos ir 90 straipsnio 1 dalyje nurodytos bendros skundų analizės atskleidimo.

92 straipsnis

Profesinė paslaptis

1. Nedarant poveikio atvejams, kuriems taikoma nacionalinė baudžiamoji teisė, visi asmenys, kurie dirba arba dirbo kompetentingose institucijose, ir ekspertai, veikiantys kompetentingų institucijų vardu, įpareigojami saugoti profesinę paslaptį, susijusią su informacija, susijusia su kompetentingų institucijų atliekamais tyrimais.
2. Informacijos, kuria keičiamasi pagal 93 straipsnį, atveju pareiga saugoti profesinę paslaptį taikoma tiek institucijai, kuri informacija dalijasi, tiek institucijai, kuri ją gauna.

93 straipsnis

Kompetentingų institucijų jurisdikcija ir bendradarbiavimas

1. II ir III antraštinės dalies nuostatų pažeidimo ar įtariamo pažeidimo atveju, kompetentingos institucijos yra mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, tačiau filialų ir tarpininkų, veikiančių naudojantis įsisteigimo teise, atveju kompetentingos institucijos yra priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos.
2. Jei II ir III antraštinės dalies nuostatas pažeidžia ar įtariamai pažeidžia techninių paslaugų teikėjai, mokėjimo sistemos operatoriai, bankomatų operatoriai, netvarkantys mokėjimo sąskaitų, elektroninių ryšių paslaugų teikėjai arba jų tarpininkai ar filialai, kompetentingos institucijos yra valstybės narės, kurioje teikiama atitinkama paslauga, kompetentingos institucijos.
3. Naudodamosi savo tyrimo ir sankcijų taikymo įgaliojimais, be kita ko, tarpvalstybiniais atvejais, kompetentingos institucijos bendradarbiauja tarpusavyje ir su kitomis bet kurio atitinkamo sektoriaus institucijomis, kaip tinkama kiekvienu atveju, laikydamosi Sąjungos ir nacionalinės teisės, tarpusavyje keisdamosi informacija ir užtikrindamos savitarpio pagalbą kitoms atitinkamoms kompetentingoms institucijoms, kai tai būtina veiksmingam administracinių sankcijų ir administracinių priemonių vykdymui užtikrinti.
4. 3 dalyje nurodytos kitų susijusių sektorių institucijos bendradarbiauja su kompetentingomis institucijomis, kad būtų veiksmingai užtikrinamas administracinių sankcijų ir administracinių priemonių vykdymas.

94 straipsnis

Ginčų sprendimas

1. Mokėjimo paslaugų teikėjai nustato ir taiko tinkamas ir veiksmingas skundų nagrinėjimo procedūras, skirtas mokėjimo paslaugų vartotojų skundams dėl pagal II ir III antraštinės dalis kylančių teisių ir pareigų nagrinėti. Kompetentingos institucijos stebi šių procedūrų rezultatus.

Tos procedūros taikomos kiekvienoje valstybėje narėje, kurioje mokėjimo paslaugų teikėjas siūlo mokėjimo paslaugas, ir vykdomos atitinkamos valstybės narės valstybine kalba arba kita kalba, jei taip susitaria mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas.

2. Mokėjimo paslaugų teikėjai atsako į mokėjimo paslaugų vartotojų skundus popierine forma arba, jei mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas taip susitaria, naudojant kitą patvariąją laikmeną. Tokiame atsakyme, kuris pateikiamas per tinkamą laiką ir ne ilgiau kaip per 15 darbo dienų nuo skundo gavimo, išnagrinėjami visi iškelti klausimai. Išskirtiniais atvejais, jei dėl priežasčių, kurių mokėjimo paslaugų teikėjas negali kontroliuoti, atsakymo neįmanoma pateikti per 15 darbo dienų, jis išsiunčia negalutinį atsakymą aiškiai nurodęs atsakymo į skundą vėlavimo priežastis ir terminą, iki kurio mokėjimo paslaugų vartotojas gaus galutinį atsakymą. Bet kuriuo atveju galutinio atsakymo gavimo terminas neturi viršyti 35 darbo dienų.

Valstybės narės gali nustatyti arba palikti galioti ginčų nagrinėjimo procedūrų taisykles, kurios mokėjimo paslaugų vartotojui yra palankesnės už pirmoje pastraipoje nurodytas taisykles. Tokiu atveju taikomos tos taisyklės.

3. Mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotoją informuoja bent apie vieną AGS subjektą, kuris yra kompetentingas nagrinėti ginčus dėl pagal II ir III antraštinės dalis kylančių teisių ir pareigų.
4. 3 dalyje nurodyta informacija aiškiai, suprantamai ir lengvai prieinamu būdu nurodoma mokėjimo paslaugų teikėjo interneto svetainėje ir atitinkamoje mobiliojoje programėlėje, jei tokios yra, filiale ir mokėjimo paslaugų teikėjo ir mokėjimo paslaugų vartotojo sutarties bendrosiose sąlygose. Mokėjimo paslaugų teikėjas nurodo, kaip galima rasti daugiau informacijos apie atitinkamą neteisminio AGS subjektą ir kreipimosi į jį sąlygas.

95 straipsnis

AGS procedūros

1. Valstybės narės nustato tinkamas, nepriklausomas, nešališkas, skaidrias ir veiksmingas AGS procedūras, skirtas mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų ginčams dėl pagal šios direktyvos II ir III antraštinės dalis kylančių teisių ir pareigų spręsti, pagal atitinkamą Sąjungos ir nacionalinę teisę, vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2013/11/ES⁴⁴ nustatytais kokybės reikalavimais, atitinkamais atvejais pasitelkiant esamas kompetentingas įstaigas. AGS procedūros taikomos mokėjimo paslaugų teikėjams.
 - 1a. ***Mokėjimo paslaugų teikėjų dalyvavimas vartotojams skirtose alternatyviose ginčų sprendimo procedūrose yra privalomas, išskyrus atvejus, kai valstybė narė įrodo Komisijai, kad kiti mechanizmai yra vienodai veiksmingi.***
2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos įstaigos veiksmingai bendradarbiauja sprendamos tarpvalstybinius ginčus dėl pagal II ir III antraštinės dalis kylančių teisių ir pareigų.
3. Valstybės narės, laikydamosi Direktyvos 2013/11/ES 18 straipsnio nuostatų, paskiria kompetentingą instituciją, kuri akredituotų ir stebėtų AGS subjektą (-us) ir skelbtų apie jų kokybės lygį jų teritorijoje sprendžiant ginčus dėl pagal II ir III antraštinės dalis kylančių teisių ir pareigų.
4. 3 dalyje nurodytos kompetentingos institucijos praneša Komisijai apie jų teritorijoje veikiančią (-čius) AGS subjektą (-us), sprendžiantį (-čius) ginčus dėl pagal II ir III antraštinės dalis kylančių teisių ir pareigų, laikydamosi Direktyvos 2013/11/ES 20 straipsnio.
5. Komisija viešai paskelbia AGS subjektų, apie kuriuos jai pranešta pagal 4 dalį, sąrašą, o gavusi informacijos apie pakeitimus tą sąrašą atnaujina.

96 straipsnis

Administracinės sankcijos ir administracinės priemonės

1. Nedarant poveikio pagal Direktyvą (ES) XXX (MPD3) paskirtų kompetentingų institucijų priežiūros įgaliojimams pagal tos direktyvos II antraštinės dalies 1 skyriaus 3 skirsnį ir valstybių narių teisei nustatyti baudžiamąsias sankcijas, valstybės narės nustato taisykles dėl administracinių sankcijų ir administracinių priemonių, taikytinų už šio reglamento pažeidimus, ir užtikrina, kad jos būtų įgyvendinamos. Administracinės sankcijos ir administracinės priemonės yra veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.
2. Valstybės narės gali nuspręsti nenustatyti taisyklių dėl administracinių sankcijų ir administracinių priemonių, taikytinų už šio reglamento pažeidimus, už kuriuos pagal nacionalinę baudžiamąją teisę taikomos sankcijos. Tokiu atveju valstybės narės

⁴⁴ 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/11/ES dėl alternatyvaus vartotojų ginčų sprendimo, kuria iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2009/22/EB (Direktyva dėl vartotojų AGS) (OL L 165, 2013 6 18, p. 63).

praneša Komisijai apie atitinkamas baudžiamosios teisės nuostatas ir visus vėlesnius jų pakeitimus pagal 103 straipsnį.

3. Kai 1 dalyje nurodytos nacionalinės taisyklės taikomos mokėjimo paslaugų teikėjams ir kitiems juridiniams asmenims, pažeidimų atveju ir laikantis nacionalinėje teisėje nustatytų sąlygų tokių mokėjimo paslaugų teikėjų ir juridinių asmenų valdymo organo nariams ir kitiems fiziniams asmenims, kurie, kaip nustatyta, yra atsakingi už šio reglamento pažeidimą, taikomos administracinės sankcijos ir administracinės priemonės.
4. Valstybės narės pagal savo nacionalinę teisę gali nustatyti taisykles, kuriomis remdamosi jų kompetentingos institucijos galėtų užbaigti tyrimą dėl įtariamo šio reglamento pažeidimo naudodamosi taikos susitarimu arba pagreitinta vykdymo užtikrinimo procedūra.

Kompetentingų institucijų įgaliojimu nustatyti arba pradėti pagreitintas vykdymo užtikrinimo procedūras nedaromas poveikis valstybių narių pareigoms pagal 1 dalį.

97 straipsnis

Administracinės sankcijos ir administracinės priemonės konkrečių pažeidimų atveju

1. Nepažeidžiant 96 straipsnio 2 dalies, nacionaliniuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatomos šio straipsnio 2 dalyje nurodytos administracinės sankcijos ir kitos administracinės priemonės, taikomos, kai pažeidžiamos arba apeinamos šios nuostatos:
 - a) 32 straipsnyje nustatytos taisyklės dėl galimybės naudotis kredito įstaigų tvarkomomis sąskaitomis;
 - b) sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo arba informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjų ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjų saugios prieigos prie duomenų taisyklės, nustatytos III antraštinės dalies 3 skyriuje, nedarant poveikio 45 straipsniui;
 - c) pareiga organizuoti arba taikyti sukčiavimo prevencijos mechanizmus, įskaitant griežtą klientų autentiškumo patvirtinimą, kaip nustatyta 85, 86 ir 87 straipsniuose;
 - d) pareiga laikytis bankomatų operatorių ar kitų grynųjų pinigų platintojų mokesčių skaidrumo reikalavimų pagal 20 straipsnio c punkto ii papunktį;
 - e) prievolė mokėjimo paslaugų teikėjams laikytis 56 straipsnio 2 dalyje, 57 straipsnio 2 dalyje ir 59 straipsnio 2 dalyje nustatyto laikotarpio, per kurį turi būti kompensuojami mokėjimo paslaugų vartotojai.
2. 1 dalyje nurodytais atvejais taikytinos administracinės sankcijos ir administracinės priemonės ***yra veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos ir*** apima:
 - a) administracines baudas:
 - i) juridiniam asmeniui taikoma didžiausia administracinė bauda yra ne didesnė kaip ***7,5 proc.*** jo bendros metinės apyvartos, kaip apibrėžta 3 dalyje;

- ii) fiziniam asmeniui taikoma didžiausia administracinė bauda yra ne mažesnė kaip **2 750 000** EUR, o valstybėse narėse, kurių valiuta nėra euras, – atitinkama suma nacionaline valiuta šio reglamento įsigaliojimo dieną;
 - iii) didžiausia administracinė bauda, kurios dydis yra bent du kartus didesnis už dėl pažeidimo gautą pelną, jei tą pelną galima nustatyti.
- b) viešą pranešimą, kuriame nurodomas už pažeidimą atsakingas juridinis ar fizinis asmuo ir pažeidimo pobūdis;
 - c) nurodymą, kuriuo už pažeidimą atsakingas juridinis ar fizinis asmuo įpareigojamas nutraukti neteisėtus veiksmus ir jų nebekartoti;
 - d) laikiną draudimą juridinio asmens valdymo organo nariui ar bet kuriam kitam fiziniam asmeniui, kuris laikomas atsakingu už pažeidimą, vykdyti valdymo funkcijas.
3. Bendra metinė apyvarta, nurodyta šio straipsnio 2 dalies a punkto i papunktyje ir šio reglamento 98 straipsnio 1 dalyje, yra lygi grynosioms pajamoms, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/34/ES 2 straipsnio 5 punkte, remiantis naujausio balanso datos metinėmis finansinėmis ataskaitomis, už kurias yra atsakingi juridinio asmens administracinių, valdymo ir priežiūros organų nariai.
- Kai juridinis asmuo yra patronuojančioji įmonė arba patronuojančiosios įmonės, kuri pagal Direktyvos 2013/34/ES 22 straipsnį turi parengti konsoliduotąsias finansines ataskaitas, patronuojamoji įmonė, atitinkama bendra metinė apyvarta yra grynosios pajamos arba pajamos, kurios turi būti nustatytos pagal atitinkamus apskaitos standartus, remiantis pagrindinės patronuojančiosios įmonės konsoliduotosiomis finansinėmis ataskaitomis, parengtomis naujausio balanso data, už kurias yra atsakingi pagrindinės įmonės administracinio, valdymo ir priežiūros organo nariai.
4. Be šio straipsnio 2 dalyje ir 98 straipsnyje nurodytų periodinių baudų valstybės narės gali įgalioti kompetentingas institucijas pagal nacionalinę teisę taikyti kitų rūšių sankcijas ir kitų rūšių sankcijų taikymo įgaliojimus.

98 straipsnis

Periodinės baudos

1. Kompetentingos institucijos turi teisę juridiniams ar fiziniams asmenims skirti periodines baudas už sprendimo, nutarties, laikinosios priemonės, prašymo, pareigos ar kitos priemonės, priimtos pagal šį reglamentą, nevykdymą.

Pirmoje pastraipoje nurodyta periodinė bauda turi būti veiksminga ir proporcinga ir ji mokama kaip dienos sumos dydis tol, kol vėl bus laikomasi reikalavimų. Jos skiriamos ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui nuo sprendime, kuriuo skiriamos periodinės baudos, nurodytos dienos.

Kompetentingos institucijos turi teisę skirti didžiausias periodines baudas, kurių dydis būtų bent:

- a) 3 proc. vidutinės dienos apyvartos juridinio asmens atveju;

b) 30 000 EUR fizinio asmens atveju.

Vidutinė dienos apyvarta yra 97 straipsnio 3 dalyje nurodyta bendra metinė apyvarta, padalyta iš 365.

2. Valstybės narės gali numatyti didesnes pinigines baudas, nei nustatyta 1 dalyje.

99 straipsnis

Elementai, į kuriuos reikia atsižvelgti nustatant administracines sankcijas ir kitas administracines priemones

1. Kompetentingos institucijos, nustatydamos administracinių sankcijų ir kitų administracinių priemonių rūšį ir dydį, atsižvelgia į visus svarbius elementus ir aplinkybes, kad būtų taikomos proporcingos sankcijos, įskaitant:
 - a) pažeidimo sunkumą ir trukmę;
 - b) už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens atsakomybės laipsnį;
 - c) už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens finansinį pajėgumą, kuris nustatomas, be kita ko, pagal bendrą atsakingo juridinio asmens apyvartą arba už pažeidimą atsakingo fizinio asmens metines pajamas;
 - d) už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens gauto pelno ar išvengtų nuostolių, jei juos galima nustatyti, dydį;
 - e) trečiųjų asmenų dėl pažeidimo patirtus nuostolius tiek, kiek juos galima nustatyti;
 - f) pažeidimą padariusiam juridiniam ar fiziniam asmeniui nepalankią padėtį, susijusią su baudžiamųjų ir administracinių procesų ir sankcijų už tą pačią veiką dubliavimu;
 - g) pažeidimo poveikį vartotojų ir kitų mokėjimo paslaugų vartotojų interesams;
 - h) visus faktinius ar galimus neigiamus sisteminius pažeidimo padarinius;
 - i) daugiau nei vieno fizinio ar juridinio asmens bendrininkavimą darant pažeidimą arba dalyvavimą jame;
 - j) ankstesnius už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens padarytus pažeidimus;
 - k) už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens bendradarbiavimo su kompetentinga institucija lygį;
 - l) visus taisomuosius veiksmus arba priemones, kurių ėmėsi už pažeidimą atsakingas juridinis arba fizinis asmuo, kad pažeidimas nepasikartotų.
2. Kompetentingos institucijos, kurios taiko taikos susitarimus arba pagreitintas vykdymo užtikrinimo procedūras pagal 96 straipsnio 4 dalį, 96, 97 ir 98 straipsniuose nustatytas atitinkamas administracines sankcijas ir administracines priemones pritaiko prie atitinkamo atvejo, kad būtų užtikrintas jų proporcingumas.

100 straipsnis

Teisė apskųsti

1. Kompetentingų institucijų pagal šį reglamentą priimtus sprendimus galima ginčyti teismuose.
2. 1 dalis taip pat taikoma neveikimo atvejais.

101 straipsnis

Administracinių sankcijų ir administracinių priemonių skelbimas

1. Kompetentingos institucijos savo interneto svetainėje skelbia visus sprendimus, kuriais juridiniams ir fiziniams asmenims skiriama administracinė sankcija ar administracinė priemonė už šio reglamento pažeidimus, ir, kai taikoma, visus taikos susitarimus. Skelbime pateikiamas trumpas pažeidimo, administracinės sankcijos ar kitos administracinės priemonės aprašymas arba, kai taikoma, pareiškimas apie taikos sutartį. Fizinio asmens, kurio atžvilgiu priimtas sprendimas skirti administracinę sankciją ar administracinę priemonę, tapatybė neskelbiama.

Kompetentingos institucijos paskelbia pirmoje pastraipoje nurodytą sprendimą ir pareiškimą iš karto po to, kai juridiniam ar fiziniam asmeniui, dėl kurio priimtas sprendimas, pranešama apie tą sprendimą arba pasirašomas taikos susitarimas.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, kai nacionalinė kompetentinga institucija mano, kad būtina atskleisti fizinių asmenų tapatybę ar skelbti kitus asmens duomenis, kad būtų apsaugotas finansų rinkų stabilumas arba užtikrintas veiksmingas šio reglamento vykdymas, be kita ko, 97 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytų viešų pranešimų arba 97 straipsnio 2 dalies d punkte nurodytų laikinų draudimų atveju, nacionalinė kompetentinga institucija taip pat gali atskleisti asmenų tapatybę arba skelbti asmens duomenis, jei toks sprendimas pagrįstas ir skelbiami tik tie asmens duomenys, kurie tikrai būtini siekiant apsaugoti finansų rinkų stabilumą arba užtikrinti veiksmingą šio reglamento vykdymą.
3. Kai sprendimas, kuriuo skiriama administracinė sankcija ar kita administracinė priemonė, gali būti apskųstas atitinkamai teisminei ar kitai institucijai, kompetentingos institucijos taip pat iš karto paskelbia informaciją apie skundą ir visą vėlesnę informaciją apie tokio skundo nagrinėjimo rezultatus savo oficialioje interneto svetainėje, jei skundas susijęs su juridiniais asmenimis. Jeigu skundžiamas sprendimas yra susijęs su fiziniu asmeniu ir 2 dalyje nustatyta nukrypti leidžianti nuostata netaikoma, kompetentingos institucijos informaciją apie skundą skelbia tik kaip nuasmeninta informacija.
4. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad bet kokia pagal šį straipsnį viešai paskelbta informacija jų oficialioje interneto svetainėje liktų ne ilgesnį kaip penkerių metų laikotarpį. Į paskelbtą informaciją įtraukti asmens duomenys kompetentingos institucijos oficialioje interneto svetainėje saugomi tik tuo atveju, jei atlikus metinę peržiūrą paaiškėja, kad tuos duomenis ir toliau reikia skelbti siekiant apsaugoti finansų

rinkų stabilumą arba užtikrinti veiksmingą šio reglamento vykdymą, ir bet kuriuo atveju ne ilgiau kaip penkerius metus.

102 straipsnis

Procesų, sankcijų ir priemonių stebėseną

1. Kompetentingos institucijos nuasmeninta ir apibendrinta forma EBI reguliariai teikia informaciją apie:
 - a) inicijuotus, sustabdytus arba užbaigtus oficialius administracinius procesus, per kuriuos skiriamos administracinės sankcijos arba administracinės priemonės;
 - b) periodines baudas, skirtas pagal 98 straipsnį už tebesitęsiančius šio reglamento pažeidimus;
 - c) kai taikytina, taikos susitarimus ir pagreitintas vykdymo užtikrinimo procedūras ir jų rezultatus, neatsižvelgiant į tai, ar jie skelbiami; pagal 96 straipsnio 4 dalį;
 - d) baudžiamuosius procesus, po kurių priimtas apkaltinamasis nuosprendis ir susijusios sankcijos, apie kuriuos teisminės institucijos pranešė pagal 91 straipsnio 4 dalies a punktą;
 - e) visus skundus dėl sprendimų skirti baudžiamąsias ar administracines sankcijas arba administracines priemones ir tokio skundo nagrinėjimo rezultatus.
2. Kai kompetentinga institucija viešai paskelbia apie administracinę sankciją arba administracinę priemonę, ji tuo pačiu metu apie ją praneša EBI.
3. Per dvejus metus nuo šio reglamento taikymo pradžios dienos, o vėliau – kas dvejus metus EBI pateikia Komisijai ataskaitą dėl kompetentingų institucijų taikomų sankcijų siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi šio reglamento.

103 straipsnis

Pranešimas apie įgyvendinimo priemones

Valstybės narės ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą– šio reglamento įsigaliojimo data] praneša Komisijai apie įstatymus ir kitus teisės aktus, priimtus pagal šį skyrių, įskaitant visas atitinkamas baudžiamosios teisės nuostatas. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie visus vėlesnius jų pakeitimus.

9 SKYRIUS

Su produktais susiję EBI intervenciniai įgaliojimai

104 straipsnis

Laikini intervenciniai EBI įgaliojimai

1. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 9 straipsnio 5 dalį, kai tenkinamos šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytos sąlygos, EBI gali Sąjungoje laikinai uždrausti arba apriboti tam tikrą mokėjimo paslaugos, priemonės arba elektroninių pinigų paslaugos ar priemonės rūšį ar specifinę savybę. Draudimas arba apribojimas taikomas EBI nurodytomis aplinkybėmis arba taikant jos nurodytas išimtis.
2. EBI priima sprendimą pagal 1 dalį tik tuo atveju, jei įvykdomos visos šios sąlygos:
 - a) siūlomi veiksmai susiję su dideliu skaičiumi mokėjimo paslaugų vartotojų ar elektroninių pinigų paslaugų vartotojų arba grėsme tinkamam mokėjimo ar elektroninių pinigų rinkų veikimui ir tų rinkų vientisumui arba visos šių rinkų ar jų dalies stabilumui Sąjungoje;
 - b) Sąjungos teisėje nustatytais reguliavimo reikalavimais, taikomais atitinkamoms mokėjimo paslaugoms arba elektroninių pinigų paslaugoms, nepašalinama grėsmė;
 - c) kompetentinga institucija ar kompetentingos institucijos nesiėmė veiksmų šiai grėsmei pašalinti arba veiksmais, kurių imtasi, ši grėsmė nebuvo tinkamai pašalinta.

Jei įvykdomos pirmoje pastraipoje nustatytos sąlygos, EBI, vadovaudamasi atsargumo principu, gali nustatyti 1 dalyje nurodytą draudimą arba apribojimą prieš mokėjimo paslaugos ar elektroninių pinigų paslaugos pateikimą į rinką arba išplatinimą mokėjimo paslaugų vartotojams.
3. Imdamasi veiksmų pagal šį straipsnį, EBI užtikrina, kad:
 - a) veiksmai neturi neigiamo poveikio mokėjimų rinkos ar elektroninių pinigų paslaugų rinkos veiksmingumui arba mokėjimo paslaugų ar elektroninių pinigų paslaugų teikėjams, kuris būtų neproporcingas veiksmų naudai;
 - b) veiksmai nesukeltų reguliacinio arbitražo rizikos ir
 - c) veiksmų imtasi pasikonsultavus su atitinkama nacionaline kompetentinga institucija.
4. Prieš priimdama sprendimą imtis veiksmų pagal šį straipsnį, EBI informuoja kompetentingas institucijas apie siūlomą veiksma.
5. EBI skelbia pranešimą apie sprendimą imtis veiksmų pagal šį straipsnį interneto svetainėje. Pranešime pateikiama išsami informacija apie draudimą arba apribojimą ir nurodomas laikotarpis po pranešimo paskelbimo, nuo kurio priemonės įsigalios, kartu užtikrinant, kad pranešimai apie tokius sprendimus dėl fizinių asmenų būtų skelbiami

tik nuasmeninta forma. Draudimas ar apribojimas taikomi tik veiksams, kurių imtasi priemonėms įsigaliojus.

6. EBI periodiškai, bet ne rečiau kaip kartą per tris mėnesius, peržiūri pagal 1 dalį nustatytą draudimą ar apribojimą. Jeigu praėjus tam trijų mėnesių laikotarpiui šis draudimas ar apribojimas neatnaujinamas, baigiasi jo galiojimo laikas.
7. Veiksmai, kurių EBI ėmėsi pagal šį straipsnį turi viršesnę galią, nei veiksmai, kurių anksčiau ėmėsi kompetentinga institucija.
8. Komisija pagal 106 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi kriterijai ir veiksniai, į kuriuos EBI turi atsižvelgti nustatydamą, kada yra didelis mokėjimo paslaugų vartotojų ar elektroninių pinigų paslaugų vartotojų skaičius arba grėsmė tinkamam mokėjimo ar elektroninių pinigų paslaugų rinkų veikimui ir šių rinkų vientisumui arba visos ar dalies šių rinkų stabilumui Sąjungoje, kaip nurodyta 2 dalies a punkte.

Tie kriterijai ir veiksniai apima:

- a) mokėjimo paslaugos ar priemonės arba elektroninių pinigų paslaugos ar priemonės sudėtingumo laipsnį ir ryšį su naudotoju, įskaitant vartotojus, kuriems jie siūlomi, rūšimi;
- b) mokėjimo paslaugos ar priemonės arba elektroninių pinigų paslaugos ar priemonės rizikingumo vartotojams laipsnį;
- c) sukčiautojų galimybės naudotis mokėjimo paslauga ar priemone arba elektroninių pinigų paslauga ar priemone;
- d) mokėjimo paslaugos ar priemonės arba elektroninių pinigų paslaugos ar priemonės naudojimo mastą arba lygį;
- e) mokėjimo paslaugos ar priemonės arba elektroninių pinigų paslaugos ar priemonės novatoriškumo laipsnį.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

DELEGUOTIEJI AKTAI

105 straipsnis

Deleguotieji aktai

Komisijai pagal 106 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais šis reglamentas iš dalies keičiamas atnaujinant 60 straipsnio 1 dalyje nurodytas sumas.

106 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 105 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo šio reglamento įsigaliojimo datos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali atšaukti 105 straipsnyje nurodytą įgaliojimų delegavimą. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą, Komisija konsultuojasi su valstybių narių paskirtais ekspertais, vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.
5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
6. Pagal 105 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas trimis mėnesiais.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

107 straipsnis

Palankesnės grąžinimo teisės ir griežtesnės sukčiavimo prevencijos priemonės

1. Valstybės narės arba mokėjimo paslaugų teikėjai gali suteikti mokėjimo paslaugų vartotojams palankesnes grąžinimo teises, susijusias su autorizuotais kredito pervedimais, kaip nurodyta 57 ir 59 straipsniuose, ir numatyti griežtesnes sukčiavimo prevencijos priemones, kurios viršija 83 straipsnio 1 dalyje ir 84 straipsnyje nustatytas priemones.
2. Valstybės narės ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – šio reglamento įsigaliojimo data] praneša Komisijai apie pagal 1 dalį priimtas nuostatas. Jos nedelsdamos praneša Komisijai apie visus vėlesnius pakeitimus.

108 straipsnis

Nuostata dėl peržiūros

1. Komisija ne vėliau kaip per penkerius metus nuo šio reglamento taikymo pradžios dienos pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, ECB ir Europos ekonomikos ir

socialinių reikalų komitetui šio reglamento taikymo ir poveikio ataskaitą, visų pirma dėl:

- a) taisyklių dėl prieigos prie mokėjimo sąskaitų duomenų tinkamumo ir poveikio konkurencijai ir naudojimo atvirojoje bankininkystėje teikiant informavimą apie sąskaitas paslaugas ir mokėjimo inicijavimo paslaugas, visų pirma taisyklių dėl specialiųjų sąsajų ir su jomis susijusių atitinkamų nukrypti leidžiančių nuostatų pagal 38 ir 39 straipsnius;
 - b) taisyklių dėl privalomų sutartimi įformintų susitarimų nebuvimo ir kompensacijos už informavimą apie sąskaitas paslaugų ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjų prieigą prie 34 straipsnyje nurodytų sąsajų poveikio;
 - c) taisyklių dėl mokesčių, įskaitant taisykles dėl papildomų mokesčių, kaip nustatyta 28 straipsnyje, tinkamumo ir poveikio;
 - d) taisyklių dėl sukčiavimo, tiek neautorizuotų, tiek autorizuotų operacijų atveju, prevencijos ir žalos atlyginimo tinkamumo ir poveikio;
- da) administracinių nuobaudų ir administracinių priemonių, paskirtų pagal šį reglamentą arba susijusių su juo, skaičiaus ir apimtys atskirose valstybėse narėse;**
- db) nacionalinių kompetentingų institucijų ir EBI bendradarbiavimo kokybės;**
- dc) nesąžiningo elgesio rūšių ir tendencijų, taip pat valstybių narių kiekybiškai įvertinto tokio elgesio daromos finansinės žalos rinkai apskaičiavimo ir proporcijų.**

Jei tinkama, Komisija pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto kartu su savo ataskaita.

2. Komisija ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – treji metai po šio reglamento įsigaliojimo dienos] pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, ECB ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ataskaitą dėl šio reglamento taikymo srities, visų pirma dėl mokėjimo sistemų, mokėjimo schemų ir techninių paslaugų teikėjų. Jei tinkama, Komisija pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto kartu su ta ataskaita.

109 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 daliniai pakeitimai

Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 iš dalies keičiamas taip:

1. 1 straipsnio 2 dalies pirmasis sakinys keičiamas taip:

„Institucija veikia šiuo reglamentu suteiktų įgaliojimų srityje ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/87/EB, Direktyvos 2008/48/EB ⁽¹⁾, Direktyvos 2009/110/EB, Reglamento (ES) Nr. 575/2013 ⁽²⁾, Direktyvos 2013/36/ES ⁽³⁾, Direktyvos 2014/49/ES ⁽⁴⁾, Direktyvos 2014/92/ES ⁽⁵⁾, Direktyvos (ES) [...] (MPD3), Reglamento (ES) [...] (MPR) taikymo srityje ir, kai tie teisės aktai taikomi kredito ir finansų įstaigoms bei jas prižiūrinčioms kompetentingoms institucijoms, Direktyvos 2002/65/EB atitinkamų dalių, įskaitant visus tais aktais grindžiamas direktyvas, reglamentus ir sprendimus, taip pat bet kurio vėlesnio teisiškai privalomo

Sąjungos akto, kuriuo Institucijai pavedamos užduotys, taikymo srityje.“;

2. 4 straipsnio 2 dalis iš dalies keičiama taip:

a) i papunktis pakeičiamas taip:

„kompetentingos institucijos arba priežiūros institucijos, kurioms taikomi 1 straipsnio 2 dalyje nurodyti sektorių aktai, įskaitant Europos Centrinę Banką klausimais, susijusiais su Reglamentu (ES) Nr. 1024/2013 jam pavestais uždaviniais;“;

b) iii, vi, vii ir viii papunkčiai išbraukiami.

110 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 2017/2394 dalinis pakeitimas

Reglamento (ES) 2017/2394 priedas papildomas šiuo punktu:

‘29. xxxx Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) xxxx dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010.’

111 straipsnis

Atitikties lentelė

Visos nuorodos į Direktyvą (ES) 2015/2366 ir Direktyvą 2009/110/EB laikomos nuorodomis į Direktyvą (ES)(MPD3) arba į šį reglamentą ir skaitomos pagal šio reglamento III priede pateiktą atitikties lentelę.

112 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

Jis taikomas nuo [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – **21** mėnuo po šio reglamento įsigaliojimo dienos].

Tačiau 50 ir 57 straipsnis taikomi nuo [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – **27** mėnesiai po šio reglamento įsigaliojimo dienos].

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas / Pirmininkė

Tarybos vardu
Pirmininkas / Pirmininkė

I PRIEDAS

MOKĖJIMO PASLAUGOS (kaip nurodyta 3 straipsnio 3 punkte)

- (1) Paslaugos, kuriomis sudaromos sąlygos grynuosius pinigus įmokėti į mokėjimo sąskaitą ir (arba) iš jos išimti.
- (2) Mokėjimo operacijų vykdymas, įskaitant lėšų pervedimą iš mokėjimo sąskaitos ir į ją, taip pat tais atvejais, kai lėšos suteiktos pagal kredito liniją vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjo arba kito mokėjimo paslaugų teikėjo.
- (3) Mokėjimo priemonių išleidimas.
- (4) Mokėjimo operacijų aptarnavimas.
- (5) Pinigų perlaida.
- (6) Mokėjimo inicijavimo paslaugos.
- (7) Informavimo apie sąskaitas paslaugos.

II PRIEDAS

ELEKTRONINIŲ PINIGŲ PASLAUGOS (kaip nurodyta 3 straipsnio 52 punkte)

Elektroninių pinigų išleidimas, mokėjimo sąskaitų, kuriose laikomi elektroninių pinigų vienetai, tvarkymas ir elektroninių pinigų vienetų pervedimas.

III PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

DIREKTYVA (ES) <u>2015/2366</u>	DIREKTYVA <u>2009/110/EB</u>	DIREKTYVA XXX (MPD3)	REGLAMENTAS XXX (MPR)
1 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 1 dalis		2 straipsnio 1 dalis
a punktas	a punktas		a punktas
b punktas	b punktas		–
c punktas	c punktas		b punktas
d punktas			c punktas
e punktas	d punktas		d punktas
f punktas	e punktas		e punktas
	1 straipsnio 2 dalis	1 straipsnio 1 dalis	
	1 straipsnio 3 dalis	1 straipsnio 2 dalis	
1 straipsnio 2 dalis			1 straipsnio 1 dalis
			1 straipsnio 2 dalis
2 straipsnio 1 dalis			2 straipsnio 1 dalis
3 straipsnis			2 straipsnio 2 dalis
a punktas			a punktas
b punktas			b punktas
c punktas			–
d punktas			c punktas
e punktas			d punktas
			e punktas
f punktas			–
g punktas			f punktas
h punktas			g punktas
i punktas			h punktas
j punktas			i punktas
k punktas	1 straipsnio 4 dalis		j punktas

l punktas	1 straipsnio 5 dalis		k punktas
m punktas			l punktas
n punktas			m punktas
o punktas			–
2 straipsnio 2 dalis			2 straipsnio 3 dalis
2 straipsnio 3 dalis			2 straipsnio 4 dalis
2 straipsnio 4 dalis			2 straipsnio 5 dalis
2 straipsnio 5 dalis			2 straipsnio 6 dalis
			2 straipsnio 7 dalis
			2 straipsnio 8 dalis
4 straipsnis:	2 straipsnis:	2 straipsnis:	3 straipsnis:
1–3 punktai		1–3 punktai	1–3 punktai
4 punktas		4 punktas	4 punktas
5 punktas		5 punktas	5 punktas
6 punktas		–	–
–		–	6 ir 7 punktai
		6 punktas	8 punktas
7 punktas		7 punktas	9 punktas
		8 punktas	10 punktas
8–13 punktai		9–14 punktai	11–16 punktai
–		–	17 punktas
14 punktas		15 punktas	18 punktas
15 ir 16 punktai		17 ir 18 punktai	20 ir 21 punktai
17 punktas		16 punktas	19 punktas
18 ir 19 punktai		19 ir 20 punktai	22 ir 23 punktai
20 punktas		21 punktas	24 punktas
21 punktas		–	25 punktas
22 punktas		22 punktas	26 punktas
23 ir 24 punktai		–	27 ir 28 punktai
–		–	29 punktas
25 punktas		23 punktas	30 punktas

26–30 punktai		–	31–35 punktai
		24 punktas	36 punktas
31 punktas		–	37 punktas
32 punktas		25 punktas	38 punktas
33–36 punktai		–	39–42 punktai
37 punktas		26 punktas	43 punktas
		27 punktas	
38–40 punktai		28–30 punktai	44–46 punktai
41 ir 42 punktai		–	–
43 punktas		–	47 punktas
44 ir 45 punktai		31 ir 32 punktai	48 ir 49 punktai
46 punktas		33 punktas	–
47 punktas		–	
48 punktas			–
	1 punktas	39 punktas	55 punktas
	2 punktas	34 punktas	50 punktas
	3 punktas	–	–
	4 punktas	35 punktas	–
		36–38 punktai	52–54 punktai
			55 punktas
		3 straipsnio 1 ir 2 dalys	
5 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 3 dalis	
	3 straipsnio 2 dalis	9 straipsnio 5 dalis	
5 straipsnio 2 dalis		3 straipsnio 4 dalis	
5 straipsnio 3 dalis		36 straipsnio 4 dalis	
5 straipsnio 4 ir 5 dalys		–	
5 straipsnio 6 dalis		3 straipsnio 4	

		dalis	
5 straipsnio 7 dalis		–	
6 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 3 dalis	4 straipsnio 1 dalis	
	3 straipsnio 4 dalis	20 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	
6 straipsnio 2 dalis		4 straipsnio 2 dalis	
6 straipsnio 3 dalis		4 straipsnio 3 dalis	
6 straipsnio 4 dalis		4 straipsnio 4 dalis	
7 straipsnis	4 straipsnis	5 straipsnis	
8 straipsnio 1 dalis	5 straipsnio 1 dalis	6 straipsnio 1 dalis	
8 straipsnio 2 dalis	5 straipsnio 6 dalis	6 straipsnio 2 dalis	
8 straipsnio 3 dalis	5 straipsnio 7 dalis	6 straipsnio 3 dalis	
9 straipsnio 1 dalis		7 straipsnio 1 dalis, 7 straipsnio 2 dalis	
9 straipsnio 2 dalis		7 straipsnio 3 dalis	
–		7 straipsnio 4 dalis	
9 straipsnio 3 dalis		7 straipsnio 5 dalis	
		8 straipsnio 1 dalis	
	5 straipsnio 2 dalis	8 straipsnio 2	

		dalis, 8 straipsnio 4 dalis	
	5 straipsnio 3 dalis	8 straipsnio 3 dalis	
	5 straipsnio 4 dalis	8 straipsnio 5 dalis	
	5 straipsnio 5 dalis	8 straipsnio 6 dalis	
10 straipsnio 1 dalis		9 straipsnio 1 dalis	
10 straipsnio 2 dalis		9 straipsnio 2 dalis	
	7 straipsnio 1 dalis	9 straipsnio 3 dalis	
	7 straipsnio 2 dalis	9 straipsnio 4 dalis	
	7 straipsnio 3 dalis		
	7 straipsnio 4 dalis		
11 straipsnio 1 dalis		13 straipsnio 1 dalis	
11 straipsnio 2 dalis		13 straipsnio 2 dalis	
11 straipsnio 3 dalis		13 straipsnio 3 dalis	
11 straipsnio 4 dalis		13 straipsnio 4 dalis	
11 straipsnio 5 dalis		13 straipsnio 5 dalis	
11 straipsnio 6 dalis		13 straipsnio 6 dalis	
11 straipsnio 7 dalis		13 straipsnio 7	

		dalis	
11 straipsnio 8 dalis		13 straipsnio 8 dalis	
11 straipsnio 9 dalis		13 straipsnio 9 dalis	
12 straipsnis		14 straipsnis	
13 straipsnio 1 dalis		16 straipsnio 1 dalis	
13 straipsnio 2 dalis		16 straipsnio 2 dalis	
13 straipsnio 3 dalis		16 straipsnio 3 dalis	
14 straipsnio 1 dalis		17 straipsnio 1 dalis	
14 straipsnio 2 dalis		17 straipsnio 2 dalis	
14 straipsnio 3 dalis		17 straipsnio 3 dalis	
14 straipsnio 4 dalis		17 straipsnio 4 dalis	
15 straipsnio 1 dalis		18 straipsnio 1 dalis	
15 straipsnio 2 dalis		18 straipsnio 2 dalis	
15 straipsnio 3 dalis		18 straipsnio 3 dalis	
15 straipsnio 4 dalis		18 straipsnio 4 dalis	
15 straipsnio 5 dalis		18 straipsnio 5 dalis	
		18 straipsnio 6 dalis	

16 straipsnis		15 straipsnis	
17 straipsnio 1 dalis		11 straipsnio 1 dalis	
17 straipsnio 2 dalis		11 straipsnio 2 dalis	
17 straipsnio 3 dalis		11 straipsnio 3 dalis	
17 straipsnio 4 dalis		11 straipsnio 4 dalis	
18 straipsnio 1 dalis	6 straipsnio 1 dalies a punktas	10 straipsnio 1 dalis	
a punktas	c punktas	a punktas	
b punktas		b punktas	
c punktas		c punktas	
18 straipsnio 2 dalis	6 straipsnio 4 dalis	10 straipsnio 2 dalis	
18 straipsnio 3 dalis	6 straipsnio 4 dalis	10 straipsnio 3 dalis	
18 straipsnio 4 dalis	6 straipsnio 1 dalies b punktas	10 straipsnio 4 dalis	
18 straipsnio 5 dalis	6 straipsnio 2 dalis, 6 straipsnio 4 dalis	10 straipsnio 5 dalis	
	6 straipsnio 3 dalis	10 straipsnio 6 dalis	
18 straipsnio 6 dalis		10 straipsnio 7 dalis	
19 straipsnio 1 dalis		19 straipsnio 1 dalis	
19 straipsnio 2 dalis		19 straipsnio 2 dalis	
19 straipsnio 3 dalis		19 straipsnio 3 dalis	

19 straipsnio 4 dalis		19 straipsnio 4 dalis	
19 straipsnio 5 dalis		19 straipsnio 5 dalis	
19 straipsnio 6 dalis		22 straipsnio 1 dalis	
19 straipsnio 7 dalis		19 straipsnio 6 dalis, 21 straipsnio 2 dalis	
19 straipsnio 8 dalis		19 straipsnio 7 dalis, 22 straipsnio 2 dalis	
20 straipsnio 1 dalis		23 straipsnio 1 dalis	
20 straipsnio 2 dalis		23 straipsnio 2 dalis	
21 straipsnis		12 straipsnis	
22 straipsnio 1 dalis		24 straipsnio 1 dalis	
22 straipsnio 2 dalis		24 straipsnio 2 dalis	
22 straipsnio 3 dalis		24 straipsnio 3 dalis	
22 straipsnio 4 dalis		24 straipsnio 4 dalis	
22 straipsnio 5 dalis		24 straipsnio 5 dalis	
23 straipsnio 1 dalis		25 straipsnio 1 dalis	
a punktas		a punktas	

b punktas		b punktas	
c punktas		c punktas	
d punktas		–	
		25 straipsnio 2 dalis	
23 straipsnio 2 dalis		25 straipsnio 3 dalis	
23 straipsnio 3 dalis		25 straipsnio 4 dalis	
24 straipsnio 1 dalis		26 straipsnio 1 dalis	
24 straipsnio 2 dalis		26 straipsnio 2 dalis	
24 straipsnio 3 dalis		26 straipsnio 3 dalis	
25 straipsnio 1 dalis		27 straipsnio 1 dalis	
25 straipsnio 2 dalis		27 straipsnio 2 dalis	
26 straipsnio 1 dalis		28 straipsnio 1 dalis	
26 straipsnio 2 dalis		28 straipsnio 2 dalis	
27 straipsnio 1 dalis		29 straipsnio 1 dalis	
27 straipsnio 2 dalis		29 straipsnio 2 dalis	
28 straipsnio 1 dalis		30 straipsnio 1 dalis	
28 straipsnio 2 dalis		30 straipsnio 2 dalis	
28 straipsnio 3 dalis		30 straipsnio 3 dalis	

		dalis	
28 straipsnio 4 dalis		30 straipsnio 4 dalis	
28 straipsnio 5 dalis		30 straipsnio 5 dalis	
29 straipsnio 1 dalis		31 straipsnio 1 dalis	
29 straipsnio 2 dalis		31 straipsnio 2 dalis	
29 straipsnio 3 dalis		31 straipsnio 3 dalis	
29 straipsnio 4 dalis		31 straipsnio 4 dalis	
29 straipsnio 5 dalis		31 straipsnio 5 dalis	
29 straipsnio 6 dalis		–	
		31 straipsnio 6 dalis	
30 straipsnio 1 dalis		32 straipsnio 1 dalis	
30 straipsnio 2 dalis		32 straipsnio 2 dalis	
30 straipsnio 3 dalis		32 straipsnio 3 dalis	
30 straipsnio 4 dalis		32 straipsnio 4 dalis	
31 straipsnio 1 dalis		33 straipsnio 1 dalis	
31 straipsnio 2 dalis		33 straipsnio 2 dalis	
	8 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys		

32 straipsnio 1 dalis	9 straipsnio 1 dalis	34 straipsnio 1 dalis	
a punktas		a punktas	
	a punktas	b punktas	
b punktas	b punktas	c punktas	
32 straipsnio 2 dalis	9 straipsnio 2 dalis	34 straipsnio 2 dalis	
32 straipsnio 3 dalis	9 straipsnio 3 dalis	34 straipsnio 3 dalis	
32 straipsnio 4 dalis	9 straipsnio 4 dalis	34 straipsnio 4 dalis	
32 straipsnio 5 dalis	9 straipsnio 5 dalis, 9 straipsnio 6 dalis, 9 straipsnio 7 dalis	34 straipsnio 5 dalis	
32 straipsnio 6 dalis	9 straipsnio 8 dalis	34 straipsnio 6 dalis	
33 straipsnio 1 dalis		36 straipsnio 1 dalis	
33 straipsnio 2 dalis		36 straipsnio 2 dalis	47 straipsnio 2 dalis
34 straipsnis	9 straipsnio 9 dalis	35 straipsnis	
		37 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	
		38 straipsnio 1 ir 2 dalys	
	10 straipsnis	45 straipsnio 2 ir 4 dalys	
	11 straipsnio 1 dalis		30 straipsnio 1 dalis
	11 straipsnio 2 dalis		30 straipsnio 2 dalis
	11 straipsnio 3 dalis		30 straipsnio 3 dalis
	11 straipsnio 4 dalis		30 straipsnio 4 dalis
	11 straipsnio 5 dalis		30 straipsnio 5 dalis

	11 straipsnio 6 dalis		30 straipsnio 6 dalis
	11 straipsnio 7 dalis		30 straipsnio 7 dalis
	12 straipsnis		30 straipsnio 8 dalis
	13 straipsnis		IV antraštinės dalies 8 skyrius
35 straipsnio 1 dalis			31 straipsnio 1 dalis, 31 straipsnio 5 dalis
			31 straipsnio 2 dalis
35 straipsnio 2 dalis			31 straipsnio 3 dalis, 31 straipsnio 4 dalis, 31 straipsnio 6 dalis
			31 straipsnio 7 dalis
36 straipsnis			32 straipsnio 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 dalys
37 straipsnio 1 dalis		–	
37 straipsnio 2 dalis		39 straipsnio 1 dalis	
37 straipsnio 3 dalis		39 straipsnio 2 dalis	
37 straipsnio 4 dalis		39 straipsnio 3 dalis	
37 straipsnio 5 dalis		39 straipsnio 4 dalis	
38 straipsnio 1 dalis			4 straipsnio 1 dalis
38 straipsnio 2 dalis			4 straipsnio 2 dalis
38 straipsnio 3 dalis			–
39 straipsnis			–
			7 straipsnis
40 straipsnio 1 dalis			8 straipsnio 1 dalis
40 straipsnio 2 dalis			8 straipsnio 2 dalis
40 straipsnio 3 dalis			8 straipsnio 3 dalis
41 straipsnis			9 straipsnis

42 straipsnio 1 dalis			10 straipsnis
42 straipsnio 2 dalis			–
43 straipsnio 1 dalis			11 straipsnio 1 dalis
43 straipsnio 2 dalis			11 straipsnio 2 dalis
44 straipsnio 1 dalis			12 straipsnio 1 dalis
44 straipsnio 2 dalis			12 straipsnio 2 dalis
44 straipsnio 3 dalis			12 straipsnio 3 dalis
45 straipsnis			13 straipsnis
1 dalis			1 dalis
a punktas			a punktas
b punktas			b punktas
			c punktas
c punktas			d punktas
d punktas			e punktas
			f ir g punktai
2 dalis			2 dalis
a punktas			a punktas
b punktas			b punktas
45 straipsnio 3 dalis			13 straipsnio 3 dalis
46 straipsnis			14 straipsnis
47 straipsnis			15 straipsnis
48 straipsnis			16 straipsnis
49 straipsnis			17 straipsnis
50 straipsnis			18 straipsnis
51 straipsnio 1 dalis			19 straipsnio 1 dalis
51 straipsnio 2 dalis			19 straipsnio 2 dalis
51 straipsnio 3 dalis			19 straipsnio 3 dalis
52 straipsnis			20 straipsnis
1 punktas			a papunktis
a papunktis			i papunktis
b papunktis			ii papunktis

2 punktas			b punktas
a papunktis			i papunktis
b papunktis			ii papunktis
c papunktis			iii papunktis
d papunktis			iv papunktis
e papunktis			v papunktis
			vi papunktis
f papunktis			vii papunktis
g papunktis			viii papunktis
3 punktas			c punktas
a papunktis			i papunktis
			ii papunkčio 1, 2, 3, 4 įtraukos
b papunktis			iii papunktis
c papunktis			iv papunktis
			v papunktis
4 punktas			d punktas
a papunktis			i papunktis
b papunktis			ii papunktis
c papunktis			iii papunktis
d papunktis			iv papunktis
5 punktas			e punktas
a papunktis			i papunktis
b papunktis			ii papunktis
c papunktis			iii papunktis
d papunktis			iv papunktis
e papunktis			v papunktis, vi papunktis
f papunktis			vii papunktis
g papunktis			viii papunktis
6 punktas			f punktas
a papunktis			i papunktis

b papunktis			ii papunktis
c papunktis			iii papunktis
7 punktas			g punktas
a papunktis			i papunktis
b papunktis			ii papunktis
53 straipsnis			21 straipsnis
54 straipsnio 1 dalis			22 straipsnio 1 dalis
			22 straipsnio 2 dalis
54 straipsnio 2 dalis			22 straipsnio 3 dalis
54 straipsnio 3 dalis			22 straipsnio 4 dalis
55 straipsnio 1 dalis			23 straipsnio 1 dalis
55 straipsnio 2 dalis			23 straipsnio 2 dalis
55 straipsnio 3 dalis			23 straipsnio 3 dalis
55 straipsnio 4 dalis			23 straipsnio 4 dalis
55 straipsnio 5 dalis			23 straipsnio 5 dalis
55 straipsnio 6 dalis			23 straipsnio 6 dalis
56 straipsnis			24 straipsnis
57 straipsnio 1 dalis			25 straipsnio 1 dalis
57 straipsnio 2 dalis			25 straipsnio 2 dalis
57 straipsnio 3 dalis			25 straipsnio 3 dalis
58 straipsnio 1 dalis			26 straipsnio 1 dalis
58 straipsnio 2 dalis			26 straipsnio 2 dalis
58 straipsnio 3 dalis			26 straipsnio 3 dalis
59 straipsnio 1 dalis			5 straipsnio 1 dalis
59 straipsnio 2 dalis			5 straipsnio 2 dalis
60 straipsnio 1 dalis			6 straipsnio 1 dalis
60 straipsnio 2 dalis			6 straipsnio 2 dalis
60 straipsnio 3 dalis			6 straipsnio 3 dalis
61 straipsnio 1 dalis			27 straipsnio 1 dalis
61 straipsnio 2 dalis			27 straipsnio 2 dalis
61 straipsnio 3 dalis			27 straipsnio 3 dalis

61 straipsnio 4 dalis			–
62 straipsnio 1 dalis			28 straipsnio 1 dalis
62 straipsnio 2 dalis			28 straipsnio 2 dalis
62 straipsnio 3 dalis			28 straipsnio 5 dalis
62 straipsnio 4 dalis			28 straipsnio 3 dalis
62 straipsnio 5 dalis			28 straipsnio 4 dalis
63 straipsnio 1 dalis			29 straipsnio 1 dalis
63 straipsnio 2 dalis			–
63 straipsnio 3 dalis			29 straipsnio 2 dalis
			29 straipsnio 3 dalis
64 straipsnio 1 dalis			49 straipsnio 1 dalis
			49 straipsnio 2 dalis
64 straipsnio 2 dalis			49 straipsnio 3 dalis, 49 straipsnio 5 dalis
			49 straipsnio 4 dalis
64 straipsnio 3 dalis			49 straipsnio 7 dalis
64 straipsnio 4 dalis			49 straipsnio 6 dalis
65 straipsnio 1 dalis			–
65 straipsnio 2 dalis			–
65 straipsnio 3 dalis			–
65 straipsnio 4 dalis			–
65 straipsnio 5 dalis			–
65 straipsnio 6 dalis			–
66 straipsnio 1 dalis			33 straipsnio 1 dalis
66 straipsnio 2 dalis ir 66 straipsnio 4 dalis			40 straipsnis
66 straipsnio 3 dalis			46 straipsnio 2 dalis
66 straipsnio 5 dalis			34 straipsnio 1 dalis, 34 straipsnio 2 dalis
67 straipsnio 1 dalis			33 straipsnio 2 dalis
67 straipsnio 2 dalis			47 straipsnio 1 dalis
67 straipsnio 3 dalis			41 straipsnio 1 dalis

67 straipsnio 4 dalis			34 straipsnio 1 dalis, 34 straipsnio 2 dalis
			35–39 straipsniai
68 straipsnio 1 dalis			51 straipsnio 1 dalis
68 straipsnio 2 dalis			51 straipsnio 2 dalis
68 straipsnio 3 dalis			51 straipsnio 3 dalis
68 straipsnio 4 dalis			51 straipsnio 4 dalis
68 straipsnio 5 dalis			42 straipsnio 1 dalis
68 straipsnio 6 dalis			42 straipsnio 2 dalis
			43 straipsnio 1, 2, 3, 4 dalys
			44 straipsnio 1 ir 2 dalys
			45 straipsnio 1 ir 2 dalys
			46 straipsnio 1 dalis
			47 straipsnio 2 dalis
			48 straipsnio 1, 2, 3, 4 ir 5 dalys
			50 straipsnio 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 dalys
69 straipsnio 1 dalis, 69 straipsnio 2 dalis			52 straipsnis
70 straipsnio 1 dalis			53 straipsnio 1 dalis
70 straipsnio 2 dalis			53 straipsnio 2 dalis
71 straipsnio 1 dalis			54 straipsnio 1 dalis
71 straipsnio 2 dalis			54 straipsnio 2 dalis
72 straipsnio 1 dalis			55 straipsnio 1 dalis
72 straipsnio 2 dalis			55 straipsnio 2 dalis
73 straipsnio 1 dalis			56 straipsnio 1 dalis, 56 straipsnio 3 dalis
			56 straipsnio 2 dalis

73 straipsnio 2 dalis			56 straipsnio 4 dalis
73 straipsnio 3 dalis			56 straipsnio 5 dalis
			57 straipsnio 1, 2, 3, 4, 5 ir 6 dalys
			58 straipsnis
			59 straipsnio 1, 2, 3, 4 ir 5 dalys
74 straipsnio 1 dalis			60 straipsnio 1 dalis
74 straipsnio 2 dalis			60 straipsnio 2 dalis
			60 straipsnio 3 dalis
74 straipsnio 3 dalis			60 straipsnio 4 dalis
75 straipsnio 1 dalis			61 straipsnio 1 dalis
			61 straipsnio 2 dalis
75 straipsnio 2 dalis			61 straipsnio 3 dalis
			61 straipsnio 4 dalis
76 straipsnio 1 dalis			62 straipsnio 1 dalis
76 straipsnio 2 dalis			62 straipsnio 2 dalis
76 straipsnio 3 dalis			62 straipsnio 3 dalis
76 straipsnio 4 dalis			62 straipsnio 4 dalis
77 straipsnio 1 dalis			63 straipsnio 1 dalis
77 straipsnio 2 dalis			63 straipsnio 2 dalis
78 straipsnio 1 dalis			64 straipsnio 1 dalis
78 straipsnio 2 dalis			64 straipsnio 2 dalis
			66 straipsnio 3 dalis
79 straipsnio 1 dalis			65 straipsnio 1 dalis
79 straipsnio 2 dalis			65 straipsnio 2 dalis
79 straipsnio 3 dalis			65 straipsnio 3 dalis
80 straipsnio 1 dalis			66 straipsnio 1 dalis
80 straipsnio 2 dalis			66 straipsnio 2 dalis
80 straipsnio 3 dalis			66 straipsnio 3 dalis
80 straipsnio 4 dalis			66 straipsnio 4 dalis
80 straipsnio 5 dalis			66 straipsnio 5 dalis

81 straipsnio 1 dalis			67 straipsnio 1 dalis
81 straipsnio 2 dalis			67 straipsnio 2 dalis
81 straipsnio 3 dalis			67 straipsnio 3 dalis
82 straipsnio 1 dalis			68 straipsnio 1 dalis
82 straipsnio 2 dalis			68 straipsnio 2 dalis
83 straipsnio 1 dalis			69 straipsnio 1 dalis
83 straipsnio 2 dalis			69 straipsnio 2 dalis
83 straipsnio 3 dalis			69 straipsnio 3 dalis
84 straipsnis			70 straipsnis
85 straipsnis			71 straipsnis
86 straipsnis			72 straipsnis
87 straipsnio 1 dalis			73 straipsnio 1 dalis
87 straipsnio 2 dalis			73 straipsnio 2 dalis
87 straipsnio 3 dalis			73 straipsnio 3 dalis
88 straipsnio 1 dalis			74 straipsnio 1 dalis
88 straipsnio 2 dalis			74 straipsnio 2 dalis
88 straipsnio 3 dalis			74 straipsnio 3 dalis
88 straipsnio 4 dalis			74 straipsnio 4 dalis
88 straipsnio 5 dalis			74 straipsnio 5 dalis
			74 straipsnio 6 dalis
89 straipsnio 1 dalis			75 straipsnio 1 dalis
89 straipsnio 2 dalis			75 straipsnio 2 dalis
89 straipsnio 3 dalis			75 straipsnio 3 dalis
90 straipsnio 1 dalis			76 straipsnio 1 dalis
90 straipsnio 2 dalis			76 straipsnio 2 dalis
91 straipsnis			77 straipsnis
92 straipsnio 1 dalis			78 straipsnio 1 dalis
92 straipsnio 2 dalis			78 straipsnio 2 dalis
93 straipsnis			79 straipsnis
94 straipsnis			80 straipsnis
95 straipsnio 1 dalis			81 straipsnio 1 dalis

95 straipsnio 2 dalis			–
95 straipsnio 3 dalis			–
95 straipsnio 4 dalis			–
95 straipsnio 5 dalis			81 straipsnio 2 dalis
96 straipsnio 1 dalis			–
96 straipsnio 2 dalis			–
96 straipsnio 3 dalis			–
96 straipsnio 4 dalis			–
96 straipsnio 5 dalis			–
96 straipsnio 6 dalis			82 straipsnis
			83 straipsnio 1, 2, 3, 4, 5 ir 6 dalys
			84 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
97 straipsnio 1 dalis			85 straipsnio 1 dalis
			85 straipsnio 2–7 dalys
97 straipsnio 2 dalis			85 straipsnio 8 dalis, 85 straipsnio 9 dalis
97 straipsnio 3 dalis			85 straipsnio 10 dalis
97 straipsnio 4 dalis			86 straipsnio 1 dalis
97 straipsnio 5 dalis			86 straipsnio 2 dalis
			86 straipsnio 3 ir 4 dalys
			87 straipsnis
			88 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
98 straipsnio 1 dalis			89 straipsnio 1 dalis
a punktas			a punktas
b punktas			b punktas
c punktas			c punktas
			d punktas

d punktas			e punktas
			f punktas
			g punktas
98 straipsnio 2 ir 4 dalys			89 straipsnio 2 dalis
98 straipsnio 3 dalis			85 straipsnio 11 dalis
98 straipsnio 5 dalis			89 straipsnio 3 dalis
99 straipsnio 1 dalis			90 straipsnio 1 dalis
99 straipsnio 2 dalis			90 straipsnio 2 dalis
100 straipsnio 1 dalis			91 straipsnio 2 dalis
100 straipsnio 2 dalis			91 straipsnio 3 dalis
100 straipsnio 3 dalis			91 straipsnio 1 dalis
100 straipsnio 4 ir 5 dalys			
			91 straipsnio 4 ir 5 dalys
100 straipsnio 6 dalis			91 straipsnio 6 dalis
			92 straipsnis
			93 straipsnio 1, 2, 3, 4 dalys
101 straipsnio 1 dalis			94 straipsnio 1 dalis
101 straipsnio 2 dalis			94 straipsnio 2 dalis
101 straipsnio 3 dalis			94 straipsnio 3 dalis
101 straipsnio 4 dalis			94 straipsnio 4 dalis
102 straipsnio 1 dalis			95 straipsnio 1 dalis
102 straipsnio 2 dalis			95 straipsnio 2 dalis
103 straipsnio 1 dalis			96 straipsnio 1 dalis
			96 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys
103 straipsnio 2 dalis			101 straipsnio 1, 2, 3, 4 dalys
			97 straipsnio 1, 2, 3, 4 dalys
			98 straipsnio 1 ir 2

			dalys
			99 straipsnio 1 ir 2 dalys
			100 straipsnio 1 ir 2 dalys
			102–104 straipsniai
104 straipsnis		40 straipsnis	105 straipsnis
105 straipsnio 1 dalis		41 straipsnio 1 dalis	106 straipsnio 1 dalis
105 straipsnio 2 dalis		41 straipsnio 2 dalis	106 straipsnio 2 dalis
105 straipsnio 3 dalis		41 straipsnio 3 dalis	106 straipsnio 3 dalis
			106 straipsnio 4 dalis
105 straipsnio 4 dalis		41 straipsnio 4 dalis	106 straipsnio 5 dalis
105 straipsnio 5 dalis		41 straipsnio 5 dalis	106 straipsnio 6 dalis
106 straipsnis			–
	14 straipsnio 1 ir 2 dalys		
	15 straipsnio 1 ir 2 dalys		
107 straipsnio 1 dalis	16 straipsnio 1 dalis	42 straipsnio 1 dalis	
107 straipsnio 2 dalis		42 straipsnio 2 dalis	
107 straipsnio 3 dalis	16 straipsnio 2 dalis	42 straipsnio 3 dalis	
			107 straipsnis
108 straipsnis	17 straipsnis	43 straipsnis	108 straipsnis
109 straipsnio 1 dalis		44 straipsnio 1	

		dalis	
109 straipsnio 2 dalis		44 straipsnio 2 dalis	
109 straipsnio 3 dalis		44 straipsnio 3 dalis	
109 straipsnio 4 dalis		44 straipsnio 4 dalis	
109 straipsnio 5 dalis		–	
	18 straipsnio 1 dalis	45 straipsnio 1 dalis, 45 straipsnio 2 dalis	
	18 straipsnio 2 dalis	45 straipsnio 3 dalis	
	18 straipsnio 3 dalis	45 straipsnio 4 dalis	
	18 straipsnio 4 dalis	–	
114 straipsnis	21 straipsnis	48 straipsnis	
115 straipsnio 1 dalis	22 straipsnio 1 dalis	49 straipsnio 1 dalis	
115 straipsnio 2 dalis		49 straipsnio 2 dalis	
115 straipsnio 3 dalis	22 straipsnio 2 dalis	49 straipsnio 3 dalis	
115 straipsnio 4 dalis		–	
115 straipsnio 5 dalis		–	
115 straipsnio 6 dalis		–	
116 straipsnis	23 straipsnis	50 straipsnis	112 straipsnis
117 straipsnis	24 straipsnis	51 straipsnis	–
I priedas		I priedas	I priedas
		II priedas	II priedas
II priedas		III priedas	III priedas

**PRIEDAS. SUBJEKTAI AR ASMENYS,
IŠ KURIŲ PRANEŠĖJAS GAVO INFORMACIJOS**

Pagal Darbo tvarkos taisyklių I priedo 8 straipsnį pranešėjas pareiškia, kad, rengdamas šį pranešimą, iki jo priėmimo komitete gavo informacijos iš šių subjektų ar asmenų:

Subjektas ir (arba) asmuo
European Commission, DG FISMA
Computer & Communications Industry Association (CCIA Europe)
European Banking Federation (EBF)
Bureau Européen des Unions de Consommateurs (BEUC)
European Payment Institutions Federation (EPIF)
European Third Party Providers Association (ETPPA)
Polish Bank Association
The Ministry of Finance of the Republic of Poland
The Association of Credit Card Issuers Europe (ACCIE)
European Fintech Association
Polska Organizacja Niebankowych Instytucji Płatniczych (PONIP)
Federacja Konsumentów
EuroCommerce
EDENRED
The European Digital Payments Industry Alliance
Open Finance Association (OFA)
Electronic Money Association (EMA)
Mastercard
Payments Europe
European Fintech Association (EFA)
Digitaleurope
Groupement des Cartes Bancaires (CB)
Wise
Polska Bezgotówkowa
Revolut
European Central Bank
Fintech Poland

Šį sąrašą parengė ir visą atsakomybę už jį prisiima pranešėjas.

ATSAKINGO KOMITETO PROCEDŪRA

Pavadinimas	Mokėjimo paslaugos vidaus rinkoje ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010		
Nuorodos	COM(2023)0367 – C9-0217/2023 – 2023/0210(COD)		
Pateikimo EP data	29.6.2023		
Atsakingas komitetas Paskelbimo plenariniame posėdyje data	ECON 11.9.2023		
Nuomonę teikiantys komitetai Paskelbimo plenariniame posėdyje data	IMCO 11.9.2023	JURI 11.9.2023	LIBE 11.9.2023
Nuomonė nepareikšta Sprendimo data	IMCO 18.7.2023	JURI 18.9.2023	LIBE 13.7.2023
Pranešėjai Paskyrimo data	Marek Belka 19.7.2023		
Svarstymas komitete	28.11.2023	23.1.2024	
Priėmimo data	14.2.2024		
Galutinio balsavimo rezultatai	+: –: 0:	39 1 3	
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Rasmus Andresen, Anna-Michelle Asimakopoulou, Marek Belka, Isabel Benjumea Benjumea, Stefan Berger, Gilles Boyer, Markus Ferber, Frances Fitzgerald, José Manuel García-Margallo y Marfil, Claude Gruffat, Enikő Győri, Eero Heinäluoma, Danuta Maria Hübner, Stasys Jakeliūnas, France Jamet, Billy Kelleher, Ondřej Kovařík, Georgios Kyrtos, Philippe Lamberts, Pedro Marques, Siegfried Mureşan, Caroline Nagtegaal, Luděk Niedermayer, Lefteris Nikolaou-Alavanos, Lídia Pereira, Kira Marie Peter-Hansen, Eva Maria Poptcheva, Antonio Maria Rinaldi, Dorien Rookmaker, Alfred Sant, Joachim Schuster, Ralf Seekatz, Aušra Seibutytė, Pedro Silva Pereira, Paul Tang, Irene Tinagli, Inese Vaidere		
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Niels Fuglsang, Eugen Jurzyca, Johan Nissinen		
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (209 straipsnio 7 dalis)	Laura Ballarín Cereza, Ilana Cicurel, Leszek Miller		
Pateikimo data	22.2.2024		

GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS ATSAKINGAME KOMITETE

39	+
ECR	Dorien Rookmaker
ID	France Jamet
NI	Enikő Győri
PPE	Anna-Michelle Asimakopoulou, Isabel Benjumea Benjumea, Stefan Berger, Markus Ferber, Frances Fitzgerald, José Manuel García-Margallo y Marfil, Danuta Maria Hübner, Siegfried Mureşan, Luděk Niedermayer, Lídia Pereira, Ralf Seekatz, Aušra Seibutytė, Inese Vaidere
Renew	Gilles Boyer, Ilana Cicurel, Billy Kelleher, Ondřej Kovařík, Georgios Kyrtos, Caroline Nagtegaal, Eva Maria Poptcheva
S&D	Laura Ballarín Cereza, Marek Belka, Niels Fuglsang, Eero Heinäluoma, Pedro Marques, Leszek Miller, Alfred Sant, Joachim Schuster, Pedro Silva Pereira, Paul Tang, Irene Tinagli
Verts/ALE	Rasmus Andresen, Claude Gruffat, Stasys Jakeliūnas, Philippe Lamberts, Kira Marie Peter-Hansen

1	-
NI	Lefteris Nikolaou-Alavanos

3	0
ECR	Eugen Jurzyca, Johan Nissinen
ID	Antonio Maria Rinaldi

Sutartiniai ženklai:

+ : už

- : prieš

0 : susilaikė